

NYMPTEN

Nr. 5

Red. afdeling 14. Januar 1943.

BALKANPROBLEMER

Da Krigen brød ud i September 1939, var Staterne i "Europas urolige Hjørne" alle på den ene eller anden side af Balkanpagten mellem et vort søstreligt land og Tysklands Stater på den ene Rum under Konge...

SOLHIVERV

Amager

DKP OG FRIHEDSKAMPEN

24

Genoptryk 1996

KAMPEN

OM HITLERS TALE

Om det tyske Felttog mod Sovjet-Unionen erklærer Rigskansler Hitler i sin Tale Fredag d. 3. Okt. følgende: "Vi har ikke taget Fejl med Hensyn Til Planernes Rigtighed, vi har heller ikke taget Fejl af de tyske Soldaters Tap- perhed. Vi har ikke taget Fejl med Hen- syn til vore Vaabens Godhed, og vi har ikke taget Fejl af deng gnidningsløse Funktion af hele vor Frontorganisation og heller ikke af det tyske Hjem." Og Hitler fortsatte: " Men vi har taget Fejl af een Ting: Vi havde ingen Anelse om, hvor gigantiske denne Modstanders Forberedelse mod Tyskland og Europa var." Sagt med andre Ord vil disse Ud- talelser sige, at Hitlers Regime denne Gang stod overfor dette at skulle an- gribe en Nation, der ikke i Forvejen havde været bearbejdet af den berømte 5. Kolonne. Den 3. Okt. havde Hitler de gigantiske Kræfter, der besjeler Sovjet-Unionens Millionbefolkning i Forsvaret for det socialistiske Fædre- land.

Er det for tidligt at drage en Konklusion af disse Hitlers Udtalelser? Er det for tidligt at konstatere, at Udfaldet af enhver Kamp indtil 100% afhænger tilh. Kendskabet af Modstanderens Styrke? En Ting er i hvertFald givet. - Hitlers Tale har været et nyt Forsøg paa at tilvejebringe Tillid hos det tyske Folk. Tillid til det nazistiske Regimes Forsøg paa at tilintetgøre Nationerne og fratage Folkene enhver Frihed. Hvad Hitler ikke har kunnet skabe med sin Tale, skal Goebbels nu tilvejebringe ved en 8-Dages-Propaganda-Hetz over hele Tyskland. Men det tyske Folk kender Resultaterne af Krigen. Der skabes ingen Tillid til Eventyr, der kaster Millioner af Mennesker i Dødens Arme. Men der fødes et Had.

Paa Østfronten er nu indledet nye tyske Angreb af stor Styrke. Den tyske Krigsmaskine maa ikke undervurderes - dens hidtidige Resultater paa andre Fronter taler sit eget Sprog. Men Sovjet-Unionen er ikke et Kortbus; der falder sammen ved første Berøring. I den røde Hær kæmper Millioner af Sovjet-Borgere, der i Forsvaret for det socialistiske Fædreland vil kæmpe til sidste Blodsdråbe. Den røde Hær kæmper mod den Fascisme, der ogsaa i Danmark er saa haard en Virkelighed. Vil danske Arbejdere derfor

3

gøre sig Haab om Frihed og Ret i Fremtiden, maa vi forstaa at gøre Sovjetunionens Kamp til vor Kamp. Krigen indeholder to Muligheder: Tysklands Sejr der for lang Tid vil lægge Arbejderklassen i Lunger - eller Sovjet-Unionens Sejr over Angriberen. Og kun denne Sejr vil bringe virkelig Respekt for Menneskehedens største Idealer.

ØSTFRONTEN 1941

Krigen paa Østfronten, som Sovjet-Unionens Krig mod den fascistiske Angriber jo kaldes, har nu været 3 Mdr. og 20 Dage. S.-U. opgav for nogen Tid siden den røde Hær, Flaades og Luftstyrkens Tab til 230.000 Faldne, 720.000 saarede og 178.000 savnede, medens Fjendens Tab var over 3 Mill. altsaa ca. 3 Gange saa store. Desuden har S.-U. rømmet et Landomraade paa ca. 700.000 Kvadratkilometer, ca. en Tredivetedel af sit Omraade.

At S.-U. har kunnet begrænse sine egne Tab og tilføjet Fjenden saa meget større Tab hænger naturligvis nøje sammen med deres Maade at føre Forsvarskrigen paa. De fandt straks fra Krigens første Dage Midler til at både

4
*
paa Fjendens Lynkrigsmetoder, der jo havde virket ganske bedøvende og ødelæggende i Vest. Med deres stærke Panservaaben, Artilleri og fænomenale Flyvere formaaede de at gøre Fjendens sædvanlige Gennembruds- og Omringelsestaktik saa vanskelig og kostbar, at den maa siges at være slået fejl, og da Fjenden af Mangel paa andre Metoder ikke har kunnet opgive dem, har han maattet lide saa frygtelige Tab.

Men en Kendsgerning er det jo, at S.-U. har maattet rømme eller foretrukket at rømme et betydeligt Landomraade og endnu ikke har begyndt at gøre Angriberens egne Omraader til Krigsskueplads, bortset fra en Del Luftbombardementer. Forklaringen er den, at Fjenden er meget overlegen i materiel, ikke i Kvalitet, men i Mængde. Efter at have erobret Belgiens og Frankrigs betydelige Staalindustrier og alle øvrige besattes Landes, er Fjendens Staalkapacitet ca. dobbelt saa stor som S.-U.s var. Og det betyder igen, at Produktionen af Tanke, Biler, Kanoner o.s.v. er mindst dobbelt saa stor som S.-U.s. Tillige kom Fjenden i Besiddelse af hele Vesteuropas Krigsmateriel. Naar dertil kommer, at langt den største

5

Del af det Materiel, der paa Østfron-
ten er sat ud af Funktion, er faldet i
Fjendens Hænder, da han jo stadig er
rykket noget fremad, og en stor Del af
disse Tanke, Biler o.s.v. har kunnet
repareres er hans materielle Overvægt
naturligvis meget stor. Desuden er S.-U.
Produktionsapparat med Tabet af navnlig
Dnepropetropfskeggen, Krivoj Rog og
Saporoshe blevet formindsket lidt.

Alligevel har vore Sovjetvenner fun-
det det klogest og mest økonomisk,
navnlig under Hensyn til den røde Hærs
Menneskeliv, at føre Forsvaret for det
socialistiske Fædreland netop paa denne
Maade. De udmatter Fjenden og bevarer
deres egne Kræfter, saa de paa rette
Tidspunkt kan drive ham tilbage og slaa
ham afgørende.

Men er der saa ikke Fare for, at
denne skæbnesvangre Udvikling, det
overmægtige Produktionsapparat i Fjen-
dens Haand og nogen Nedgang i S.-U.s
Apparat skal blive afgørende? Nej,
Fjendens Produktion har store Forsy-
ningsvanskeligheder, og den lider al-
lerede en Del under den aktive Mod-
stand, som Arbejderbefolkningen yder.
Der arbejdes langsommere og daarligere,
De engelske Luftbombardementer gør
nogen Skade, og Sabotagen imod Jern-
baner og Materiel er allerede følelig.

6

Og endelig tilføjer Sovjet-Partisanerne Fjenden store Tab under Transporten. Desuden er den materielle Hjælp, som England og Amerika nu yder S.-U. saa stor, at Forholdet i Materiel nu langsomt, senere hurtigere, vil forskyde sig til S.-U.s Fordel, ligesom det har en overordentlig Betydning, at Sovjetarbejderne har øget Produktionen meget stærkt paa alle vigtige Puraader.

Men Fjenden erklærer jo, at S.-U.s Modstand nu er brudt, at dens Tab har været mange Mill. og saa videre. Det er vist klovt at lægge nok saa megen Vægt paa S.-U.s rolige, nøgterne Meddelelser, der jo ogsaa bekræftes af engelske og amerikanske Jagttagere, der har haft intime Raadslagninger med S.-U.s ledende Mænd og paa alle Omraader ved Selvsyn har kunnet sætte sig ind i baade militære og civile Forhold. Fjendens bombastiske og hysteriske Meddelelser, der jo netop i disse Dage har naaet et foreløbigt Højdepunkt, har jo allerede flere Gange vist sig at være langt fra den for ham saa lidet opmuntrende virkelighed.

S.-U.s mange Nationer svejses om muligt endnu fastere sammen under denne frygtelige Krig. Der er dyb

Mædlidenhed og Solidaritet med Ukraierne, Moldauerne, Hviderusserne og de baltiske Folk, hvis Lande midlertidig er besat af en Fjende, der udøver de skrækkeligste Grusomheder og Undertrykkelser. En Ting har, mere end noget andet, forbavsset Mill. af Mennesker uden for S.-U. som var forkert eller mangelfuldt underrettet, nemlig at alle disse Sovjetnationer har rejst sig som en Mand mod de fascistiske Angribere for at forsvare deres hellige Sovjetjord. En bedre Bekræftelse af Sovet-Samfundets Evne til at være et virkeligt Fædreland for alle sine Borgere, uden Forskel paa Nationalitet og Køn kunde vel ikke faas. Fjendens stupide Raceteorier og brutale Fremfærd mod andre Nationer kunde vel ikke komme i et ufordelagtigere Sammenlig-kømningsforhold.

Det er interessant og herligt at følge Sovjetfolkets Kamp. Naar Flyveren i sin Jager har opbrugt sine Patroner og ikke er blevet færdig med Fjendens Bombemaskine, stryger han maaske saa tæt forbi ham, at Fjendens Styregrejer skræbes af, eller, hvis andet ikke er muligt vædrer ham. Den unge Sygeplejerske bærer eller kravler 5 km. med en saaret Rødarmist for at redde ham fra Fjenden. Kosakafdelinger rider Hundreder af Kilometer bag Fronten og rydder op blandt de skrækslagne fjendtlige Marchkolonner.

Kvindernes og Mændens Arbejde i alle kvarter, og i Fabrikkerne og Gruberne præsteres der af mange 2-3-19 Gange saa meget Arbejde som før krigen.

Høsten har i Aar været særlig god, og Fjenden har faaet meget lidt af den. Ukraines vigtigste Kornegne blev holdt saa længe at Kornhøsten blev reddet og ført bort. Kartoffler og Sukkerroer maatte jo efterlades. Men noget Levnedsmiddelproblem bliver der altsaa ikke i S.-U.

Overfaldsmændene havde maaske haabet, at S.-U. skulde blive isoleret, men har ogsaa paa dette Omraade taget grundigt Fejl. Intet nok saa højlydt Korstogsskraal har vundet Genlyd. Man har endogsaa faaet det ud af det, at fremstaaende Kirkens Mænd i de ubesatte Lande har slaaet fast over for al Verden, at Trosfriheden er saa vel forankret i Sovjetforfatningen og det daglige Liv, at Nazisterne nok hellere skulde lade det Tema falde. Selv Præsident Roosevelt og Erkebiskoppen af Canterbury har gjort opmærksom paa det.

Mangfoldige Organisationer i alle ikke - fascistiske Lande kundgør deres Sympati med Sovjetfolket. Fagforeninger, Fabriker, Kommunalbestyrelser, Videnskabsmænd og Kunstnere sender Sympatitelegrammer og støtter paa enhver Maade S.-U. Saa det kan roligt

... den Grad
Folke Tanker, og aldrig har
de ledende Folkemasser set hen
til U.S. med større Haab og Tillid
end nu, da den er blevet den førende
i den kæbuede Kamp mod Fascismen.
Men Kampen er endnu ikke til Ende.
Den kæbuede er blevet mæsterligt
ført af Stalin og hans Kammerater,
og vi kan være forvisset om et saa-
ledes vil det fortsatte, til Fjenden
er slået. Vi måles, at Stalin loer
Borgerkrigen stadig var. Talsmand for
den Strategi, som lod Hæren støtte
sig umiddelbart til de store Industri-
centre med deres Koncentration af
Mill. af Sovjetmennesker og Produk-
tion for Hæren. Nu skal man jo være
sig for at dvæle på for snævre Sam-
menligninger mellem da og nu, men
finder ikke den sejle Modstand i Le-
ningrad og Dnestr netop om det!
Fjender har været Lov til at komme
ganske nær til en Kæde af saadanne
typiske Sovjet-Koncentrationer: Le-
ningrad - Moskva - Tula - Harkov -
Donetsområdet med Stalino som Ho-
vedby - Mariupol - Rostof. Springet
er lidt langt imellem Tula og Harkov
og det er vel derfor Fjenden presser
særlig haardt på der. Ogsaa ved
Sydkysten er Ledet noget svagere.
Det er muligt, at Modstanden i denne
Kæde vil vise sig for stærk for Fjen-

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

10

den, og det vilde betyde, at nogle af S.-U.s allervigtigste Industriomraader vilde forblive paa den rigtige Side. Det er en alvorlig Sag at gøre en By som Kijef ubrugelig for Fjenden i industriel Henseende, men det vilde være endnu langt alvorligere ved de nævnte Omraader og Byer. Men selv det vilde ikke betyde nogen dødelig Fare for S.-U.. Der er Volgafloden med dens vigtige Industribyer og Ural med endnu vigtigere. Hvor vore Venner vil standse Fjenden og tilføje ham det endelige Nederlag, kan vi trygt overlade til dem.

Fredag d. 10. Okt. Kl. 4 meddelte den amerikanske Columbia Radios Moskva Repræsentant sit Selskab: Der er ikke omringet nogen som helst Hærgrupper vest for Moskva. Fjendens Fremstød er standset baade der og Nord for Drel, hvor friske Sovjetreserver sættes ind. Der er Tillid til, at Faren er mindre na,

Lørdag d. 11. Okt. forsættes Kampene med uformindsket Voldsomhed. Fjenden har gjort mindre Fremskridt.

11

Den 1. Aug. udsendtes over Sovjet-
Radioen Tallet paa de tyske Tab af
Menneskemateriel paa Østfronten,
der nævnte Dato udgjorde ialt 1 1/2
Mill. Mand. Nogle Dage senere de-
menterede Goebbels disse Tals Rig-
tighed, idet han erklærede, at de
tyske Tab paa Østfronten pr. 1. Aug.
udgjorde 1/5 heraf, ialt 300.000 Mand.
De officielle tyske Tal pr. 1. Sept.
nævner Antallet af mistede som værende
ialt 400.000 Mand. Den 3. Okt. kunde
Hitler i sin Tale meddele at Tysklands
Tab efter to Aars Krig endnu ikke ud-
gjorde 5% af de tyske Tab under sid-
ste Verdenskrig, der ialt udgjorde
6 Mill. altsaa skulde de tyske Tab
den 3. Okt. endnu ikke udgøre 300.000
Mand. - Man maa herefter gaa ud fra,
at de 100.000 Mand, der udgør Forskel-
len mellem de tyske Opgørelser i Sept.
og Okt., er staaet op af deres Grave
og vendt tilbage til det evige Liv.
Vi kan ogsaa kalde det et Bevis for
den tyske Propagandas Uvederhæftighed.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

OM KORT TID UDKOMMER:

Rettelser: Side 1, 5. Linje fra neden
skal være: Den 3. Okt. havde Hitler
erfaret om o.s.v.

KAMPEN

REGERINGENS PROGRAM:

Ingen Lønforhøjelser men
Prisstigning!

Professor Thorkil Kristensen talte 15. Okt. i Handels- & Kontoristforeningen om Spørgsmaalet: Kan et Prisstop gennemføres?

Hermed nogle enkelte af Professorens Udtalelser:

"Det er en Meningsløshed at tale om at Lønstop forudsætter Prisstop. Skal man have saadanne Vederlag maa Priserne stige.

Prisstop vil lamme Produktionen. Man bør lade Priserne stige saa meget, at Produktionen ikke hindres - giver det meget stor Fortjeneste til enkelte med særlig gode Produktionsmuligheder, kan man anvende Merindtægtsskatten!

I D.s. F.s Henvendelse til Regeringen om Kompensation for de allerede indtraadte Prisstigninger, saa han et Krav om at tilsidesætte den Afgørelse, Formandskabet havde truffet.

2

fet. Men jeg gaar, sagde han, ud fra, at dette Krav ikke efterkommes, og jeg læste Statsministerens Aabningstale saaledes, at det ikke vil blive efterkommet.

Arbejdslønningerne maa derfor siges at ligge fast. Landbruget har nu faaet nogen Erstatning for de daarlige Tider - Priserne er de dobbelte - og Professor^{en} troede ikke, at det var klogt at gennemføre en højere Smørpris."

Saaledes Professor Thorkil Kristensen, der er en af Regeringens bedste Støtter. Han gav ikke Udtryk for nye Synspunkter - men han klarlagde paa ny med uhyggelig Tydelighed, hvad Ministeriet Staunings Politik er gaaet ud paa: Udplyndring af Smaafolk og fri Bane for Prisforhøjelser.

Storlandbrug, Storindustri, Storhandel og Spekulanter skal have frit Slag og Byernes og Landets Smaafolk skal bære Krigens Byrder.

Thorkil Kristensens Anskuelser stemmer i alle Enkeltheder overens med Staunings og Knud Kristensens og det er bl.a. ogsaa derfor, at Professor^{en} er nævnt til Medlem af det Formandskab, der eneveddigt bestemmer Lønvilkaarene for Danmarks 500.000 Arbejdere.

Han er en sikker Mand for Danmarks

3

Storkapitalister - paa samme Maade som Stauning er det!

Endnu evner de at gennemføre deres skændige Politik - men d'Herrens skal passe paa at de ikke spænder Buen for højt - det kan let hænde, at den brister. Der er Grænser for, hvad Befolkningen vil finde sig i.

DEN ØKONOMISKE UDVIKLING (I)

Der er al Grund til for den arbejdende Befolkning at mærke sig den økonomiske Udvikling herhjemme. Den er, for et Land som vort, der kæfter op i Tide og Utide om Demokrati og "Samfundsstyre", fuldkommen ryggesløs, den er fuldkommen forbryderisk, naar man før en hver økonomisk Foranstaltning proklamerer: Hensyntagen til dem, der har de mindste Kræfter til at bære.

Den økonomiske Politik herhjemme er et forbandet Bædrageri overfor en Befolkning, som nægtes Adgang til at opretholde en Presse og Oplysningsvirksomhed, som har Evne og Vilje til at sætte Tingene paa den rette Plads. Den politiske Betydning af Myndighedernes Forholds-

regler den 22. Juni og 20. August bliver efterhaanden helt klar.

Baggrunden for den hæmningsløse Udvikling er vek i første Række Rigsdagen, Folkerepresentationen, der er sat ud af Spillet. Naar den fungerer, udfører den kun en bekræftende Funktion over for Regeringens og andre ukontrollable Kræfters Beslutninger. Indfyldelse har Folkerepresentationen ikke mere. Den er blevet et viljeløst Redskab for Regeringen og andre anmassende Kræfter. Folkerepresentationen har dømt sig selv fra Livet. Den opfylder ikke mere sin Pligt i Henhold til Forfatningen. Den maatte dø, da den ikke optog Kampen efter Formlen: Indet over og intet ved Siden af Rigsdagen. Folkerepresentationen har selv likvideret Folkestyret. Dette er Fakta.

Værnet om Folkestyret forsvandt med de tre kommunistiske Folketingsmand den 22. Juni 1941. Denne Paastand bliver staaende overfor enhver kritisk Vurdering.

Til at styre Landets politiske og økonomiske Liv og blodsuge Befolkningen er opstaaet nye Organer. Men de er ikke under Folkets Kontrol.

Det berøgtede Formandsskab har mere Magt i Dag paa det økonomiske

5

Omraade end nogen Rigsdag. Over en halv Million danske Arbejderes Skæbne er lagt i dette Formandskabs Hænder. En Højesteretsdommer. En Direktør for Fabrikstilsynet. En Professor i kapitalistisk Økonomi. De fælder en Dom, der ikke kan appelleres. Uanset hvor himmelraabende uretfærdig den Kendelse er, uanset hvor megen Harme, der skyller op imod dem: De er usaarbare. De har faaet en Rigsdags Autorisation før den gik hen og døde.

"Det var utvivlsomt et Fejlgreb at ophæve ved Lov Hovedorganisationernes Overenskomst om Regulering af Arbejderlønninger i Henhold til Pristallet!" Det var den socialdemokratiske Statsministers Udtalelse til Pressen i August i Aar, da Formandsskabet havde afgivet sin Kendelse: Ingen Dækning for Prisstigningerne. Man aner Verdien af den socialdemokratiske Propaganda-Paastand, der gaar ud paa, at vi maa bevare vore Repræsentanter i Regeringen, for at de kan beskytte vore Interesser. Mon disse Interesser beskyttes ved saa fundamentale Fejlgreb? Mon de endvidere beskyttes ved en dokumenteret Magtesløshed overfor en Op-

6

hævelse af disse Fejlgreb? Landets Statsminister har dog ikke taget Skridt for at ophæve Fejlgrebet. Men det har dog nogen Værdi at faa konstateret, at den arbejdende Befolkningens Økonomi, hvad angaar dens Arbejdsindtægt, er grundet paa et Fejlgreb. Det bliver da interessant at undersøge, hvad den samme Økonomi hviler paa, naar det drejer sig om dens Udgiftsside.

KAMPEN I ØST

Det er altsaa lykkedes Fjenden i Løbet af Oktobet Maaned at mase sig frem til Linjen Leningrad-Rostof. Og det er igen lykkedes den røde Hær at gøre ham hver erobret Kvadratkilometer dyr, utaalelig dyr. Og nu først skal han i Lag med det sværeste Arbejde, at gaa løs paa alle disse stærke socialistiske Industribyer.

Sovjetregeringen har gjort Landet opmærksom paa Faren og opfordret alle, navnlig Industriarbejderne i Landets østlige Egne, til at anspænde sig til det yderste for at øge den røde Hærs Kampkraft, navnlig dens Forsyninger med moto-

-riseret Materiel.

Lad os, saa godt vi kan, undersøge den røde Hærs Kampbetingelser paa dette Stadium af Krigen, hvor den materielt overlegne Fjende maa bremses op og tilføjes de størst mulige Tab, medens egne Styrker maa spares og holdes sammen i en ubrudt spænstig Kæde.

Fjenden siges oprindeligt, altsaa for fire Uger siden, at have kastet 14.000 af sine 30.000 Tanke paa Østfronten mod Moskva, og han har aabenbart, trods den røde Hærs omhyggelige Spejdertjeneste pr. Flyvemaskine, været i Stand til at foretage denne Koncentration ved Nattetid og i usigtbart Vejr.

Lad os antage, at den røde Hær har 15.000 Tanke langs hele Fronten, og at ca. 5000 var i Moskva-Afsnittet, da Angrebet satte ind. Fjenden har da en tredobbelt Overvægt og maa ifølge hele sin Stilling og efter "modent Overlæg" gaa paa uden Hensyn til Tab. Han trækker stadig alle disponible motoriserede Kræfter til, trækker ambulante Reparationsværksteder og Reservedels-Forsyninger om muligt helt op til Ildlinjen og sætter det størst mulige Antal Tanke, Biler, Traktorer til de svære Kanoner.

8

Ogsaa de Maskiner, som den røde Hær mister, tages med. Og stadig presses der paa, i en vanvittig Rus, uden Hensyn til Menneskeliv, lykkes det ikke nu at vinde en vældig Sejr, vil Haabløsheden brede sig hurtigere, og Vinteren med dens Strabadser vil synes ganske uoverkommelige, - til Kreml nu!!

Det er lykkedes de røde Flyvere at umuliggøre Fjendens tidligere Kamptaktik der i Belgien, Holland og Frankrig var saa skæbnesvanger. Fjenden har maattet opgive de meget store Flyvepladser, og har i Stedet oprettet mange smaa, men det bringer Kludder i de store Masseangreb, og desuden er Partisanerne nogle Hunde efter de smaa Flyvepladser, som de ofte tager sig grundigt af, ligesom Sovjetflyverne jo ogsaa interesserer sig for dem.

En af de allervanskeligste Opgaver for den røde Hær i denne Kamp om Moskva er Placeringen og den hurtige Tilbagetrækning af det svære Artilleri. Der er ligefrem socialistisk Kappelstrid mellem de røde Artillerister om at puste Maximum af Tanke væk, og saa, naar Retræten er uundgaaelig, finde en ny fordelagtig Stilling og fortsætte med Arbejdet.

Med Fasthed, hurtig Beslutsonhed og ukueligt Vovemoed maa denne vanvittige, hysteriske Flodbølge af fascistisk Djævelskab bringes til Standsning og tammes. Maximum af lynsnar og staalspænstig Manøverkunst og sejjeste Uholdenhed kræves af de røde Hærførere og deres Mænd. Voldsom Modstand, rettmæssig Tilbagetrækning, og saa igen jernhaardt Holdt gør Vejen til Moskva til en saadan Kraftanspændelse for Fjenden, at han kun under Knagen i alle Fugerog under altfor stor Overanstrengelse, i stadig langsommere men blodigere Tempo kan kæmpe sig lidt frem endnu.

Alt tyder paa, at Moskva skal indgaa som et Led i den almindelige Front. Den vil næppe blive holdt for en utilladelig Pris. Losofskij sagde forleden til Fjenden: "I kan maaske endnu gaa noget frem, men i kan ikke erobre Sovjet-Unionen!" - Og for nogle Dage siden hed det: "Byer kan generobres, men Døde kan ikke staa op igen."

Lykkes det ikke at standse Fjenden nord og syd for Moskva, saa Omriagning bliver en Kendsgerning, vil der i Tide blive dannet en ny Front øst for den, og Byen vil saa maaske blive evakueret og efterladt i den Tilstand, som Forholdene

kræver det, men lykkes det at standse Fjenden tilstrækkelig langt mod nord og syd, vil Moskva gaa ind i Fronten og vil være forholdsvis let at forsvare. Den kan ikke erobres med Tanke, og saa kan den ikke tages.

Paa Sydfronten er Fjenden standset op, foran Harkof, Donetsbyerne og Rostof. Krim holdes ogsaa og Leningrad støder Angriberne noget tilbage. Fjenden er altsaa nu helt fremme ved S.U.'s vigtigste Industribalte: Leningrad - Moskva - Tula - Harkof osv. Dette Balte med mindst 10 Mill. voksne Industriarbejdere og deres vældige Industriproduktion, og da særlig Krigsproduktion, er jo et glimrende Rygstød for den røde Hær, og det vilde jo være herligt, om Fjenden kunde standses her og endelig holdes. Det vilde jo kræve kolossale Hærstyrker navnlig paa de svageste Steder mellem Leningrad og Moskva og mellem Tula og Harkof.

Men der gives ingen Garanti for denne Linjes Ubrydelighed. Vil Fjenden efter denne Blodtapning have Materiel, og da navnlig Mandskab og Moral nok til nye Fremstød, ja saa maa han foretage dem, saa maa han til Kaukasus efter Olie,

ellers taber han snart Spillet. Og hvis saadanne tilstrækkelige store Styrker igen kan samles, er det umuligt for Forsvareren langs hele denne vældige Front paa to Tusinde Kilometer paa hver eneste Kilometer at have tilstrækkelig mange svære Kanoner og Tanke til at afværge kompakte Angreb. Tænk blot paa, at selv om der langs hele fronten stod en svær Kanon og Tank for hver 10 Meter, vilde disse 200=000 Kanoner og ligesaa mange Tanke ikke kunde afværge Gennembrud baade her og der.

Derfor er disse Tilbagetræknin-
ger af den røde Hær ikke Noget Syg-
domstegn eller Svaghedstegn. De er
langt sværere at udføre og kræver
langt større Raadsnarhed og Spæn-
stighed, end der kræves af den ma-
terielt overlegne Fjende, der blot
maser paa, saa længe han kan drive
Menneskekødet ind i Kværnen.

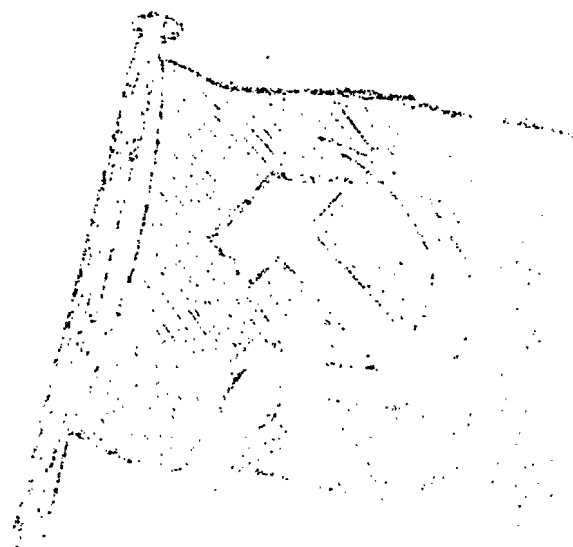
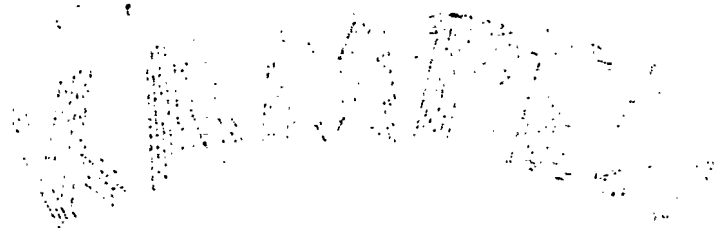
- - - Fjendens bombastiske Pra-
leri gaar igen over alle Bredder.
Antallet af Fanger og Krigsbytte
kan næppe rummes i det besatte Om-
raade. Moskva advarer mod at tage
denne Rummel alvorlig, da den kun
skal dække over Fjendens egne væl-
dige Tab, indgyde Hjemlandet nyt
Haab om Sejr og lække de erobrede
Folks Modstand.

Alt imens strømmer Vaabnene til fra England og Amerika. Lord Beaverbrook og Mr. Harriman har i deres Hjemlande sagt god for Sovjets Styrke og vilde næppe sende saadanne Mængder af Vaaben til en syg Mand, da de jo saa blot havnede hos Fjenden.

- - -
Og nu er Moskva, det stolte røde Moskva, selv rykket ind i den umiddelbare Kampzone. Alene det er et Vidnesbyrd om denne Kamps gigantiske Karakter. Moskva, dit Sovjetfolk elsker dig og forsværer dig med al den haardnakkethed og straalende Tapperhed, som dette herlige Folk formaar at lægge i Kampen. Den bloddrukne Fjende begærer dig, du lader haant om hans hyseriske Fraaden. Og naar hans møre Knogler smuldrer langt fra eget Land, vil du stadig staa, hvor du staar, stadig stærkere, stadig skønnere!

- - -
Tiden er ved at løbe fra Fjenden. Han maa knuse den røde Hær og gøre det snart hvis han vil gøre sig noget Haab om overhovedet at vinde Krigen. Men han vil snart erfare, at den røde Hær er lige saa uovervindelig som selve Socialismen.

November 1941

"Kampen" og rødt flag, trykt i rødt med følgende påskrift, brugt som omslag på bladet:

Under dette symbol kæmper den røde hær mod den blodbesudlede fascisme, frihedens og fremskridtets fjende. Under dette symbol - kæmpede undertrykte klasser sig i 1917 til sejr. Under dette symbol samles arbejderne til den fælles kamp mod fascismen.

LEVE SOVJETUNIONEN - OG LEVE DEN INTERNATIONALE ARBEJDERKLASSES KAMP!

TIL 7. NOV. 1941.

Krigen paa Østfronten har nu været i 4½ Maaned. Alene det viser, at det er gaaet helt galt med Fjendens Planer. Der var tale om at paa tuade Volga og Ural paa lang kortere Tid, og saa befinder man sig nu først foran Moskva. Og hvordan har denne Ræjde til Moskva formet sig? Det har været en frygtelig Tur for den tyske fascistiske Hær. Kijef, Odessa, Dnepropetrovsk bliver ved med at eksplodere. Ingen lune Vinterkvarterer nogetsteds. Livsfare overalt, rygende Ruiner, skjulte Miner, intet Vand, intet Brændsel, ingen Føde, alt er raseret. Paa Vejene og i Skovene luer Partisanerne, de overfalder Transportkoloner, sprænger Broer, mineret Vejene. Et dødeligt Had driver disse Partisaner frem med Dødsferagt. Denne fascistiske Fjende tramper og ødelægger deres socialistiske Fædreland, voldtager og dræber deres Kvinder og Børn. Og den røde Hær lod sig ikke splittes op, omringe eller ødelægge. Den trak sig tilbage, naar den mekaniske Overmagt var for stor, gjorde igen holdt, tilføjede Fjenden store Tab, svækkede ham. Den tyske Hærs Tab maa nu være ca. 4 Mill. døde, saarede og Fangen. Det er en frygtelig Blodtapning og dens Materiel er ogsaa svun-

2
det ind. Beretninger fra Moskva mel-
der, at Fjenden nu maa sætte gamle
franske og rumænske Tanke ind.
Det er ikke nogen straalende, vel-
pudset, kampglad tysk Hær, der staar
foran Moskva. De Fanger, der nu fal-
der i den røde Hærs Hænder, er sult-
ne, dødtrette, overvægede, nervøse
Mænd. Ofte har de ikke kunnet faa
rent Linned eller Bad i flere Maa-
neder, saa Utøjet plager dem. "Ma-
joren havde ogsaa Lus," erklærede
en Fange. Men de drives frem, frem
til de varme Vinterkvarterer i Mo-
skva og Leningrad, der skal de faa
Bad og Renlighed, lover man dem.
Men Moskva er ikke til Sinds at
gæve Husly til den forhadte Fjende.
I mere end 2 Uger er alle hans for-
rygende Anfald blevet knust ca. 100
Km. fra Byen. Kalinin og Tula er de
Steder Nord og Syd for Byen, hvor
han vil omgaa den; men de holder,
saa vil han have Moskva, maa han gaa
lige paa. Og skulde han "faa Road
til" at gennemføre Omringningen,
saa den røde Hær maa danne ny Front
Øst for, bliver der dog ingen Vin-
terkvarter med Varme og Hygge. Maa-
ske efterlades der da en Garnison,
tilstrækkelig stærk til at holde
den, eller den gøres fuldkommen ube-
boelig. Kan Kijaf blive ved med at
eksplodere i Maaneder, ja da vil

Moskva kunde gøre det i Aar. Krem
giver kun Husly til Socialismens Op-
byggere, ikke til den Ødelæggere.

Den røde Hær holder nu en Linie
fra Leningrad til Rostof. En meget
karakteristisk og vigtig Linie med
S.U.'s største og vigtigste Byer.
Det havde været os kært, om Harkof
og Donetsbyerne var blevet forskaa-
net for Ødelæggelsen. Men de har ko-
stat en høj Pris, udmatter og sinker
ham, saa nye Linier i Tide kan orga-
niseres Øst for. Han nærmer sig nu
Kaukasus med Olien, den herlige Jord-
olie, der giver både Benzin og Smø-
reolier. Benzinen har han hidtil i
forøvrigt forbausende Mængder kun-
net fremstille ad kunstig Vej af Kul,
men det giver ikke Smøreolie, og kun
den kører godt i det meget lange Løb,
som smører godt.

Den først maa han igennem Nordkau-
kasus, hvor kun den mindste Del af
Olien er, i Majkop og da særlig Gros-
nyj; men skulde han komme saa vidt,
vil hver Dræbe Olie være væk, og
alle Bøghuller og Anlæg gjort ubru-
gelige. Baku er Hovedstedet, men
det ligger bag Kaukasusbjergkæden,
som kun nogle få snævre Bjergveje
fører igennem; der kan Tankene ikke
bina sig Vej, og saa maa Hitlers fæ-
cistiske Hær gøre Holat. Olien er
god og fristende, men den kan ikke

mas. Fjendens Løb efter Olien er et Dødsløb, som han end ikke har kunnet sætte rigtig af til endnu. Han risikerer nuppe at kaste sine Hovedstyrker ind saa langt fremme, før den nuværende Linies Hovedpunkter er faldet, Moskva og Leningrad ellers er der Fare for at blive afskaaret. Og deres Erobring er jo en Opgave, som den tyske Hær i sin nuværende Tilstand vel ikke magter.

Leningrad har jo en vanskelig Stilling, da det er saa vanskeligt at forsyne den. Kunde Murmanskbanen aabnes igen, d.v.s., den finske hvidgardistiske Hær fjernes, vilde Leningrads Stilling lettes meget, da den saa kunde få Forsyninger over den isfri Havn Murmansk. Skulde England og Amerika virkelig lægge tilstrækkeligt Pres paa de finske Fascister, vilde det altsaa kunne have meget stor Betydning for Leningrad og dermed paa hele Krigens videre Forløb.

Hvilke Spørgninger i Fronten der forestaar i den nærmeste Tid, er jo ikke nemt at sige. Skulde Krim falde, og den Mulighed maa vi jo regne med, vil der jo nok blive gjort Forsøg paa derfra at naa over til Nordkaukasus uden om Rostof og Donlinien. Men det bliver nok vanskeligt. Og skulde den nuværende Linie blive trykket ind et eller flere Steder,

vil der blive taget andre Linier⁵ i Brug, og alle saadanne Ændringer vil som hidtil koste Fjenden dyrt. Hans Forbindelselinier bliver blot længere, Transporten sværere og sværere, Chancerne for Partisanerne flere og flere, og hans Stilling i Hjemlandet og de undertvungne Lande bliver stadig mere udhulet.

Under disse Forhold fejrer Sovjetunionen sin 24. Aars Fødselsdag. Den har naaet Manddomsalder og kan - det maa en til dels forvædet og maabende Verden sande - udføre Manddomsgerning. For 24 Aar siden stønnede Verden ogsaa under en frygtelig Krig; det unge Sovjetland brød ud af den og reddede til de andre: hold op! for de slagtes i Blinde, var lige store Fjender af Freden.

Derefter faldt de alle over Sovjetlandet. I 3 Aar forsvarede det sig heltmodigt og vandt, skønt det, da Kampen var hårdest, kun havde Moskva og den centrale Del af Landet tilbage.

Denne Gang har det magtige Forbundsstaller, England og Amerika, der sender det vældige Forsynings. Den Gang stod Størstedelen af Arbejderne i Amerika og andre Lande fremme og til Dels de sødlige overfor det, denne Gang står de alle

6

solidariske, Den Gang var Sibirien og Ural besat af Fjenden. Denne Gang er disse Egne fast i egne Hænder og huser en vældig Industri, som nu kan støtte Fronten mod Vest. (Denne Industri er i det sidste halve Aar blevet yderligere styrket, da Sovjet-regeringen forudseende begyndte at flytte Industriinventar fra de nu besatte og truede Egne ud mod Øst.) Den Gang var Landet udmattet af en lang Krig og havde en tilbagestaaende og svag Industri, og Transportvæsenet og Landbruget var ikke bedre. Men denne Gang, har alt dette ændret sig. Moderne Fabrikker af alle Slags fremstiller Industriprodukter, der ikke staar tilbage for andre Landes. Ogsaa findes Flyvemaskiner, Tanke og kanoner staar fuldt paa Højde med de andres.

Den Gang var Sovjetfolket fattigt, udpinet og mishandlet af tidligere Undertrykkere, men det stræbte frem mod en lysere Tid. Det kommunistiske Parti førte det til Sejr. Denne Gang var Landet allerede rigt, gik ind i Kampen med vældige Forraad og Kæfter, og Fjenden maa erkende, at her har han mødt en ganske ubegribelig, haard modstand. Det er stadig Sovjet-Unionens kommunistiske Parti, der fører an, Hr. Hitler, det er Forklaringen! Det knuste i Tide Deres 5. Kolonne og nu er Turen kommet til

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

7
 Deres fascistiske Hær. Derefter følger De og Deres Slang!
 Ødelæggelserne er store denne Gang, mange Værdier maa prisgives. Men de var forholdsvis større under Borgerkrigen. Og den Gang var alt saa rettidigt og tilbagesættende, at Opbygningen måtte forekomme umuligt. Denne Gang er alle Forudsætningerne for en hurtig og forbedret Opbygning til Stede: bedste Teknik, uddannede Teknikere, en mange Gange større Produktivitet.

Vi hilser vor tapre Sovjetunion paa denne minderige Dag, dit kommunistiske Parti, dets geniiale leder Stalin og hele det uforlængede Sovjetfolk. Du ærer dine Døde og opmuntrer dem, der er prisgivet den brutale Fjende. Du kæmper bravt, giver Fjenden drøje Slag, og nu maa vi overalt komme ind i samme Takt. Til din 25. Aars Dag vil Fjendens Skæbne være beseglet.

DEN ØKONOMISKE UDVIKLING (II)

Stauning kaldte Fastlæggelsen af Arbejdslønnene et Føjlgreb. Det var en bemærkelsesværdig indrømmelse. Men den dækker slet ikke det virkelige Forhold. Den Udvikling af den arbejdende Befolknings Økonomi, der

8
tog sin Begyndelse med Ophævelsen af
Dyrtidsoverenskomsten, hviler abso-
lut ikke paa en Fejlvurdering. Den
hviler paa et enestaaende Bedrageri.
Man gav nemlig Befolkningen det
Indtryk, at et Prisstop vilde være
gode Følgen og Forudsætningen. Og
det til Trods for, at man vidste, at
den hverken vilde eller kunde stand-
se Prisstigningerne. De Hovedfakto-
rer, der gjorde dette givne Indtryk
til et Bedrageri, laa i visse givne
forhold.

Først og fremmest i Lovgivningen
om Kornlov, som den, der blev vedta-
get, skulle naturnødvendig forhøje
Priserne paa alle Levnedsmidlerne,
ikke blot paa Brødet. Befolkningen
studsede, da den fik at vide, at den
skulle Stigning paa Kartoflerne
skyldes - Kornloven. Hvorledes?
spurgte man. Jo, simpelthen derved,
at Kornet nu var blevet saa dyrt til
Opfostring af Kreaturer, at Landman-
nen gik over til at anvende Kartof-
ler, som var blevet et rigeligere og
billigere Fodermiddel. Stigning paa
Kartofler trak derfor alle andre
fødevarer med. Men Kornloven trak
ogsaa Prisen paa Kød og Flæsk med sig.
Kornloven, som var Regeringens og Rigs-
dagens Værk, blev en enestaaende
Prisstignings Faktor.

Dernæst alle de følgende Love om

indirekte Skatter. Kunde Regeringen og Rigsdagen være i "god Tro" med Hensyn til Prisstop, naar den gennemførte den ene Afgift efter den anden paa livsnødvendige Varer og Forbrug? Nej!

Regeringens og Rigsdagens Plan for Befolkningens Økonomi ligger da fast: En absolut Fastlæggelse af Indtægterne. En planmæssig og uhejt Prisstignings Lovgivning.

Og Baggrunden for denne Politik? Ved en enestående Propaganda gav man samtidig Befolkningen det Indtryk, at alle Kræfter blev sat ind imod Prisstigningerne.

Saa er det meget naturligt, at Landets Statsminister, naar Sandheden begynder at gaa op for Befolkningen og avler en begyndende Uro, sætter Kronen paa det farlige Værk og siger Følgreb.

Saa kommer Meningen med denne Indrømmelse ogsaa tydeligt for Dagen. Det var ikke for at aabne Vejen for en anden Politik. Men at hindre Befolkningen i at fælde Dommen:

BEDRAGERI OG SVINDLER!

OM REGERINGENS TILPASNING

I Regeringens Trontale ved Rigsdag-

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

10
 — gans Aabning den 10. Oktober 1941 :
 udtalte Statsminister Stauning bl.a.:
 "Danmarks Interesser vil i Fremtiden
 som hidtil være at medvirke til et
 fordrageligt og forstaaende Samliv
 med andre Nationer og i Særdeleshed
 med vore Naboer, hvorfor man ogsaa
 (det er Regeringen) forbereder den
Tilpasning til nye Former for Samvir-
ken, som Samtiden vil kræve. — Det
 er ikke første Gang man hører dette.
 I Trontalen den 1. Oktober 1940 lod
 det: " Danmark vil fremdeles have In-
 teresser i et fordrageligt Samliv
 med andre Nationer og i høj Grad med
 vore Naboer, hvorfor det ogsaa vil
være en Opgave at forberede den Til-
pasning, der melder sig som en uaf-
viselig Forandring i kommende Tider.

Hvad betyder nu det, at man to og
 hinanden følgende Gange har givet Ud-
 tryk for de samme Retningslinier i
 dansk Politik, der skal være afgø-
 rende saavel udadtil som indadtil.
 Og hvad betyder den gentagne Poin-
 tering af Tilpasning? Og til hvem
 er det man skal tilpasse sig — og
 hvem er det, der skal tilpasses?

Det er slet ikke saa svært at be-
 svare saadanne Spørgsmål og i Sær-
 deleshed er det ikke svært for den
 Klasse, der må mærke denne Tilpas-
 nings Forbandelser paa sine Skuldre.
 den Klasse, der er Betingelsen for

11

Samfundets materielle Eksistens og uden hvis selve Eksistens, da ikke var noget at tilpasse, denne Klasse og først og fremmest denne, den arbejdende Klasse, Lønarbejderne, slynger man i Hovedet: "Vi gaar fuldt og helt ind for den af Nazi-Tyskland udbasunerede Nyordning, og vi skal nok tilpasse det, der skal tilpasses". - Og er Arbejderklassen ikke i den forløbne Tid blevet tilpasset nok, saa skal vi tilpasse videre. Det er det, og kun det, Stauning udtrykker, naar han i Trontalen taler om at forberede den Tilpasning til nye Former, som Fremtiden vil kræve. Til dette maan man saa spørge: Kan Regeringen da egenmægtig gennemføre denne Tilpasning og vil de fremdeles være i Stand til at gennemføre det? Og Sva ret ma blive: Saalange Partierne i den "nationale" Samling virker til dette og i Særdeleshed saalange Socialdemokratiet udfører sin Judasgerning, saalange vil Arbejderbefolkningen ogsaa komme til at lide under den. For man ma huske paa, at Socialdemokratiet bestaar ikke alene af Stauning og Kjøstøl, men ogsaa af Folk som Laur. Hennsen, Aksel Olsen o, fl, der som Socialdemokrater fuldt og helt gaar ind for den "nationale" Samling og som saaledes ogsaa for Tilpasningen. Og det

betydning, absolut intet, fordi
Herrer en Gang imellem lufter deres
maaske daarlige Samvittighed ved at
komme med bombastiske Udtalelser.
De har een Opgave og det er at værke
neddæmpende paa Arbejdernes Util-
fredshed og intet andet.

Altsaa: Regeringens Bestræbelser
paa at tilpasse den danske Samfunds
Struktur og i Særdelshed den dan-
ske Arbejderbevægelse efter bedste
Nazi-Mønster, bliver ikke alene
støttet af Partierne og i Særdel-
shed at Socialdemokratiet, men det
faar som en naturlig Følge heraf
Tilslutning fra Fagbevægelsens læ-
dende Folk, der gennem deres sociale
demokratiske Partitilhørighed bin-
der Fagbevægelsen til Regeringens
Politik.

Men Fagbevægelsen er en Klasseor-
ganisation, en Organisation bestaa-
ende af Arbejdere og som saaledes en
Organisation, hvis Ledere maa varetæ-
ge Arbejdernes Interesser og ikke
Regeringens.

Arbejderbefolkningen ser jo dag-
ligt, hvorledes Erhvervenes og Bøn-
dernes Organisationer fører deres
Krav igennem, samtidig med at man
fortæller, at Klassekampen er likvi-
deret. Men Arbejderklassen kan ikke
leve af Fraser, og vil de se Realit-
eter, maa de kæmpe for den.

DEN TREDJE KRIGSVINTER

Vi er gaaet ind i den tredje Krigsvinter og hvad denne vil bringe af Nød og Savn i de Tusinder Arbejderhjem over hele Danmark, kan ingen være i Tvivl om: Øget Arbejdsløshed, højere Skatter, dyrere og mere fordervede Levnedsmidler, forfrosne og underernærede Smaabørn; duknakkede Familieforsørgere og forgræmmede Mødre. Det er Krigens Spejlbillede i det arbejdende Folk. Uaar og Dyr tid har altid ramt hardest i de Hjem, der har mindst at staa imod med. Det er Arbejderne, som maa bære Krigens Byrder; det er Arbejderne, som maa savne og lide Nød.

Den Krig, som udkæmpes i Dag, vil komme til at koste uoverskuelige Ofre, kolossale Masser af Menneskeliv og forfærdelige Savn for dem, som overlever dette massemyrderi. Endnu havde Verden ikke faaet lægt sine Saar efter den forrige Krig, før denne brød løs. I Virkeligheden er denne Krig kun en naturlig Følgelse af den foregaaende. Den er

en følge af en Opløsning i det kapitalistiske System, som Kapitalismen ikke selv - hverken nu eller i Fremtiden - vil kunne helbrede eller raade Bod paa, og hvis Virkninger uhjælpeligt vil føre til Krig og atter Krig, til stadige Blodsudgydelser og nye Myrderier. Det er Kapitalismens inderste Væsen, som viser sit Spøgelsesfjes frem i al sin Hæslighed i denne Krig. Rov, Voldtægt og Røveri, det er den yderste Konsekvens, det sidste desperante Forsøg paa at redde Systemet for den endelige Udslettelse.

Formaalet med denne Krig er at røve nye Landomraader, at stjæle nye Markeder, at bemægtige sig svagere Landes Raadstoffer, at undertrykke og udbytte fremmede Nationers Folkeslag, og at sønderknuse alle frihedselskende Folk og nagle de sidste Menneskerettigheder til et blodplet Hagekors. Denne Krig er en økonomisk Krig. Det eneste, den ikke økonomiserer med, er Menneskeliv. Den er en Kamp om Verdensherredømmet; den er en imperialistisk Krig. Hensigten kan tilsløres paa mangfoldige Maader. Men Sandheden kan kun skjules for en Tid.

Tysklands Krig mod Sovjet-Unionen, det nazistiske Krigsapparats røveriske Overfald paa Sovjet-russisk Territorium, Nedmejningen af rus-

siske Arbejdere og Bønder paa deres egen Jord, det kalder de prøjssiske Krigsfascister for et "Korstog mod Bolsjevisken". Tusinder af Mord og bestialske Blodsudgydelser over en Nations Mennesker, som modigt vægter deres eget Land, det kalder man et Korstog mod Gudløshed og Jødedom. Naar Hitler sender Division efter Division af tyske Arbejdere ud til den kampemæssige Slagtebank i Øst, saa sker det i Guds og den hellige Aands Navn. Gott mit uns! For kristne Mennesker maa dette være Gudsbeppottelse. For alle andre simpelthen Løgn.

Den tyske Angrebskrig mod Øst synes med særlig Nidkerhed at rette Opmærksomheden mod de rige Olfjelder i Kaukasus. Maaske er Forklaringen den, at det Fascistiske Korstog trænger til Smørelse. For man kan vel ikke tænke sig, at Gudløsheden skulde springe særlig stærkt fra de kaukasiske Boretærne?

Selv om Fascisterne er Mestrer i Krigspropagandaen og anden letfarlig Omgang med Sandheden, saa vil det dog blive svært for dem at skjule, at denne Krig, de har ført Verden ud i, udelukkende har til Hensigt at undertrykke og udsuge de ikke-tyske Folkeslag i Europa, at fratage de smaa Nationer deres

nationale Selvstændighed og i Ste-
-det for de folkevalgte Regeringer
indsatte et tyskvenligt Abedikta-
tur. Men det vil ikke kunne lykkes,
hverken med Vold eller Terror,
hverken med Massenedslagtinger af
uskyldige Mennesker eller ved Hjælp
af det specielle nazistiske-paten-
terede Gidselsystem, som for Tiden
fejrer de mest bestialske Orgier
i de ulykkelige Lande, der indtil
i Dag her været hærget af den ty-
ske Bøddeløkse.

Sovjet-unionens heltmodige Folk
har vist sig at være en voksen Mod-
stander for Krigsfascisternes. De
sovjet-russiske Arbejderes helte-
modige Forsvarskamp er et Skoleek-
sempel for Proletarer i alle Lande.
Nu midt i den tredje Krigsvinter
staar det klart, at Sovjet-Unionen
stadig er Arbejderklassens første
Forbundsfælle og det eneste Samfund
i Verden, som virkeligt og effek-
tivt kæmper imod Krigsbrandens An-
stiftere, de fascistiske Røverhære
og det nazityske Voldsregimente.
Sovjet-Unionens Kamp er alle Ar-
bejderes Kamp for national Frigø-
relse og international Menneskeret.

LAD OUSÅ ANDRE LÆSE DETTE BREV

DEN ØKONOMISKE UDVIKLING (III)

Det er en Skade for de danske Arbejdere og for den danske Befolkning ikvrigt, at den i mange Aar har, og fremdeles lader sig affinde med Propaganda, hvor den ved Oplysning kunde staa bedre rustet til at imødegaa en Udvikling som den, vi er inde i. Det er et Forhold, der bunder i en uberettiget Tillid til egne politiske Ledere.

Den Dag, de danske Arbejdere igen vaagner til nyt politisk Liv, genskaber hos sig selv en ny Tillid til sin egen politiske og økonomiske Vurderings Rigtighed, og sætter sine egne Kræfter ind paa at faa sine Tillidsmand til at respektere disse Vurderinger og følge de Krav, som naturligt maa rejse sig paa Grundlag af egen Erkendelse af Problemerne, - den Dag rejser sig Mulighederne for en Standsning og den Forarmelses- og Undertrykkelses-Proces, som under de nuværende taalte Tilstande skrider hastigt frem. Den Dag, danske Arbejdere! og ikke før. Husk det!

Krig og Forarmelse af den arbejdende Befolkning følges altid ad. Men med Krig følger ogsaa en uhyre Chance for den besiddende Klasse til nye store økonomiske Fordele. Det er markværdigt, at dette For-

6

hold, der gentager sig under alle Krige, ikke i højere Grad bemærkes af Arbejderklassen. Denne Krig har dog afsløret disse Grundsætninger saa tydeligt som overhovedet muligt. Et andet Forhold er dette: Under en Krig tager den besiddende Klasse altid Regeringens og dermed den politiske og økonomiske Udviklings Tøjler i sin Haand. Har den arbejdende Befolkning herhjemme heller ikke bemærket dette? Det foregik dog paa Dag og Klokkeslet herhjemme, da Krigen direkte brød indenfor vort Land's Grænser.

Jo, den danske Arbejderklasse bemærkede dette. Men Fejlen hos de danske Arbejdere ligger i, at de opfattede dette som en naturlig og uundgaaelig Ting. For der blev jo iværksat en djævelsk Propaganda for denne "Regeringsoverdragelse" under Parolen: National Samling omkring en national Samlingsregering.

Kunde den danske Arbejderbefolkning lade sig bedrage af denne Parole, burde den dog have ladet sig belære af Udviklingen, der viste, at det var ikke nationale, og dermed alle omfattende Interesser, der skulde varetages, men en besiddende Klases Interesser, der skulde sikres.

Thi denne Regering, den besiddende

7

Klasses Regering, begyndte med at overdrage sin Magt stykkevis til sin egen Klasses Repræsentanter, til "Raad" og "Nævn", som hver med Afgørende Kompetence kontrollerede de forskellige Omraader af det politiske og økonomiske Liv. "Regeringer" selv blev den Institution, der varedede om de Afgørelser, der blev truffet af Raad og Nævn mod Angreb og Kritik.

Der er tidligere peget paa "Formandskabet". Bekræfter dette Embedsmandsraad ikke alle nævnte Paastande? Behersker dette Raad ikke hele det meget vigtige Omraade: Den arbejdsende Befolknings Løn og Indtægt?

Der er dernæst det meget vigtige: Priskontrol-Raadet. - Det, der skulde hindre Prisstigninger? Nej. Det troede man. Det blev til den Institution, der skulde sikre det private Erhvervsliv den fortsatte Frihed og det forudsatte og enskede Udbytte. Det blev til "Raad til Godkendelse af alle Prisforhøjelser."

ØSTFRONTEN

Vinteren er kommet tidligt paa Østfronten, og de fjendtlige Soldaters Strabadser dermed slent forvarret. Der meldes allerede om Ihjulfrysninger. Smaaflokke af

8
fjendtlige Soldater overgiver sig, da de ikke kan holde Kulden ud. De kommer uden varmt Tøj med hænder og Øren omviklet med hvad, de har kunnet finde. "Hvad der er godt for en Russer slaar en Tysker ihjel," siger et gammelt russisk Ordsprog, og det er ikke fri for, at man benytter det med en vis Skædefryd. Kan Kulden hjælpe til at bringe Fjendens Soldater til Fornuft, saa de begynder at gaa i Rette med deres egne Herrer i Stedet for at ødelægge Socialismens Land, ja da bliver Kulden en Velsignelse for Menneskeheden.

Fjenden samler jo Tæpper sammen, men der skal mange til at neutralisere 30-40 Graders Kulde. Men saa slaar man sig paa Flasken. Der rekvireres Spiritus alle Vegne fra, og det skal være Meningen at fylde betydelige Kvanta Spiritus i de frysende Soldater. Men det er farligt, navnlig naar det er meget koldt.

Der synes at være forholdsvis Ro paa Fronten i disse Dage. Bevægelserne er ikke store, men dog kæmpes der voldsomt mange Steder. Lotoski sagde forleden: "Fjenden siger, at han graver sig ned, men vi skal grave ham op, saa han kan blive rigtig begravet!"

Fjenden forsøger at bryde igen-

nen med større Tankstyrker, navnlig nord og syd for Moskva. Sovjet-Artilleriet harer løs på den. Tanker bliver sendt imod dem. Det er utilstrækkelig af disse to Hovedstyrker, men Styrkebomberne tage fat, eller Infanteristerne selv. De uddanner Grupper til at kaste Flasker med brandbar Vaske mod Tankene. Flaskemandene graver sig ned i smalle Grøfter, saa dybe, at Tankene kan køre over uden at skade Manden dernede, og derfra bombarderer de saa Tankene. Den brandende Vaske bringer ofte Tankene til Standsning, idet bl.a. saarebare Maskindele sættes ud af Funktion.

Der har været særlige voldsomme tyske Angreb ved Tula syd for Moskva, men de er blevet brudt, og Fjenden er endog saa blevet kastet 10 Kilometer tilbage. Leningrads Forsvarere har ligeledes vundet noget Terrain.

På Krim er der nu ogsaa hovedsagelig Stillingskrig. Sevastopol forsvares sig med voldsomme Angreb både fra Jorden og Luften. Hvorlænge den vil kunne holde, afhænger jo bl.a. af Forsyningerne. Der skal en Mængde Ammunition til; de svære Kanoner, og ogsaa på Skibene, kræver jo enorme Mængder Granater i en saa voldsom Kamp, og hvis disse Forsyninger ikke slipper op, bliver det meget vanskeligt at skaffe nye frem, da Kaukasus

vel næppe raader over tilstrækkelige Arsenaler, navnlig da Nøvaropisk vel er slemt udsat for Luftbombarøementer. Sovjetflaaden bliver dog ikke hjemløs, selv om Sevastopol skulde blive evakueret eller bliver gjort uanvendelig som Flaadehavn. I Batum er der Overflød af Olje til Skibene, og man har sikkert skaffet Uvej for andre Forsyninger, og Batum ligger langt fra Fjendens Flyvepladser.

Man maa antage at Fjenden, hvis han bemægtiger sig Kertch, vil angrebe sig voldsomt for at sætte over til Nordkaukasus, men kan man ikke samtidig bryde igennem ved Rostof, vil han nok ikke kunne vinde Fodfæste, og mislykkede Forsøg vil bringe ham store Tab. Den Maa-nedss Stilstand, som Fjenden er blevet paatvunget, er nemlig blevet benyttet af vore Venner til at forberede sig til næste Forsøg paa Fremstød fra Fjendens Side. Man kender ham efterhaanden, hans Resourcer og Metoder og han vil faa Vanskelighed ved at bringe Overraskelser.

Moskva meddeler nu, at som Følge af den heldigt gennemførte Overflytning af Fabriksinventar fra de ødelagte eller trueede Byer til Ural og Sibirien vil Produktionen af

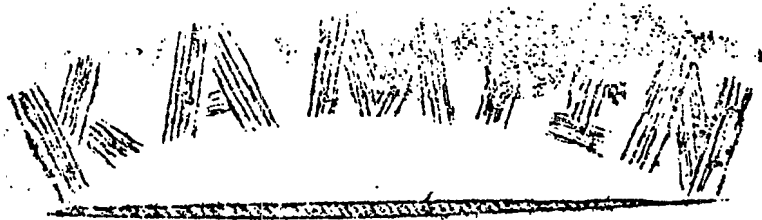
Krigsmateriale i Marts 1942 vare paa Højde med Juni's Produktion 1941, altsaa før Ødelæggelserne. Det er en Kampopræstation, som kun et saa veldigt Land som S.U. og saa resolute Folk som Sovjetfolkene kunde præstere. De nødvendige Flytninger og Forberedelser til Flytning af Moskvas, Tulas, Rostofs og andre vigtige Industribyers vigtige Maskinudstyr er naturligvis allerede foretaget, saa der kan ikke komme ubehagelige Overraskelser paa dette Omraade. Der har hele Sommeren været et veldigt Lynbyggeri i Gang østpaa, saa Maskineriet kan komme paa Plads og i Gang uden Forsinkelse. Denne Flytningsbedrift har endogsaa imponeret Amerikanerne, der jo ellers er Teknikens første Idrætsmænd.

De har forøvrigt faaet stor Respekt for S. U., disse Amerikanere, sender nu hveranden Dag et fuldt lastet Skib til Basra i den iranske Bugt. Derfra gaar Ladningen som bestaar af Tanke, Kanoner o.a. gode Ting i Lyntempo til det kaspiske Hav, hvor Sovjetdampere fører det videre. Ogsaa til Arkangelsk ved Hvidehavet kommer der amerikanske og engelske Forsyninger. Hjælpen til S.U. er saa populær i England, at den engelske Radio forleden kun-

de helle: "De engelske Arbejderes Solidaritetsforståelse med de russiske Arbejdere sætter Produktionen op. De engelske Arbejdere har den største Andel af Æren for den voksende Strøm af Vaaben til Sovjet-Unionen." Solidariteten med S.U. vokser i alle Lande. Saaledes blev der i Sydafrika samlet 100.000 Dollars til Medicin og i Kanada indkom 1.3 Mill. Dollars til S.U.

Fornylig læste man, at Dr. Rosenberg var blevet udnævnt til Rigskommissar for de okkuperede Omraader i Øst. Dog blev Estland ikke indlemmet i Ostland. Mon det ikke er blevet lovet Mannerheim og Tanner, at Estland skal med i det finske Imperium, sikkert! Mannerheim krepere vel snart, men saa kan Tanner jo blive en passende socialdemokratisk Kejser i Hitlers Nyordning!

Moskva mener, at den finske Regering ved sin Holdning til Amerikas og Englands Fredsforslag tydeligt har vist, at den kun har den nazistiske Nye Ordens og Maal og at Sovjetregeringens Forholdsregler i 1939 for at sikre sine Grænser mod Finland var velbegrundede. Det samme mener vi.

DER ER VEJ FREMAD - I

DA Regeringen, bag om Rygsen paa det danske Folk, havde sendt Minister Erik Scavenius til Berlin for "paa det danske Folks Vegne" at underskrive paa Anti-Komintern-Pakten, blev der trykt et nyt Op-
lag af "Kongens Opraab til det danske Folk." - - "Otte Dage derefter meddelte engelsk Radio, at den danske Minister i London, Grev. Reventlow, telegrafisk havde meddelt Regeringen, at han ikke mere saa sig i Stand til at modtage Ordre fra det danske Udenrigsministerium, m. a. O., fra den danske Regering. - - Den Dag, da Statsagten fandt Sted i Tysklands Hovedstad, samledes paa københavnske Gader og Pladser store Menneskemængder, der traadte an til Demonstration imod Forræderen under Raabet: "Ned med Scavenius". To Dage derefter meddelte en Repræsentant for Samlingspartierne, at Folkets Protest havde faaet en forkert Adresse: Det var ikke blot

2

Udenrigsministeren, men hele Regeringen med Kongen i Spijsen, sanktioneret af Rigsdagen, der understøttede for den folkefjendske Handling. - Men det var fortsat nødvendigt at ihukomme Kongens Ord om Ro og Orden og at bevare Samlingen om den "nationale" Regering.

- - - Der kunde til ovenstående føjes endnu flere Momenter, hentet fra den nuværende Fase i Udviklingen i vort Land. Men vort Folk, hvis Opmærksomhed skærpes Dag for Dag, har selv begyndt at fatte, hvor det bærer hen.

Staar store Dele af vort Folk alligevel ikke raadløse overfor den Skrilling, man er bragt i? - Protester og Demonstrationer er gode nok. Men se, om de hjælper. De slaas ned af et overmægtigt Politi, - og desuden kan vi ikke vedblivende gaa paa Gaden. Det hele mister dog sin Kraft efter faa Dages Forløb.

"Den revolutionære Uvej" - denne Sætning har ingen god Klang i det brede Folks Øren. - Men hvad er da Gesandt, Grev Reventlows Handling? Hvad siger Grev Reventlow: "Jeg kan ikke mere modtage mine Ordre fra den danske Regering!" Er dette ikke en revolutionær Handling?

Danmarks kommunistiske Parti og dermed hele den verdensomfattende

Kommunisme, har altid repræsenteret "den revolutionære Udvej". Og ud fra den Erkendelse, at der findes ingen anden Udvej for et Folk, som af en folkefjendsk Regering med et altbøherskende Statsapparat i Ryggen leder Folket i Fortærv, - ud Veje, der er Folkets Vilje imod. Der må Folket selv samle sig til Modstand og organisere sin Kraft og Vilje. Der findes ingen anden Udvej.

Det har aldrig været saa klart, som det er i dag: Den danske Regering har ikke mere Folkets Tillid. Den danske Regering regerer imod Folket.

Da det russiske Folk i Marts - April Maaned 1917 stod overfor en lignende Situation, hvor den øvede "demokratiske" Regering, der lige havde revet magten ud af Hænderne paa "Selvherskeren", bragt Landet ud i den mest forsvilede indenrigske og udenrigske Forvirring, stod Lenin frem i Spidsen for Ruslands Arbejdere og tanke Revolutionens Fakkell. Han viste Vejen frem for hele det russiske Folk. Regeringens Politik havde bragt Folket Hunger, Korrupsion i Statsvæsenet og blodige Næder-

4

lag ved Fronten. Hvilken Vej frem viste da Lenin og hans Kammerater? Gav han Paroler, der krævede en anden Politik af Regeringen både med Hensyn til den fremfærdende nationale Bankerot eller til Fornøden til Fjenden? Nej, Lenin krævede ikke nogen anden Politik af den siddende Regering. Han vidste, at den Regering ikke kunde regere anderledes end den gjorde, da den var et Rejskab i Hænderne paa Folkets Fjender. Men hans Parole var klar: Ingen Tillid og ingen Støtte til denne Regering. Intet Underdanighedsforhold, intet Lydighedsforhold til denne Regering. Regeringen havde isoleret sig fra Folket og regerede imod Folket. Folket selv maatte undergrave Regeringen sin Tillid og Støtte.

Denne Parole var Grundlaget for den Udvikling, der til sidst friggjorde det russiske Folk for en fordelrig Regeringspolitik: Ingen Tillid, ingen Støtte, intet Lydighedsforhold til den siddende Regering.

Hvis det danske Folk vil en Udvikling af den Krise og Fare, der hænger over Hovedet paa det, maa det antage en lignende Parole: - Men vil det danske Folk antage en kommunistisk Parole? - - - Kald den

5

kommunistisk eller hvad man vil.
Parolen er rigtig og den eneste
Udvej for det danske Folk.

Den Dag kommer, da det danske
Folk vil antage en kommunistisk
Parole. Sandheden marcherer ud over
Europas Lunde om Kap med de tyske
Soldater, og Sandheden vil tage
Føringen og vinde over Krigens
Terror. Sandheden om baade Sovjet-
Unionen og Kommunismen har erobret
Terræn under Svjet-Unionens helte-
modige Forsvar for sit Land og
Folk. Kommunismen har ikke for-
drevet Sovjet-Unionens Folk og Liv.
Og Kommunismen er ikke Folkenes
Fjende og Ødelægger af socialt,
økonomisk og kulturelt Liv. - Det
er Kommunismen, og intet andet,
der i Dag personificeret i Sovjet-
Unionens tapre Soldater og Folk,
kæmper for hele Europas underkuede,
terroriserede og blødende Befolk-
ninger.

Den Dag, da Livet, befriet for
Tysklands og tysk Imperialismes
og Fascismes blodige Mærkerid, at-
ter kan leves, vil alle Europas
Folk udbryde i et Befrielsens Raab:

LEV KOMMUNISMEN!

++-----+
:: Læs DETTE OG GIV DET VIDERE:
:-----+

6

ØSTFRONTEN

Omkring 20. November begyndte Marskal Timosjenko en kraftig Offensiv fra Vorosjilofgrad (Lugansk) Egnen og trængte i Løbet af nogle Dage over 100 Kilometer mod Sydvest henimod Stalino. Modstanderne var Tyskere, Italienerne og Ungarere. En stor Del af Donetsomraadet var saaledes generobrøt, og nu kom Turen til von Kleist's Divisioner i Rostof. Denne By skulde være Udgangspunktet for Fjendens Offensiv ned i Nordkavkasus, og her havde man derfor samlet særlig stærke og hurtige motoriserede Divisioner.

Men Timosjenkos Offensiv havde gjort Stillingen i Rostof meget udsat, og 27. Nov. angreb den røde Hær Afdelinger den stærke tyske Hær i Rostof og Omegn. En Sovjetstyrke gik over Don og angreb Byens sydøstlige Del, og to andre Afdelinger kom fra nordøst og nord. I to Dagn rasede der heftige Kampe i Byen, men saa var den ogsaa taget. Fjendens Tab i Mandskab og Materiel var meget store. Hans 14. og 16. Panserdivisioner samt 60. hurtige Division og Vikinge Divisionen var tilintetgjort.

Og nu begyndte en kraftig Forfølgelse af den slagne Fjende. En 3.

7

Tankdivision, SS-Divisionen, Adolf-Hitler og flere Infanteridivisioner som blev sat ind for om muligt at undsætte Styrkerne i Rostof eller standse de røde Hærafdelinger, blev slået paa Flugt og led ogsaa store Tab. De fremskudte Sovjetstyrker i Stalino-Området presser nu syd paa og truer Fjendens Flanke. Taganrog, 60 Kilometer vest for Rostof, er allerede rømmet, og Fjenden drives mod Mariopol, som General v. Kleist allerede skal have forladt. 2 italienske Divisioner, som blev sat ind for at standse Forfølgerne, formåede det ikke, og de deltager nu ogsaa i Flugten. Hitler skal have sendt selve den Øverstbefalende for den tyske Armé, von Brauchitsch, afsted for for enhver Pris at standse Tilbagetoget.

Nazisterne har faaet sig en ordentlig Forskrækkelse. Goebbels vøder rundt i mange forskellige Forklaringer. "Russerne har den Vane ikke at overgive sig, selv om al yderligere Modstand er nytteløs, og det vøder os meget Bæsvær." "Partisanerne i Rostof var saa virksomme, at vi besluttede at rømme Byen for at ødelægge den udefra." "Timosjenko har i ubegribelig Hast formået at samle store,

8

veludrustede Reserver; hvor har han mon faaet dem fra!" "Man maa formode, at Bolsjevikerne stadig har Reserver - ja i Sandhed! Den kommunistiske Verdensrevolutions-Hær er stærk nok til at erobre hele Europa til Gets fjerneste Hjørne!" o.s.v. o.s.v.

Slaget vest for Rostof er endnu ikke afsluttet, og det kan endnu ikke siges, hvor den røde Hær maa gøre Holdt. Hvis Fortsættelsen af Fjenden fortsætter til Mariopol eller længere, maa Fronten nord for ved Stalino, Kramatorsk og imod Harkof vel samtidig trykkes vestpå. Og skal Krim rias, maa det sætte en vældig Frontforskydning ind langt nordpå. Det er dog næppe troligt på dette Tidspunkt. Den røde Hærs Forsyninger med Materiel og fuldt udcannede Reserver kan næppe tænkes allerede at være saa kolossale, at dette blev muligt.

Men selom det skuldelykkes Fjenden net snart at gøre Holdt, er Sejren ved Rostof dog af vældig Betydning. Det er nemlig første Gang i denne Krig, at det er lykkedes at tvinge Nazismen til flugtagtig Tilbagetog med Tab af hele Armekorps og deres Materiel. Den røde Hær tilintetgjorde Legenden om Lynkrigens Uimodstærelighed, tvang den tyske

9

Hær til langvarige slidssomme Udholdenhedsmetoder, som har kostet den de enorme Tab, op til 1. Nov. allerede ca. 6 Mill. Mand, medens den røde Hærs Tab var godt 2 Mill. Og nu har Sejren ved Rostof vist, at denne Nazihær ogsaa kan drives tilbage.

Vi har aldrig været i Tvivl om, at saadan vilde det "skønne Dag" komme. Men vi havde ikke turdet vente, at I, tapre Medlemmer af den røde Hær, geniale Ledere af Sovjet-Unionen, uforfærdede Partisaner og utrættelige Sovjetborgere, at I allerede nu i Krægens 6-Måned var parate til at lange Hitlerbanderne saadan en ud, saa de bogstavelig talt har sat sig paa Røven og snakker i Vildelse.

I har "kun" lovet os, at til Marts vil jeres Produktion af Krigsmateriel igen være paa Højde med Juni 1941, og at Fjendens Overvågning paa nogle Gange saa mange Tanker og et Flertal af Flyvemaskiner efterhaanden, ogsaa ved Amerikanernes og Engländernes Hjælp, vilde blive indhentet. Men vi var indstillet paa, at det vilde være et lille Aar, som Stalin stillede i Udsigt i sin Tale den 6. Nov. Men vi forstaar. Saa faar han Knock-out'en; dette her

10

er blot en lille Forsmag, lidt at blive svimmel paa.

Begivenhederne ved Rostof vil medføre, at Fjendens Planer om Erobring af Kaukasus bliver forpurret, ialt Fald endnu vanskeligere. Opgive den kan han ikke, da hele hans nyeste Skema om Fred mod Vest bygger paa Besiddelsen af Olier i Kaukasus. Hans Besiddelse af Størstedelen af Krim er ikke nok til et Fremstød mod Nordkaukasus. Dels er Sevastopol fast i Sovjethænde, og Fjenden er endog blevet drevet noget tilbage her, og dels er et Fremstød over Strædet ved Kertch saa vanskeligt, at det næppe vil lykkes.

Trods Anstrengelsen ved Rostof slaar den røde hær daglig haardere Slag langs hele Fronten til Ishavet. Navnlig Syd for Moskva, ved Tula og Stalinogorsk, er Fjenden blevet drevet noget tilbage, sidstnævnte Sted endaa helt op til 40 km. Ved Stalinogorsk, lidt Sydøst for Tula, ligger de meget vigtige Kulgruber samt et meget stort Elektricitetsværk og en vældig Ammoniakfabrik, saa det er meget vigtigt at Fjenden drives noget tilbage her. Ved Klin, 70 km ude ad Banen til Leningrad, er Fjenden blevet drevet lidt

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

November' endte godt. Sovjetfolket er glad for Sejren ved Rostof og forbereder de næste Fremstød. Fra Fabrikkerne og Gruber, Jernbaner og Kollektivgodser fortælles der om stadig større Arbejdsresultater. Partisanerne er virksomme som aldrig før og kan rose sig af stadig tiltagende Raseri mod dem i Goebbels Udgydelser. Og saa faar de sig jo alle af og til et lille Grin over samme Herres Uheld. Som nu forleden med "Molotofs Søn". der blev bragt til Mikrofonen og skulde afkræfte sin Faders Note til alle venligsindede Regeringer om Tyskernes barbariske Behandling af Fangerne. Dagen efter meddelte Tass, at Molotof ikke har og aldrig har haft nogen Søn, og at Svindleren ved Mikrofonen ikke beherskede det russiske Sprog.

DANSKERE!

Gaa ikke ind og se tyske og italienske Film!

Køb ikke tyske Blade og hvad deres er.

STØT IKKE FASCISMEN!

11

tilbage, medens han Syd derfor, ved Volckolamsk skal være trængt lidt frem, men dog ikke særlig foruroligende. En fjendtlig Tankstyrke blev her afskaaret og tildels ødelagt, medens Resten undslap. Ved Leningrad har Forsvarerne igen gjort Udfald og erobret 8 Tanke og 14 svære Kanoner. Aarsagen til at Fjenden saa haardnakket holder Stillingen Syd og Sydøst for Leningrad, er, at han har formaaet at anbringe Masser af svære Kanoner i faste Stillinger, og mon det nytter selv svære Tanke ikke noget. Deskal, naar der bliver Raad til det, tages under Behandling af Styrtebombere.

Ogsaa paa det karelske Næs er der i de sidste Dage gjort Fremstød, og Fjenden maatte her vige 8 km. Det hævdes fra finsk Side, at vore Venner er i Færd med at rømme Hangø. Det er muligt, at noget saadant er i Gang, da det joom nogle faa Uger, naar Frostene tager til, vil blive umuligt at forsyne Garnisonen gennem Isen.

Kaos'et i Finland tager til. Den fascistiske Bande, der sidder ved Styret, faar stadig større Vanskeligheder. Sulten breder sig, og Kravet om Fred med S.U., i alt Fald om Ophør med Krigen, vokser stadig.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

KAMPEN

1942

DANSK MAND OG DANSK KVINDE.

REJS DIT HOVED KÆFT!

SEJER VINDES INGEN SINDE

AF EN MODLØS SLEGT.

DUK DIG EJ I KROGEN STILLE

SOM DU EJ VED RAAD

DET AT TURDE, DET AT VILLE

ER DEN HALVE DAED

KAMPEN

FOLKET OG FASCISMEN

Siden Nazismens Magtøvertagelse i Tyskland, som med vanlig Sans for det pompøse indledtes med Rigsdagsbranden den 27. Februar 1933, har man ogsaa i Danmark kunnet iagttage forskellige Forsøg paa en lignende fascistisk Manifestation. Bortset fra nogle Revolverskud i den danske Rigsdag og Brøndfor-gifterne i Sønderjylland er det dog aldrig lykkedes Nazisterne herhjemme at naa til en højere Udfoldelse. Man har ikke villet høre paa dem og endnu mindre se dem. Man har behandlet dem, som man behandler en Bolig, der har faaet Væggetøj.

Imidlertid er det med Nazisterne som med Utøj: det formerer sig, hvor Res-

ligheden forsømmes. I Danmark var det ofte sløjt med den politiske Renlighed. Meget Skidt fløj ind over Grænsen, og Nazismen yngede deri. Den danske Presse var i de første Aar efter 1933 forholdsvis renlig i sin Stilling til Nazismen, de danske Myndigheder lidt mindre. Men efterhaanden som Nazismen i Tyskland viste sit sande kapitalistiske Ansigt. Forfølgelserne mod revolutionære Arbejdere, Indkorporeringen af Arbejdernes Organisationer, Koncentrationslejre for Frisindet, Statsautorisation for borgerlige "Dyder" osv., saa øgedes ogsaa det danske Bourgeois' Interesse for Det tredje Rige. Maaske var der alligevel noget her, der kunde bruges i Kampen mod den danske Ar-

begge det tilfælles, at deres økonomiske Kilder er nøjagtigt lige grumse-
de. Det er Dagbladet "Sid-
ste Nyt", og det gør sig
de uhæderligste Anstren-
gelser for at takkes Smaa-
folk og at være "social
kritiserende". Det er jo
dette Bedrag, som al Na-
zisme søger at leve højt
paa, at være interesseret
i Smaafolks Kaar, at bil-
de godtroende Mennesker
ind, at Nazismen er social-
listisk. Stakkels S.A.-
Mænd, at han virkelig har
været nødt til at stjæle
fra Marxismen! Naer man
ved, at dette nye Dagblæds
Redaktion staar i Ledtog
med Tugthuskandidaten Vil-
fred Petersen, saa behøver
man ikke at ængstes for,
hvilken Modtagelse det vil
få af den store danske
Befolkning, som ikke kan
se anden Forskel paa de to
rivaliserende "Føreremner"
Fritz Clausen og Vilfred
Petersen, end den, der er
mellem det nazityske Ge-
sandskab og den nazityske
Generalstab i vort okku-
perede Danmark.

Det er efterhaanden gaa-
et op - selv for de prøjsi-
ske Klumpfødder -, at
Folket og Fascismen i Dan-
mark er to Begreber, som
ikke lader sig kæde sammen.

De Danske, som ikke før
har haft noget afgjort
Standpunkt mod Nazismen,
har faaet det, siden de
fascistiske Okkupations-
tropper har holdt deres
Indtog i vort Land. De
tyske Soldater giver os
daglig et Skoleeksempel
i Fascisme, og Hadet imod
dem giver sig til Stadig-
hed utvivlsomme Udslag.
Heller ikke de hjemlige
Nazibanditter har saa go-
de Dage, som de kunde øn-
ske sig. Det er blevet
klart for den danske Be-
folkning, hvem der er
Venner, og hvem der er
Fjender. Og Folket gør
sig klar til at gøre op
med dem under én Hat.
Naer Afregningens Dag er
inde, da skal baade Buk-
kene og Faarane blive
vist en anden Vej, end
den, de i Dag forsøger at
give det Udseende af, de
er i Stand til at vise
Folket i Danmark.

Det skal ikke nytte Fa-
scismen, at den beandlæg-
ger og knuser Ytringsfrì-
heden og Talefrìheden og
alt andet menneskelig in-
tellectuelt Udtryk. Det
skel ikke nytte, at de
fascistiske Propagandabu-
reauer under Besættelses-
magtens Trusel dikterer
Optagelse af Naziartikler

2.

bejderklasse og dens Fagforbund. Man lagde Kursen om - ikke pludseligt, men forstaaende.

For den danske Rigsdag gjaldt maaske ikke i første Række saa meget den ideologiske Forstaaelse over for Nazi-Tyskland, som det mere haandgribelige Pres.tysk Udenrigspolitik lagde paa daværende Udenrigsminister Dr. Munch og hans Kaldsfæller paa Rigsdagen. Det er mildt at sige, at den nazityske Udenrigspolitik strider imod sund Borgermoral paa samme Maade, som sovjet-russisk Krigskunst i Dag strider imod Tradition og Regler i den fascistiske prøjssiske Strategi. - For Overklassen betød Nazismen en ny Hjalper mod Arbejdernes Rettigheder, i Kampen mod Arbejderklassens voksende Indflydelse og sociale og kulturelle Udvikling. Men først og Fremmest var Nazismen et Vaaben mod Kommunismen, som var i rivende Vækst, og som man slet ikke var blind for maatte blive den frisindede Intelligens' ledere i Fremtiden. Man troede, Nazismen var et Vaaben, og man var villig til at bruge det, om det end var nok saa usselt.

Den danske Nazisme vandt sig Venner i Overklassen. Det blev muligt for den at udgive et Dagblad. Fædrelandet kaldte man det; for det var jo det, man skulde leve af at sælge. Det førte en kummerlig Tilværelse, indtil Besættelsen. Da lysnede det for Nazismen, Drageskibet fik Vind i Sejlene og førte Godtfolk med sig paa sine Røvertogter til Hjemlandets egne Strande. Der kom Penge i Kassen, og man kunde starte Afgæggeren Middagsbladet. Det afgik dog hurtigt ved en rolig Død af den enkle Grund, at Folket stadigvæk ikke vilde se Nazismen. Det samme vilde forlængst være overgaaet Fædrelandet, om ikke dets maanedlige Underskud blev dækket af den danske Nationalbank gennem den berøgtede Clearingsconto med Nazi-Tyskland. I de sidste Tider har man set et nyt Naziblad forsøge Lykken i den danske Presse, som ellers skulde synes tilstrækkeligt nazificeret allerede. Det synes dog ikke at staa paa nogen god Fod med det Fritz Clausenske Organ; men i hvert Fald har de

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

4.
i danske Fagblade. Det skal ikke nytte, at Borgerpressen villigt stiller sig til Raadighed for Brøndforgifterne og Rigsdagsbrandstifterne fra Berlin. De kan spare sig deres heroiske Anstrenge herude i Film og Radio. Det danske Folk, Arbejdere og Udbyttede i alle Lande har forlængst gjort sig klart, hvad Fascismen vil dem. Og Fascisternes Bajonetter og Bestialitet afskrækker ikke mere; Arbejderklassen er ikke vaabenløs, men under Forberedelse. Stærkere og stærkere knyttes Paendet mellem de undertrykte Nationers Folk. Og det mægtige russiske Folk og dets heltmodige Røde Armé, Sovjetarbejderen og Sovjetkvinden, staar i Dag som Eksemplet for Alverdens Proletarer. Og med dette straalende Eksempel i sit Hjerte gaar det danske Folk ind til et nyt Aar.

o/o

EN SOCIALDEMOKRATISK
NAZIST

Journalist ved Socialdemokraten" og tidligere Lifter Harald Bergstedt er gaaet til Hitlers Bri-

gade. Et lille Maanedsskrift, kaldet "Globus", som han og ligesindede udgiver, slikker han efter bedste Nazi-Mønster de tyske Undertrykkes Støvler. Han siger paa ethvert Punkt, god for de nazistiske "Tanker", han tilbøder Hitler og ligger paa Mave for det tyske Herrefolk.

Saadan er Bergstedt i Dag. Den lille Degn fra det nordlige Jylland, der praler med, at han "laver sine Meninger selv", har igen anlagt sig et nyt "Livssyn". Engang var han et af Afholdsbevægelsens store Lys, men da det ikke rigtig betalte sig, forlod Bergstedt Skuden. Han var ogsaa engang radikal Venstremand, men da han blev klar over, at Chancerne - saadan rent økonomisk - var bedre i Socialdemokratiet, forlod han den radikale Kupa og gik ind i den rummelige socialdemokratiske Sovevogn.

Nu vejrer han "Morgenluft" fra Syd. Han tror, der er Chancer i Nazismen, og straks foretager han den nødvendige Dræjning. Sammen med adskillige andre socialdemokratiske Ledere af samme ynkellige

Støbning. Der er jo adskil-
lige Mennesker i de Kredse,
der er parat til at sælge
baade sig selv og Danmark
for 30 Sølvpenge eller
mindre.

Bergstedt er saameend
hverken værre eller bedre
end de andre, men da Man-
den er Degn og Journalist
skal han selvfølgelig plæd-
re ud med alt det - og
lidt til -, som de andre
endnu fjæler i Krogene.
Linien er dog den samme -
enten Mandens Navn er Berg-
stedt, Stauning, Laurids
Hansen eller Aage Jørgen-
sen.

Hør hvad Bergstedt siger
i "Globus" for Decbr.:

"Det er sydfra vi alle
er kommet. Det er mod Syd,
at Livet og Menneskeheden l-
bor. Det er i Syd, at det
hele foregaar.

Forstod I da ikke, at
det var Danmarks fremtidi-
ge Livsline, som Stauning
opridsede allerede i Tølen
i Lund (8/3 1937) længe
før Besættelsen : Danmark
skal ikke være Pladshund
for Norden. Siden da har
Stauning gentaget det sam-
me om og om igen: Drejning
mod Syd. Det er hverken
Stemning eller Poesi. Det
er nøgtern Alvor."

Til Belysning af den berg-
stedtske Drejning mod Syd

skal yderligere citeres:

"For mig at se, er Tysk-
land Europas største og
dygtigste Magt og selv-
skreven til at ordne Eu-
rops".

"Lad os da være glæde
for, at der endelig i
Europa er opstaaet en
stærk og central Magt,
der er i Stand til -
trods uhyre Modstand -
at gennemføre Samlings-
værket. Det mislykkedes
for Napoleon. Jeg haaber
saa oprigtigt, at det ma-
lykkes for Hitler".

"Jeg tror, det er en
Lykke for os alle, om det
splittede mishandlede Eu-
ropa nu bliver samlet
netop af Tyskernes orga-
niserede Geni".

Om Hitler siger Berg-
stedt, at vi maaske forandre
vores Dem over Ham. "Hvad
regnede vi Danske ham for
i 1933? Kun en forbigaa-
ende Skraalhals. Idag
har han foldet sig ud som
en af Verdenshistoriens
allermærkeligste Skikkel-
ser, hvis Værk allerede
nu stiller ham ved Siden
af Alexander den Store
eller Napoleon".

Mindre kan altsaa ik-
ke gøre det - naar en
socialdemokratisk Degn
skal lobhudle den Mand,
der har tredt det tyske

6.

Folk under Fødder og bragt Krigens Rædsel over hele vor Verdensdel.

Bergstedt anerkender udtrykkeligt Tyskernes Mission som "Herrefolk" i Europa. For ham er det selvfølgelig, at nogle byder og andre lyder, og under de nugældende Konjunkturer finder Socialdemokraten Bergstedt det naturligt, at det er Nazisterne, der byder, vi andre - og dette gælder alle Europas øvrige Folkeslag - skal bære slaa Hælene sammen og sige "heil".

Dette er Bergstedts og Staanings og de andres sydlige Linie.

I sin Servilitet og Underdanighed har Bergstedt ogsaa opdaget, at Tyskerne nu er helt anderledes end før. I Kejsertiden viste de "et pralende Overmod", der virkede truende og frastødende paa Udlændinge".

Men saadan er det ikke mere.

Tiden har skabt en ny og dæmpet Tone i tysk Væsen, som er blevet bemærket overalt paa dansk Grund. En ny Finhed og Storskaarethed, som gir Løfter om en virkelig europæisk Aand, naar den

nuværende desperate Tilværelseskamp er overstaaet".

Disse Iagttagelser maa dog vistnok høre til Kategorien: Meninger, som Bergstedt sel har lavet:

- Det Bergsted'ske Knæfald for Nazismen er god at faa Forstend af. Den angiver nemlig Retningslinien for de socialdemokratiske Lederes Politik. Det er det tyske Socialdemokratis Historie om igen. Indrømmelse paa Indrømmelse til Reaktion og Nazisme. Først en Lillefinger, derefter Haanden og saa hele Personen med Hud og Haar!

Dette er Udviklingen + hvis ikke det danske Folk sammen med det kommunistiske Parti sætter en Bom for denne landsskadelige og fremskridtsfjendtlige Politik.

Arbejderne har intet godt at vente af Hitlers og Bergstedts "nye Europa" - det betyder Sult, Savn, Krig og Undertrykkelse.

ooo

LÆS - OG GIV VIDERE!

LAURITZ HANSEN SOM TYSK ARBEJDSØNVEISER

Paa D.s.F.s Ekstraordinære Generalforsamling meddelte Lauritz Hansen bl.a., at man fra tysk Side havde anmodet om at faa tilsendt 5000 danske Arbejdere til Brunkulslejerne i Tyskland. - Oprindeligt var det meningen, at de skulde beskæftiges i Kulgruberne, men fra tysk Side var man klar over, at det kunde have sine Vanskeligheder med at faa dansk Arbejdskraft til disse. I stedet for flytter man derfor de tyske Brunkulsarbejdere til Kulgruberne og opnaar paa denne Maade at faa frigjort et Antal tyske Arbejdere, der sendes til Østfronten eller til de okkuperede Lande. Lauritz Hansen har nu igen paataget sig Rolien som Arbejdsanviser for Vænerne i S/A, idet han udtalte, at denne Gang maatte det vare de uorganiserede Arbejdernes Tur og han vilde nu sørge for det fornødne, bl.a. ved Opslag paa Socialkontorer o.s.v.

Med andre Ord: Lauritz Hansen giver her sin Tilslutning om Støtte til den tyske Fascisme i deres nationale Undertrykkelse af den danske og øvrige europæiske Befolkning. Der findes kun eet Ord, der kan stemple hans Handling: Forræderi.

NYTAAR 1942

Ser man i disse sidste Decemberdage 1941 tilbage paa Krigen mod den tyske Fascisme, træder Sovjet-Unionens Andel i Kampen for Folkenes Frihed frem som den altoverskyggende Indsats. I de sidste Maanedier har Verden med Spænding, og for en stor Dels Væbkommande med Forundring, fulgt Begivenhederne paa

Østfronten, og man kan slet ikke sige, at denne stadig er Røvelfronten. Dette understregedes ogsaa af Churchill i hans Tale i U.S.A.s Congress forleden, hvor han udtalte: Tyskland er Røvelsfjenden; naar det bliver knækket - det knækker ikke sammen af sig selv, men det knækkes udefra - bryder Italien sammen, ja maaske Frankrig, og saa kun Japan altid ordet på.

8

Det staar ogsaa klart nu, hvor Fluskoen for Nazisturene er aabenbar og Bortforklaringernes og Unskyldningernes Felttog er begyndt, og heller ikke det, er nogen ubetinget Succes. Russerne narrede i den første finske Krig, siger Oberstløjtnant Soldan i "Völkischer Beobachter", de satte ikke deres nyeste Vaaben ind og kæmpede Gaarligt. Men det ikke snarere var Lænnerheims og Tanners Løgnhistorier, der i for høj Grad blev taget for gode Varer? At en Del Bladfolk i nogen Grad lod sig narre af dette var ogs bekendt, men at den tyske Generalstab begik sliige Fejlvurderinger siger mere end mange Ord. Nej, Sovjetfolkene fører ikke Krig for at narre nogen, for det er Krigen et Onde, som maa føres til sejrrig Afslutning hurtigst muligt over Folkernes, Frihedens og Fædrelandets Fjende, den tyske Fascisme.

ERKENDELSE

I England vokser Sympatien for og Forståelsen af hvad Sovjet-Unionen er. Saaledes skriver en Præst: I intet andet Land

er de kristelige Værdier i den Grad ført ud i Livet som i Sovjet-Unionen, ikke Just Daad og Nædver, men de gode gamle menneskeretligheder, som andre Lande har snakket saa meget om lige siden den store franske Revolution.

ØSTFRONTEN

I Løbet af Decbr. Maanedu har den røde Hær trængt Nazismen tilbage over hele Linjen. Dagligt kommer der Beretninger om nye Tilbageerobringer. Saaledes blev Byen Volkof med 32 omliggende Landsbyer erobret tilbage for Leuen, samtidig fik man et vældigt Bytte af Ammunition og Vaaben. Endvidere er Kaluga sydvest for Moskva indtaget, skønt den kommanderende tyske General højtideligt havde befaleet, at nu maatte Tilbagegangen høre op. Mange tusinde Kvadratkil. Sovjetjord er blevet tilbageerobret og Masser af Kanoner, Tanke o.m. a. er faldet i Hænderne paa Sovjettropperne. Glæden hos den befriede Befolkning er stor og med største Hast gaar man atter i Gang med Opbygningen og Produktion af Vaaben og Granater. Fjenden skal drives ud!

HORSERJDSANGEN

Mel.: Partisansangen

Bag ved Pigtraudshegnets Gærde,
midt i Skovens svale Skød
bor vi fjernt fra vore kære,
Fangerne i Horserød.

Med Revolvere og Hunde
vandrer Vogterne på Vagt,
som om Lås og Slås man kunde
tænke sig hvert et Fremskridts Magt.

Mørke Natter, triste Dage,
men en anden Tid er nær,
da den grønne Jord vil tage
mod det røde Morgenskar.

Vendekvaaber, Lusserygge
raader nu for Danmarks Land,
men den Fremtid de kan bygge,
er en Bygning rejst på Sand.

Prokuratortungen tuler
fiffigt for en fremmed Sag,
men naar Morgenshinen guler,
varsler det en Dommedag.

Loven brød de, Ret blev krænkert,
mens de stjal den arnes Brød,
og da Lov og Ret blev løkkert,
blev vi sendt til Horserød.

Triste Dage, lange Natter,
onde Timer har vi her,
men et Lys i Øst forjætter,
at den sidste Kamp er nær.

Kammerater, I dørhjemme!
Vore Tanker til jer gaar
og vi lover, vi er rede,
naar vor Frihedstime slaar.

KAMPEN

Februar 1942

NYE LÆNKER

I Begyndelsen af Januar i Aar gik der ved en Fejltagelse Hul i det Underudvalg, som Samlingspartierne har nedsat til at revidere Social-Reformen. En Del københavnske Blade bragte store Artikler om, hvilket Resultat dette Underudvalg var kommet til paa dette Tidspunkt og nu skulde vidresendes til det samlede Udvalg.

Omtalte Blades store Artikler om, hvorledes den bestaaende Social-Lovgivning skal ændres, viste tydeligt, at det stadigvæk er Arbejderne, der skal betale Omkostningerne ved den herskende Krise, som hele det arbejdende danske Folk er kommet ud i, paa Grund af den internationale Situation og dennes Indvirkning paa den danske Overklasses Fortjenester.

Dagen derpaa - efter Artiklernes Fremkomst - udsendte Formanden for omtalte Underudvalg, Socialdemokraten Arbejds- og Socialminister Kjærbøl, et Dementi til alle Blade, et Dementi, der fastslog Rigtigheden i det fremkomne, men hvori Kjærbøl prøvede paa at slaa det hen som ubetydelige Ændringer i Social-Reformen, som ikke vilde komme til at berøre andre end de, som gaar til Kontrol og har Arbejde samtidigt.

Men tager man Listen over hvilke Ændringer, der her er Tale om, (de Ændringer, der paa dette Tidspunkt er fremkommet), saa ser den saaledes ud:

Arbejdskorts-Systemets Indførelse, (Stevnsbaand?), Statens event. Overtagelse af Fagforeningernes Arbejdsløshedskontrol og Arbejdsanvisning, Forlængelse af Kærencyklens op til 45 Dage, skærpet Inddrivning af ydet Socialhjælp, Sygehjælp skal være Fattighjælp, og ikke mindst den Behandling, de Unge ugifte (indtil 30 Aar) ude i Landdistrikterne vil faa, naar disse Ændringer er gennemført. Storbønderne faar derigennem Lov til at rekvirere disse Unge til at arbejde for sig, og som Løn kan Storbønderne nøjes med at give dem Kost og Logi.

Det er det Socialdemokraten Kjærbøl kalder for små Ændringer, der ikke vil berøre noget større Kategori af Befolkningen. Men Størstedelen af Småkearsfolk herhjemme vil efter en Gennemlæsning af ovenstaaende Liste blive bealagt endnu større Bekymringer angaaende Fremskaffelsen af Eksistensmulighederne for deres Kære og for dem selv for den Tid, der kommer.

Under Demokratiets Maske indfører Overklassen i intimt og villigt Samarbejde med Socialdemokratiet Diktaturet i Danmark.

Forleden bevilligede Regeringen Tøjrabatkort til saavel Millionæren som til den Arbejdsløse, og det er igen saadant et Skin af Demokrati, Ændringerne i Social-Reformen skal have, naar man nu foreslaar, at saavel Direktøren (100.000 Kr. om Aaret) som Arbejdsmanden (60 Kr. om Ugen) skal være i Besiddelse af et Arbejdskort.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

- 2 -

Under dette Skin indføres saa de andre (Diktatur) Ændringer der vil betyde, at Titusinder af Hjem Landet over, der i Dag lever paa Sul-tegrænsen, vil komme endnu længere ned.

Saaledes er de kolde klare Kendsgerninger:

Det er ikke en sund dansk Politik, der i Dag føres fra Regering og Rigsdags Side. Det danske Folks største Ønske i Dag er, at vi faar vor Selvstændighed igen, men 95% af vort Folk godkender ikke den Politik, der gaar ud paa at lade det arbejdende Folk bære alle Tidens økonomiske Byrder og lade Overklas-sen klare Frisag og fortsat tjene sin høje Profit.

Nej, dansk Politik i Dag maa gaa ud paa at føre hele det danske Folk saa uskædt som muligt gennem Tidens brændning for derigennem at virkeliggøre Parolen om, "at vi alle er i samme Baad."

Dansk Politik maa gaa ud paa at føre hele det danske Folk sundt og raskt frem til en lysere og lykkeligere Tid.

Og de Folk, der sidder i Regering og Rigsdag og ikke forstaa Folkets Krev, maa omgaaende fjernes, og dette kan lade sig gøre, naar Folket gennem sine Organisationer kraftigt protesterer - protesterer med Magt bag Kravet.

Dette er den eneste Udvej af den Misere, som vi i Dag er drevet ud i.

TILFÆLDET HOULBERG - ENDNU EN GANG

Sidste Gang, da der var Skandale over Firmaet Houlberg, skrev vi Kommuni-ster bl.a.: Offentligheden er med Kette oprørt over de mange Skandaler fra Hødbyen, men mest over Skandalen Houlberg. Og man spørger: Hvorfor er den Slags først opdaget nu? Det maa jo have staaet paa i lang Tid. Har man Sikkerhed for, at Undersøgelsen gaar til Bunds, og at Straffen bliver i Forhold til Forbrydelsen? Og i den udsøndte Skrivelse sluttede man med følgen-de:

Lad Forbryderne blive hørdt straffet!

Befolkningen bør ikke finde sig i, at de to uhumske Forbrydere slipper med en Pengebøde (som de let kan betale, da de har tjent Millioner ved deres Vareaager) eventuelt suppleret med en ringe Frihedsstraf. Lad dem faa et alvorligt og langvarigt Fængselsophold - lad hele deres Formue blive konfiske-ret - lad dem for stedse miste Retten til Næringsvirksomhed!

Og hvad Myndighederne end gør eller ikke gør ved Slynglerne: Hjælp med til at lukke deres Fabrik for stedse. Køb aldrig Varer fra Nazifirmaet Houl-berg!

Efter den sidste Skandale med Okskødet og Spøgepølserne har man vel Lov at gentage: hvorfor er det først opdaget nu? Det maa jo have staaet paa i lang Tid. Har man Sikkerhed for, at Undersøgelsen gaar til Bunds, og at Straffen bliver i Forhold til Forbrydelsen?

Men, hvad Myndighederne gør eller ikke gør denne Gang, tør man sikkert forvente, at Offentligheden nu for Alvor har lært, at houlbergs Pølser ikke er mad, og at der for Alvor er sat en Stopper for Salget af Firmaet Houl-bergs uhumske Produkter.

Køb aldrig Nazifirmaet Houlbergs Varer.

"UHYRET FRA LOCH NESS"

Avisernes bedste Stof i Agurketiden er den gamle Krønike om Sølslangen i Loch Ness, men hvorfor den skal opstaa i en Tid, hvor man skulde mene, at de forskellige Redaktører maatte fortvivle over, hvordan de skulde faa fløds til Stoffet, er ikke til at forstaa, men vi har jo herhjemme et Uhyre, der er nok saa interessant et tale om, nemlig det nazistiske Spøgelse, som i det skjulte laver Muldverbearbejde.

Før dette Gøspenst er manet saa eftertrykkeligt i Jorden, at det aldrig tør vise sit grimme Fjæs mere, før vil vi Danske heller ikke opnaa vor na-

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

- 3 -

tionale Frihed og Selvstændighed igen, og vi bør sæmme staa Last og Brast om dette Stykke samfundsgavnligt Arbejde.

OSTFRONTEN

Fra det høje Nord til Sortehavet er Fronten i Bevægelse vestpå. Den røde Hærs Strategi gaar ud på overalt at forurolige Modstanderen, at bibringe ham de størst mulige Tab, at tvinge ham til at indsætte Reserver, og ved stadige Offensivoperationer at forhindre hans tiltrængte Vinterkvarter. Derved undergræver man bedst den tyske Hær både fysisk og moralsk.

De sidste Dage er nye Sovjetstyrker fra Ural og Sibirien sat ind på Leningradfronten. Disse har fordrevet Tyskerne fra vigtige Stillinger. De tyske Stillinger ved Saulselburg øst for Leningrad er stærkt truede. På 2 Dage er her 1500 fascistiske Soldater blevet dræbt eller særet.

Marskal Vorosjilovs kristige Fremstød på 360 km's Dybde og 200 km's Bredde på Valdaihøjene har befriet et stort Antal Sovjetlandsbyer og Byer, bl.a. de strategisk vigtige Cholm og Toporets. Sovjettropperne staar kun 60 km fra den gamle lettiske Grænse og truer det vigtige Jernbaneknudepunkt "Pliki-Luki" på Strækningen Moskva-Riga. Den 10. Feb. meldte Sovjethærberetningen om en yderligere Udvidelse af denne Kile, der har ført til Indtagelsen af endnu 25 Byer og Landsbyer og d. 11. Feb. meldte man om flere sejrige Kampe på dette Frontafsnit.

På Midtfronten har Sovjettropperne fuldstændig indsluttet Byen Rzhev. Slaget har nu raset i 6 Dage. Med store Resultater har man her indset 52 Tons Tanks. Videre sydpå melder General Tschukovs Tropper om Generobring af 38 Byer og Landsbyer.

Nord og Syd for Moskva driver den røde Hær sin Kile stadig frem i en Dybde af 200 km. ind i de tyske Stillinger. Mod Nord angriber Sovjetskitropper og mod Syd Sovjetinfanteri, stærkt understøttet af Artilleriet, Området Smolensk. Den 11. Feb. meldte Sovjethærberetningen om Tilbagetog for Tyskerne på alle Punkter i denne Front.

Mod Syd fortsætter marskal Timoshenko sine resultatrige Angreb. Den Kile, som Syd for Charkow er drevet ind i de tyske Stillinger, har ført til Erobringen af Krasnograd. Vest for Charkow har man i 4 Dage ført haarde Kampe. De tyske Stillinger ved Taganrog og Mariopol er ligeledes stærkt truede. Også på dette Frontafsnit er Tyskerne på Tilbagetog. Tyskernes Forsøg på Krim på et indtage Sevastopols Flådebase har hidtil kostet dem 35.000 døde og særede.

På det Kort, der blev offentliggjort i den tyske Presse den 7. Feb. undlader man at indtegne en Frontlinie, man nøjes med en Angivelse af Byer. På denne Maade prøver man at skjule Tyskernes alvorlige Stilling ved Fronten både for det tyske Folk og for Befolkningen i de af Tyskerne besatte Lande. Tidspunktet for Tyskernes Sejr ved Ostfronten er forbi, Tidspunktet for Nederlaget er begyndt.

PÅ BÅ SMITTEFAREN

For nogle Dage siden kom et tysk Skib omlagde til på B.V.s Skibsværft på Refshaleen. Da arbejderne kom ombord viste det sig, at der var Tyfus blandt Mandskabet; Arbejderne fik da også Bæsked om et forlade Skibet af Karantæne-politiet.

TYSKE KVINDER SOM FEDE-MASKINER.

"En ny Revolution"
Nye Opfattelser gør sig stadig gældende i det "tredie Rige". Under Betegnelsen "biologisk Revolution" er opstået nogle nye Regler for Formeringen, da Krigen synes at have reduceret Befolkningen i uhyggelig Grad; vi citerer

- 4 -

her nogle Eksempler fra tyske Blade til Belysning af Spørgsmaalet:
 "Des schwartze Korps" skriver: "antallet af Børnefødsler under denne Krig maa ikke synke under Tallene fra normale Fredstider. En ung Pige, som unddrager sig sin højeste Pligt, er en forræder, ligesaa vel som den soldat, der svigter sin Fane er en forræder. D.G.-Mænd, vis, at I er beredte til ikke alene at give eders eget Liv for eders Land, men ogsaa til at skænke nyt Liv, inden I gaar i Døden.

Et Opreb fra Heinrich Himmler:

Der gives for de tyske Piger af rent blod en Arvpligt, som ligger udenfor Egteskabet og ikke har noget med dette at gøre. Denne Pligt bestaar i at blive Moder gennem Soldater, der begiver sig til Fronten.
 (Annonce) "Jeg er Soldat, 22 Aar gammel, kraftig, blond med blea øjne. Inden jeg ofrer mit Liv for Fæder og Fædreland, ønsker jeg at være sammen med en tysk Kvinde, til hvilken jeg kan efterlade et Barn som Arvtager til den tyske Ære".
 (Annonce i "Süddeutsche Sonntagspost")

"En tysk Pige ønsker at blive Moder til et Barn, hvis Fæder er tysk Soldat og kæmper for Nationalsocialismen".

(Annonce fra samme Blad)

Taget fra det svenske Blad "Karlstedts Tidningen".

HVAD KOSTER BESETTELSEN?

Denmark er ligesom de andre besatte Lande i høj Grad med til at financiere den tyske krig. Og det kan nøje ses med hvilke Beløb, det sker. Clearing-Kontoen for Oktober Maaned medregnet næst op paa 758 mill. Denne Konto omfatter først og fremmest de varer, der sendes fra Danmark til Tyskland, alt- saa især Levnedsmidler. men der indgaar ogsaa saadanne Beløb, som betales for tyske Reparationer af Skibe, Automobileer osv paa Værksteder her i Landet. Endvidere de Beløb, der udbetales til Tysklønderbejdernes Familie. Kontoen: forskellige Debitorer viser det tyske Forbrug her i Landet. Denne Konto, som for Besættelsen normalt ligger paa en ca 50 mill, er idag steget til 811 mill. Ved en beregning paa Grundlag af disse Tal vil man meget hurtig se, at Landet gennemsnitligt pr. Dag i den forløbne Tid er blevet tappet for smaa 2 mill. Endvidere viser Stigningerne i den senere Tid, at disse smaa 2 mill er blevet til godt 2 mill daglig. Det uheldige ved hele denne Plyndring er, at Nationalbanken udbetaler de Beløb, som Clearing-Kontoen stiger med, saadan at der pumpes Købekraft ud til Folk, uden at der samtidig kommer Varer fra Tyskland i navn værig Grad.

De, der nyder godt af denne Ordning, er for en stor Del Bønderne - disse saa nationale Bønder, der som Argument for at sætte deres Priser i Vejret paa hjemmemarkedet, hævder, at de kan få mere for dem ved at eksportere deres Lø af Befolkningen, der i sidste Ende kommer til at betale. Hvis det er Bønderne selv og ikke Nationalbanken, der skulde yde Tyskland RENTEFRI LÅN, som nu ydes, vilde der næppe komme en eneste Drittel Smør sydpaa. Ved en Ordning, der er i det offentlige, bliver altsaa de Byrder, som det nazistiske Storhedsvanvid pålægger os, ikke engang ligeligt fordelt - det sørger Interesserne for - og Socialdemokratiet samtykker.

EN RØDE ARMÉ ARBEJDER.

Gang paa Gang forsvares Alverdens Militær-Eksporter over de Midler og Medlemmer, der bringes i Anvendelse af Den Røde Armé. Her vil jeg fremdrage en Artikel, som er fremkommet i det svenske Tidsskrift: "Vårt Försvar", hvori Oberstløjtnant O.G. Gejer fortæller om Finlands Krig i 1941.
 Den Officer, der førte os, meddelte, at der næsten daglig forekom

adskillige Tab ved Miner trods megen Forsigtighed og Omhu. - Gaa ikke ind i Skoven, den er endnu ikke rensat, sagde han, kun Stien og Skovkanten længsden, er i Orden, og han pegede paa et stort Hul i Jorden og nogle Uniformslaser, der hang paa Grenene. Det er alt, hvad der blev tilbage af tre Mand, da en Mine eksploderede i Aftes.

Marchen er ikke nogen Fornøjelse, selv om den foregaa, uden at man endnu har faaet Føling med Russerne. Veje og Broer er minerede, og Pionererne har endnu ikke kunnet rense dem for alle Fælderne. Et Skridt til Siden for Vejkanten kan koste Livet. En Cykel sat op mod en Stolpe i et Brogelænder, og et Par Ben er slaaet af. Vi har allerede haft Tab i Døde og Saarede paa Grund af Miner. Disse Ulykker har yderligere for hver Mand indskærpet Betydningen af streng Marchorden, Vejbanen maa ikke forlades under Marchen. Men det er naturligvis umuligt helt at undgaa Ulykker under denne Fremrykning.

Ingen maa forlade Vejen, men saa kommer der flyvende 6 russiske Bombeskiner. "Ilmavaara", lyder det gennem Kolonnen. Nu maa der vælges mellem to Farer: Faren fra Luften og Faren fra Jorden. Sprængbomber falder i Skoven uden at gøre Skade. Men en ung Fyr, som kastede sig i en Grøft, blev revet i Stumper og Stykker af en Mine.

.....Atter løftes en Mine paa 6 kg. op fra Jorden. "Knallgraveren" er denne Gang ikke tilfreds med Resultatet, han bliver ved at søge og se sig omkring. Hans Mistanke er af en eller anden Aarsag vakt, og det var, som vi snart skulde se, ikke uden Grund. Han graver dybere og finder en Trækasse. Han løfter den op, og er snart paa det rene med, hvordan Sagen forholder sig. Russerne har lagt en 6 kg's Vejmine ned i Vejen, og under denne yderligere en Sprængledning paa 200 kg. Tænk, hvis et Automobil var kørt paa den Mine. Faa et øjeblik vilde det være sprængt i Millioner af Atomer.

Jeg sad senere i Pionerernes Telt, da der kom Melding om, at man var stødt paa en Minering ved Siden af Vejen. En Patrulje sendtes ud, og jeg fulgte med den. Da vi kom frem til Stedet, kunde vi inde i Buskene se tynde Træer, de var næsten usynlige og var ført paa Kryds og Tværs. En saadan Minering er særlig lumsk og farlig. Hvis en Mand, mens han gaar, river en enkelt af disse Træer af, er det visselig ude med ham. Somme Steder, hvor Russerne eller Artilleriet har forvoldt Skovbrande, havde disse været til stor Gavn for de fremrykkende Finner. Ilden havde brændt de forræderiske Træer, og Minerne var eksploderede.

Noget længere fremme laa en Bro, og der havde man konstateret, at der fandtes flere Miner. Broen havde Fjenden ødelagt, og der var intet andet at gøre end at bygge en ny. Den blev snart færdig, men forinden fandt vore Pionerer atter et nyt Bevis paa Russernes Snedighed. Den græsbevoksede Skraaning ved Broen var for stejl, og man var nødt til at jævne den. Arbejdet gik hurtig for sig, men pludselig stødte en af Pionererne paa en elektrisk Ledning. Ved at grave den op og følge den, fandt man en stor Mine.

Der kræves manges Gang et øvet Øje for at opdage de anbragte Fælder. Et stykke Tømmer, skædeløst kastet paa Vejen, kan bringe Død og Fordærv, hvis det flyttes. En Dør, der aabnes, et Gulvbrædt, paa hvilket den Kommende træder, et Billede, der tages ned af sit Søm, alt kan være en Fælde. Som et Eksempel paa, hvor djævelsk rig Fjendens Fantasi kan være, kan nævnes: Ved Overgangen over et Vandløb var vore Tropper paa den anden Side af Vandløbet stødt paa en Del faldne Russer, som de Flygtende ikke havde kunnet høre med sig. Ved Siden af en af de faldne laa hans Pengeping, der stod aaben, saa man skimtede nogle russiske Pengesedler. En af Soldaterne bøjede sig ned for at samle Pengene op, da han standsedes af en Pioner. Dennes øvede Øje havde opfattet, at det ikke var, som det skulde være. En nærmere Undersøgelse gav til Resultat, at ialt 16 Miner fandtes, da havde gemt sig omkring de russiske Penge Dette er en borgerlig Officers Beretning om, hvordan Russerne bruger Landminer i Kampen og siden Finlandskrigen er disses Anvendelse yderligere blevet udvidet.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

6

En Hilsen til den røde Hær

Den 23 Februar fejrer Sovjet's røde Hær 24 Aars Fødselsdag. Tusinde af Danske vil denne Dag sende en venlig Tanke til den røde Hærs Soldater for deres Offervilje til at tilintejgøre den blodige Hitler-Fazisme.

3 og 5 Åre

Det danske Folk er i Tidens løb bleven vant til lidt af hvert fra Samlings- Regeringens Side. Vi er i samme Løb siges der, og er gentaget mange gange siden. Da Danmarks Baud er stor, ved vi den er indelt i flerer Klasser, og de der befinder sig paa 3. Klasse, har nu faaet Smuglerne fra 1. Klasse, det vil sige det er kun dem der er over 23 Aar der har faaet lov at være med og dele disse Krummer.

Hvis man fra Regeringens - Arbejdsgivernes og Laurits Hansens side, tror at Arbejderne vedblivende finder sig i en saadan Narresut saa tror de fejl det vil vise sig i den kommende Tid. Der er endnu Rygrad i den danske Arbejder.

Derfor Socialdemokratiske Arbejdere: Fin Jer ikke i, at Lederne svigter Jeres og Danmarks Sag! Dansk Arbejderbevægelse skal være en førende Kraft i Kampen for Friheden og Kampen for at hindre en Svækkelse af den Nationale Front gennem en Politik, vendt mod de Svage i Samfundet.

Finansielle "nyordningsdrømme".

Enhver interesseet har, Siden de store russiske og engelske offensivr er begyndt, fulgt de forskellige offanielle tyske udtæelser, taler, oppraab m.v. med opmærksomhed.

Man har ikke kunnet undgaa at lægge mærke til forvirringen, der præger den tonegivende klike, og man sporer en nagende rædsel for, hvordan krigen engang skal slutte.

Den 15 Jan d.a. udtalte den eventyrlige Goebbels, at spørgsmaalet ikke er, hvornaar denne krig ender, men hvordan. En saadan udtæelse er naturligvis nødvendig nu, hvor vi har forlaadt det aar, hvori Hitler havde lovet at afslutte en sejrriig krig. Videre sagde ministeren: " Vinder vi, da er alt vundet: raastof- og ernæringsfrihed - grundlaget for en social opblomstring af vor stat og muligheden for aksemagternes folkelige opblomstring".

Hvad der ligger bag dette haab om sejren, ses endnu klarere, hvis man sammenholder den med nogle udtæelser, der er kommet fra Rigsbankpræsident Funk angaaende skattebyrden i Tyskland efter krigen.

Denne herre har iflg. " Frankfurter Zeitung " udtalt, at efter krigen vil pengene faa deres fulde købekraft tilbage, da der til den Tid vil strømme

store mængder af varer til Tyskland fra nyaabnede raastofomraader. Disse varer ventes ti med at blive saa billige, at riget derved kan paaregne en

fortjeneste, som sætter det yærligere istand til at indfri sine gældsforpligtelser. Desuden kunde der blive tale om at sælge en del af de statsejendomme, der tilfalder riget i de erobrede omraader. Med andre ord, disse uap-

petitlige underkuere har et fikst og færdigt program for, hvordan de efter krigen yærligere skal undertrykke de erobrede omraader - uæpresse det for

værdier og sende disse tilbage til Tyskland (og hvis der bliver noget til over

overs saa til Italien) for der at blive brugt til afbetaling af den enorme krigsgæld - og til opbygningen af et nyt stort underkuelsesapparat, som

de kalder " Europas Nyordning ". Enhver maa kunne forstaa, at saadan en indstilling hos dette nye Europas ledere absolut ikke er vort land uæd-

kommende, og det maa bevirke, at alle rettænkende mænd og kvinder her i landet gør deres til, at den frygt, de forhadte ledere af det 3 rige, nu er

begyndt offentligt at give udtryk for, maa være en særdeles velbegrunderet frygt.

GIV DET VIDERE

FORTÆL IKKE HVOR DU HAR DET FRA!

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

KAMPEN

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti. Redaktion sluttet d. 7. Okt. 1942.

I en Situation, hvor den militære Kamp raser vildere end nogensinde, hvor Europas nazistiske Undertrykkere er begyndt at forstaa, at det snart er slut ikke blot med deres Voldsregimente, men med dem selv som System og Personer, er ogsaa det danske Folk blevet klar over, at med den "kolde Skulder" vindes ingen Sejr over Nazismen.

Et Tegn paa Nazisternes Opfattelse af Situationen er Hitlers sidste Tale og særlig oplysende er hans Udtalelser om, at "ingen borgerlig Stat vil overleve denne Krig". Nu kan Hitler naturligvis kun garantere for det Tilfælde, at det bliver Nazityskland, som gaar sejrrikt ud af Krigen, men i saa Tilfælde er Meningen klar: Hitlertyskland vil paa ingen Maade anerkende andet end rent nazistiske Stater; Stater, hvor Fagbevægelsen er slaaet ned og Arbejderne gjort til Slaver; Stater, hvor al Kultur er traadt under Fode; kort sagt Stater, hvor alene de brune Nazibander bestemmer, hvad der er Lov og Ret. Netop dette er af Interesse for os, idet Hitler her kom for Skade at afsløre det forløjede i denne Argumentation, man fra Samlingsregeringen anvender overfor den danske Befolkning. En Argumentation, hvis inderste Kerne er den, at hvis vi nu blot forholder os i ydmygende og afventende Ro, saa vil vi, selv om Tyskland skulde sejre, efter Krigen kunne bibeholde - eller rettere genoprette - et demokratisk Styre med dets notoriske Goder: Valgret, fri Fagbevægelse osv. - Hitler sagde udtrykkelig, at dette ikke vilde blive Tilfældet!

Ikke den fælles Ydmyghed, men den fælles KAMP maa idag være Folkets Samlingsmærke, og Statsminister Buhl talte derfor ikke paa det danske Folks Vegne, naar han ved Rigsdagens Aabning den 6. Oktober udtalte: "Vi ønsker et nært og godt Samarbejde mellem Tyskland og Danmark i det kommende nye Europa". Men lad det her være sagt: Det danske Folk ønsker ikke noget godt Forhold til et nazistisk Tyskland, hverken i Dag eller i Fremtiden, idet vi ved, at et "godt Forhold" mellem Herre og Slave kun bestaar i, at Slaven uden Mukken bærer Herren paa sin brede Ryg.

Alle Verdens Folkeslag kæmper mod Nazismen.

Kampen staar ved Neva, Don og Volga, hvor Sovjetunionens Befolkning sætter Livet ind paa de russiske Stepper imod Nazibødlernes Hære; de stærkeste Angrebshære, Historien nogensinde har set.

Kampen staar over alle Jordens syv Have, hvor Aksemagternes Krigsskibe, Undervandsbaade, Flyvemaskiner og Invasionshære forsøger paa at underkue hele Jordens Befolkning, og hvor det britiske Rige og U.S.A. kæmper for at undgaa, at Nazismens Velsignelser skal udbredes yderligere.

Kampen staar sidst, men ikke mindst, i hver eneste Fabrik, hvert Skib, hver Havn og hvert Produktionssted i hele Verden. Paa de allieredes Side ved at forcere Produktionen, fremme Trafiken, smede Vaabne, der skal skaffe Verden Frihed; i alle Lande, der er undertvungne af Aksemagterne, ved at sabotere Produktionen, ødelægge de Varer, der skal bruges i den nazistiske Krigsmaskine, sinke og afbryde Transporten, lade Baalene flamme over de Virksomheder, der direkte eller indirekte lader sig bruge til Nazisternes Formaal.

Det danske Folk er nu rykket ind i denne Kamp og vil følge sit norske Broderfolks Eksempel i en skaanselsløs Kamp mod Danmarks Undertrykkere. For at hjælpe med at give klar Besked, for at opmuntre Befolkningen i dens Kamp, for at vise, hvad der kan gøres, rykker vort Blad KAMPEN ind paa Linje med de øvrige illegale Aviser her i Landet. Vi opfordrer vore Læsere til at støtte os i denne Kamp for Danmarks Frihed. Vi ved, at I alle har Vilje til det, og venter bare paa jer. I kan hjælpe os ved at give os Meddelelse, saasnart I hører om Begivenheder, der fortjener at komme til Offentlighedens Kundskab. I maa lade disse Meddelelser gaa samme Vej tilbage, som I har faaet Bladet.

Tyskernes frække Krav til Danmark (hvorom nærmere inde i Bladet) paa Trods af alle Traktater, paa Trods af Aftalerne af 9. April, har kun bestyrket os i den Overbevisning, at med Nazister forhandler man ikke, dem bekæmper man naasomhelst og hvorsomhelst, ogsaa her og nu.

Søren Nordby.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

- 2 -

HERHJEMME FRA -

DEN DIPLOMATISKE FORBINDELSE MELLEM DANMARK OG TYSKLAND AFBRUDT!!

Følgende Note er sendt fra v. Ribbentrop og afleveret af Renthe-Fink i Udenrigsministeriet den 30. September 1942:

"Den tyske Fører har sendt Hans Majestæt Kongen af Danmark et Lykønskningstelegram til hans Fødselsdag. Den danske Konge har besvaret dette Telegram ligesom en Varekvisering. En Konge af Danmark maa være klar over, at et Telegram fra den tyske Fører under disse Omstændigheder er en stor Ære, og et Svar som Hans Majestæt Kongens er en stor Fornærmelse, ikke alene mod den tyske Fører, men ogsaa mod hele det stortyske Riges Folk.

Den stortyske Fører vil vide at finde Midler og Veje til, at en saadan Episode i Fremtiden undgaas.

I den Anledning vil den tyske Gesandt i København være at hjemsende, og den danske Gesandt i Berlin at hjemkalde".

Scavenius bad Renthe-Fink blive blot een Dag, men han rejste straks sammen med General Lüdke og Dr. Meissner.

I samme Forbindelse har Tyskerne, saaledes som en Rigsdagsmand paa et Møde for sine Vælgerforeningsmedlemmer har meddelt det, stillet følgende Krav: 1. Den danske Handelsflaade skal armeres. Regeringens Svar har været, at den danske Regering ikke kunde beskæftige sig med det, men maatte henvise Tyskerne til at købe de Skibe, de har Brug for ved direkte Forhandling med Rederne. I den Anledning var Skibsrederne A.P. Møller og Harkof i Hamburg Søndag den 4. ds. til Konference. Mandskabsorganisationerne er gaaet ind paa en Overenskomst med Tyskerne om et Krigstillæg paa 350% for at sejle visse danske - i Tyskland og de besatte Lande - oplagte Skibe til "Oplægning i Middelhavshavn".

2. Fornytt Krav om at Frikorps Danmark eller Dele deraf skal indsættes i Politiet med mindste Rang af Overbetjente.

3. Krav om 60% af den danske Høst, naar den er opgjort. Regeringen har i Henhold til Handelsaftalen holdt sig til, at den kun vil forhandle om den Del af Høsten, derved beregnet til Export og ikke vilde skride til yderligere Baskæring af Hjemmeforbruget.

4. Sluttelig har Tyskerne krævet en skærpet Pressezensur. Ogsaa dette Krav skal Regeringen have afvist.

Situationen affødte en meget sterk Spænding, som førte til, at Politiet og Militæret en Overgang var i Alarmberedskab. For første Gang ser det saaledes ud til, at Regeringen har taget sig sammen til at træde op imod Tyskerne, og Regeringen skal vide, at hvis den stadigvæk forstaar og formaar at sige NEJ, har den 99% af den danske Befolkning bag sig, men kun i saa Fald.

EN GOD DANSK MAND

For kort Tid siden hængte Den konservative Generalkorrespondance Direktør Sthyr ud som Tilhænger og økonomisk Bagmand for de hjemlige Nazister. Nu er Generalkorrespondancen og Sthyr - ved den geschäftige Thune-Jakobsens Mellekomst - blevet enige om, at Sthyr er en god dansk Mand og Tilhænger af Samlingsregeringen, og Generalkorrespondancen saa sig endog nødsaget til offentligt at stikke en Undskyldning. Det sidste havde nu i hvert Fald været overflødig, naar man tager Sthyr's Cementvirksomhed i Cementcentralen og Udenrigsministeriet i Betragtning:

I Foraaret fik Cementfabrikerne en Brændselstildeling, som det var Meningen skulde strækkes over en længere Tid. Cementcentralen (hvorunder hører Fabriken Rørdal, som leverer 3/4 af Landets Cementforbrug) sørgede imidlertid for i Løbet af forløbende kort Tid at sløse dette Brændsel bort. Forklaringen er: Gennem sine fine Forbindelser (formentlig gennem Sthyr i Udenrigsministeriet) havde Cementcentralen faaet den Aftale med Værnemagten, at denne skulde levere Fabrikerne alt det Brændsel, de kan bruge mod saa til Gengæld at faa hele Cementproduktionen overladt. Cementcentralens Fabrikker gaar altsaa nu for fuldt Drøn - for Værnemagten, samtidig med at Cementcentralen dermed helt træder udenfor dansk Brændselsordning, og dermed af Direktør Sthyr faktisk direkte er blevet indrulleret i den tyske Krigsindustri.

Saa dansk en Mand er altsaa Gunnar Larsens Onkel, Direktør Sthyr. Støtter han ikke de danske Nazister, saa støtter han allenaars de tyske kraftigt.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

- 5 -

Fædrelandet skriver da ogsaa; "... paa eet Punkt anerkender vi det Arbejde, disse to Mænd (Gunnar Larsen og Sthyr) gør. De staar begge paa den nyeuropæiske Linje, ligesom Nationalsocialisterne gør det. Og dette er alene Grunden til, at de ogsaa skal hænges ud som urene". Det synes som en spirende Selverkendelse er ved at gøre sig gældende.

÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷

Provokatørene arbejder.

Umiddelbart efter, at Politiet havde udsendt sit bekendte Stikbrev om Brandstiftelserne paa Virksomheder i Tilknytning til Værnemagten, blev der fanget 12 Nazister med Brandbomber paa sig. Hensigten er tydelig nok.

÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷

EN GENISTREG!!!

Hvad skyldes nu Handelsministerens sidste Elskværdighed: at Rationeringsmærkerne for Juli Kvartal blev forlængede til den 12. Oktober?. Den 12. er en Mærkedag, idet det er den Dato, hvor Frikorps Danmark efter Planerne skulde rejse tilbage til Østfronten, og da Frikorpset kun havde faaet Rationeringsmærker for Juli Kvartal, saa forlangte Værnemagten, at samtlige Mærker her i Landet blev forlængede til den 12., hvilket der selvfølgelig i dette Tilfælde ikke var noget i Vejen for! Men man skal altsaa ikke i denne Anledning vente nogen Lempelser i Rationeringerne. Tværtimod: med Görings sidste Tale in mente kan man sikkert vente det modsatte. I denne Tale, hvor de besatte Lande direkte blev truet med daarligere Ernæringsforhold, tillod denne fedtflommede Madgris sig oven i Købet den Frækhed at udtale, at vel havde man i de besatte Lande indført Kort, men paa disse købte man kun det, man skulde have ud over sit normale Forbrug, idet det normale Behov altid fuldt ud kunde dækkes paa det sorte Marked!!

÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷

Er Sædelighedspolitiet tyskvænligt?

Medens strenge moralske Fædre har faaet gennemført en Lov mod, at Ungdommen færdes ude alene sendt om Aftenen, medens man har travlt med at bevise ved Hjælp af Statistiker, at Ungdommens Kriminalitet og Umoral er stærkt stigende, tolererer man fortsat, at de tyske Soldater bryder Loven om sexuel Forbindelse med mindreaarige.

Vi maa gøre "Lovens Beskyttere" opmærksom paa, at saadant er stadigt strafbart.

Paa en Række danske Hospitaler og Fødehjem har man maattet forløse unge Piger paa fra 13!! til 17 Aar.

Vi opfordrer Politiet til at prøve at se indenfor nogle af de københavnske Restaurationer, hvor Tyskerne kommer, f. Eks. "Tosca" paa Strøget. Lad os faa gennet de mindreaarige Pigeboern (og det er de fleste) hjem til deres Forældre og faa den Dragt Prygl, de fortjener. Vil Politiet ikke, maa vi andre jo det.

÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷

Hr. BUHLS "DANSKE JUSTITS": Vi ligger inde med Oplysninger om en hel Række klassiske Tilfælde af, hvorledes "dansk" Justits praktiseres idag. Her er et dagligdags Eksempel:

En Sporvognskonduktør anmeldtes af en tysk Soldat og hans to "Damer" for at have "generet Værnemagten" ved at have traadt den ene "Dame" ovdr Tærne under Trængsel paa Bagperronen. Første Afhøring i Sagen foretoges af tyske Politifolk. Derefter besluttede danske Politimyndigheder at henlægge Sagen, da det var noget Pjæt. Saa krævede Tyskerne den fremmet, og den kom for Byretten. Dommeren fandt ogsaa, at det var noget Pjæt, og frifandt Sporvognsmanden, da Beviser overhovedet ikke forfandtes. Efter Ankefristens Udløb krævede Tyskerne Appel - og fik den. Ved Landsretten idømtes Anklagede derpaa 30 Dages Fængsel.

Til Oplysning: "Damerne" er Fru Elly Petersen, Øresundsgade 32 og hendes Søster Frk Harritz.

÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷÷

DET STOPE PARTI: Ifølge Fritz Clausen er DNSAP "Danmarks største politiske Magtfaktor". Aabenbart uanset at "Fædrelandet" paa hele Amager har ialt 322 Abonnenter samt et dagligt Løssalg paa gennemsnitlig 128. Distriktet omfatter ca en Fjerdedel af København-Frederiksberg.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

FRA VORT NORSKE BRØDERFOLK

Trods Terror og Vold fra Tyskernes og Quislingernes Side fortsætter det norske Folk sin Kamp. I Løbet af den sidste Maanedes Tid har de norske Arbejdere vist, hvilke Resultater enig og beslutson Indsats kan føre til selv overfor en Modstander som den tyske Nazisse.

I Begyndelsen af September kundgjorde Quisling, at han nu agtede at oprette en "Rigsting", som skulde erstatte Stortinget. Rigstinget skulde bestaa udelukkende af Repræsentanter, som var godkendte af Quisling: Repræsentanter som angaves at skulle repræsentere Erhvervene, herunder Arbejderne. Til den Ende indsattes en ny Ledelse for Landsorganisationen, af Fagforbund. Denne nye Quislingisering af Fagbevægelsen vakte naturligvis stor Harm blandt de norske Arbejdere, og efter at en Artikel i "Fri Fagbevægelse" (Oppositionens Blad) havde henvist til Lærernes resultatrige Kamp, paabegyndtes i Oslo den 11. September en Kontingentstrejke, som havde til Resultat, at allerede den 18. September (den 18.) var der bogstavelig talt ingen Arbejdere i Oslo, som betalte Kontingent til Fagforeningerne. Samtidig begyndte der som paa Kommando en magtig Bevægelse for Udmeldelse af Fagforeningerne, som førte til at allerede den 19. September havde omkring 200.000 Arbejdere indsendt Udmeldelsesbegæring. Vældige Pakker af Breve kom hver Dag til Oslo, og Postvæsenet maatte ansætte Ekstrapersonale for rettidigt at kunne fordele Brevene til Fagforbundene. Udmeldelsesbegæringerne var enslydende: efter at have henvist til den katastrofalt forringede Levefod, hed det: "Da jeg nu erfarer, at Fagorganisationernes nuværende Ledelse har til Hensigt at sende Repræsentanter til N.S.'s "Rigsting" og derigennem agter at udnytte mit Medlemskab til at fremme en Politik, som strider mod min inderste Overbevisning, meddeler jeg herved, at mit Medlemskab i ... forbundet opbørers fra Dags Dato.

Denne Aktion havde en saa vældig Slagkraft, at baade de tyske og de norske Myndigheder, til Trods for at de truede Arbejderne med Undtagelsestilstand og Massehenrettelser, stod magtesløse, og selve Socialminister Lippestad maatte paa et offentlig Møde erklære, at han betragtede Slaget som tabt, ligesom "Norsk Arbejdsliv" (Landsorganisationernes Organ) saa sig nødsaget til den 26. September at konstatere, "at Fabrikerne i Dag flyder med Hemmelige Skrivelser og Oprøb om Kamp". "Fagbevægelsen staar foran sin Oplosning, hvis de fagorganiserede fortsætter med at gøre fælles Sag med Fjender". Quisling-Bladet kan endvidere ikke forstaa, "at de norske Arbejdere foretrækker at spille deres kostbare Tid med Overvejelser (!) og derfor maa arbejde i Fabrikerne med Bajonetter og Geværkolber i Ryggen, medens Familierne en Gang om Dagen kan møde op paa Torvet for at faa en Skaal Suppe tildelt som Alrisse". -- Og dette maa et Quisling-Blad skrive!

Resultatet var et fuldstændigt Nederlag for Quisling, idet Tyskerne meddelte, at Rigstinget ikke var nogen særlig god Ide, hvorfor Tanken om det heller ikke maatte skrindlægges, og nu meddeles det oven i Købet, at den højere Ledelse indenfor den nyorganiserede Landsorganisation og Sekretæren har "besluttet" sig til at tage afsted til Østfronten.

Disse Begivenheder stiller den norske Arbejderklasse paa en fornem Plads i de undertrykte Nationers Frihedskamp, og den viser tillige Rigtigheden af, hvad vi Gang paa Gang har hævdet: at det kan nytte: at Nazismen overfor en virkelig sanlet og enig Folkeopposition maa vige tilbage.

+§+§+§+§+§+§+§+

NORSKE ARBEJDERS LØBET: I Norge har man i stor Stil tvangsudskrevet Arbejdere til de tyske Befæstningsanlæg. Frivilligt faar man dem nemlig ikke til det. Men Sabotage og Strejker paa saadanne Arbejdspladser hører til Dagens Orden. Fornylig gik saaledes 200 Arbejdere ved et Befæstningsanlæg i Strejke og flygtede op i Fjeldene, hvor de sluttede sig til Friskarerne, de norske Partisaner. Ogsaa ved Bodø er Arbejderne traadt i Strejke, har stukket de tyske Vagtposter ned og ødelagt en Del af Anlægget, forinden de drog af Gaarde.

Desværre er det en Kændejerning, at danske Arbejdere, som har ladet sig lokke til Norge, i saadanne Tilfælde ikke gør fælles Sag med deres norske Kammerater. Folk, som maatte have Paarørende i Norge, bør finde Metoder til i Breve at rinde dem om, hvad der er deres Pligt, og hvad vi herhjemme venter af dem.

+§+§+§+§+§+§+§+

De tyske Myndigheder i Tromsø beklager sig over, at Arbejderne ved Forsvarsanlægene ikke vender tilbage til Arbejdspladserne efter endt Orlov, og at Remninger i stor Stil forekommer.

+§+§+§+§+§+§+§+

Westmanlands Läns Tidning, den 3. Oktober (Specielt for Länstidningen)

Storgermanien skal snart proklameres.

Storgermanien vil blive proklameret i nær Fremtid erklæres det fra tysk Side i Oslo. Dette Storgermanien vil omfatte Tyskland, Holland og Norge samt flere germanske Stater, som i en germansk Forbundsstat ser en Garanti for et lykkeligt Europa. Man venter bl.a. frivilligt Medlemskab af Danmark og iøvrigt kan alle Lande, som i Race og Ideologi anses sig for knyttede til "germansk Livsopfattelse", tilslutte sig dette Forbund af højstaaende germanske Stater, som maa organiseres, for at Nyordningen i Europa skal kunne gennemføres.

Fra tysk Side afventer man med Interesse særlig, hvordan svensk og dansk Opinion vil reagere overfor Skabelsen af Storgermanien under Adolf Hitlers Ledelse.

÷§÷§÷§÷§÷§÷§÷

En af Quisling Biskopperne, Dagfinn Zwinglmeyer, er blevet træt, og har trukket sig tilbage fra sit Embede. Han stod praktisk taget alene i hele Bergens Stift og mødte, hvorhen han end vendte sig, saa kompakt Modstand, at dette til Slut tog paa hans Nerver! Quisling Biskoppen i Tromsø Bispeembede har givet op. Han fungerer dog indtil videre, idet man ikke har kunnet formaa nogen anden Præst i hele Nordnorge til at paatage sig Bispeembedet i Tromsø.

÷§÷§÷§÷§÷§÷§÷

Ogsaa Bankvæsenet i Norge rammes nu af Nyordningen. Man venter, at ogsaa de private Banker bliver draget ind herunder. Fra norsk Oppositionsside er der i denne Anledning givet en Parole ud til Smaasparerne om at beholde sine Pengemidler selv og ikke indsætte dem i Bankerne.

÷§÷§÷§÷§÷§÷§÷

I de sidste to Uger af September blev alene i det tyske Politidistrikt, som omfatter Rogalands og Vestagders Fylker arresteret over 1.300 Nordmænd.

÷§÷§÷§÷§÷§÷§÷

Ved Norges Landbrugsskoles i Ås er en af Professorerne og en af Docenterne blevet arresteret, og Professor Langballe, som er Medlem af N.S., er blevet udnævnt til Rektor. En Trediedel af de nyoptagne Elever er N.S.-Medlemmer, som blev optaget uden Hensyn til deres Kvalifikationer. - Dette er vel en speciel ny-europæisk Måde at sikre Landbruget kvalificeret Arbejdskraft paa. Det samme er iøvrigt sket ved den tekniske Højskole og de medicinske og farmaceutiske Fakulteter i Oslo.

÷§÷§÷§÷§÷§÷§÷

Terboven og SS Chef Rediess ankom til Trondhjem; 10 Nordmænd skudt, fordi der er lavet Sabotage mod en Levnedsmiddelfabrik, deres Ejendom blev konfiskeret. De to Mænd var: Dommer, Sagfører, Læge, Maskinmester, Redaktør, Biografejer og andre Mænd i betydningsfulde Stillinger. 700 Arbejdere ved Flaadehavnen i Trondhjem er arresteret. ---- 15 Mand yderligere dømt til Døden, to Mand til 10 Aars Fængsel.

§÷

ALLE VEGNE FRA

SERBIEN

De serbiske Friskarere under General Milailovitsj og Italienernes Øverstkommanderende har - ifølge et Telegram fra Istanbul - truffet en Overenskomst til gensidig Tilfredshed. Serberne frigiver nemlig sine italienske Fanger i Bytte for Levnedsmidler og Ammunition, hvoraf Mængden varierer med Fangerens Rang. Serberne faar derved en tiltrængt Vaabenhvile og Lejlighed til at forny sine Forraad, og de italienske Soldater faar en tryk Ferie i Bjergene langt fra Krigens Rædsler. At dømmes efter det voksende Antal Fanger synes denne Byttehandel i høj Grad at slaa an hos Italienerne. Og dette betegnes i de tyske Meddelelser som "Banditvæsen"! De serbiske "Bander" er iøvrigt for nylig gaaet til Offensiv mod Aksetropperne i Sarajevo og har afskaaret Jernbanen fra Belgrad til Zagreb.

÷§÷§÷§÷§÷§÷§÷

Tyskerne har skudt 80 Serbere, fordi de har sprængt et hangar i Luften paa en Flyveplads ved Belgrad.

÷§÷§÷§÷§÷§÷§÷

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

- 6 -

GRÆKENLAND

Ordføreren i det græske råd, Kors i London, Dr. Cawadis, erklærede den 24. September, at efter den senest tilgængelige Statistik er i Athen af hver 10 nyfødte Børn de 9 døde af Sult inden to Maanedes. Af de 300.000 Børn, som levede i Athen og Piræus, da Grækenland blev overfaldet, er 110.000 nu døde af Sult, Underernæring eller epidemiske Sygdomme. Iøvrigt er det græske Pristol, efter at Tyskerne har erobret Landet, stegt med ikke mindre end 3.000% - tre Tusinde Procent!

÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

SOVJETUNIONEN

Den tyske Presse er nu begyndt at filosofere over den kolossale Mangel paa alting, især Brændsel, som man mener maa indtræde i Sovjet i Vinter. Til den Ende Oplyses imidlertid i et Telegram fra Geneve til Svenska Dagbladet: "Den russiske Hovedstad staar imidlertid helt i Vinterforberedelsernes Tegn. I Tusindvis af Vogne ankommer hver Dag til Moskva, hvis Brændselsforsyning i Vinter ser ud til at blive tilfredsstillende. Fra russisk Side mener man, at Moskva staar bedre rustet til Vinteren end i det foregaaende Aar". - Men den Slags kan naturligvis altid bagefter bortforklæres under Henviisning til "Bolsjevikernes Sløvsind og aandelige Afstumpethed, som faar dem til at gøre utrolige Ting" - for at tale med Goebbels Tunge.

Den 2. Oktober paapeger Pravda i en Artikel, at den tyske Arme kæmper med store Vanskeligheder ved Stalingrad. Tidligere under Offensiverne har Tyskerne haft gode Jernbaneforbindelser at benytte, men disse ligger nu langt bag Fronten. Der har været Tilfælde, hvor det tyske Flyvevaaben har manglet Bomber. I Stedet for at lade Maskinerne blive paa Jorden under saadanne Forhold, har Tyskerne ladet dem gaa op for at kaste alskens Genstande - saagar Samovarer og Symaskiner - ned over de russiske Linjer.

Efter Oplysninger i Vichyradioens Tirsdagsudsendelse (den 27. Sept.) skal Hitler have indsat Generalfeltmarskal List som Øverstkommanderende paa Stalingradfronten. efter von Bock.

÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

Tyskerne angriber stadig særligt i den nordvestlige Del af Stalingrad; men de har ikke haft nogen Fremgang det sidste Døgn. Det var lykkedes 12 Tanks at bryde igennem, men efter at de 11 var ødelagt, trak den sidste sig tilbage. Et Angreb Lørdag med 100 Tanks og 3 Divisioner Infanteri blev ligaledes slaaet tilbage. Nord for Stalingrad fra Donbuen til Voronesh angriber Timoschenko, og Tyskerne maa trække sig tilbage langsomt, men sikkert.

÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

Den russiske Sortehavsflaade har sat Tropper i Land i Ryggen paa rumænske Tropper i Kaukasus. Rumænerne blev slaaet 13 km tilbage og mistede 2000 Mand.

÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

NY GUINEA

De allieredes Hovedkvarter i det sydvestlige Stillehavsomraade meddeler: vore fremskudte Afdelinger har erobret Nauro og fortsætter Fremrykningen. Fjenden fortsætter med at trække sig tilbage.

÷ ÷ ÷ ÷

Australierne gaar stadig frem i Owen Stanley Bjergene paa New Guinea, der er Mulighed for, at Japanerne har evakueret Omraadet, da der ikke har været nogen Modstand i de sidste Dage.

+ + + +

En svær japansk Krydser, der havde assisteret ved Landsætning af Forstærkninger paa Guadalcanar, blev bombet og senere truffet af 3 Torpedoer fra amerikanske Flyvemaskiner.

÷ ÷ ÷ ÷

Tobruk er blevet bombet 100 Gange i de sidste 103 Dage.

÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

FRANKRIG

Laval har skaffet 17000 Arbejdere til Tyskland, men han skal skaffe endnu 133000 inden d. 15. ds. Paa Renaultfabrikerne blev der udtaget Folk, der skulde sendes til Tyskland mod deres Vilje, de andre Arbejdere strejkede som Protest; først efter at der var kommet tysk Militær med Maskingevarer, og de havde taget 50 Mand som Gidsler og truede med at lade dem skyde, gik Arbejderne i Gang igen; Strejken havde da været i 3 Timer.

÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

HOLLAND.

Lette engelske Mosquito Bombeflyvere har rettet et Daglysangreb mod Hengelo i Holland, hvor de angreb et Kraftværk og en Fabrik. Hengelo ligger 160 km inde i Landet.

NR. 2.

Red. sluttet 10. Novbr. 1942.

Situationen afklares!

Samtidig med, at Hitler holdt sin store Tale i München den 9. Nov., hvor han i afmægtigt Raseri knyttede Næverne og med Skældsord og Trusler søgte at foregive at have en Styrke, han slet ikke har, samtidig med, at amerikanske Tropper har gjort Landgang i fransk Nordafrika og besat Landet uden nævneværdig Modstand, medens de forbereder sig paa at angribe Aksetropperne i Libyen fra Ryggen, samtidig med, at Tyskerne paa Østfronten trods blodige Ofre overhovedet ikke længer opnaar nogensomhelst Resultater, men hvor tværtimod General Winter fra tysk Side atter beskyldes for at være gaaet i russisk Tjeneste,

samtidig med, at Modstanden i det undertrykte Europa mod det tyske Terrorregimente stiger fra Dag til Dag, hvor ogsaa her i Landet Sabotagehandlingernes Antal og Omfang er voksende, og Modviljen mod den tyske Udplyndring af Danmark bliver mere og mere fremherskende, har Tyskerne her i Landet nu foretaget det Kup, der for Alvor kan samle det ganske Folk i Enighed til Kamp mod det fremmede Aag, der har aabnet Øjnene paa alle de, der hidtil ikke har villet se, og har derved smedet det Vaaben færdigt, som de frygter mest af alt, det nationale Sammenhold.

Udenrigsminister Scavenius, som i hele Fremmedaagets Periode fra den 9. April har været Tyskernes haandgangne Mand, som var den Mand, der har Ansvaret for, at Danmark indrangeredes paa Antikominternpaktens Blindspor, som ikke har forsømt nogen Lejlighed til ved politiske Manifestationer at placere Danmark politisk, økonomisk og moralsk paa Tysklands Side i Krigen, og som sammen med Gunnar Larsen har været Tyskernes direkte Talsmænd i den danske Regering, har den 9. November 1942 dannet den tyske Protektoratsregering i Danmark.

I den Uge, der gik forud for den nye Regeringsdannelse, har man forsøgt at finde Danskere, der vilde paatage sig Tyskernes beskidte Job, men uden Held, saavel Socialdemokraten Bramsnæs som Venstremanden Hauch har med Tak afslaaet "Åren". Da dette hverv dog var et Nummer for beskidt, selv for de ellers haardhuede Politikere paa Christiansborg, var der tilsidst intet Valg, end at Tyskernes Nikkedukker, selve den Mand, hvis Navn er blevet en Karakteristik paa alt udansk her i Landet, Scavenius, maatte tage hvervet selv.

Den danske Kongemagt har ved denne Udnævnelse vist sin Mangel paa Lyne til at modstaa det tyske Pres, og den Tillid, det danske Folk har vist Kongen og Monarkiet, er blevet sørgeligt skuffet. Samtidig har Mænd, som tidligere, alle Meningsforskelligheder til Trods, har været gode Danskere, vist sig som Landsforrædere, ved at gaa ind i denne af Tyskerne købte Regering, hvor de kun skal tjene som Gisler for det danske Folks Underkastelse, og hvor de intet har at gøre.

Det politiske Resultat, Tyskerne har naaet ved denne Manøvre, er selvfølgelig kun Udgangspunktet for en Række organisatoriske, politimæssige og økonomiske Krav; hvorved det danske Folk i endnu højere Grad skal spændes for den tyske Stridsvogn, og hvorved Danskerne og i særlig Grad det arbejdende Folk med Sult, Ofre og Savn skal tvinges til at finansiere Tyskernes desperate Slutkamp i den Krig, de allerede har tabt, men hvis Resultat, om en tysk Sejr vilde være mulig, bl.a. vilde være blevet Trældom og Elendighed for Danmark i en uoverskuelig Fremtid.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

- 27 -

KAMPEN staar i enhver Fabrik - gør Din Indsats!

Det danske Folk har intet Ansvar for Protektoratsregeringen Scavenius, den er Tyskernes og ikke vor, vi skylder den ikke Loyalitet og Lydighed, vi nægter at rette os efter dens Beslutninger og vil sabotere dens Handlinger. De Folk, der frivilligt træder i dens Tjeneste eller samarbejder med den, er ikke danskere, men Forrædere, og de Mand, der er gaaet ind i Regeringen til Tyskernes Gavn, skylder vi kun eet, den dybeste Foragt, som altid vil blive dem til Del, der i et kritisk Tidspunkt, hvor Fædrelandets Fremtid staar paa Spil, med flyvende Faner gaar over til Fjenden. men det danske Folk vil uafhængig af Forræderiet kæmpe sin Kamp videre sammen med alle de øvrige undertrykte Folkeslag og sammen med de allierede kæmpende Nationer, indtil Sejren er vundet.

SØREN NØRDEY!

HERHJEMME FRA

Samfundssind og Tørveproduktion.

Skønt det ellers regner med Politiforbud mod alle mulige Foreninger, Fæder, Blade o.s.v., har man fra Regeringsside endnu ikke fundet det nødvendigt at skride ind mod saadanne Foreninger, hvis Formaal aabenlyst er at skade den brede Befolkning til Fordel for ganske snævre Kredse af Befolkningen. Der findes mange af den Slags Foreninger, men et rigtigt typisk Exemplar af Slagsen er den Forening af nordsjællandske Tørveproducenter, som forleden holdt Generalforsamling. De Toner, som høstes paa denne Generalforsamling, var saa sandelig ikke de Lokketoner om Samfundssind, som man har anvendt til at sænke Arbejderklassens Leveniveau 25-30% med, som man har brugt til at faa den nye Sociallovsnedskæring til at glide ned med, som man har brugt til at faa Tjenestemændene til at afstaa fra deres lovlige Krav om Dyrtigstillæg med Nej, her var Krav om, at Tørvepriserne skulde sættes op, at Tørvenes Vandindhold skulde sættes op, at Tørveproducenterne ligefrem skulde gaa til Strejke for at faa disse Krav gennemført. Og overfor en naiv Sjæl - Hr Ludvigsen - som stod op og talte lidt om, at man burde vise Samfundssind følte Fabrikant Neergaard Buch sig kaldet til at sige:

"Hr Ludvigsen er en Judas i vore Rækker. Hans Udtalelser har ikke blot skadet Producenterne for Tusinder, men for Millioner. Selv om det eventuelt var en fin Forretning at lave Tørv, saa behøver man dog ikke at sige det! Saa meget værre har Grosserer Ludvigsen baaret sig ad, naar Forholdet er det, at de fleste Producenter arbejder med Underskud".

Ser man det! Ikke blot er det ikke nogen fin Forretning at lave Tørv; det giver oven i Købet Underskud!! Nu er den officielle Statistik ikke blot bevidst løgnagtig, men man har af en eller anden Grund (vel fordi der er noget at skjule) overhovedet ikke forsøgt at lave nogen Statistik over Fortjenesten paa Tørveproduktionen. Heldigvis er vi dog i Besiddelse af saadanne Oplysninger, at vi kan stille et nemt lille Regnestykke op, som viser, hvor ublufærdig frækt disse Tørveproducenters Optræden er.

Den samlede Tørveproduktion ligger paa 4,5 Mill tons i en Sæson. Tørveproducenternes Salgspris (Maximalpris) er gennemsnitlig 34,50 Kr pr Ton. Der arbejdes i 4 Maaneder i Moserne, og der beskæftiges ca 65000 Mand, som hver gennemsnitlig tjener 100 Kr om Ugen, eller i hele Sæsonen ca 1500 Kr. I Leje af Moserne og Læggeplads betaler Producenterne højst 4 Kr pr Ton (Maximalpris). Dette kan vi nu stille op saaledes: Tørvenes samlede Salgs-værdi af Mose = 4,5 Mill Ton a 34,50 Kr = 155 Mill Kr
Arbejdsløn = 65.000 Mand a 1.500 Kr =+ 97 " "
Leje af Mose og Læggeplads = 1,5 Mill Ton a 4 Kr =+ 18 " "
Tørveproducenternes Fortjeneste 40 Mill Kr
Men Lejen af Mose osv er ren Nettogevinst for Landbruget + 18 " "
Tørveproducenters og Landmænds Fortjeneste i en Sæson 58 Mill Kr

Man vil saa maaske indvende, at Tørvefabrikanterne dog skal have betalt deres Maskiner o.l. Men nej, - Tørvepriserne blev i 1940 sat netop saa høje, at Fabrikanterne skulde have betalt deres Maskiner o.l. paa 2 Aar(!)

Husk, der er andre, som gerne vil læse KAMPEN.

saaledes, at fra og med Sæsonen i 1942 har Fabrikantene ingen Udgifter haft hertil. DE 58 Millioner Kroner er ren Nettogevinst, og hertil kommer saa endda yderligere det, Grossererne og Vognmand tjener paa at videreforhandle og - forsende Tørvene til Byerne, og at dette heller ikke drejer sig om Smaasummer, ser man deraf, at da Prisdirektoratet skulde fastsætte Taksterne for Kørsel med Tørv, gav man den officielle Begrundelse for de høje Takster, at "man ved at give Vognmændene en overnormal Fortjeneste vilde være sikker paa at faa Tørvene kørt til Byerne"! Der har derimod mærkelig nok aldrig været Tale om, at Tørvarbejderne skulde have en overnormal Arbejdsløn, for at man kan være sikker paa at faa Tørvene gravet op.

En Forhøjelse af Tørvepriserne synes saaledes ikke at være nogen Betingelse for at Tørveproducenterne kan faa det til at løbe rundt.

Tværtimod! Hvis man fratog Tørveproducenteres, Grossererens, Vognmands og Forhandlerens enorme Fortjenester, kunde man nedsætte Tørvepriserne med henved 20 Kr. pr Ton, hvorved Tørvepriserne vilde blive sanket med henved en Tjededel. - Se saadan forholder det sig med Tørvene.

Den tyske Øverstkommanderende i Danmark, General von Hanneken, forlægger sin Residens fra d'Angleterre til "Lille Amalienborg" paa Grønninen. Det er en af Lejernes og Lejerforeningernes største Fjende, Harald Simonsen, kaldet "Guldharald", der har været ivrig for at sælge sin Ejendom "Lille Amalienborg" til Tyskerne. Judaspengene beløber sig til 750.000 Kr.

General von Hanneken har udtalt i Anledning af Flytningen, at han godt kunde forstaa, at det kunde være ubehageligt for Danskerne at se "Fjendens Flag" vaje paa Byens fornemste Plads, Kongens Nytorv.

Hvor stor en Straf vilde en saadan Bemærkning i en Danskers Mund medføre? --- Erkendelsen vaagner, selv hos en Nazigeneral.

oooOooo

JYLLAND RENSES FOR DANSKE SOLDATER.

General Hanneken har fornylig henvendt sig til General Gørtz og meddelt ham, at jyske Divisioner skulde forflyttes aldeles omgaaende - til Langeland! Som Tysken vilde, saa skete det. Jyske Division blev forflyttet omend ikke til Langeland, saa dog til Fyn og Lolland-Falster. Herefter er alle Kaserner o.l. i Jylland rommet til Fordel for Tyskerne. To Ting er herved særlig interessante:

- 1) Tyskerne tør øjensynlig ikke have de danske Soldater liggende i Ryggen i Tilfælde af, at der skulde blive "anden Front" i Jylland.
- 2) General Hanneken gik lige uden videre uden om Krigsministeriet. Dette var en Sag han selv kunde ordne. Dette er saa meget mere bemærkelsesværdigt som, at den infame Meddelelse fra Varnemagten om, at de tyske Vagtposter havde faaet Ordre til at skyde paa forbipasserende, der ikke standser paa Kommando, at denne Meddelelse, der dog betyder en alvorlig Ændring i Retstilstandene her i Landet, først kom til Justitsministerens Kundskab, da han om Morgenen læste Morgenaviserne og heri saa Meddelelsen fra Ritzaus Bureau.

DANMARK REGERES FOR TIDEN FAKTISK GJENNEM RITZAUS BUREAU!!!

oooOooo

MERE CENSUR!

Udenrigsministeriets Pressebureau meddeler!
Ordenspolitikkommando for Jylland-Fyn!

4/11 1942. Da der i Jylland-Fyn for Tiden udstationeres ret store Politistyrker, der bl.a. som Følge af Poligmangel, anbringes eller paatænkes anbragt i midlertidige Kaserner i forskellige jyske Byer, og da Rigspolitiet maa have et centralt Tjenestested i Jylland, overvejes det for Tiden at oprette en midlertid Ordenspolitikkommando for Jylland-Fyn med Sæde i Aarhus og under Ledelse af Politimester AGFRSTED, Aabenraa. Der maa ikke bringes nogen Omtale af disse Forhold.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

- 4 -

KAMPEN gælder vor Frihed og Kultur!

Rotten til Lørdag d. 7. ds. blev et Tog afsporet mellem Espergårde og Snekkersten. En Jernbaneskinne var fjernet og fandtes 10-12 m inde i Skoven. Lokomotivet og 4 Ammunitionsvogne væltede i Grøften. Der er tilkaldt en Mængde Politi.

Fil Burmeister & Wain kom for nogen Tid siden et stort Skib "Franken", som var bygget i Tyskland og nu skulde færdigmonteres til Brug som Forsynings-skib til U-baade. Efter Færdiggørelsen har det vist sig, at hele den elektriske Installation er ødelagt, idet der med korte Mellemrum er slaaet Søm i alle elektriske Kabler, saa alle Ledninger er kortsluttet. Reparationen vil komme til at vare ca tre Maaneder og Skaden nærmer sig en Million Kroner. Der er tilkaldt Gestapofolk, og alle Arbejdere, der har arbejdet paa Skibet, har enkeltvis været i Forhør.

-----§-----

Omkring Redaktørskiftet i NATIONALTIDENDE

Aarsagen til, at Redaktør Cohn maatte gaa, var, at han havde nægtet at optage en Dødsannonce fra Fritz Clausen for von Schalburg. Derefter krævede Tyskerne hans Afgang, hvorefter der blev indkaldt til Møde for alle de Bestyrelsesmedlemmer, man kunde faa fat i med den korte Frist, Tyskerne havde givet. De tilstedeværende Bestyrelsesmedlemmer erklærede, at de billigede Redaktørens Afgørelse og ikke ønskede ham fjernet. Redaktør Cohn ønskede dog at gaa, idet han ikke ønskede at tage Ansvar for, at hans Person skulde være Aarsag til, at Bladet satte haardt mod haardt.

Yere om Trykkefriheden

Kaj Munks og Hal Kochs Bøger maa ikke mere omtales i Pressen, og Boghandlerne maa kun udstille dem med eet Eksemplar.

+ + + + +

Raggrunden for Urolighederne i Aalborg!

En Række grove Provokationer fra Frikorps Danmarks Side før dets Afrejse var Aarsag til voldsomme Uroligheder i Aalborg. KAMPEN ser sig nu i Stand til at meddele Kendsgerningerne fra een af Episoderne: En Frikorpsmand vilde tilegne sig en Cykel fra en Cykleparkeringsvagt, for som han sagde: "At laane den for at afgive en Melding." Cykleparkeringsvægten var imidlertid for hurtig, han sørgede for, at alle Cykler, der ikke i Forvejen var laasede, i en Fart blev det. Derefter standsede Frikorpsmanden en Cyklist og krævede at laane hans Cykel, hvad denne imidlertid satte sig imod med Hænder og Fødder. Tre Smede opdagede fra en nærliggende Automobilservice-Station, hvad der foregik og hjalp Cyklisten. I Raseri over at se sine Planer krydsede, trak Frikorpsforbryderen en Revolver og fyrede vildt mod sine Modstandere med det Resultat, at den ene Smed blev saaret i Benet, den anden i Armen, medens den tredje, en Lærling, som stod med en stor Særuenøgle i Haanden, lod den dale blidt ned paa Hovedet af Provokatøren, saa han stille lagde sig tilrette paa Fortovet, hvor han blev liggende til Ambulancen kom. Dette var een af de Begivenheder, der blev Aarsag til en fuldstændig Terrorstemning i Aalborg. Tyske Soldater blandede sig i Forøret paa Frikorpsmandens Side, særlig var tyske Marinere aggressive og nægtede at adlyde deres Officerers Ordre til at holde sig i Ro. Tyskere og Frikorpsfolk trængte ind i Restaurationer paa Jagt efter formentlige Modstandere, knuste Inventar og jog Gæsterne ud, standsede Biler, tvang Passagerer og Chauffører ud af dem og fortsatte deres vilde Jagt i Eilerne. Politiforstærkning fra Aarhus ankom, men uden Resultat. Først da tysk Militær i Grupper paa otte Mand med een Befalingsmand patruljerede med opplantede Bajonetter og skarpladte Geværer, blev Roen nogenlunde genoprettet. Kommandanten over de tyske Tropper i Aalborg udtalte sin Beklagelse af det skete!

Man har for Skik at præle med, at Danmark er det af Europas Lande, som har det relativt bedst under Krigen m.H.t. Levnedsmiddelforsyningen. Ifølge den officielle Statistik var det samlede aarlige Fedtstofforbrug 32,3 kg. pr. Indbygger i 1939, medens det i Aar vil blive 16,3 kg - altsaa en Sænkning til det halve. Og saa er endda de tyske Soldaters Indkøb regnet med i de 16,3 kg.

Saa forstaaer man bedre Fnatmiddernes Sejrsang! Formanden for Arbejds- og Forligsnævnet, Direktør Erik Dreyer har da ogsaa set sig nødsaget til at indrømme offentligt paa et Møde i Næstved:

"Arbejderklassens Leveniveau er sunket saa meget, at det vil være overordentlig betænkeligt for Folkesundheden, om det skulde blive nødvendigt at gaa videre ad samme Vej. Der har i den forløbne Tid foreligget en Række Vidnesbyrd herom, dels gennem Skolebørnenes aftagende Vægt, dels gennem Standsningen i Tuberkulosens Tilbagegangen. En Fredjædel af Børnene i de københavnske Børnehaver var ved en foretagen Undersøgelse undervægtige En københavnsk Læge har opgjort, at en Arbejderfamilie i 1940 fik 3277 Kalorier pr. Dag, men nu kun faar knapt 2400 Kalorier pr. Dag, og dermed ligger godt 400 under det Kvantum, som de Arbejdsløse fik i 1940. Det betyder altsaa, at en Arbejderfamilies Kalorieforbrug nu ligger væsentligt under, hvad arbejdsløse Familier fik i 1940. Navnlig Fedtforbruget er gaaet ned - fra 141 gr i 1940 til 83 gr i Dag. Denne Udvikling rummer selvsagt store Betæneligheder for Folkesundheden".

Denne Erkendelse hindrer dog ikke Direktør Dreyer i Gang paa Gang at nægte Arbejderne deres Dyrtidstillæg forhøjet. Sidst - i September - var det Lønarbejderne, som han gav et blaåt Øje i Stedet for Dyrtidstillæg.

oooOooo

En Professor ved Universitetet, som i Skrift og Tale adskillige Gange har protesteret mod de høje Kornpriser, blev en Morgen ringet op fra det tyske Gesandtskab, hvorfra man meddelte ham, at man fra tysk Side syntes, at Priserne var rimelige: Nichts weiter.

ALLE VEGNE FRA

Er den anden Front

blevet en Kendsgerning i Afrika?

Natten mellem den 7. og 8. November gik amerikanske Tropper under Kommando af General Eisenhower i Land i fransk Nordafrika. De overvandt hurtigt den franske Modstand langs Kysten og mange Steder overgav Franskmandene sig eller gik over til Amerikanerne. Den franske General Giraud, somer flygtet fra tysk Krigsfangenskab, har stillet sig i Spijsen for de frie franske Tropper, som kæmper paa de allieredes Side mod Aksemagterne, og flere franske Tropeenheder og Garnisoner er allerede gaaet over til ham. Paa nuværende Tidspunkt er faktisk talt hele Atlanterhavskysten af fransk Marokko paa Amerikanernes Hænder, samtidig med, at Modstanden i Algier er ved at ebbe ud, og Irilarmen i Tunis er begyndt. Tunis er som bekendt en suveræn Stat, og der amerikanske Øverstkommanderende har derfor anmodet Beyen af Tunis om at give Gennemmarchret til de allierede Tropper, men medens Svaret fra Beyen endnu ikke foreligger har Marshal Petain udsendt en Proklamation til det franske Folk, i hvilken han fordrer Modstand mod Amerikanerne. En medvirkende Aarsag til, at det netop blev Amerikanerne, der kom til at udføre den længe ventede Aktion mod Nordafrika, er sikkert, at den Modvejle, der i Frankrig findes mod England, slet ikke findes mod Amerika, hvilket ogsaa har faaet sit Udtryk igennem, at den diplomatiske Forbindelse mellem Frankrig og USA til Dato har været opretholdt. Man kan derfor sikkert regne med, at det vil blive temmelig svært at overbevise de franske Soldater og Officerer om, at de "for Frankrigs" Skyld skal kæmpe paa Nazisternes Side mod Amerika.

Disse Begivenheder har helt og aldeles ændret Situationen ved Middelhavet. I Stedet for en kæmpemæssig tysk Knibtangsbevægelse fra Kaukasus og Egypten mod den nære Orient og maaske Indien, er der kommet en ikke mix-

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

- 6 -

KAMPEN er hele Europas - mod Nazismen!

de store Knibtangsbevægelser fra Egypten og Tunis mod Libyen. Maalet synes at være intet mindre end at befri hele det afrikanske Kontinent for Aksetropper. Den engelske General Montgomery's Aktion mod Rommels Panserhær har samtidigt gennembrudt de tyske Stillinger, saa det synes, som om begge Knibtangens Køber er i fuld Aktivitet. Med disse Aktionen er det militære Tryk paa Aksemagterne i nogen Grad flyttet over paa den svageste Partner, Italien, og kraftige Ryster om italiensk Fredsfølelse tyder ogsaa paa, at man mærker Trykket. Samtidigt letter hele Situationen for de Allierede, idet de (sandsynlige) tyske Udenlandsbaser langs Atlanterhavskysten er direkte truet, og Trafikken gennem Middelhavet bliver effektivt sikret. Endvidere vil Afrikas Nordkyst være et fortrinligt Springbræt mod Europas uhyre saarbare Sydvestkyst. "Bizerta er en Revolver, rettet mod Italiens Hjerte", har Mussolini engang udtalt. Naar den Revolver engang affyres, saa vil Muligheden for at tvinge Italien ud af Aksen være steget uhyre, og dermed vil Aksemagternes Nederlag være rykket et vældigt Skridt fremad.

ooo0ooo

De eneste to Skibe i Tobruk i en Uge er begge sunket og exploderet, de var lastet med Ammunition. Ingen af de to Skibe er kommet igennem til Afrika i de sidste seks Uger. I de sidste 12 Dage er der sunket 50.000 t Skibe og andre 50.000 t beskadiget paa Vej fra Italien til Afrika.

Paa den tolvte Dag af de Allieredes Angreb lykkedes det endelig at bryde igennem de tyske Linjer, Rommel trækker sig tilbage for at redde sine Tanks ved at ofre sine italienske Kampvogne i de befæstede Stillinger paa den sydlige Del af Fronten; han har forgæves forsøgt ved Hjælp af Antitankkanoner spredt over hele Fronten at standse Angrebene. Englænderne venter ikke at møde større Modstand før ved Hellfire-Passet ved den libyske Grænse 400 km. vest for el Alamein. De nye svære amerikanske Tanks, der er udstyret med 75mm Kanoner i Taarn har vist sig ualmækket virkningsfulde i Erkenkampene.

Det tyske Afrika-Korps er blevet stærkt forringet i den sidste Tid, store Dele af det bestaar af tvangsudskrevne Polakker, Sloveker, Hollændere, og disse løber naturligvis over til de Allierede, saasnart Lejlighed gives.

Den nye europæiske Kultur udtredes:

Sovjetpressen bringer hver Dag Følelser om de fascistiske Barbarers Hærværk og Grusomheder, her følger nogle Exempler: fra de sidste Dage: Tyskere og Ungarere drev i en landsty i Voronezh. Egnen alle Beboere saaret i Skolen. Derefter plyndrede de alle Husene for alt af Værdi, hvorpaa de jæg Beboerne ud i Skolegaardene og fratog dem Overtøj og Fodtøj. Den følgende Nat blev alle Kvinder voldtaget, og 30 Mænd og nogle Kvinder og Børn dræbt. Under Krigen i Kuban var nogle Børn klatret op i Træerne efter Moder og Fæder. Nogle fjendtlige Soldater kom forbi, opdagede Børnene og gav sig til at skyde paa dem, hvorved fire blev dræbt. Deres Moder, som fortvivlet kom til, blev slaaget ned. "Nu er Landet vort, ogsaa Frugten", sagde Heltene. En Gruppe tyske og rumænske Officerer holdt under Fremrykningen i Kuban et Gilde. Den paa Aftenen lod de bringe nogle af de gamle Rådsmænd ind i Lokalet, stillede dem op langs Væggene og bød dem sig med at skyde til Høls efter dem med Revolvere.

Belgien

I en belgisk By lod Tyskerne nogle Minearbejdere fængsle som Gislere, hvilket medførte at samtlige Minearbejdere i Byen strejkede, og de andre Arbejdere truede med at udvide Strejken, indtil Tyskerne havde frigivet Gislernerne.

Holland

Hollænderne har lavet Sabotage mod Transporten af Kul fra Limburg i Holland til Tyskland ved at komme Sånd i Maskineriet ved Sluser og Broer og ved at sænke Løgtene paa vigtige Steder i Kanalerne.

Sovjetunionen

Formanden for Den øverste Sovjets Præsidium, Kalinin, har holdt en Tale, hvori han bl.a. udtalte, at denne Krig er den første store Krig, hvor de russiske Artillerister ikke mangler Granater, og at Fremstillingen af Kanoner og Tanks langt overstiger Tabene.

Ruben Ibaruri, den spanske kvindelige Arbejderførers Søn er faldet paa Østfronten. Han var Løjtnant i den røde Hær, var en glimrende Agitator og Taler, hædret med den røde Fanes Orden for Tapperhed. Han faldt i Spidsen for sit Maskingeværkompagni. Sovjetbladene hædrer hans Minde.

Tyskernes Tab ved Stalingrad er fire Gange større end deres Tab ved Verdun under forrige Verdenskrig.

En 17-aarig tysk Soldat, som er taget til Fange i Rusland, fortæller følgende:

I tre Aar er vi i Hitlerjugend blevet trænet militært. Ofte kom S.S. Folk paa Besøg, de fortæller om deres Bedrifter i Østeuropa - enkelte havde allerede dræbt 2000-3000 Mennesker. Det var lidt svært at komme rigtigt i Gang med det, navnlig naar det gjaldt Kvinder og Børn, men en stærk Karakter sætter sig ud over det, og det bliver efterhaanden en Fornøjelse. Jeg selv laa med min Afdeling i Frontlinjen. - Under et russisk Bombardement sagde vor Underofficer, at vi skulde gennem os, indtil Russerne angreb, og saa skyde paa dem til sidste Patron. Da Russerne kom, løb han selv som første Mand, andre faldt, og jeg tabte Hovedet og blev taget til Fange.

U.S.A.

I USA er der udfærdiget en Adresse fra det amerikanske Folk til det russiske Folk; der er samlet over en Million Underskrifter med Hr og Fru Roosevelt, og den udtrykker Haaret om, at de snart maa deltage i Russernes Offensiv mod Tyskerne.

USA har i de første 10 Maanedes af 1942 bygget seks Millioner Tons Skibe og vil bygge endnu to Millioner inden Nytaar, i alt i 1942 8 Millioner Tons, hvilket er det samme som hele USA's Handelsflaade før Krigen.

Tysklands Kamp mod Plutokrati og Kapitalisme.

Der er i Tyskland blevet dannet en Sammenslutning af Jernindustrien med Navnet "Reichvereinigung Eisen" efter Forordning af Rigsøkonomiminister Funk og Göring. Sammenslutningen skal omfatte Jern- og Staalproduktionen i alle dens Faser. Foruden Tyskland kommer den ogsaa til at omfatte BELGIEN OG FRANKRIG. Sammenslutningens Leder bliver Hermann Töchling, der er direkte ansvarlig overfor Rigsøkonomiministeren. Sammenslutningens Opgaver bliver at planlægge Produktion, Import, Export

Husk, der er andre, som gerne vil læse KAMPEN

KAMPEN er alle Danskes - for Friheden!

Fremskaffelse af Raavarer, Indførelse af nye Produktionsmetoder, idet alle Medlemmer af Organisationen er pligtige til at stille deres Produktionsmetoder til almindelig Brug. Sammenslutningen bliver endvidere bemyndiget til at nedlægge Virksomheder, der arbejder for dyrt eller som ikke kan opnaa fuld Kapacitetsudnyttelse. Denne Ordning viser tydeligere end mange Ord, hvad det er Landene har til Gode i det nye Europa - en stor Indordning under den tyske kapitalisme - ledet af tyske Finansfolk, for tyske Finansfolks Skyld.

Rumænien:

Rumænerne har lukket alle Skoler i Odessa Distriktet. Undervisningen paa Ukræinsk er forbudt. En Lærinde, som gjorde det i Smug, blev hængt.

Spanien:

Det spanske Regeringsblad "Arriba" klagede over, at en stor Del af Befolkningen er "neutral", og ikke vil slutte op omkring "Falangen" (den fascistiske Organisation) og er illoyale overfor Franco.

Grækenland:

Under den frygtelige Hungersnød i Grækenland har tyske Soldater ikke undset sig for at sende Levnedsmidelpakker ud af Landet. Dette har medført, at de græske Arbejdere gik i Generalstrejke, som resulterede i en fuldstændig Sejr, idet der nu er udstedt Forbud mod enhver som helst Udførsel af Levnedsmidler fra Grækenland.

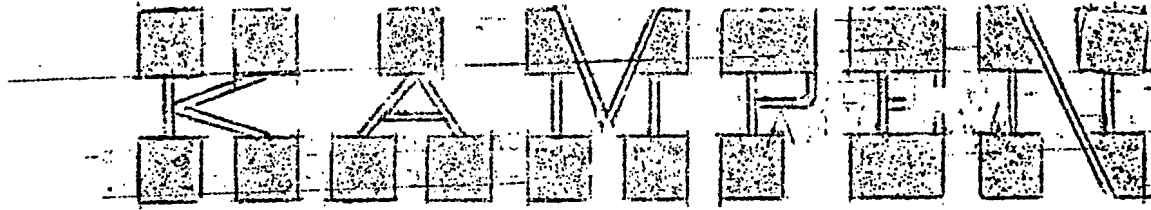
FRA VORT NORSKE BRØDERFOLK

Trods Støret og Skydning af Gisler kæmper det heltedige norske Folk videre.

Fra Trondhjem, fra Kirkenes, fra Oslo, ja, fra mangfoldige Steder i Norge hører vi om Tyskernes nye Brutaliteter, Fængslinger af Gisler og Mord paa vore norske Brødre uden dog at kunne forhindre, at Hadet mod dem strækker sig Dag for Dag. Den illegale Presse i Oslo, hvoraf enkelte Aviser udgaa som Dagblade, er i Stand til allerede Kl. 9 at bringe de Nyheder, der sendes ud af den allierede Radio Kl. 7, 30. Ogsaa Sabotagen fortsættes og udvides. I Grainsfjord i Nordnorge har Tyskerne uvidet det stedlige Elektricitetsværk og anlagt en Aluminiumfabrik. Elektricitetsværket er sprængt i Luften og totalt ødelagt. Det kan ikke repareres, saalænge Krigen varer. Tyskernes Forsøg paa at bremse Sabotagen og skræmme Nordmændene er ganske nytteløse og fuldstændig planløse. For Eksempel var den tidligere Redaktør for "Det norske Arbejderpartis" Presse i Trondhjem, Harald Langhelle, blandt de henrettede i Trondhjem. Han har siddet fængslet i næsten et Aar og kan som Følge deraf ikke have haft noget som helst at gøre med de forækkelige Sabotagehandlinger. Hele det norske Folk sultor og samtidig med, at der finder en voksende Fiske- og Kartoftelexport til Tyskland Sted, bliver de norske Rationer sat ned. - Den svenske Presse har i en Række ledende Artikler karakteriseret Tyskernes Røverfærd og tilsagt det svenske Folks Solidaritet og Støtte. Der er fornylig i Sverige dannet en Sammenslutning "Svenska Norgeshjælpen" bestaaende af Repræsentanter fra mange forskellige Grupper: Arbejdere, Arbejdsgivere, Højrefolk og Socialdemokrater. Haandværkere og Købmænd, Afholdtsfolk og Kirkefolk. Sammenslutningens Formaal er Indsættelse af Bidrag til Udførelse af humanitært Arbejde i Norge, især for Børn. Samtidig har den svenske Udenrigsminister Günther i den svenske Rigsdag skarpt taget Afstand fra Henrettelserne af de uskyldige Mennesker. Og med hele Verdens Sympati i Ryggen og i Forvisning om den endelige Sejr og Frihed for Norge kæmper det norske Folk sin Kamp, en Kamp, som ogsaa vi her i Danmark beundrer og bestræber os paa at efterfølge:

Pas paa hvad Du skriver i Breve, de kan blive brudt!
naar Du bruger Telefonen, den kan være aflyttet!
naar Du giver KAMPEN videre, at det er en god D. nsker:

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

Nr. 3.

Afsluttet 12. Dec. 1942.

Produktionsslaget.

Den 7. December var Aersdagen for Japanernes pludselige Overfald paa Pearl Harbour, hvor de med den Form for Krigsførelse, der er typisk for Aksemagterne, begyndte Krigen samtidig med, at deres Diplomater havde Forhandlinger med den amerikanske Regering i Washington. Et Par Timer efter blev der udarbejdet Krigserklæringer i Tokio til baade England og U.S.A., saa at England slap for at opfylde sit Løfte om "senest en Time efter Krigen Paabegyndelse mellem U.S.A. og Japan at afgive Krigserklæring i Tokio". Det kolossale Tab, U.S.A. led ved denne Lejlighed, betød Kulminationen paa de angelsaksiske Staters Svaghedstilstand, naar man tager i Betragtning, at de engelske Slagskibe "Repulse" og "Prince of Wales" gik tabt kort Tid senere. Amerikanerne mistede ved Pearl Harbour 19 Krigsskibe, hvoraf 8 Slagskibe samt 110 Flyvemaskiner. Først nu et Aar senere kan Amerikanerne meddele, at de har hævet, repareret og sat i Fart igen alle Skibene paa nær Slagskibet "Arizona", som er definitivt tabt. I det forløbne Aar er amerikanernes og Englændernes Produktion uafbrudt steget, medens Aksens Produktion i hvert Fald er stagneret, maaske gaaet tilbage. U.S.A. har i dette Aar bygget 8.200.000 t Skibsrum, hvilket er otte Gange saa meget som hele Danmarks Handelsflaade før Krigen. De har mistet 20 Destroyers, men bygget 200, de har bygget 49.000 Flyvemaskiner, 42.000 Tanks, og Tempoet stiger fra Dag til Dag. Den 6. December søsattes Verdens hidtil største Slagskib, "New Jersey", paa 52.000 t og 2 Hangarskibe, og disse Skibe kommer i Fart om 5 Maaneder. Paa to Dage er søsat 26 Krigsskibe og 5 nye Slagskibe er i Arbejde. Automobilbyen Detroit har nu omstillet hele sin Produktion til Tanks og Flyvemaskiner, og har en Arbejderstab paa 930.000, hvoraf 20% Kvinder. Selv naar man ser bort fra Sovjets vældige Produktion, bygger U.S.A. og England i Øjeblikket dobbelt saa mange Flyvemaskiner som Aksens, saa den knusende Overvægt, Aksemagterne ved Krigen's Begyndelse havde i Luften, og som vel nok var en af Hovedårsagerne til deres sejrriige Lynkrig, er ved at forvandle sig til en stadig mere udtalt Underlegenhed. Til alt dette kommer, at Luftkrigen, som efterhaanden paa Grund af Aksens svagere og svagere Luftstridskræfter er blevet et ensidigt Bombardement af Aksens militære Produktionssteder, gør det stadig vanskeligere for Tyskland og Italien at erstatte Tabene. Man maa ikke undervurdere Englændernes konsekvente Bombardement af alle Byer i Italien, hvor der findes Krigsproduktion, Torino, hvor Fiat Fabrikerne ligger, Milano, Genova og Napoli. Det gennem mange Maaneder fortsatte Bombardement af Vesttyskland og de øvrige tysk besatte vesteuropæiske Omraader har jo ved Siden af den uhyre moralske Betydning ganske givet en stærkt hæmmende Indflydelse paa den tyske Krigsproduktion. Det gælder saaledes om Angrebet paa "Citroën" Fabrikerne, om Ødelæggelser af een af Europas største Rustningsfabriker, Schneider-Creusot og det sidste store Angreb, hvor 100 Bombemaskiner, under Beskyttelse af 400 Jager, ødelagde Philips Fabriker i Eindhoven i Holland, som arbejder næsten udelukkende for det tyske Militær. Bemærkelsesværdigt ved denne sidste Aktion er det, at der deltog Flyvemaskiner fra Polen, Norge, U.S.A., Kanada og Indien, saa denne Luftkonvoj var af næsten symbolsk Betydning.

Den tredje Front, Sabotagefronten, findes jo som bekendt ikke hos de Allierede, men kun hos Aksemagterne, hvor den har en meget væsentlig nedbrydende Indflydelse paa Produktionen.

Sluttelig maa man ikke glemme, at Sovjetunionens industrielle Kapacitet trods alvorlige Tab af Landomraader, Fabriker og Raastofkilder ikke er gaaet ned, men forøges ved en mere og mere intensiv Udnyttelse gennem Flytning af hele Industriomraader og ved Import af helt færdige Fabriksanlæg fra Amerika.

Et af de vigtigste Slag i alle Krige og særlig i denne Teknikkens Krig er Produktionsslaget, og det er ved at blive afgjort til de Allieredes Fordel.

Søren Nordby.

HERHJEMME FRA

Ungdomsforeningerne stempler Regeringen Scavenius.

K.U.

Paa et Møde d. 15. Novbr. har K.U.s Formandsraad eenstemmigt vedtaget en Resolution om Regeringsskiftet, der beklager, at Konservativ Folkeparti i det hele taget er gaaet med til Dannelsen af denne Regering, og hvor det videre siges, at dette Ministerium modtoges i Ungdommen uden Tillid og til Slut udtrykker en Skuffelse over, at Rigsdagen gav sin Tilslutning til Bemyndigelsesloven.

Venstre.

Venstres Ungdoms Blad "Dansk Folkestyre" skriver bl.a. "Flertallet af det danske Folk vil utvivlsomt beklage, at Rigsdagen gav Slip paa Ministeriet Buhl" og at, "vi ved, hvad vi havde, ved ved knapt nok, hvad vi faar".

Dansk Ungdomssamvirke.

D.U.S. holdt Repræsentantskabsmøde d. 15. Novbr., hvor der blev forelagt to Resolutioner, een, der udtalte Mistillid til den nye Regering og stillede D.U.S. udenfor det politiske Samarbejde, og een, der modtog den nye Regering afventende, men uden Tillid, hvorefter den førstnævnte blev trukket tilbage. Under Afstemningen om den tilbageblivne Resolution var der dog 7, der stemte imod, da de ikke mente, at den skarpt nok fordømte Regeringen Scavenius.

D.s.U.

Beskæmmende for D.s.U. er det, at man ikke her har taget nogen Stilling; hvad der dog ikke har forhindret nogle unge Socialdemokrater til paa eget Initiativ at udsende en Skrivelse med Parolen: "Danmarks Ungdom kan ikke give Regeringen Saa venius sin Tillid", hvoraf vi skal bringe nogle Citater:

"Vi unge indenfor Arbejderbevægelsen fulgte med den største Spænding Bøghedernes Forløb. Vi vidste af Erfaring, at vore Repræsentanter i Regering og Rigsdag i adskillige Spørgsmaal var rede til at bøje sig for Tyskerne, men denne Gang berørte Kravene selve Demokratiets Eksistens. Vi ventede og haabede, at alle Partier stod fast og var rede til ved et Nejsvar at tage Kampen op og dermed ikke afvige fra Samlingsregeringens egentlige Opgave og hidtidige politiske Linje. Stor var derfor Overraskelsen, da Udgangen af den politiske Krise blev kendt - og stor maa Harmen blive i Ungdomsorganisationerne, der gennem Tilslutningen til Ungdomssamvirket og ved ubetinget Loyalitet overfor de demokratiske Partier, Regering og Rigsdag, har vist, at de var rede til at ofre Særinteresser, rede til at sætte alt ind for Folkestyret. Vi ventede Kampen - men der kom ingen Kamp. I Stedet fik vi Ministeriet Scavenius - et tilintetgørende Slag var rettet mod dansk Folkestyre. Et Slag som naturligt maatte være mødt af en Fællesfront, der kun vilde vige for Magt. Den danske Befolkning har været Vidne til et nyt Overgreb fra tysk Side og et Overgreb af langt større Betydning end alle tidligere."

"Med den største Beklagelse ser vi i D.s.U. socialdemokratiske Ministre deltage i Regeringen Scavenius. Og i Særdeleshed er Lauritz Hansens Indtræden af katastrofal Betydning".

"Vi har allerede set den nye Regering udsende en Bemyndigelseslov, og vi har set Arrestationer af Tusinder af Menesker, Kommuniste og Ikke-Kommuniste, ja undertiden vore egne Kammerater, Øjensynlig for at skabe de nødvendige Forudsætninger for et tillidsfuldt Samarbejde med Tyskland. Saa langt er vi altsaa kommet, at vore Tillidsmænd fører den svinske Politik at arrestere Folk indenfor Arbejderbevægelsen for bedre selv at sidde fast i Sadlen.

Vi kan ikke fortsat være med dertil. - Den socialdemokratiske Ungdom maa og kan under ingen Omstændigheder udtrykke sin Tillid til Regeringen "Scavenius".

Saaledes er Stemningen indenfor dansk Ungdom. Og med Regeringens Erklæring om fuld Tilslutning til og Samarbejde med det tyske Nazi-Regime,

3.

KAMPEN

har den mistet ethvert Krav paa Respekt og Loyalitet. Den har sat sig selv udenfor det nationale Arbejde, der foregaar, til Bevarelse af vor Kultur og vort Demokrati. Dansk Ungdom marcherer sammen med hele det danske Folk uanset alle Forhindringer mod det Maal, der er alle Danskes: Et frit Danmark.

Salgspligt til tyske Soldater!

Handelsministeriet har udsendt en Bekendtgørelse til de Næringsdrivende, hvori der er aftrykt en Dagsbefaling til de tyske Soldater fra von Hanneken. Vi bringer det vigtigste Afsnit:

Det er med den danske Regering aftalt, at Medlemmer af den tyske Værnemagt og Medlemmer af tilsluttede Organisationer (S.S. Politi, NS-Flyverkorps, NS-Motorkorps, Arbejdstjenerne, NSV, Organisation Todt, Teknisk Nødhjælp, Røde Korps, Kraft durch Freude) i Uniform eller Civil skal behandles som danske Kunder, og at de, saafremt Salg kun sker til faste Kunder, skal behandles som saadanne. Dette gælder dog ikke ved Salg af Vin, Spiritus og Tobak". Dette vil altsaa sige hverken mere eller mindre, end at fra nu af er enhver tysk Soldat fast Kunde i enhver dansk Forretning. De Næringsdrivende har ikke Lov til at nægte at sælge dem noget som helst. De tyske Soldater kan nu ture fra Forretning til Forretning og alle Steder forlange at faa alt, hvad der findes af gode Sager tilbage i Butikkerne. De stilles herved gunstigere end den danske Befolkning.

Arbejdsnedlæggelse paa B&W. Refshaleøen.

Fredag d. 11/12 gik nogle revolverbevæbnede "danske" SA-Nazister ombord i nogle Skibe paa B&W. Refshaleøen for at optræde som Værftspoliti overfor Arbejderne. Dette blev imidlertid B&W Arbejderne for groft og som Protest gik de i Land fra Skibene "Zabern" og "Christian Sinding". Da dette rygtedes paa den øvrige Del af Værftet, nedlagde samtlige Arbejdere deres Arbejde og nægtede at begynde igen, før Nazisterne var fjernet. Fra Firmaets Side hævdede man, at Nazisternes Ansættelse som Politi, var sket uden Direktionens Viden, og at man nu vilde undersøge Sagen. Blot forlangte man, at Arbejderne skulde blive paa Værftet. Kl. 14 kom der saa Besked om, at Arbejderne fra de Skibe, hvor Nazisterne opholdt sig, kunde blive i Land og de øvrige genoptage Arbejdet, saa vilde Nazisterne fra Lørdag Morgen være fjernet overalt. B&W gik med til at betale den Tid, Arbejdsnedlæggelsen havde været. B&W-Arbejderne har her atter givet et Eksempel paa, hvorledes der skal handles, og de kan med Tilfredshed notere det visom en Sejr over Nazisterne.

Et nationalt Krav!

Ved at stille Kravet: Fuld Dækning for Prisstigningerne og generelt Prisstop vil Arbejderne faa økonomisk Mulighed for at købe de Varer, som de nu maa se tyske Soldater gaa og plyndre Forretningerne for.

Trusel om Forbud mod Cyklekørsel i Aalborg.

Mens de tyske Soldater jo i Følge OKW's Beretninger med Lethed er i Stand til enkeltvis at overmande en russisk Tank med fuld Besætning, har de tilsyneladende store Vanskeligheder med at klare sig overfor de Aalborg-Cyklister. I al Fald fandtes fornylig nedenstaaende Bekendtgørelse fra Politimesteren i Aalborg-Bladene.

"I Anledning af, at der i den seneste Tid her i Byen i Mørklægningstiden er forefaldet en Række Tilfælde, hvor Cyklister forulemper tyske Soldater, skal jeg herved paa det mest indtrængende advare mod saadanne Handlinger, som i Gentagelsestilfælde uvægerligt vil fremkalde et totalt Forbud mod Cyklekørsel i Mørklægningstiden, i hvert Fald i den indre By".

Vi tvivler paa, at denne Trusel faar den tilsigtede Virkning. Tværtimod vil der sikkert i den kommende Tid, ogsaa i andre Byer, forsvinde endnu flere Huer fra de tyske Soldaters Hoveder.

KAMPENAngrebene paa Lærlingeloven.

Straks efter Nedskæringen i Sociallovgivningen fremførtes nye Krav om sociale Forringelser. I Øjeblikket er det Lærlingeloven, der maa holde for. Venstreorganisationerne har indgivet et Nedskæringsforslag vedrørende denne Lov til Handelsministeren.

Forslaget har ikke været offentliggjort, men skal man tro Aviskampagnen, drejer det sig hovedsageligt om Ansvar for Lærlingenes Uddannelse og Lønning under Sygdom. Mestrene mener, at Lærlingenes Forældre maa være medansvarlige, og det maa vel betyde, at Mestrene vil snyde deres Pligter af sig.

det Mestrene gør/skam ikke af Hensyn til egne Interesser, dersom man skal tro deres Udtalelser. Det er udelukkende af Hensyn til de Unge. Revideres Loven ikke, siger de, er det kun faa, der kan antages som Lærlinge. Som Bevis anføres Tal, der skal godtgøre Nedgang i Lærlingetallet. Men medvirkende er ogsaa den Aktion, der sattes ind mod Loven umiddelbart efter dennes Vedtagelse. Mestrene saboterede Loven for at tvinge Rigsdaagen til at forringe den. Og det er det, der nu benyttes som Bevis paa dens Skadelighed. Beklageligvis for Mestrene er der Omraader, hvor Lærlingetallet er steget under Loven af 1937, saa det er ikke alle Mestrene, der frygter at paatage sig Ansvar og Forpligtelserne ved Lærlinguddannelsen.

Paa Baggrund af dette og under Hensyn til den ekstraordinære Situation maa enhver Andring, selv om den skulde blive kaldt midlertidig, tilbagevises. Det er et lumpent Forsøg paa at udnytte Landets vanskelige Situation til at løbe fra Forpligtelserne. Her maa man indtage det Standpunkt, at hvad der ikke før Krigen var Enighed om, det maa ligge til bedre Tider, det skal og maa ikke gennemtrufes nu.

Fortsatte Krav om Forringelser i Lovgivningen vil betyde en Belastning af det nationale Sammenhold, og hvis dette ikke skal opløses, maa saadanne Krav tilbagevises, eller hvad bedre var, aldrig fremsættes.

Landsforræderne.

De Uroligheder, der har fundet Sted i den senere Tid Landet over, har alle været iscenesat af de tre Nazister Ritmester Stahr, Kaptajn Egense og Løjtnant Neergaard Jacobsen.

Brødrene Bryld er som bekendt ekskluderet af Landsforrædernes Parti, men bag Kulisserne fungerer de stadig livligt. Fritz Clausen er nemlig økonomisk afhængig af dem. (Det drejer sig om et anseeligt Laan).

D'Herrer Worsaae, Peschardt og Bodenhoff fra Udenrigsministeriet - og mange andre - har i den seneste Tid udmeldt sig af Landsforræderpartiet. Det er bemærkelsesværdigt, at det netop er disse særlig velunderrettede Rotter, der nu forlader Skuden. Men deres Medlemskab skal ikke gaa i Glemmebogen.

Hvorfor sikrer Politiet ikke sig Hr Sparlow - Sparlows Handelshus, Turensengade 31. Han ikke alene forsyner Nazisterne med Benzin til deres ulovlige Bilkørsel, men driver endvidere sort Børs med bl.a. Flask og Tobak, som leveres til Nazistpartifunktionsærerne mod en meget høje Provisioner. Endvidere veksler han, ogsaa ulovligt, Penge for Medlemmer af Forræderkorpset, naar de kommer hjem paa Orlov. Han betaler 40 Øre pr. Mark. (Noteringen 2,00 Kr). Et smukt Vidnesbyrd om hans Tillid til sine nazistiske Venner.

Møbelhandler Gade, Rantzausgade, gav for nogen Tid siden 2000 Kr. (Køb ikke Møbler der) til "Hjemmefronten" dvs. Frikorps Danmark Folkenes Familier. Men da disse kom for at hente Pengene, var der ingen, fordi Tom "Mangepenge" (Fædrelandets Direktør) først havde beslaglagt den ham tilkommende Provision 20%, og derefter havde ladet Resten af Pengene gaa i en anden Kasse, der som de fleste andre Nazikasser er fuldkommen bundløs, takket være den forestaaende Korrupsion, der hersker indenfor Forræderpartiet.

Frits Clausen har tidligere haft sin stærke Støtte i SS. Men efter den sidste Tids mange Affærer, har SS trukket alle sine Biler tilbage fra den Clausenske Bilpark, og man kører i Øjeblikket med camouflerede Lillebiler.

7.

KAMPEN

ALLE VEGNE FRA

Offensiv Hilsener.

I sin sidste store Tale fortalte Churchill følgende Historie: "Da jeg forlod Krim i Midten af August, sagde jeg til Stalin: "Naar vi definitivt har besejret Rommel i Egypten, skal jeg sende Dem et Telegram". Stalin svarede: "Naar vi gør en Modoffensiv her - og han tegnede herved en Pil op paa Kortet - skal De faa et Telegram fra mig". Begge Telegrammer er indløbet".

Stalintelegram til Stimson.

Stalin har tilsendt Krigsminister Stimson i U.S.A. et Lykønskningstelegram i Anledning af Sejrene i Nordafrika. Stalin erklærer, at gennem disse Fremgange nærmer den Time sig, hvor Sovjetunionen, England og U.S.A. vil uddele Slaget, som skal knuse Fjenden.

Tyske Soldater deserterer.

Da et Tog var paa Vej fra Norge til Tyskland med Tropper, saa ikke mindre end 18 Tyskere deres Snit til at hoppe af Toget i Nærheden af Haldens Station, meddeler Gøteborg-Tidningen. Af disse var 11 Officerer. En af Officererne, som ved Springet kom til Skade, og derfor var ude af Stand til at flygte, blev skudt. De øvrige 17 søger nu at flygte ind i Sverige. Stærke Afdelinger af Hirden og Værnemagten søger at spærre Grænsen ind til Sverige, for at afskære dem Flugten.

FRANKRIG

Den altoverskyggende Begivenhed i dette Hjørne af Europa var den tyske Okkupation af den hidtil ikke-okkuperede Zone. En af Hensigterne hermed var bl.a. utvivlsomt at sikre den store franske Flaadeafdeling, som laa i Toulon for den tyske Krigsførelse. De franske Marinesoldater vidste imidlertid at forhindre dette paa en Maade saa effektiv, som Tyskerne næppe havde tænkt sig. Ved Sænkningen af alle de mange Krigsskibe indskrev de franske Matroser i Toulon deres Navne blandt Historiens andre berømlige Marineaktioner. Disse franske Matroser vil af Eftertiden blive nævnt Side om Side med Matroserne fra Kronstadt, med Kielmatroserne fra 1918 og sidst, men ikke mindst Matroserne fra den franske Sortehavsflaade i 1919 under André Marty's Ledelse.

Ogsaa til Lands har Franskmændene ikke givet op. I Lyon er der udbrudt store Demonstrationer mod Tyskerne. Herunder forøvedes et Attentat, hvorved en Tysker blev dræbt. Der er i denne Anledning taget 100 Gidsler.

SOMALILAND.

1500 Mand og 40 Officerer er fra den franske Garnison i Djibouti gaaet over til de Allierede.

TJEKOSLOVAKIET.

I November Maaned blev der henrettet 128 Tjekkere.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

KAMPEN

6.

NU HAR NORGE OGSAA FAAET ARBEJDSKORT.

Selv om Danmark nok har været forud paa dette Punkt for Norge, har Quisling nu ogsaa indført disse modbydelige Hundetegn, og vi kan her se, hvad denne reaktionære Opfindelse ogsaa kan bruges til. I Norge har man nemlig forbundet Arbejdskortene med Rationeringerne. Her er det indrettet saaledes, at Arbejdsgiverne uddeler Rationeringskort til Arbejderne, og hvis Arbejderne forlader Arbejdspladserne "ulovligt", er det ensbetydende med, at de ikke har noget gyldigt Arbejdskort og derfor heller ikke kan faa Rationeringskort. Paa denne simple Maade kan man tvinge Arbejderne til at arbejde, hvor det passer Myndighederne. Saadant kan ogsaa ske i Danmark.

JUGOSLAVIEN.

I et Budskab fra General Michailovitsj, som udsendtes i New Yorks Radio den 2. Nov. udtalte denne: "Jeg beklager ikke de Ofre, som Jugoslavierne har gjort indtil denne Dag i Kampen for vor fælles Sag. Antallet af faldne Jugoslavere nærmer sig en Million. Hele Omraader i Serbien og Bosnien staar i Brand eller ligger i Ruiner. Trods dette har vort Folk fortsat Kampen uden Ophør i 1½ Aar. Aksen maa holde over 30 Divisioner i Jugoslavien. Jeg og mine Styrker har aldrig mere end nu været overbevidste om en allieret Sejr". I en samtidig Tale fremholdt Kong Peter af Jugoslavien, at Kampen i Jugoslavien bliver stadig mere intensiv og alvorlig for Aksen. Han betegnede - og med Rette - General Michailovitsj og den jugoslaviske Arme, som det jugoslaviske Folks Stolthed, og som et Symbol paa Frihedsaanden.

POLEN.

Efter hvad den polske Regering i London meddeler, dræbtes talrige tyske Officerer, ligesom et stort Antal saaredes, da nogle Bomber for et Par Uger siden eksploderede i en af de største og eleganteste Kafeer i Warchawa. Samme Dag forekom flere andre Eksplosioner i Kafeer, som er forbeholdt de tyske Officerer. Den 20. Okt. satte polske Guerillastykker Ild paa et tysk Ammunitionstog mellem Ciechanow og Nasielsk Nord for Warchawa. Ni Vogne sprængtes i Luften og sytten afsporedes.

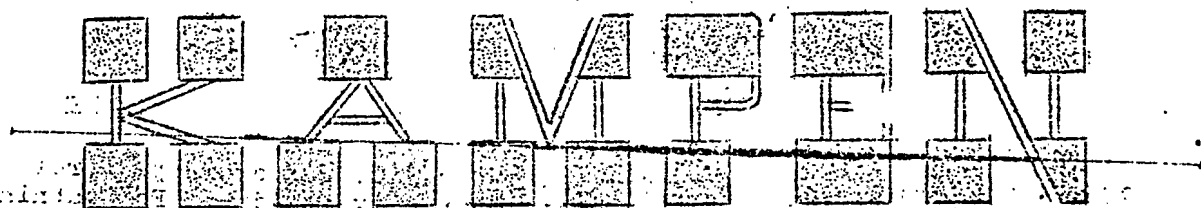
GRÆKENLAND.

Ogsaa fra Grækenland meldes nu om svære Partisankampe. Ifølge de nu tilgængelige Oplysninger opererer græske Guerillastykker i Bjergene ved Epirus, Macedonien og Thessalien. Styrker, som staar under Kommando af Officererne Karlivanos og Kontoyorgos, holder Egnene i det sydlige Macedonien og nordlige Thessalien besatte. De har for nylig slaaet Italienerne i en Træning. Længere mod Nord i de bjergrige Omraader ved Florina og Castoria opererer Forbund under Kommando af Major Binos. Disse Styrker har opnaaet Kontakt med General Michailovitsjs Tropper i Jugoslavien. Bjergene paa Kreta holdes stadigvæk af General Mandakas, som daglig angriber de tyske Poster. Mange Englandere og især Australiere kæmper paa Grækenes Side. Paa Pelepones og med stærke Støttepunkter i de arkadiske Bjerge opererer græske Patriotforbund, som anføres af Brødrene Hanios. De italienske Soldater, som ikke tør forlade deres Kvarterer uden stærk Eskorte, angribes stadigvæk. Under Major Duros kæmper der ligeledes Grækere i Rhodopebjergene i det vestlige Tracien, og holder Stand mod de bulgarske Tropper. I Selve Athen antager Befolkningens Holdning en stadig mere aktiv Form.

I Begyndelsen af denne Maaned drog nogle græske Guerillastykker ned fra Bjergene for at omringe en Landsby, hvor en tysk militær Raadslæging fandt Sted, formentlig om Tilførslerne til Rommel. Grækerne fangede samtlige tyske Officerer, og Styrkens Leder, General Mandakis, har nu underrettet de tyske Myndigheder om, at for hver uskyldig græsk Bonde, som henrettes som Gidsel, vil en tysk Officer blive dræbt.

\$\$\$\$\$\$\$\$

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

Særnummer

d. 19. December 1942

P O L I T I R E G I M E T S V I L K A A R L I G H E D O G
L Ø V L Ø S H E D . G A A R U D O V E R S T A D I G
S T Ø R R E K R E D S E I V O R T L A N D .

I sin Iver for at være den Gangsterbande tilpas, som i Berlin har camoufleret sig som tysk Rigsregering, har det danske Politi d. 9. December arresteret en Række fremtrædende danske Personligheder, hvoriblandt

Professor, Overkirurg O. Chiewitz,
Direktør A. C. Jensen, General Motor.
Godsejer Axel Jarl, Strødam.

Direktør for Statens Bibliotekstilsyn Th. Døssing,
1. Reservelæge ved Gentofte Amtssygehus F. Neukirch,
Landsretssagfører Pedersen, Odense
m. fl.

Samtidig eftersøger Politiet, men har endnu ikke fundet
Professor ved Rigshospitalet Dr. med Mogens Fog,
Redaktør ved NATIONALTIDENDE Kielrich,
Landsretssagfører R. Prytz
m. fl.

Nogle Dage før blev Kommunalærerinde Fru I. M. Nordentoft arresteret .

Før dem alle gælder det, at de ikke er og ikke har været Medlemmer af det kommunistiske Parti, men blot som alle andre ærlige Danskere er Modstandere af Nazivældet i vort Land.

Fredag d. 11. blev der gennem Ritzaus Bureau udsendt Meddelelse om, at en Række Personer var arresteret grundet paa, at de paa forskellige Maade havde støttet "det kommunistiske Blad" FRIT DANMARK, og der blev tilføjet en hyklerisk Erklæring om, at "de var taget af det danske Politi og vilde blive stillet for dansk Domstol".

Med denne Erklæring har de danske Myndigheder gjort sig ansvarlig for de af Tyskerne krævede Arrestationer og Voldshandlinger i Danmark. Det danske Folks Harme vil herefter ikke længere kun være rettet mod de fremmede Voldsmænd, men nok saa meget mod Regeringen og de Myndigheder, der ved at tage Ansvaret for de af Tyskerne krævede Handlinger falder deres Landsmænd i Ryggen og bliver Landsforrædere for at tækkes de Voldsmænd, der gennem 2½ Aar har plyndret Landet paa det groveste, brudt enhver Overenskomst, et hvert Løfte og har indsat og afsat Ministre og Embedsmænd efter Forgødtbefindende.

Samtidig har Arrestationerne bevist, at "Kampen mod Kommunismen" kun er Etiketten paa Bestræbelserne for at knuse ethvert Tegn paa Livsvilje og Frihedstrang hos det danske Folk. Det er Arbejdsgivere saa vel som Arbejdere, det er Videnskabsmænd saa vel som Kunstnere, det er alle Klasser og Grupper i Befolkningen, man vil træde i Støvet. Det er derfor ogsaa hele det danske Folk, der rejser sig i Protest. Naar det er de danske Autoriteter, det danske Retsmaskineri, den danske Regering, der gaar i Spidsen, naar det gælder at bryde de bestaaende Love, ødelægge Danskernes Retssikkerhed og dermed nedbryde Respekten for Loven, er det enhver Danskers Pligt at nægte at adlyde de samme Myndigheder og tage sig selv til Rette overfor de Overgreb, der bliver begaaet mod ham.

Nu maa al Tale om Resignation høre op, al Argumentation om, at "det jo er ligegyldigt, hvad Danskerne gør". Som Professor Fog skriver i et Brev fra sin Fredløshed til sine Venner:

"Hvis den danske Regering virkelig i Tillid til de tyske Løfter havde kunnet danne Bolværk mod enhver Indblanding i vore indre Forhold, hvis Landets officielle Ledere virkelig overfor Verden kunde demonstrere, at vi ikke ønsker nogen Form for nazistisk Infektion i vort Samfundsliv og ikke at støtte Tyskland i dets Krig, ja, saa tror jeg

ogsaa, at Verden vilde have forstaaet vor Stilling og respekteret vort Land. Men Udviklingen har vist, hvor naive saadanne Forhaabninger var. De kender selv alle Stadier paa Underkastelsens Vej gennem de sidste Aar. I Forholdet til Besaettelsesmagten har vi kunnet konstatere smaa Gevinster og store Tab. Nu lever vi i Retsloshed og den begyndende Terror.

Med det ene Formaal at bevare en vis materiel Praeferencestilling har vore Regjeringer ofret alle vore tidligere Retsgoder, men samtidig har de skabt Basis for, at vort Landbrug og vor Industri, vor Handel og et stort Tal af vore arbejdsledige er traadt an som et aktivt Led i den tyske Krigsmaskine.

Hvis ikke vort Folk aabent viser, at det ikke billiger Regeringens Handlemaade, at det tør vove en Indsats for sine Idealer, maa de allierede Magter med Rette anse os for Fjendeland med de Følger, det kan have ved Fredsslutningen. Hører De ikke den stigende Kølighed, naar Danmarks Navn nævnes i den engelske Radio - eller ikke nævnes?"

Professor Fog har her gjort sig til Talsmand for den Opfattelse, som er hele det danske Folks Opfattelse, og Regjeringen skal vide, at det ynkelige Mindretal, som er den folkgagtig, kun kort Tid endnu ved tyske Bajonettets Hjælp kan haandhave Magten over Danmark.

Det danske Folk føler sig solidarisk med de Landsmænd, der bliver jaget og fængslet for deres Danskheds Skyld. Vi tilsiger vor Støtte til de Danskere og deres Familjer, som er gjort fredløse i deres eget Land og til de, som uskyldigt fængsles og behandles værre end Kriminalforbrydere.

Samtidig understreger vi, at hvis Landsforræderregjeringen Scavenius og dens Politilakajer tror ved disse grundlovsstridige Handlinger at have lammet FRIT DANMARK eller nogen som helst andre Blade af den illegale Presse, vil vi snart overbevise den om, at den har taget grundigt fejl. For Eksempel kan vi oplyse, at der vil komme endnu et Nummer af FRIT DANMARK inden Jul.

Naar Scavenius i sin berøgtede Tale d. 16. December advarer mod, at Enkeltpersoner fører "privat Udenrigspolitik", slaar han først og fremmest sig selv i Ansigtet, for det danske Folks Udenrigspolitik er og maa altid være Kampen for Demokrati og Frihed og for national Selvbestemmelsesret og mod det nazistiske Voldsherredømme, der sætter Foden paa Danmarks Nakke, og for denne Udenrigspolitik vil den illegale Presse og deriblandt KAMPEN kæmpe, og om Scavenius saa vil føre sin egen private Udenrigspolitik, vil kun stemple ham selv.

Det danske Folk ved Midler til at føre sin Udenrigspolitik, hvad enten Scavenius kan lide det eller ej.

Vi siger til den danske Industri og de danske Arbejdere:

Tag ikke Arbejde for Tyskerne, men er det uundgaaeligt, saa sink Tempoet saa meget, som det er muligt, og lad Arbejdets Kvalitet forringes i tilsvarende Grad og afstedkom Uheld og Fejl.

Vi siger til de danske Bønder:

Saboter Kød- og Flæskeordningen, sørg for, at Landsbrugsprodukterne ved Salg uden om de statskontrollerede Institutioner i saa vid Udstrækning som muligt kun kommer danske Forbrugere til gode.

Vi siger til de danske Handlende:

Omgaa Bestemmelserne om Salg til den tyske Værnemagt; der kan ikke være Salg til baade danske og tyske i samme Butik, saa maa de danske Handlende selv om, hvem de helst vil betjene nu og i Fremtiden.

Vi siger til det danske Politi:

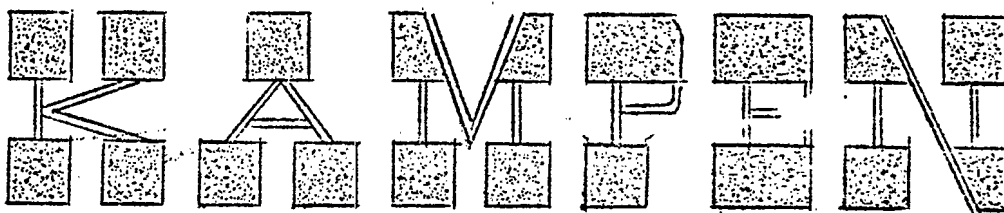
Gaa ikke Tyskernes Erinde, arrester ikke uskyldige Folk, hvad enten I saa faaar Besked paa det af jeres "lovlige Overordnede" eller ej. I kender ellers burde kende den danske Grundlov. Saboter derfor ethvert Forsøg paa at bryde den. Gør det først og fremmest for jeres Fædrelands og jeres Landsmænds Skyld, men ogsaa for jeres egen Skyld. Hust paa, at der kommer en Tid efter denne, og da vil I blive draget til Ansvar.

Vi siger til de danske centrale og lokale Myndigheder:

Giv ingen Haandsrækning til Scavenius-Regjeringens Forordninger, husk paa, de har kun eet Formaal: At placere Danmark økonomisk, politisk og ideologisk paa Tysklands Side i den Krig, som er ved at blive vundet af Tysklands Fjender, nemlig alle de fremskridtsvenlige og demokratiske Stater. Vær med til at placere Danmark ved vort norske Broderfolks Side i de undertrykte Staters Kamp mod det nazistiske Barbari.

De demokratiske Staters Sejr er inden for Rækkevidde, og hele det danske Folk maa være med til at fremskynde den.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

Nr. 4.

Red. sluttet 28. Dec. 1942.

NYTAAR 1943

Fra Stauning til Scavenius.

Den Udvikling, der kendetegner den danske Regering siden 9. April 1940, og som er karakteristisk ved en mere og mere vigende Politik overfor Tyskerne's Krav, har naaet sin foreløbige Kulmination i det Aar, der gik. De Angreb mod vort politiske System, som indlededes med de forskellige Samlingsregeringer i 1940, fortsattes med Aflysningen af de kommunale Valg i 1941, udviklede sig med Forfatningsbrudene i Sommeren 1941, Forfølgelsen af Kommunisten fra 22. Juni, Vedtagelse af det grundlovsstridige Forbud mod Kommunisme d. 22. August og med Danmarks officielle Indtræden i Anti-Kominternpagten d. 25. November 1941, er i Aaret 1942 fortsat i stigende Tempo. Den danske Regerings krybende Holdning har givet saavel Tyskerne som de "danske" Nazister den Opfattelse, at ethvert Krav vil blive honoreret, blot det stilles med tilstrækkelig stor Frækhed. Det viser saaledes Frikorps Danmark Episoderne i August-September, hvor et Antal af uniformerede og bevæbnede Bøller fik Lov til at terrorisere Landet, det viser Udleveringen og Bevæbningen af danske Skibe til Tyskerne, det viser Opfyldelsen af Tyskerne's stadigt stigende Krav om forøgede Levnedsmiddelleverancer, hvorved den danske Befolkning og særlig den mindst bemidlede Del af den sættes paa mindre og mindre Rationer, og det viser sidst, men ikke mindst Regeringskriserne i Oktober og November, hvor Tyskerne gennem en Nervekrig, hvor alle Midler toges i Brug, fik gennemtruffet Regeringen Scavenius, som de var sikker paa vilde føje dem villigt og ydmygt overfor ethvert fremtidigt Krav. Hvert Knæfald, Regeringen har gjort, har imidlertid betydet, at nye Kredse af det danske Folk har faaet Øjnene op for, at det ikke er danske Interesser, der har været Motiv for dens Handlinger, men at Hensigten tværtimod har været at støtte Tysklands Krig paa det danske Folks Bekostning. Derfor staaer Regeringen ved Nytaar 1943 mere isoleret fra det danske Folk end nogen anden Regering i Danmark har staaet i de sidste Menneskealdrer. Den har aabenlyst forsøgt at alliere Danmark med Nazivældet og har dermed koblet sin Skæbne sammen med Tyskernes. Den sidder kun støttet paa tyske Bajonetter og vil dele disse Bajonetter's Nederlag.

Som det er gaaet med Regeringens nationale Politik, er det ogsaa gaaet med den sociale. Fra det Øjeblik, da Pristalsreguleringen suspenderedes i April 1940, til Dato, hvor man vover at forhaane Arbejderne med Tillægget paa fra 2 til 7 Øre i Timen, vel at mærke kun til de, der har under 70 Kr. om Ugen i Løn, er Arbejdernes Realløn sunket i stadig voksende Tempo. Det vil sige, at de 40% af det danske Folk, som har de svageste Skuldre, faar Lov til at bære en større og større Del af de Byrder, Krigen og Besættelsen medfører. En Række Læger har allerede udtalt sig om en katastrofal Nedgang i Folkesundheden, om Børnedødelighedens Stigning og om den Kendsgerning, at en større og større Del af danske Skolebørn lever i en Tilstand af konstant Underernæring. Naar enhver voksen mandlig dansk Arbejder mangler ca 20 Kr. om Ugen for i Følge Statistisk Bureaus officielle Pristal at have opretholdt sin Realløn, samtidig med at visse Grupper her i Landet kan sætte deres i Forvejen store Realindtægter kæmpemæssigt i Vejret, kan man sige sig selv, at det stemmer meget daarligt sammen med det nationale Sammenhold, som er det eneste, der kan bære Danmark igennem denne Tid. Det viser sig da ogsaa, at den Autoritet, Regeringen Stauning ved Socialdemokratiets Hjælp havde overfor Arbejderne, er blevet svagere og svagere under Stauning og Buhl, for nu tilsidst under Scavenius helt at være gaaet fløjten.

De samvirkende Fagforbund maa gøre sig klart, at Arbejderne vil staa bag alle positive Krav med alle til Raadighed staaende Midler for at forbedre deres fortvivlede Kaar, men at Fremsættelsen af Krav forpligter, at der skal Handling bag Ordene, hvad enten det er med, paa Trods af eller mod Regeringen Scavenius.

KAMPEN

2.

Paa samme Maade som dens Herrer i Wilhelmstrasse har den "danske" Regering taget fejl og lidt Fiasko paa alle Omraader og paa den Maade forskertset den sidste Rest af Tillid, man endnu kunde have næret til den.

Fra Pyrrhusejre til Nederlag.

I Stalins Nytaarstale 1942 hed det, at "1942 vil blive et afgørende Aar for Krigsførelsen", og denne Spaadom har vist sig at slaa til. Efter de vellykkede russiske Vinteroffensiver, som befriede Moskva fra Truslen om Omringning, som forhindrede, at de finske og tyske Tropper opnaaede Kontakt, og som genindtog Rostov, forsøgte Tyskerne igennem deres Sommeroffensiver i Aar ved Indsættelse af alle disponible Reserver, ved at presse Vasalstaterne for nye store Troppekontingenter og ved hensynsløs Opoffrelse af Mandskab og Materiel at naa de Maal, der mislykkedes for dem i 1941. Hensigten var gennem en Offensiv paa Sydfronten mod Øst og Nord at afskære Moskvas Forbindelse bagud og derigennem naa til en Erobring af baade den og Leningrad og saaledes etablere Linjen Archangelsk-Volga-Astrakan, som tyske Blade havde bebudet allerede i Slutningen af 1941. Samtidigt skulde man ved Indtagelsen af Kaukasus for det første afskære Sovjetunionen fra sine Allierede og for det andet bægge sig de Oliekilder og Olieforraad, som fandtes der, og som Tyskland savnede saa haardt. Trods alle Ofre førte hele Aktionen ikke til nogen af de tilsigtede Maal, men resulterede kun i en lokal Sejr, idet man kun naaede at trænge frem til Donbuen og Stalingrad og besætte ca Halvdelen af det nord for Bjergene liggende Kaukasus. Denne Sejr var oven i Købet i høj Grad betinget, idet det, som Stalin sagde i sin Tale den 7. November, var en meget risikabel Stilling, Tyskerne havde faaet; den kunde angribes baade fra Øst, fra Syd og fra Nord. Ja, endog saa delvis fra Vest. Hele denne Stilling, som det har kostet Tyskerne mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{2}$ Million Mand foruden uhyre Mængder af Krigsmateriel at indtage, har jo ogsaa vist sig at være saa lidt modstandsdygtige overfor den røde Hærs Angreb, som paabegyndtes d. 19. November, at Tyskernes Tab har været ca. 170.000 døde, ca 150.000 Fanger og et ukendt Antal saarede, som vel erfaringsmæssigt maa ansættes til ca det dobbelte Antal af de døde, altsaa omkring 350.000. Dertil kommer den kolossale Mængde Materiel, som delvis er ødelagt og delvis er erobret af Russerne, som ved Afskæringen af alle Jernbaner og alle vigtige Veje fra det angrebne Omraade har forhindret Tyskerne i at tage Materiellet med paa Tilbagetoget. Desuden er der omringet 22 tyske og rumænske Divisioner i Stalingrad foruden en Række Byer, hvoriblandt kan nævnes Rsjev, Veliki-Luki, Millerovo og Kotelnikovo. I Stedet for en Tilbagetrækning fra de mest truede Punkter, der kunde have reddet Hundre tusinder af tyske Soldater fra Død og Fangenskab og bevaret Mængder af kostbart Materiel, har Hitler beordret nye Reserver frem i de russiske Dødsfælder. Saavel Sommerens tyske Pyrrhusejre som de sidste halvanden Maanedes Tilbagetrækninger har kostet den tyske Hær en Blødtapning, som det er meget tvivlsomt, at den kommer over, og har udmattet Vasalstaterne i en forfærdelig Grad. Rumænien, f. Eks. har lidt et Tab paa mellem 250.000 og 300.000 Mand. Østfronten er en Molok, som Aksemagterne stadig maa ofre Soldater til, men den seneste Tids Begivenheder tyder paa, at alle Ofre har været forgæves. Naar det saa samtidig har vist sig, at Knibtangen mod Tyskerne og Italienerne i Afrika ser ud til at kunne klemme dem helt bort fra dette Kontinent, og at de hverken ved Hjælp af hastigt tiltrukne Panserstyrker eller med Indsats af Flyvere fra alle øvrige Kampafsnit kan bremse Knibtangens Køber, er det næppe for optimistisk at spaa Aksemagternes snarlige militære Nederlag paa alle Fronter og dermed det Sammenbrud for Nazivældet, som igen vil skaffe Verden Frihed og Fred.

Søren Nordby.

HERHJEMME FRA

Flere Koncentrationslejre.

Efter at de nu i to Aar har vist sig umuligt at faa de arbejdsløse Unge til at tage Tjeneste i Arbejdslejrene i nogen større Udstrækning, har Kjærbøl endelig fundet den geniale Løsning paa Problemet med de tomme Arbejdslejre -. Han har besluttet sig til at overdrage 6 Arbejdslejre - 5 Mand- lejre og 1 Kvindelejr - til Fængselsvæsenet. Saa skal Thune-Jacobsen nok sørge for at de bliver fyldt.

Nazi-Skyskrabere.

I Dagspressen taler man for Tiden om en Del om den flotte Kontor-Skyskraber paa 11 Etager, som skal bygges paa en af de to tomme Byggepladser ved Knippelsbro. Grunden til at man trods Polignød og Materiale-mangel opfører et saadant Kontorpalads er ene og alene den, at Tyskerne har forlangt, at Staten skal forsyne dem med en stor og ventralt beliggende Administrationsbygning.

Gestapostikker paa B & W.

Hos B & W har fornylig en Elektrosvejsers ved Navn Jens Christiansen (ogsaa kaldet Jens Lyn) faaet Arbejde. Han udgiver sig ofte for at være Kommunist og vil meget gerne have Folk til at "snakke Politik" og udgiver sig ligeledes ofte for at have Forbindelser i England. Jens Christiansen er imidlertid Gestapostikker, idet han indtil for nylig har været ansat som Betjent i det tyske Politi (dette til Trods for at han er dansk Statsborger); han er nu trukket i Civil, og er sendt ind paa B & W som Stikker. Hans Kæreste er Værthusholderen Emmy Hansen (der som Regel søger sit Klientel i "Røde Lygte"); hendes Bopæl er Kolmbladsgade 87 o.g.

De danske Vaaben i Tyskland.

Scavenius' Julegave til Tyskerne har foreløbig naaet følgende Omfang:

60.000 Geværer
30.000.000 Patroner
972 Rekylgeværer
22 Mørsere
5.000 Granater
15.000 Kapper
6.000 Tæpper

Hermed er det imidlertid ikke slut. Der skal sandsynligvis udleveres betydeligt mere af alle Slags Krigsmateriel.

Flere Arbejdere til Tyskland.

Den tyske Regieringsrat Dr. Heisse og Dr. Ebner har fornylig overfor Udenrigsministeriet begyndt at røre ved Spørgsmaalet om flere Arbejdere til Tyskland, idet disse Herrer er af den Opfattelse, at hvis Regeringen indstillede sine Beskæftigelsesforanstaltninger og endvidere ophævede Arbejdsfordelingen, saa kunde der "frigives" et betydeligt Kontingent af Arbejdere til Tyskland. Hvad Stilling Regeringen vil tage hertil, er endnu ikke givet. Man venter jo paa Forhaand det værste. Krav af denne Art maa man imidlertid efter bedste Evne tilbagevise. Tyskerne har i Forvejen faaet fuldt tilstrækkeligt af danske Arbejdere tvunget i sit Sold.

Medens Aviserne til daglig fortæller os, at der er ca 40.000 Arbejdere i Tyskland og Norge, er det faktisk saaledes, at over 60.000 arbejder i Tyskland og Norge. Ved Befæstningsarbejder, Flyvepladser o.l. arbejder i Gjeblikket ca 15.000 Mand her i Landet, saaledes at i hvert Fald over 75.000 danske Arbejdere arbejder direkte for den tyske Krigsførelse. Hertil kommer saa ydermere de Titusinder af Arbejdere som i de danske Fabriker arbejder paa tyske Ordre, ligesom faktisk Halvdelen af Landbrugets Arbejdskraft staar i tysk Tjeneste, idet vi som bekendt maa afstaa ca Halvdelen af Landbrugsproduktionen til Tyskland.

KAMPEN

Gestapo i Danmark.

Mandag den 16. November paabegyndtes der paa Buadmandsstrædes Kaserne et 3-Ugers Kursus for 36 Medlemmer af D.N.S.A.P. Dette Kursus gaar ud paa at uddanne Folk til Polititjeneste (Gestapo). Kursuset ledes af en Tysker og Undervisningen foregaar paa Tysk. Efter endt Uddannelse skal de sendes til Esbjerg eller Aarhus, og Folkene faar større Bemyndigelse end Politibetjentene, med Ret til at arrestere disse, hvis de ikke er tilfredse med dem. Det er disse Folk, der skal sættes ind i Stedet for Frikorps Danmark. Blandt de, der uddannes er blandt andet Bladhandler Petersen, Sundby Remise (har været paa S.A. Skole i Tyskland - handl ikke med ham).

+++++

ØSTFRONTEN

KAMPEN har faaet en Række Opfordringer til at bringe en Oversigt over den russiske Fronts Forløb og selv om det for visse Omraaders Vedkommende er umuligt at meddele en klar Frontlinje, da der der kun er visse faste befæstede Punkter med meget bevægelige Linjer imellem, vil vi her forsøge at bringe en saa nøjagtig Oversigt som muligt.

Fra Nord til Syd kan følgende oplyses:

Den karelske Front følger i det store og hele den russisk-finske Grænse fra Fiskerhalvøen til det Punkt, hvor den nye finsk-russiske Grænse gaar ud fra den gamle Grænse. Der gaar Fronten mod Øst til Onega-Søen ved Kalininsk og gaar over Onega-Svir ned til Ladoga, hvorefter Fronten gaar over det Karelske Næs ved "Mannerheimlinjen".

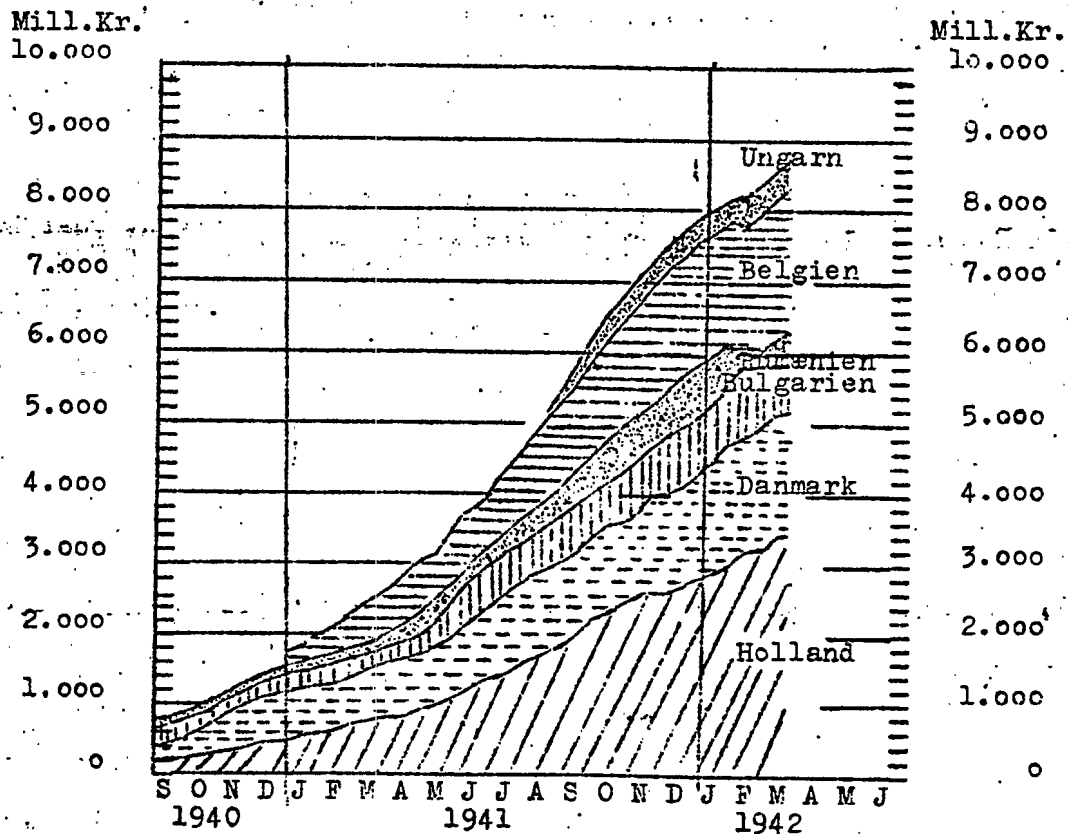
Den russisk-tyske Front følger Volkhof Floden til Ilmensøen, gaar øst om Staraja-Russa og langs Lovat Floden til Cholm. Derefter over Toropetz til Jernbane-Trianglen Veliki-Luki - Novo Sokolniki - Nevel, hvor Russerne har besat Jernbanelinjerne og Byen Nevel og Jernbanestationen Novo-Sokolniki, medens Tyskerne endnu holder Veliki-Luki, som imidlertid er omringet. Derefter gaar Fronten stik øst langs Moskva-Banen til Rsjev, som Russerne har omringet, derpaa mod Syd langs Rsjev-Vjasma Banen, som Russerne har afskaaret, til et Punkt mellem Vjasma og Kaluga, hvorfra der gaar en Kile mod Vest over Mosalsk mod Dorogobush. Hovedfronten fortsætter mod Syd til den naar Jernbanen Kaluga-Brjansk, hvor den bøjer stik øst til Don-Floden. Paa nær et Brohoved ved Voronesh, hvor Russerne og Tyskerne har hver sin Halvpart af Byen, følger Fronten nu Don ned til Bogutsjar, hvor den ene Gren af den nye Offensiv har sit Udgangspunkt. Den anden Gren udgaar fra Mankovo-Kalitivinskaja. Mellem disse to Byer danner Offensiven en uhyre X-Kile, der paa alle Sider omslutter Millerovo og i Øjeblikket med sin Spids naar Kamenskaja ved Donets-Floden. Fra den nordlige Del af Donbuen gaar Fronten derefter til Floden Tjir, som den følger til Tjirskaja og der ved afskærer Jernbaneforbindelsen fra Stalingrad mod Vest. Derefter er Don atter Frontlinje, dog med den Forskel, at nu staar Russerne paa den vestlige Bred og Tyskerne paa den østlige. Fronten følger Don mod Nord til Kalatsj, som er erobret af Russerne, følger derpaa Jernbanen til Stalingrad, som er delvis erobret og delvis indsluttet, drejer derefter mod Sydvest og overskærer Jernbanen mod Krasnodar, saa ogsaa denne Jernbane er i Russernes Besiddelse helt ned til Kotelnikovo, som omringes af Russerne. Fronten gaar nu stik syd ned over det kalnykske Steppeland øst om Mosdok ved Terek Floden, syd om Naltsjik og langs Kaukasuskæden til et Punkt ved Sortehavskysten nord for Tuapse.

Hele den Kampe-"Motti", som Russerne har dannet i Stalingrad-Kaukasus Omraadet, er nu ved at blive delt i en Række isolerede "Motti" er, i hvilke Tyskerne systematisk bliver afskaaret, omringet og tilintetgjort. Alt i Alt regner Russerne med, at ca 1 Million Soldater her vil blive afskaaret, saa de kun tilbage faar "Nødudgangen" over Kertsj Strædet til at retirere igennem.

\$

TYSKLAND FØRER KRIG PÅ KREDIT:

Da Krigsproduktionen har medført, at det tyske Produktionsapparat i højere og højere grad bliver ude af Stand til baade at forsyne Militæret og det allermost nødvendige indenlandske Forbrug, har Tyskland maattet indføre en større og større Del af sit Forbrug, men har ikke haft en Produktionskapacitet, der har sat det i Stand til at opretholde en Udførsel, der blot tilnærmelsesvis har kunnet dække den kæmpemæssige Indførsel. Som Følge deraf har Tyskland gennem Clearingsystemet maattet financiere sin Krigsførelse ved at stifte en uhyre Varegæld i Udlandet. Vor Tegning viser, hvor meget Tysklands Clearinggæld er steget fra Krigens Begyndelse til Udgangen af Marts 1942, som er det sidste Tidspunkt, hvor vi har en samlet Opgørelse fra de paagældende Lande. Af egen bitter Erfaring, ved vi, at Gælden i de sidste 9 Maaneder af 1942 er steget med endnu stærkere Hast, saa Billedet bliver kun ufuldstændigt. Endvidere er kun medtaget de Lande, der har en samlet Opgørelse, og ikke Lande som Frankrig, Slovakiet og Grækenland. Som det fremgaar af Tegningen, havde Tyskland ved Krigens Begyndelse kun en Clearinggæld paa 800 Mill. d. Kroner, som i Løbet af de 19 første Maaneder af Krigen voksede til 8900 Mill. Kr. d. 1. April 1942 skyldte Tyskland Holland 3.4 Milliarder Kr., Belgien 2,2 Milliarder, Danmark 1,8 Milliarder, Bulgarien 700 Millioner, Rumænien 400 Millioner og Ungarn 350 Mill.

Den tyske Clearinggæld til de Lande, der ikke er medtaget i disse Opgørelser udgjorde d. 1. Juli 1942 i hvert Fald 4 Milliarder d.Kr., hvilket sammenlagt med de førnævnte Summer andrager ca 13 Milliarder Kr. Lægger vi nu dertil den Gæld, der sandsynligvis er løbet paa indtil Nytaar 1943, faar vi tilsammen en tysk Clearinggæld, som sikkert beløber sig til ca 20.000.000.000 danske Kroner.

Enhver kan forstaa, at dette fantastiske Beløb er en uhyre Belastning for de af Tyskland beherskede Lande, og naar man tager i Betragtning den Byrde, som tre Aars Krig og Besættelse i Forvejen har lagt paa dem, er det indlysende, at Grænsen for, hvor mange nye Byrder Europas Erhvervsliv endnu kan taale, snart er overskredet.

Fra vort norske Broderfolks Front.

Efter det mislykkede Quisling-Attentat mod Fagforeningerne - om hvilket vi berettede i sidste Nummer af KAMPEN - har Quislingerne med et Attentat mod Politiet som Paaskud paabegyndt en regulær Jødeprogram. Jødeprogramerne har altid været Tyrannernes Vaaben, naar der ikke var andet at stille op med en genstridig Befolkning. Det var de romerske Kejsere, den spanske Inquisition, den russiske Zars, den nazistiske Hitlers Vaaben - og nu er det ogsaa blevet Quislings sidste ynkelige Vaaben mod det norske Folk. En Række Forordninger er i denne Anledning blevet udstedt, bl.a. een som bestemmer, at Formue af enhver Slags, som tilhører Jøder med norsk Statsborgerret, skal inddrages i Statskassen. Yderligere har man grebet til saa mærkelige Forholdsregler, som at forbyde svensk Musik, hvad det saa end skal gøre godt for. En kolossal Mængde gode Bøger er blevet forbudt, og i Stedet skal der saa oversættes en Række, rimeligvis ret ulæselige tyske Bøger.

Svenska Dagbladet meddeler, at mellem 1.000 og 1.200 Nordmænd befinder sig i tyske Konzentrationslejre, væsentligt i Konzentrationslejrene Oranienburg - axenhausen og Dachau: begge er fra før Krigen berøgtede som Forlystelsessteder for perverse, sadistiske S.S.-Mænd.

Samtlige svenske Aviser er meget stærkt bekymrede for, hvorledes Levnedsmiddelsituationen vil blive i Norge til Vinter. Allerede nu er det galt nok: de fleste Steder er det umuligt at skaffe Mel; Margarine kan ikke faas, man havde haabet at faa noget Tran, men der blev kun til syge Børn. Kaffesurrogat er det næsten umuligt at opdrive. Af Kartofler faar man kun en meget lille Ration, og de fleste er ydermere ude af Stand til at skaffe sig Rationen, selv om de har Kort. Selv i Bergen - den store Fiskerihavn - kan man ikke faa Fisk. I September blev der uddelt en Ration Faarekød paa 200 Gram: dette er det eneste Kød, Beboerne i Bergen har faaet i Sommer. Tandpasta og Skosvarte er blevet rationeret.

Elendigheden er saa stor, at selv indenfor Quisling-Partiet er man begyndt at rebellere. I denne Anledning er der blevet udstedt Forbud mod at melde sig ud af Partiet. Hvis man alligevel gør det, vil man blive stillet for "Sikkerhedspolitiet" - alias Gestapo.

+&+&+&+&+&+

Quisling-Partiet N.S. har gennemført en Omorganisering af sit Partiapparat, saaledes at det nu er bygget op af lutter Smaaceller. Svenska Dagbladet skriver, at paa denne Maade har Quisling-Partiet faaet oprettet en omfattende Spionageorganisation, idet hver Celleleder har uindskrænket Fuldmagt til at foretage Husundersøgelse i ethvert Hjem indenfor sit Omraade og foretage "Inspektioner" paa en hvilken som helst Tid af Døgnet.

+&+&+&+&+&+

Terboven har udstedt en Forordning om, at norske Arbejdere ikke uden de tyske Myndigheders Tilladelse maa forlade deres nuværende Arbejdsplads, ligesom de heller ikke maa skifte Arbejdsplads, med mindre Nazityskerne udfra "krigsøkonomiske" Overvejelser kan tillade det. Overtrædelser straffes med Fængsel og Dommene ansiges af Polizeigericht Nord.

+&+&+&+&+&+

Der har været Tale om at lukke samtlige Biografer i Oslo paa Grund af Brændselsmanglen, ligesom Tilfældet var med Skolerne for nogle Uger siden. Chefen for det tyske Rigskommisariats saakaldte "Kulturafdeling" har imidlertid modsat sig dette, idet de tyske Myndigheder er interesserede i at have Biograferne aabne, dels af Hensyn til de mange tyske Soldater og Civile, og dels giver Biograferne meget store Indtægter til en Række tyske eller tysk kontrollerede Selskaber.

+&+&+&+&+&+

ALLE VEGNE FRA

Finland.

Finland har nu set sig tvunget til at offentliggøre, at det under Krigen har taget 56.000 sovjetrussiske Fanger - et Tal, der staar i skrigende Modsatning til de Hundretusinder af Fanger, Mannerheim ellers opererer med i sine Krigsberetninger. Videre oplyses, at 12.000, d.v.s. en Femtedel, er afgaaet ved Døden under Fangenskab, deraf 30% angivelig paa Grund af Sygdom og

KAMPEN

Saar fra deres Deltagelse i Krigen. Hvad de resterende 70% angaar, skyldes Døden derimod sikkert Sult og Mishandling, som Fangerne udsattes for af de saa højt kultiverede og civiliserede Hvid-Finner. Hvad der kan læses mellem Linjerne i den officielle Meddelelse stemmer godt overens med nedenstaaende Beretning fra en dansk Sømand, der fornylig er vendt hjem fra Finland: "Under vort Ophold i Finland blev vi Vidne til Finnernes oprørende Behandling af de sovjetrussiske Krigsfanger, der var sat til at lide vor Daad. En af Fangerne faldt under Arbejdet om Bord fuldstændig sammen af Sult og Udmattelse. En anden, som skulde forud til Etlugen og arbejde, maatte paa den korte Strækning gentagne Gange sætte sig for at hvile lidt. Da han var naaet helt hen til Lugen og atter havde sat sig til Hvile, kunde han ikke rejse sig igen paa Grund af Udmattelse. En af de finske "Helte" kom derover hen til ham, tog sin svære Militarrem af og slog gentagne Gange Krigsfangeren i Hovedet med den, til han faldt blodig og bevidstløs omkuld. Jeg har haft flere Samtaler med de sovjetrussiske Krigsfanger. De er intelligente og opvakte Mennesker, som baade taler tysk og engelsk. Bl.a. var der en fra Lemberg, der fortalte, at ovennævnte Krigsfange hver Aften fik samme raa Behandling, før han kom til Ro. Fangerne maa arbejde 14-16 Timer i Døgnet og faar ikke anden Føde end 200 gr tørt Brød og Vand!"

Bulgarien.

I Bulgarien anlægger Organisation Todt et tæt Netværk af Landevej, som i Officielle Meddelelser karakteriseres som "Turistveje, beregnede paa efter Freden at muliggøre en købekraftig Strøm af Turister". Den specielt tyske Form for "købekraftige Turister" behøver Bulgarerne vist ikke at vente paa til efter Freden.

Samtidig gaar en Bølge af Massearrestationer over Landet. Disse Arrestationer begrundes med, at der er nedsprunget russiske Faldskærmsjægere, og at disse holdes skjult og understøttes af Befolkningen.

Polen.

I en Deklaration fra den polske Regering i London om Nazityskernes Behandling af Jøderne i Polen, erklæres, at alle indkomne Oplysninger tyder paa, at af de 3.130.000 Jøder, som før Krigen boede i Polen, er en Tredjedel - altsaa omkring 1 Mill. - paa den ene eller anden Maade omkommet - dræbt, myrdet, sultet ihjel - under Hitlerregimet.

Grækenland.

Jernbanebroen ved Gorgopotamus i Grækenland, 90 km syd for Larissa, er blevet sprængt i Luften af Partisaner. Ved denne Sprængning er den eneste eksisterende Jernbaneforbindelse til det sydlige Grækenland blevet klippet over og den store Strøm af tysk og italiensk Krigsmateriel, som vælter ind over Grækenland for at blive fordelt paa Kreta, Sydditalien og Nordafrika, er nu henvist til de enkelte Landeveje, som findes i Bjergene i 1000 m Højde, og som er yderst vanskeligt trafikable om Vinteren.

Genopbygningen af Broen bliver en yderst vanskelig Historie. Under Engelskmændenes Tilbage tog i Grækenland i Foraaret 1941 sprængtes Broen ligeledes i Luften, og dengang tog Genopbygningen 5 Maaneder i den bedste Aarstid.

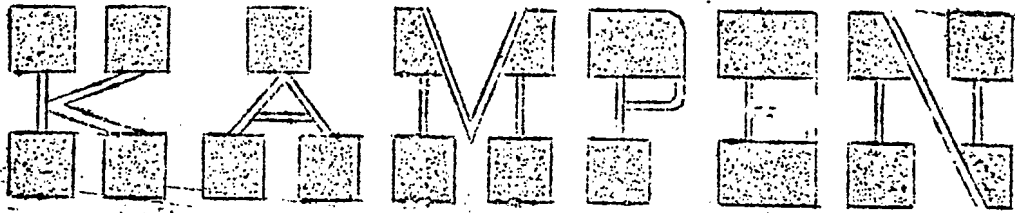
Inflationen i Grækenland har naaet enorme Højder. Et almindeligt Maaltid Mad koster 300 Drakmer, hvilket omtrent svarer til 22 Kr. Et Sæt Tøj koster 600.000 Drakmer, en Cykel 4 Millioner. En amerikansk Dollar, som før Krigen betaltes med 77 Drakmer, koster idag 10.000 Drakmer.

Serbien.

Paa Grund af den Mængde Sabotage, som forøves af Partisaner, er Trafiken paa et Antal Jernbanelinjer i Kroatien nu blevet indstillet. Al Person og Gods- trafik paa Strækningen Brod-Sarajewo samt paa Vizinalbanen øst for Zagreb er indtil videre indstillet.

General Michailovitsj Partisantrøppers fremgangsrige Kampe foregaar for Tiden især i Save-Dalen fra Zagreb og sydpaa ligetil Belgrads nærmeste Omgivelser.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

Nr. 5

Red. sluttet 19. Januar 1943.

B A L K A N P R O B L E M E R !

Da Krigen brød ud i September 1939, var Staterne i "Europas urolige Hjørne" alle paa den ene eller anden Maade Tysklands Modstandere. Selv om Balkanpagten mellem Jugoslavien, Grækenland og Tyrkiet jo senere viste sig at være saa temmelig nytteløs, baade overfor Italiens Overfald paa Grækenland og Tysklands Overfald paa Jugoslavien, var dog alle disse sydøstlige Stater paa den ene eller anden Maade indrullet i den allierede Front. Rumænien under Kong Carol og Statsminister Codreanu havde en veritabel Alliance med Frankrig og England, og i det bulgarske Folk har Sympatien for Sovjetunionen gentagne Gange givet sig storslaaede Udslag, f. Eks. da man gennem Masseaktion og Underskriftindsamlinger forhindrede den bulgarske Regering i at tilslutte sig Tremagtspagten.

Balkanstaterne har derfor ogsaa under Krigen været en Torn i Kødets paa Aksestaternes Kolos. Selv om Tyskland gennem det brutale Overfald paa Jugoslavien amputerede Kroatien, Bosnien og store Omraader i Nord og Vest, selv om Belgrad blev bombarderet saa grusomt som næppe nogen anden By i denne Bombardementernes Krig, har det jugoslaviske Folk dog aldrig hørt op med at føre sin Krig videre under General Michailowitz's heltmodige Ledelse. Den jugoslaviske Hær holder store Omraader i Bosnien, Serbien og Kroatien besat og binder ved sine Aktioner 40 Aksedivisioner til Landet, deraf er 9 tyske, 18 italienske, 7 bulgarske og 6 ungarske. Omkring den 13. Januar blev et stort Antal kroatisk Officerer taget til Fange af Michailowitz's Styrker, deriblandt den kroatisk Ministerpræsident Pavelitsj's militære Raadgiver.

Grækenlands Krig, som allerede har været Tyskerne til saa stort Besvær, er fortsat af det græske Folk, idet store Grupper af den græske Hær aldrig har overgivet sig, men sammen med civile Partisaner og i Samarbejde med Jugoslaverne stadigvæk kæmper og forøver Sabotage mod de fremmede Okkupanter. Den bulgarske Konge Boris har for nylig lovet Tyskerne, at Bulgarien skulde sende 20 Divisioner til Østfronten. Det er saa første Gang, Bulgarien direkte er indblandet i Krigshandlingerne, og naar man husker, at det bulgarske Folk i de senere Aar har levet paa Revolutionens Rand, at den kommunistiske Bevægelse ikke i noget slavisk Land udenfor Sovjet har naaet en saadan Styrke som i Bulgarien, er man ikke i Tvivl om, at bulgarske Tropper til Østfronten vil betyde en Svækkelse og ikke en Styrkelse af denne Front. Derpaa tyder alene Oprettelsen af den hemmelige Organisation "Fædrelandsfronten", som har til Formaal at befri Bulgarien, og derpaa tyder de mellem 2 og 300 Arrestationer, der har fundet Sted i Sofia i den sidste Uge.

Hvad Rumænien angaar, har Tyskernes seneste Forsøg paa at bruge Jerngarden som et Middel til at afkræve Rumænien nye store Ofre baade i Blod og Varer i tilstrækkelig Grad bevist, paa hvor svagt Fødder Regeringen Antonescu staar. Man maa dog ikke tro, at de 80 Dødsdomme, der faldt under de første Dage af den nuværende Krise, lige saa lidt som de ca 25.000 Arrestationer, der har fundet Sted i de første 8 Dage, mens Landet har været afskaaret fra Omverdenen, er rettet mod den tyskestøttede Jerngarde. Langt snarere er de vendt mod den illegale Organisation "Det frie Rumænien", der især under Indtrykket af det Blodbad, Russerne har anrettet mod de rumænske Tropper paa Østfronten, idet de har mistet op mod en kvart Million Mand, har faaet større og større Tilslutning i det rumænske Folk.

Naar til alt dette kommer, at Landsforræderne i Kroatien slaas indbyrdes, saa selve den Mand, der d. 10. April udraabte den nye kroatisk Stat, Marskal Kvaternik er blevet afsat af "Statschefen" Dr. Pavelitj, som har erklæret, at han ikke vil dele Magten med nogen, at Ungarn bestemt vægrer sig ved at sende flere Soldater til Østfronten, trods de tyske Provokationer med den saakaldte "Pilekors" Bevægelse, men at i Stedet for det ungarske Folk har oprettet en hemmelig Forening "Den uafhængige Front", der tilsigter at presse Ungarn af Krigen, og at sidst, men ikke mindst det synes, som om Tyrkiet indtager en stedse køligere Stilling overfor Aksen, medens der er en Tilbæ-

3.

Den belgiske Regering i London har indført Straf for "frivilligt" Samarbejde med Tyskerne. Der er bl.a. Dødsstraf for at melde sig til det tyske Militær og Politi og ligeledes for at gaa ind i det belgiske Landsforrøderkorps.

Dommerstrejke.

I Modsætning til her i Landet, hvor Domstolene aabenbart føler sig solidarisk med Tyskerne, nægter de belgiske Dommere at afsige Tyskernes Domme. Da der i den Anledning blev arresteret tre Dommere, nedlagde samtlige ca. 1000 Dommere Embedet, og hele Retsmaskineriet gik i Staa. Tyskerne forsøgte at tvinge Dommerne ved at arrestere to til som Gidsler, uden at det hjalp. Til sidst maatte Tyskerne frigive samtlige 5 Dommere for at faa Retsmaskineriet til at fungere igen.

Et Eksempel til Efterfølgelse for de danske Domstole.

ooOoo

Sovjetunionen

Leningrad befriet for Omringningen, Schlüsselburg erobret.

Donetz overskredet paa bred Front, Kamenskaja erobret.

Efter 7 Dages Kampe er Leningrad befriet fra den Omringning, der i 15 Maanedes har ligget som en Jernring om den. Ved de afsluttende Kampe Mandag d. 18. Jan. blev det store Jernbaneknudepunkt Schlüsselburg og en Række Jernbanestationer, hvoriblandt Marino og Maskofskaja erobret. Derved er Jernbanelinjen fra Leningrad mod Øst over Tikhvin gennet og Byen er ikke længere afhængig af den sparsomme Forsyning over Ladoga. Der er 1200 Fanger og dræbt 13.000 Tyskere her. Samtidig med at Marskallerne Vorosjilov og Sjukov har gennemført dette Angreb paa Nordfronten, er Generalerne Rosokofski og Gelikof gaaet til Angreb henholdsvis paa Voroneshfronten og Donfronten. I det store Angreb ved Voronesh, der begyndte efter Nybaar, er der indtil d. 18. Jan. taget 31.000 Fanger og paa Donfronten er den røde Hær i fuld Fremmarch over Donetz mod Rostov. Derved er Jernbanestationen Kamenskaja erobret, og der kæmpes i Byens Gader. Naar dertil kommer, at de russiske Kaukasushære nu har overskredet Floden Manytsj og i Ilmarch stormer frem mod det vigtige Jernbaneknudepunkt Salsk, forstaar man, at Nazisternes militære Stilling er blevet overordentlig kritisk.

Der er iværksat store Indsamlinger til den røde Hær og Sovjetfolket beviser gennem sin Offervilje sin praktiske Solidaritet. Fra Kollektivbrugene er der sendt kæmpemæssige Summer til Bygning af Tank- og Flyveafdelinger. Byernes Befolkning følger efter, og der er allerede indkommet Milliarder Rubler. Bemærkelsesværdigt er det, at den ortodokse russiske Kirke i Moskva var første Bidragyder med en kæmpemæssig Sum. Saaledes har Metropoliten i Moskva givet sin Guld- og Juvelbesatte Korkeabe, der er en Formue værd.

Denne Indsamling har naturligvis en stor Betydning for Rubelens Stabilitet og gør det lettere for Regering at holde Orden i hele Landets Økonomi.

17. Januar.

Stillingen for de indesluttede tyske Tropper i Stalingrad-Området bliver mere og mere fortvivlet. Den 9. Januar opfordrede den røde Hærs Overkommando General Paulus til at overgive sig Kl. 10,00, og da Tyskerne ikke efterkom Opfordringen, blev der kort Tid efter indledet Generaloffensiv for at udrydde Resterne af den tyske Hær, der allerede er decimeret fra 200.000 til 80.000.

Der regnes med, at der dør ca 1500 Mand daglig af Sygdom, Kulde og Sult, foruden alle de, der falder i Kampen. Disse udgjorde alene i Ugen 10.-16. Januar ca 25.000. Af Fanger er i samme Tidsrum taget ca 7.000.

Tyskerne forsøger med alle Midler at sende Forsvninger til de indesluttede Styrker, men uden Held. Fra deres "kørende Konvojer" har Russerne erobret 15.000 Køretøjer, saa denne Trafik helt er umuliggjort. Den eneste Forsyningssmulighed, der er levnet Tyskerne, er derefter Lufttransport, og det er jo uhyre begrænset, hvor meget der ad denne Vej kan tilføres, saa meget mere som Russerne i den Tid, denne Transport har staaet paa, har nedskudt 600 Transportflyvemaskiner paa Vej fra eller til Stalingrad.

+++++

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

KAMPEN

4

H E R H J E M M E F R A

FRA CLEARINGKONTOENS OVERDREV.

Under Overskriften "Tyske Investeringer i Udlandet lettes" bragte Dagbladen forrige Søndag følgende Berlinertelegram:

"Den tyske Stat har paa en ny Maade begyndt at understøtte den tyske økonomiske Expansion, idet der nu er bevilget Skattefrihed for saadanne Fortjenester, som tyske Virksomheder har paa Investeringer i Udlandet. Dette letter den tyske Kapitals Køb af udenlandske Selskaber eller Dele af deres Aktiekapital, hvilket i stort Omfang er sket ikke alene i de besatte Lande, men ogsaa i Balkanstaterne, hvor de tyske Penge navnlig interesserer sig for Olien, Svarindustrien, Handels- og Trafikforetagender samt Forsikringsselskaber. Aftale mod Dobbeltbeskatning findes med Italien, Danmark, Sverige og Protektoratet Bøhmen og Mähren....." Nu plejer udenlandske Investeringer jo som Regel at foregaa paa den Maade, at det Land, der vil investere i et andet Land, giver et Laan, hvorfor vedkommende Land i det kapitalinvesterende Land køber Værem. Det kapitalinvesterende Land faarsaa til Gengæld Obligationer, Aktier e.l. fra det laantagende Land. Idet man saa samtidig husker, at Tyskland overfor alle andre Lande i det sidste Par Aar selv har stiftet en mægtig Clearinggæld (se herom sidste Nummer af KAMPEN), hvilket dog skulde betyde, at det er Europas undertrykte Lande, der giver Kreditter til Tyskland - altsaa strengt taget "investerer" i Tyskland - ja, saa skulde man i og for sig undres over, at Nazityskerne kan tale om tyske Investeringer i Udlandet: Her maa man dog erindre to Ting:

- 1) Tyskerne betaler ingen Renter af Clearinggælden.
 - 2) Der er intet i Vejen for, at Tyskerne over Clearingkontoen kan opkøbe Aktier og Obligationer fra Eks. her i Landet, saaledes at hvis Tyskerne køber for 1 Mill. Kr. Aktier saa stiger Clearingkontoen blot med 1 Mill. Kr. - Forsaa vidt som udenlandske Investeringer altsaa blot betyder det, at erhverve Aktier i udenlandske Industrier og dermed at erhverve sig Magt over vedkommende Lands Næringsliv, og derigennem Magt til at udplyndre vedkommende Lands Arbejderklasse, ses det altsaa, at Tyskerne meget vel kan lave udenlandske Investeringer, samtidig med at Udlandet paa den anden Maade set investerer i Tyskland (nemlig giver Laan til Tyskland).
- Endyderligere Ting er denne: i samme Omfang, som Tyskerne erhverver danske (franske, belgiske o.s.v.) Aktier og Obligationer, maa Danmark naturligvis til Tyskland betale Udbytter og Renter paa disse Papirer, som altsaa er indkøbt paa et rentefrit Laan fra Danmark til Tyskland. Dette vil saaledes simpelthen sige, at Danmark kan komme til at betale Renter til Tyskland af de Penge, som Tyskland skylder til Danmark. Dette turde vist være en af den nazityske Udplyndrings yderste Raffinementer.

oOo

FINSKE TILNÆRMELSER TIL NORDEN

Det Nederlag, som nu er begyndt at nærme sig for Tyskland og dets Medsammenborgerne, har øjensynlig gjort Finland nervøst, idet det nu er begyndt at spille stærkt paa sin Stilling som Medlem af de nordiske Stater. En Tale, som Socialminister Fagerholm d. l. o. d. s. holdt i en Arbejderforsamling bærer stærkt Præg heraf. Fagerholm beklagede sig her stærkt over Foreningens "Norden"s (hvis danske Formand er Pengegrisen, Nazityskernes finansielle Tillidsmand, Bramsnæs) svigtende Aktivitet, samt og især, at denne Forening - som altsaa skulde bidrage til, at de nordiske Stater stod samlede i een Blok - ikke havde tilstrækkelig Hold i Arbejderklassen. Han udtalte bl.a.

"Der findes bestemte Kredse i Sverige, Norge og Danmark, som stiller sig undrende overfor Dagens Finland. Dette er dybt beklageligt, da Finlands Kamp ikke gælder andet end Finlands Frihed og Uafhængighed og dets nordiske Demokrati".

Fra tysk Side har man i Pressekommentarer ikke haft noget at indvende mod denne Finlands "nordiske Attitude".

Finland der aktivt og frivilligt kæmper mod Sovjet paa Nazitysklands Side

der har en Regering, der maaske i Formen kan kaldes demokratisk, men som af Indhold er mere eller mindre fascistisk, dette Finland paakalder nu den nordiske Arbejderklasse og det nordiske Demokrati. Man skulde jo synes, at Finland gjorde en betydelig større Indsats for sin Frihed, hvis det vendte Vaabnene mod Tyskland i Stedet for mod Sovjet. Fra dansk Side (se Aviserne) synes man imidlertid øjensynlig godt om Forslaget med at drage Arbejdernes Organisationer ind i Foreningen "Norden" til Fordel for Finland. De danske Arbejdere skal dog meget have sig frabedt, at deres Organisationer anvendes til Støtte for Finlands Krig mod Sovjetunionen.

Hvis derimod Foreningen Norden i Stedet for at tænke saa meget paa Finland vendte sine Tanker mod Nord - mod Norge - og gjorde en virkelig Indsats til Fordel for det mod Nazibarbariet kæmpende norske Folk, ja saa vilde Foreningen Norden kunne være sikker paa Arbejderorganisationernes Sympati. Det danske Folk og den danske Arbejderklasse har intet imod et aktivt fællesnordisk Samarbejde mod national Undertrykkelse, men Foreningen Nordens første Skridt maa saa være at rette Søgelyset mod Norge i Stedet for Finland.

ooo

Delegation af Læger hos Thune Jacobsen.

357 Læger har underskrevet en Protest mod, at de i Forbindelse med FRIT DANMARK-Sagen arresterede Læger ikke stilles for en dansk Domstol, som det hed i den danske Regerings Erklæring, men derimod omgaaende udleveres til Tyskerne. Senere er paa Grund af Lægernes og Studenternes Pres Professor Chievitz atter udleveret til dansk Fængsel, medens alle de øvrige vedblivende er i Nazibødlernes Hænder.

1. Juledag var 2 Læger hos Justitsministeren for at faa hans Svar paa Adressen. I den tre Timer lange Samtale hævdede Thune Jacobsen bl.a., at Tyskerne ifl. international Lov havde Ret til at foretage Arrestationer i et besat Land,

at Regeringen forhindrede en Række tyske Overgreb, som man ikke hørte noget om,

at England og U.S.A. trods alt respekterede den danske Regerings Holdning. (Hører den Mand aldrig Radio?)

men at der var tre Ting, den danske Regering aldrig vilde gaa med til, nemlig Tilslutning til Tremagtspagten, Soldater til Østfronten og Jødelovgivning!

Det eneste Svar, han kunde give Delegationen, var, at han godt kunde forestaa Motiveringen for Protestens Fremkomst! ? ! ?

DEFENSI.

I sit sidste Nummer meddeler vor Kollega "De frie Danske", at Prof. Mogens Fog skulde være blevet arresteret af det tyske Politi. Dette er heldigvis forkert, hvilket ogsaa fremgaar af et nyt Brev, som han har tilsendt sine Venner. I dette Brev, som er dateret - Januar -, retter Mogens Fog en fornyet Appel til Modstand mod den stigende Nazificering herhjemme.

SVIFETØNDEN.

Følgende Forretnings Indehavere nærer Sympati for Nazisterne:

Bagerrester Hadamer, Backersvej 133. - Flytteforretningen, Biens Alle 6.

Købrændhuset, Genuavej 47. - Axel Malling, Viktualiehandler 2.

Den gule Biks", A.P. Nielsen, Hal-
landsgade 10. - Dameskræderinde Angelia Hansen,

Tømrermester Aage Kougsgaard,
Englandsvej 23. - Radio-Service, ^{Englandsvej 6,} ~~Fredriksens,~~ Elba-
gade 24.

Dampvaskeriet "Gefion". - Hejn. Jessen. Farveri og Rønseri.

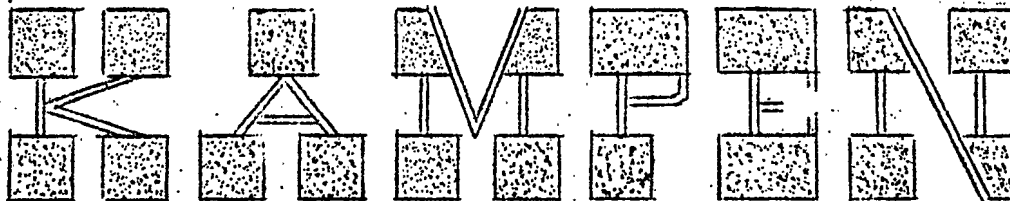
Forsikringskomp. "Selandia", Vester-
brogade 30. - "Buldog"s Restaurant.

- Variete Monmartre" og Nyhavns Færgekro.

Til LÆSERNE:

Naar Kampen denne Gang kommer i mindre Format end tidligere skyldes det ikke Indskrænkninger. Tværtimod. For at kunne være mere aktuelle vil Bladet herefter udkomme to Gange om Maaneden i Stedet for kun een Gang.

Red.

Nr. 6

Red. sluttet 4. Februar 1943.

BOMBARDEMENTET AF KØBENHAVN.

Syv Døde, et halvthundrede Saarede var Københavns første Tilskud til Krigens store Slagtoffer, og hvor alvorligt dette Tab end er foruden de kæmpemæssige materielle Ødelæggelser, og hvor haardt det end er gaaet ud over enkelte Familjer her i København, maa man dog karakterisere det, som naadigt sluppet i Betragtning af, at København er en af Tysklands Vaabensmedier og ikke en af de mindste.

Den Udtalelse fra tysk Side, som udsendtes gennem Ritzaus Bureau d. 28. Januar, og hvori det bl.a. hedder: "Angrebet var rettet mod den danske Befolkning", er naturligvis ganske misvisende. Angrebet blev rettet mod Fabrikationen af Krigsmateriel, først og fremmest Undervandsbaadsmotorer og Reservedele, saa det jo ogsaa udtrykkelig blev pointeret fra engelsk Side. At det ikke var Angrebets Hensigt at "terrorisere den danske Befolkning", som det saa smagfuldt hedder i "Førræderbladet" Dagen efter, bevises bl.a. ogsaa af den Kendsgerning, at en stor Del af de nedkastede Bomber var tidsindstillet og altsaa først blev bragt til Eksplosion, efter at de omkringværende Mennesker havde kunnet bringe sig i Sikkerhed. At Englænderne endvidere skulde have skudt med Maskingeværer paa Raadhuspladsen og i de danske Gader, er fuldstændig grebet ud af Luften. Englænderne skød med Maskingeværer, men kun mod de tyske Skibe og Antøluftsbatterier, der fra Frihavnen efter Angrebet aabnede Ild mod dem. Angrebet og dets Resultat rejser ogsaa det Problem, at Tyskerne ikke er i Stand til at opfylde deres Løfter af 9. April om at fornindre, at Danmark bliver Krigsskueplads, et Løfte, der var Forudsætningen for den danske Regerings Tilsagn om fri Indmarsch.

Som det fremgaar af en Redegørelse andetsteds i KAMPEN, var Angrebet ikke saa virkningsløst overfor militære Maal, som man gerne vil give det Udseende af, idet Flyvemaskinernes væsentligste Maal, Motorproduktionen til Undervandsbaade i Burmeister & Wain blev ramt saa eftertrykkeligt, at den ikke kommer i Gang i de første Maanedø, og sandsynligvis ikke det første halve Aar.

Naar Englænderne Gang paa Gang har advaret de danske Arbejdere mod ved at producere Krigsmateriel til Tyskerne at gøre sig medskyldige i Hitlers Krig, naar de har opfordret de danske Virksomheder til ikke at tage tysk Arbejde, har det sikkert været i den Hensigt at undgaa Luftangreb mod de danske Virksomheder, der efter Krigen vil være nødvendige for at genopbygge Handelsflåden. Det ser saaledes ud til, at den bedste Metode, hvorved danske Arbejdere kan undgaa den Fare for Liv og Lemmer, som et Luftangreb frembyder, er at sabotere den tyske Krigsproduktion her i Landet.

Solxåktvi allerede har set af Strejken paa Fabrikken Atlas og paa Aalborg Skibsvarft, hvor Arbejderne krævede og fik bedre beskyttelsesrum, er det klart, at de danske Arbejdere overalt vil kræve effektive beskyttelsesforanstaltninger, bl.a. at blive alarmeret i Tide, men det er selvindlysende, at den eneste helt sikre beskyttelsesforanstaltning ikke alene for Arbejderne, men ogsaa for Beboelseskvartererne, er at fornindre, at Tyskerne misbruger den danske Industri til at arbejde for den tyske Krigsmaskine.

2.

KAMPEN

H E R H J E M M E F R A .

Dansk Sabotage.

En Filial af Valby Maskinfabrik paa Mariendalsvej, som fremstiller Dele til tyske Miner, har den 13. Januar været udsat for et Aerolitattentat. En 4 m høj Damphammer sprængtes og ødelagdes fuldstændigt, og ved Oprydningen fandt en Arbejder under en Standsemaskine ved Siden af en mystisk udseende Tændstikæske, hvorfra der førtes en Ledning hen til en Pakke, indpakket i et Ugeblad. Tændstikæskan viste sig at være en tidsindstillet Tændpatron, som dog desværre ikke havde fungeret, og Pakken en af otte Aerolitpatroner lavet Bombe.

Aerolitpatronerne stammer sikkert fra en større Forsyning, som for en Maa-neds Tid siden blev fjernet fra Fakse Kalkbrud, og hvoraf Politiet heldigvis kun har kunnet opsnappe en mindre Del.

Vi haaber paa, at Resten vil blive godt anvendt.

" 1 9 1 8 " !

Politiet i den indre By og paa Vesterbro har omkring den 1. Februar haft umanerligt travlt med at vaske Facader og Plankeværker. Overalt har der nemlig staaet malet og skrevet "1918"!

Mere Pressecensur.

Det af konservative Studenter gennem 11 Aar udgivne Blad AKADEMISK TIDSSKRIFT meddeler følgende:

"Forskellige Afsnit af Artikler og notitser bl.a. i vort Rusnummer er blevet paatalt og betegnet som egnede til at skade Landets Stilling i Forhold til fremmed Magt.

Der har derefter været ført nogle Forhandlinger, under hvilke der er stillet forskellige Forslag med Hensyn til Bladets fremtidige Arbejdsforhold, og da disse Forhandlinger ikke har kunnet føre til en Ordning, som AKADEMISK TIDSSKRIFT vilde anse det for muligt at tiltræde, har vi besluttet os til foreløbig ikke at udsende Bladet".

11-12 Bomber paa B&W., Strandgadeværftet.

I Modsætning til, hvad der meddeles fra officiel Side, kan vi meddele, at Strandgadeværftet er ramt af 11-12 Bomber i følgende Afdelinger:

Præcisionsafdelingen ødelagt af 1 Bombe, hvorved bl.a. en uerstattelig Fræsemaskine, som har kostet 1½ Million Kroner at anskaffe, blev komplet ødelagt.

Afd. 1c, Monterings- og Opstillingshallen er ramt af 4-5 Bomber, hvorved Kranen er faldet ned og ødelagt og to færdige tyske Undervandsbaadmotorer ødelagt.

Afd. 8a, Reparations- og Drejerværkstedet er ramt af een Bombe, hvorved foruden Værkstedet ogsaa kontorbygningen med Modeller og Tegninger blev ødelagt.

Afd. 5, Skruestikafdelingen er ødelagt af een Bombe.

Værktøjssmedien og Hårderiet ødelagt af een Bombe.

Damplageret ødelagt af een Bombe.

Kajen er ramt af een og Gaden bag Christianskirken er ramt af een Bombe. Dagspressen har efter tysk Ordre forsøgt at fremstille det engelske Bombeangreb som komplet mislykket og paastaet, at Virkningerne udelukkende er gaaet ud over Civilbefolkningen. Det er beskæmmende, at ikke eet dansk Blad har turdet antyde Sandheden og tage konsekvenserne.

"Lommetørklædefabriken".

Den saakaldte Lommetørklædefabrik, der brændte ned til Grunden ved Bombardementet, har aabenbart haft en Produktion, som ikke var saa "civil", som man gerne har villet givet det Udseende af.

En dansk Arbejderske, der har arbejdet der i halvandet Aar, meddeler, at hun i hele den Tid ikke har beskæftiget sig med andet end at sy Faldskærme.

KAMPEN

3.

N O R G E.Quislingerne overtager jødiske Lejligheder.

Af en Forordning i Norsk Lovtidende fremgaaer det, at NS-Medlemmer skal overtage Lejligheder, som er taget fra deporterede, arresterede eller landflygtige Jøder. Dette Forhold er ikke omtalt i Pressen, men fremgaaer tydeligt af den Forordning, som er blevet udfærdiget af Quislings Finansminister Prytz angaaende Inddragning af jødisk Ejendom. I Paragraf 8 i denne Forordning bestemmes det, at Likvidationsraadet som ledes af Advokat Reichborn-Kjennerud, skal overlade de Lejligheder, som Jøderne har der, som kun er blevet lejet af Jøder, skal Likvidationsraadet disponere over. Til disse skal NS-Medlemmer i Betragtning", hedder det ordret i Forordningen.

Rationeringen bryder sammen.

De norske Madrationer er i disse Dage praktisk talt reduceret til en Fjerdedel af de officielle, derved at Rationeringssystemet for Smør og Margarine er brudt sammen. De Partier Smør og Margarine, som var til Raedighed, var saa smaa, at de ikke nær kunde slaa til at dække Behovet. I de norske Byer dannes "Smørkøerne" allerede ved 10-Tiden om Aftenen udfør de Steder, hvor Rygtet fortæller, at der skal være Smøruddeling næste Morgen. En Del af de ventende har Soveposer med sig. Man synger for at holde humøret oppe og stamper for at holde Varmen. Adskillige Besvimelser finder Sted. Et Tønsberg Blad konstaterer, at "Taalmodigheden hos det smørkøbende Publikum snart er forbi".

Det meddeles, at der paa Vestlandet findes et meget stort Antal Personer, som endnu ikke har faaet deres Rationer af Smør og Margarine for Oktober. Forsyningsdepartementet i Oslo har derfor bestemt, at de ubetydelige Partier Smør og Margarine, som stilles til Disposition for de respektive Egne, nu skal opdeles efter samtlige Husholdninger, saaledes at der kun bliver saa Kvantum til hver Husholdning.

Paa denne Maade søger man at modvirke Køerne, som i den sidste Tid har ført til Spetakler og Intermezzoer flere Steder i Syd- og Vestnorge.

Død i Koncentrationslejr:

Forhenværende kommunal Ordfører i Åmot i Østerdalen, Ole Hermansen, afgik ved Døden i Koncentrationslejren Oranienburg i Tyskland før Jul. Han var en ledende Mand indenfor det norske kommunistiske Parti og har siddet arresteret uden Lov og Dom fra d. 22. Juni 1941 først i den norske Koncentrationslejr Grini og derefter i Tyskland.

Ifl. Meddelelser fra Oslo beløber Antallet af Fanger i den store koncentrationslejr Grini sig for Tiden til over 1800 Fanger, neraf ca. 200 kvinder. Hele Antallet af Nordmænd, som paa Grund af Forholdene under Okkupationen befinder sig i Fængsel eller koncentrationslejr, udgør nu mellem 8000 og 10.000. I dette Tal er medregnet de Fanger, som er ført til Tyskland, d. v. s. omkring 1500. Ikke mere end 3 á 4% af samtlige Fanger befinder sig i Fængsel, som staar under norsk Kontrol (norsk Statspoliti), Resten sidder i tyske Fængsler og koncentrationslejre.

-o-

V E D D E ?

At Flyvemaskinerne, som bombarderede København var de saakaldte Moskito-Bombere, der bygges helt af Træ og er udstyret med to Rolls Royce Motorer, af samme Slags, som der sidder een af hver "Spitfire"-Jager. Motorerne bliver lavet paa Samlerbaand i Amerika, og Maskinerne bliver nu bygget i Kanada. Det er Verdens hurtigste Bombemaskiner og gør en Fart paa over 500 km i Timen. Maskinerne medførte hver fire 235 kg Bomber foruden et Antal Brandbomber.

4.

KAMPEN

S t o r e j a p a n s k e T a b p a a N e w G u i n e a .

Det amerikanske Krigsdepartements officielle Talsmand har erklæret, at i det mindste 353 japanske Flyvemaskiner, 19 Krigsfartøjer og 65 Handelsfartøjer er ødelagt under General MacArthurs Felttog paa New Guinea.

B E L G I E N .

De Lange hemmelige Aviser i Belgien synes at optræde som en Slags Folke-domstol ved at publicere Fotografier af Gestapomænd og belgiske Fascister, som bør "likvideres". "Likvidationen" fuldføres efter nøje Forberedelse af tusindvis af tjenstvillige Eksekutorer Landet over. Paa denne Maade er ikke mindre end fem Borgmestre, som var indsat af Okkupationsmagten, blevet dræbt, nemlig Borgmestrene i Verviers, Charleroi, Sart la Spa, Estampuis og Braquegniers. I intet Tilfælde er det lykkedes at komme Gerningsmændene paa Sporet - man har maatte nøjes med at tage Gidsler.

Sabotagevirksomheden har meget store Dimensioner og Sabotage er blevet rettet mod Forraadslagre, Fabrikker og Telegrafstationer. Jernbanelinjerne har været udsat for en Række Dynamitattentater, og fremfor alt gælder det de store Hovedlinjer Bryssel-Ostende, Bryssel-Liege og Bryssel-Luxembourg. Alene Natten til den 1. December indtraf fem saadanne Attentater. Transformatorstationerne synes at være særligt udsatte. Femten ophørte at fungere paa samme Nat for ikke saa længe siden.

I Liege har Arbejderne i Metalindustrien i den senere Tid strejket een Dag om Ugen som Protest mod Tvangsudskrivningen af Arbejdskraft til Tyskland. De tyske Myndigheder har ikke foretaget nogen særlig haardhændet Fremgangsmaade overfor disse Strejker, antagelig for ikke yderligere at nedsætte Produktionskapaciteten. Dette har indtil videre kun haft til Resultat, at en formelig Strejkebølge er skyllet ud over Belgien, og fremfor alt synes en Havnearbejderstrejke i Antwerpen at have været af betydeligt Omfang.

Ifølge Meddelelse til det uafhængige belgiske Telegrambureau i London har 20 maskerede Belgiere brudt ind i Jernbaneværkstederne i Luttre i Nærheden af Charleroi og sprængt bl.a. 8 store Lokomotiver i Luften. De tiltvang sig Adgang til Værkstederne ved at overfalde og binde de tyske Vagtposter.

S . O . V J E T U N I O N E N .Stalingrad.

I Stalingrad var der ved Offensivens Begyndelse d. 19. November ca. 300.000 tyske og rumænske Tropper. Byen blev afskaaret fra forbindelse til de øvrige Aksehære omkring Nytaar, og den 9. Januar, da General Paulus fik Tilbud om Kapitulation, talte hans Styrker ca. 195.000 Mand, deraf er ca. 104.000 dræbte eller bukket under for Sygdom og Sult og 91.000 er taget til Fange, hvoraf 24 er Generaler og 2500 er andre Officerer. Følgende Bytte er faldet i Russernes Hænder: 750 Flyvemaskiner, 150 Tanks, 6700 Kanoner, 1462 Granatkastere, 8235 Maskingeværer og meget andet.

Et nyt Stalingrad.

Ved Fremrykningen i det nordvestlige Kaukasus og Kubanomraadet er det lykkedes den røde Hær at afskære samtlige Tyskernes Jernbaneforbindelser til deres Hovedbase i Rostov. Derved er afskaaret ca 200.000 Mand, som befinder sig i to "Lommer", een omkring Krasnodar-Novorossisk og een paa Tamanhalvøen. Den eneste Retrætevej, der er levnet dem, er Strødet ved Kersj, hvor Overgangen for det første er alvorligt truet af den røde Sortehavsflaade, og for det andet er usulig at gennemføre med svært Skyts og Materiel.

Rettelse: I vort Nytaarsnummer meddelte vi, at Byen Nevel og Jernbanestationen Novo-Sokolniki var erobret af Russerne. Dette er desværre en Fejltagelse, som skyldes en tydelig Radioudsendelse. Russerne behersker kun Jernbaneforbindelserne til disse Funkter. Vi beder vore Læsere undskylde.

NR. 7.

KAMPEN

AESL. 19.1.43.

FORDÆGTIGE HERRER.

En smuk Vinterdag kort før Jul forsamledes nogle ægtværdige Herrer, for - som saa ofte før og siden i Fællesskab at indtage en Frokost. Efter Frokosten, som var stor og god, den repræsenterede noget af det højeste Madlavningskunsten kan præstere, begyndte d'Herrer, møtte og veltilfredse, at diskutere de danske Arbejderes Ve og Vel, specielt med Henblik paa Overenskomstsituationen. Hvilke, interessante Resultater, disse møtte Herrer kom til, er ikke godt at sige - det vil maaske Fremtiden vise - men dette, at Værten ved Frokosten var Dr. Best og de mest fremstaaende af Gæsterne var Socialminister Laurits Hansen, Axel Olsen (Arbejdsmandsforbundet), Ernst Berg (Sekretær i De samvirkende Fagforbund), Niels Lindberg (Arbejdernes Erhvervsraad) og Henning Dalsgaard (fraden tyske Pressezensur) - kort sagt Globusgruppens Ypperstepræster - lover ikke godt.

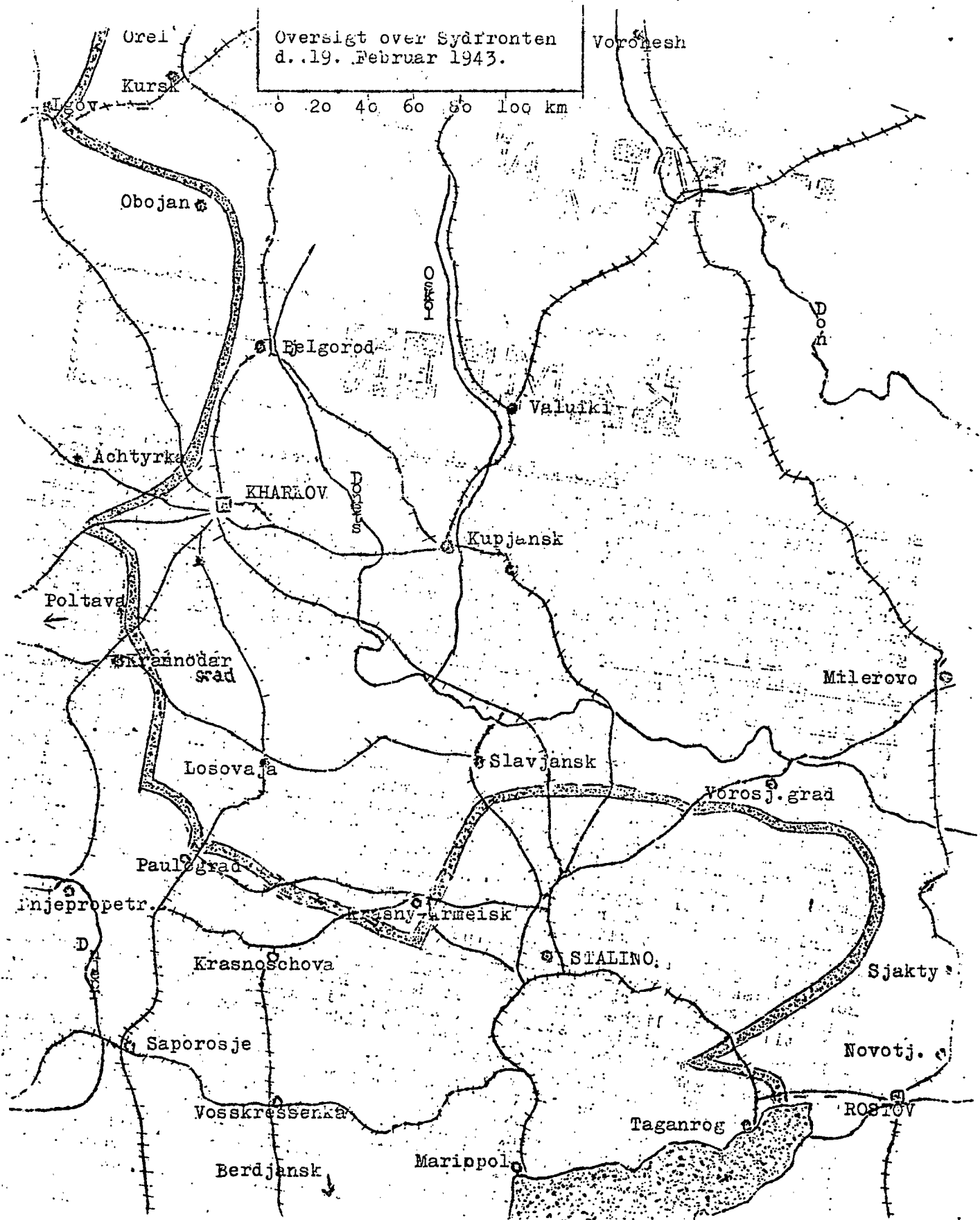
Ved denne Frokost - som blot er een af en lang Række tilsvarende Frokoster - skaalade nogle af de mest indflydelsesrige Mænd indenfor De samvirkende Fagforbund tværs over Bordet med Nazi-Tyskernes stedlige Blodhund og hans købte Kreaturer, uden at føle sig det mindste skamfulde i den Anledning. Paa et Tidspunkt, hvor de fleste af Europas undertrykte Laasas Arbejderklasser fører den mest heroiske Kamp mod Hitlerbarbariet, hvor f. Eks. Luxembourgs, Belgiens og Frankrigs Arbejdere Gang paa Gang gaar i Strejke for at hindre, at deres Kammerater slæbes til de tyske Vaabensmedjer, og hvor ogsaa de danske Arbejdere saa smaat er begyndt at tage Strejken i Brug for at undgaa de værste af Krigens Byrder, føler nogle af den danske Fagbevægelses ledende Folk sig foranlediget til at klynke med Nazi-Tysken. Dette paa samme Tid, som Goebbels staar op og siger: "Tiden er nu inde til at tage Glacéhandskerne af og tage Boksehandskerne paa. Det gaar ikke længere an kun flygtigt og paa Overfladen at udtømme det rige Krigspotential ikke blot i vort eget Land, men ogsaa i de til vor Raadighed staaende betydelige Dele af Europa. - Det øvrige Europa skal i det mindste stille sit Arbejde til Raadighed". Vor Herr bevarer os for Boksehandskerne, hvis det Tyskland hidtil har anvendt, overfor de undertrykte Lande, kun er Glacéhandsker! Goebbels mener sikkert, hvad han siger. Efter at den røde Hær i Vinter har vist sig Nazihærene absolut overlegne, er der ingen Tvivl om, at Europas Blande nu skal udsuges og plyndres til de bare Knogler, og Udskrivning af Arbejdere til Tyskland og Sankning af Arbejdernes Levestandard er de sædvanlige Nazimetoder hertil. At forblive i Danmark og at have Arbejdernes Leveniveau er det bedste Svar, man kan give Goebbels Tale. Det ved Dr. Best! Og Betalingen for Frokosterne til Laurits Hansen og Co. er godt givet ud, hvis dette kan tjene til at skaffe flere Arbejdere til Tyskland og maaske oven i Købet at holde Lønnen nede.

Og hvem betaler saa disse Frokoster, hvor disse "gode" Socialdemokrater - Laurits Hansen, Kjørboel, Niels Lindberg og selv Axel Olsen - sikrer sig deres Pund paa Bekostning af Arbejderklassen? Jo, det gør som sædvanlig Diverse Debitorer, altsaa Nationalbanken, altsaa til syvende og sidst de danske Arbejdere selv! Men Laurits Hansen og hans Slang tænker maaske om Nazi-Tysken som Politichefen i "Laser og Pjalter" synger om Forbryderne:

De er virk'lig klynke
 naar man bare g'ir dem Lov
 og man pent la'r vær! og sinke dem
 naar de gaar ud paa Rov.

Søren Nordby

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

A L L E V E G N E F R A !

Holland. Lederen af Hollands frivillige Nazi-Legioner, General Syffardt, er død af de Saar, som han fik ved et Revolverattentat den 5. Februar. I Provinserne Nord- og Syd-Holland er det bestemt, at Restaurationer og Forlystelser skal lukke Kl. 9 i Stedet for Kl. 11.

Onsdag d. 10. Faldt den nyudnævnte nazistiske Propagandaminister Reydon for en hollandsk Patriots Kugler. Det oplyses videre, at hans kone drøbtes samtidigt. Reydon var Redaktør af Mussert-Partiets Hovedorgan.

Belgien. Politikommissæren i Bryssel er blevet udsat for et Attentat og siges at være død af sine Saar.

Frankrig. Officielt meddeles fra Bern, at de sidste Dage er 380 unge Elsassere flygtet ind over den svejtsiske Grænse for at slippe for Indkaldelse til Militærtjeneste for Tyskland.

Tjekoslovakiets Præsident, Dr. Benesj holdt Lørdag den 13. Februar en Tale i den engelske Radio til det tjekoslovakiske Folk, hvori han betegnede de tyske hærs Stilling i det sydlige Rusland som katastrofal. Han mente, at der vil blive Tale om Tilbagetog fra den ene Linje efter den anden, og at det endelige Nederlag vilde ramme den tyske Hær ved Dnjestr-Linjen.

Benesj afsluttede sin Tale med at give Udtryk for den Opfattelse, at Tysklands eneste Hæb bestaar i en Separatfred, som det skulde lykkes at faa ved at fremholde Føren for en Bolsjevisering af Europa. Heroverfor understregede han imidlertid, at Churchill og Roosevelt i deres Tale havde bekræftet Casablanca-Overenskomsten, nemlig en betingelsesløs Kapitulation fra Aksens Side.

Som Følge af denne Tale har Tyskerne arresteret en Del tjekkiske intellektuelle, som tilhører Benesj's nærmeste Vennekreds og overført dem til Koncentrationslejr.

Samtidigt er syv Tjekkere blevet henrettet i de sidste Dage.

Polen. Den nye tyske "Krigsarbejdspligt" for alle Mænd og Kvinder omfatter ogsaa Polakkerne, ligesom forøvrigt ogsaa Tjekkerne og alle statsløse Indbyggere.

Slovakiet. Nazi-Ministeren Mach meddelte i en Tale d. 9. Februar, at samtlige Jøder i Slovakiet skulde evakueres til Polen. 80% af Jøderne er allerede udvist, og Bortjagningen af de resterende 2%, som omfatter omkring 20.000 Jøder skal paabegyndes i Begyndelsen af Marts Maaned. For at denne Bortjagning skal blive særlig effektiv, har Herr Mach bestemt, at Rationeringskort skulde fratages Jøderne, samtidig med at det er blevet forbudt at sælge urationerede Varer til Jøder.

Norge. Af de 13 Nordmænd fra Sydlandet, der blev arresteret for illegal militær Virksomhed, er 10 blevet dømt til Døden. Deroven har imidlertid endnu ikke turdet lade dem henrette af Frygt for Folketømmingen. Nazi-Forfatteren Knut Hamsun har i den Anledning advaret den norske Ungdom mod at gøre Modstand mod Tyskerne.

I de sidste tre Uger er over 500 Nordmænd blevet arresteret. Saaledes arresteredes i Bergen over 200 Personer. I to Dage var Byen praktisk talt i Belejringstilstand. I Drammen arresteredes 100 Personer og i Sarpsborg-Halden omkring 40. Arrestationerne er fra tysk Side betegnet som en Aktion mod "Kommunister og Marxister". En Del af de arresterede tilhører vissevis Norges kommunistiske Parti, men Størstedelen er ledende Mænd indenfor det norske Arbejderparti og andre Døle af Arbejderbevægelsen.

4.

Massearrestationerne har yderligere øget Trængslen i de norske Fængsler. Grini-Koncentrationslejren rummer saaledes for Øjeblikket 2400 Fanger. Alle Barakker indenfor Grinilejren er da ogsaa fyldt til Bristepunktet, hvorfor en ny Fangetransport i de sidste Dage er afgaaet til Tyskland. Det drejer sig om 153 unge Patrioter fra Grini og Mollergatens Fængsler. Efter hvad der oplyses skal de sendes paa Arbejdstjeneste i Sudeterland. Det er her den tyske Mangel paa Arbejdskraft, der gør sig gældende. Kuibysjevs Radio oplyser saaledes, at Tyskerne ligefrem systematisk arresterer Nordmænd for at kunne sende dem paa Tvangsarbejde i Tyskland.

3000 norske unge Piger er blevet indkaldt til "Arbejdstjeneste". Gud ved hvilke Tjenesteydelser, de skal levere Tyskerne?

De norske Quislinger, som har tjent sig til Millionærer, er begyndt at faa kolde Fødder paa Grund af Hitlers mange Nederlag og Tilbagetrækkninger. For at redde Millionerne i Tilfælde af Hitlers endelige Nederlag, er de begyndt at finde Straamænd, i hvis Navn de kan anbringe Pengene i faste Ejendomme o.l. Nordmændene holder dog skarpt Øje med alle den Slags Transaktioner, saaledes at Chancen for disse Gullaschquislinger er forsvindende lille.

Uddrag af Goebbels Tale den 18-2-43.

"...den Ulykke, som i de sidste Uger har ramt os, har sin dybe skabnesvangre Betydning." - "Vi gennemlever mod Øst i Øjeblikket en svær, militær Belastning. Steppens (1) Fremstormen mod vort erverdige (!) Kontinent er i denne Vinter brudt løs med en Vægt, som stiller alle menneskelige og historiske Forestillinger i Skygge". - "Det er forstaaeligt, at vi grundet paa det bolsjeviske Styres storslaaede Camouflage og Bluff (!) ikke har vurderet Sovjetunionens Krigspotential rigtigt. Først nu aabnebæres det for os hele dets vilde (!) Storhed." - "Udlandet kan kun imponeres ved en tysk Sejr. Naar vi har sejret, vil enhver Ven være med os. Men skulde vi bukke under, vilde vi kunne tælle vore Venner paa een Haands Finger.

SABOTAGEN BREDER SIG SOM EN HEL EPIDEMI.

I den senere Tid er der ikke gaaet en Dag, hvor der ikke er sket nye effektive Sabotagehandlinger. Danskerne har opdaget hvilken Slagkraft, der ligger i en systematisk Sabotage.

Udover Branden paa Atlas (hvor ved Skøpmens Ironi nu Direktøren skal straffes for ikke at have sørget for ordentlig Brandvagt), som ødelagde Atlas' Mødelsamlinger og Tegnestuer, kan vi oplyse, at der Søndag d. 15. ds. udbrød Brand i Smedegades Maskinværksteder, som arbejder for Tyskerne.

Endvidere har nogle foretagsomme Folk paa Jernbanelinjen mellem Fredericia og Snoghøj stjaalet og ødelagt 300 m Telegrafkabel, som anvendtes af Værnemagten.

Fra Kaalund Klosters Marker ved Kalundborg er der til senere Afbenyttelse blevet fjernet 10 kg Aerolit, 10 m Fængtraad og 50 Stk Sprenghætter.

Lutter gode Eksempler til hurtig Efterfølgelse!

Hvorfor mon? I Anledning af sit Jubilæum havde B&W ladet optage en Film af Fabrikkerens daglige Arbejde, en Film, som skulde være forevist for Arbejderne. Forevisningen blev forbudt af Tyskerne.

SOLSTRAALEHISTORIE. Sct. Peter vandrede paa Jorden. Han kom først til London, hvor han saa Churchill staa i Mudder til Skuldrene. "Naa, Churchill, her gaar det nok ikke saa godt", sagde Sct. Peter. "Ork", svarede Churchill, "det har været meget værre". Sct. Peter kom saa til Moskva. Her stod Stalin i Mudder til Knæene. "Her gaar det nok skidt, Stalin", sagde Sct. Peter. "Ork", svarede Stalin, "det har været meget meget værre". Saa kom Sct. Peter til Berlin. Her stod Hitler i Mudder til Anklerne. "Naa", sagde Sct. Peter, "her gaar det nok godt." - "Nash, jah", sagde Hitler, "det har gaaet meget bedre. Jeg staaer paa Skuldrene af Mussolino."

nr. 8.

KAMPEN

Afsl: 27/2-43

DEN Røde Hær OG DEN "ANDEN FRONT".

I Anledning af Den røde Hærs 25-Aars Jubilæum har Stalin udsendt en Dagsbefaling, hvori han bl. a. siger:

"Som Følge af Traverselsen af en anden Front i Europa har Den røde Hær alene maattet bære hele Krigens Byrde. Ikke desto mindre modstod Den røde Hær ikke blot den tyske Hærs Angreb, men blev ogsaa en Aarsag til Skrak for de fascistiske Hærs."

Den Forsvarskamp, som Den røde Hær er blevet tvunget ind i, som vil befri Sovjetjorden for Nazisternes blodige Herredømme, og som har befriet et Omraade paa Størrelse med Frankrig, har allerede nu betydet uhyre Tab og Ofre for Okkupanterne, Tab, som Stalin opger til:

"Alen i de tre russiske Offensivmaaneder i Vinteren 1942-43 mistede Tyskerne over 7000 Tanks, 4000 flyvemaskiner og 17.000 Kanoner. Den røde Hær har siden Krigsudbruddet gjort omkring ni Millioner tyske Officerer og Soldater ukaapdygtige, af hvilke ikke mindre end fire millioner er faldet i Kamp. De rumænske, italienske og ungarske Armeer er fuldstændigt tilintetgjort. I de sidste tre Maaneder har Den røde Hær tilintetgjort 112 Divisioner, dræbt over 700.000 fjendtlige Soldater og taget 300.000 Fangter."

Stalin konstaterer videre:

"Det gaar langt fra godt for den tyske Strategi. Tyskerne undervurderer Fjendens Kræfter og Muligheder og overvurderer sine egne Kræfter. Tyskerne formaar ingenting, naar Situationen ikke falder saaledes som den vil eller hin Paragraf i Reglementet. Dette er deres største Svaghed."

Tyskernes vanskelige Stilling har faaet adskillige til i Lad Optimisme at tro, at nu var Krigens ved at være forbi, og har faaet selv ledende Folk i de forretningsnationer til at mene, at nu var Byrderne taget fra deres Skuldre, nu kunde Englenderne og Amerikanerne slippe af oven paa Russernes Anstrengelse; Stalin siger dertil:

"Man maa imidlertid ikke tro, at Hitlers Arme er definitivt slaaget. Fjenden har lidt Nederlag, men han er endnu ikke besejret. Den tyske Hær gennemgaar en Krise paa Grund af de Slag, Den røde Hær har tilføjet den. Men dette indebærer endnu ikke, at den ikke kan genvinde sin Styrke. Den røde Hær staar overfor en ny Strid med en henynsløs og vedvarende stærk Fjende. De tyske Okkupanter overgaar til Modangreb og søger at holde Stand ved deres Forsvarslinjer og er i Stand til at forsøge sig med nye "ventyr."

Mange Lykønskninger fra alle frie Nationer er sendt til Den røde Hær paa Jubilæumslagen i Forvæningen om, at dens Sejr over Europas Tyrertrykkere er en nødvendig Forudsætning for Friheden for Europas frihedselskende Folkeslag, og mange Løfter om "den anden Front" er blevet proklameret i de allierede Nationer, men som Sovjet-Ambassadøren i London, Majskij udtalte:

"Det er naturligt, at Sovjetunionen har det til at vente sig, at Casablanca-Be slutningerne virkelig gøres inden længe. Jo før de engelsk-amerikanske styrker begynder at tildele det nazistiske Tyskland haarde Sla, i Europa, jo før dette Land bliver stillet mellem to tunge Hamre, som slaar det fra Vest og fra Vest, desto før skal den falles Sejrs komme, og desto mindre bliver de Ofre, som er nødvendige."

Paa Udvalgte Konferencer, i Artikler, Taler og Erklæringer har de ansvarlige Statsmænd i England og Amerika proklameret den anden Fronts snarlige Komme. Paa Ord har det visselig ikke manglet. Nu venter hele Verden i Spænding, paa, hvornaar Ordene bliver virkeliggjort i Handlinger.

Gøren Nordby.

"De bedes venligst undskylde, at Birthe ikke var i Skole i 1941, da jeg ikke havde noget råd at give Birthe med i Skole."

Dette Brev er blot eet blandt mange, mange andre, der beviser, hvorledes Danmarks bedste Kapital, Børnene, forødes i denne Tid. Dette Brev frenkomp, før Børnebespisningen i Skolerne trådte i Kraft, men selv efter at Børnene kan faa Frokost paa Skolerne, kniber det med at afse de Rationeringsmærker, der er nødvendige. Det er jo saadan, at de rationerede Varer ogsaa er de billigste, og en arbejdsløs Familie har ikke Raad til at købe de urationerede Varer, saa om Kød, Fisk, Grønsager m.m., men maa lægge praktisk talt hele sit Forbrug paa de rationerede Varer. Derfor kniber det med at afse de Mærker, Skolen skal have til Børnenes Frokost.

Men ogsaa paa andre Omraader vinder den bitre Fod mere og mere Fodfæste blandt de danske Børn, hvad følgende Eksempler viser:

En lille Pige i femte Klasse kommer og fortæller, at der er blevet lukket for Gassen hjemme, og da Moderen, der er enke, ligger i Sengen af Knudersøen, er det jo et dobbelt trist Tilfælde. Lærerinden, der tilfældigvis har nogle Penge at disponere over, giver hende ti Kroner og siger, at hun skal løbe hjem med dem straks. Da Barnet kommer tilbage, spørger hun den lille: "Hvad saade Mor?" og fik Svaret: "Hun græd!"

En lille Pige i en af Forstadskommunerne mødte i Skole uden andet Tøj paa end sin Kjole. Det viste sig, at Moderen havde vasket Barnets eneste Under tøj, og det var ikke blevet tørt, og saa havde hun ikke noget at faa paa.

En Dreng, der møder med meget svævsede Hænder, bliver foreslaaet at vaske dem, inden han gaar i Skole. Han ser aggressivt op og siger: "Vil De give mig Sæben, Mor har ingen Penge til at købe den for!"

Og saadan kunde der re ses i hundredevis af Tilfælde op, og det i dette Land, hvor "faa har for meget og færre for lidt". Samtidigt med, at man er bekymret over den overvældende Pengerigelighed, kan man ikke holde Tilt og Kød fra Børen i et større og større Antal danske Hjem. De danske Levnedsmidler bliver eksporteret paa Kredit til Hitler-Tyskland paa Samfundets Regning med Statens garanti, men vi har ikke Raad til at give de sultende Børn Kredit paa eet Pund Fløsk, eet kg eller een Liter Melk. Landbrugets Blade og Organisationer diskutere aabenlyst Prisforhøjelser, men at de arbejdsløse, socialunderstøttede, syge og gamle og først og fremmest de Børn, der er afhængige af dem lider Mød, maa der ikke tales om. "Det brænder i Danmarks Hus, man redder penge-kassen og Danmarks Melodibog, men glemmer Børnene!"

Arbejds- og Forligsnævnets Kendelse i Lønsagen.

Det er almindeligt kendt, at Arbejderne alene i Forhold til Pristallet og bortset fra Erstatningsvarer og Vareforringelser havde Krav paa 22 Kr. om Ugen i Tyrtidstillæg, idet det var denne Sum, de ikke havde faaet dækket i den automatiske Pristalsregulering, som blev ophævet i Maj 1940.

I Forhold hertil var De sa virkende Fagforbunds Krav uhyre beskedne, nemlig kun Kr. 10.20 for voksne mandlige Arbejdere, 6.60 for Kvinder og 4.20 for Ungarbejdere. Dertil kommer Udligningen af Uretfærligheden mod Arbejderne mellem 18 og 23 Aar paa 5øre i Timen for Mand og 3øre for Kvinder og et generelt Tillæg paa 2øre i Timen for Arbejdere under 18 Aar.

Nævnets Kendelse lod jo som bekendt paa et Tillæg paa Kr. 2.88 om Ugen for Mand, 1.92 for Kvinder og 1.20 for Arbejdere under 18 Aar. Derfra er oven i Købet undtaget Handels- og Kontormedhjælperne.

Paa denne Udfordring mod Danmarks Arbejderklasse har De sa virkendes Formand, Ejler Jensen, som Svar kun et Par spøgfarlige Ord om, at "han ikke haaber, at det faar Indflydelse paa Priserne". Arbejderne er ikke tilfreds med deres Lederes Holdning i denne Sag, og det kunde tænkes, at de har et andet og bedre Svar.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

S A B O T A G E F R O N T E N .

Danskerne bliver mere og mere klare over, at deres Plads er blandt de kampendes vækker mod Nazisterne. Det viser sig bl. a. af, at Sabotagen overfor de "danske" Virksomheder, der arbejder for Tyskerne, forstærkes fra Dag til Dag. Vi nævner:

Aluminiumsfabrikken paa Englandsvej, som fremstiller Flyvemaskinreserveredele til Tyskerne, har Fredag den 19. ds. været ude for et Bombeattentat, idet et Antal Danskere tiltvang sig Adgang til Fabrikken og kastede fire Bomber, hvoraf de to sprang og ødelagde bl.a. en Støbeforn, som skal erstattes med en ny fra Tyskland.

Uheldet i Helsingør, hvor to Jernbanevogne med tysk Materiel blev afsprengt og kørte ud paa Bærgeklappen, hvor den ene faldt i Vandet, viste, at Statsbanerne stillede deres Katastrofemateriel til Raadighed for Tyskerne, idet man hentede Katastrofekranen fra København for at redde Hitlers Krigsmateriel i Land. Dette er sikkert Aarsagen til, at begge DSB's Katastrofekraner, den ene paa Gødsbanegaarden i København og den anden i Aarhus, blev sprængt i Luften ved Hjælp af Dynamit i Maskinen.

I Struer udbrød der fornylig Brand i nogle tyske Barakker, Under Slukningsarbejdet blev der pludseligt lukket af for Brandhanen - og Røglen var ikke til at finde. Barakkerne nedbrændte.

Sukker i Benzinen har foranlediget, at 30 af de i Kastrup stationerede flyvemaskiner er styrtet ned siden Midten af November.

I en stor Systue i Østergade, hvor man er beskæftiget med at sy tyske Uniformer, forvandt der i Begyndelsen af Februar en Del Ruller Stof. De indeholdt Foerstof til 1.000 tyske Uniformer. Arbejdet maatte ligge stille, indtil der fra Tyskland var fremskaffet Erstatning.

Tyskerne er klare over, hvor vigtigt det er for dem at faa Sabotagebølgen kvælt i Fødselen og har derfor udkommanderet den saaledes Presse, som i sine Ledere med stor Beredvillighed tordner mod Sabotørerne, samtidig med, at der uiløves Belønninger paa op til 25.000 Kr. for Angivelse af visse gode danske Borgere, som mistænkes for at have Forbindelse med Sprængstoffer o. l. - De danske Patrioter skal dog sikkert vide i den nærmeste Tid at give Tyskerne et værdigt Svar paa alle deres Anstrengelser.

000000000000

POLITIET MOBILITÆRES!

I deres Bestræbelser for at træde det danske Folks Rettigheder under Fode og nedkæmpe den "tredje Front" herhjemme behøver Nazisterne Assistance fra det danske Politi og det danske Retsvæsen. En effektiv Kamp mod det danske Folk kan ikke føres, hvis disse to Institutioner gaar imod den eller blot er passive. Derfor er Politiets og Retsvæsenets Holdning saa absolut afgørende i denne Situation. Hvis de ikke er med det danske Folk i dets Kamp, er de imod. Naar 200 københavnske Betjente har meldt sig som frivillige i Hitlers Sabotagepoliti i Jylland for 10 Kr. i Judaspengé daglig, saa er deres Loyalitet mod Nazisterne større end mod deres Fædreland.

Naar det københavnske Politi har faaet Ordre til at standse og ransage alle gaaende og cyklende Trafikkanter efter Pl. O,30 og har faaet denne Ordre fra deres "lovlige" Foresatte, da er det et Led i Kampen mod Danmarks Frihedsbevægelse; om de efterkommer Ordren.

Det danske Folk har Ret til at vente, at Politiet opfører sig som Danskere og saboterer Ordre, der er skadelige for Kampen for det danske Folks Frihed. Det danske Folk har Ret til at vente, at det danske Retsvæsen fungerer ifølge dansk Retspleje, og at dets Embedsmænd og Funktionærer sætter deres Stilling ind paa at sabotere al paatvunget tysk "Rets"opfattelse her i Landet.

Side 47

KAMPEN. Nr. 8.

SOVJETUNIONEN. Medens i den forløbne Uge Fronten fra Taganrog til Krasny-Armeisk (NV for Stalino) har ligget forholdsvis fast, fortsætter den røde Hærs Offensiv fra Området sydvest for Charkov til Orel. Syd for Charkov er saaledes erobrede Byerne Pavlograd (50 km fra Dnepropetrovsk) og Krasnohrad (ca 75 km øst for Poltava), Achtyrka, Lebedin og Sumy (alle NV for Charkov). Den røde Hær er dermed naaet over Halvdelen af de 500 km fra Charkov til Kiev, og truer stærkt Poltava, Kremenchug og Dnepropetrovsk, ligesom Orel er omringet paa tre Sider. Det tyske Brohoved ved Taman-Halvøen indsnævres stærkt, og russiske Flyvemaskiner har sprængt Isen i Kertsj-Strædet for at forhindre Forstærkninger i at naa frem.

BULGARIEN. Forrige Lørdag og Søndag arresteredes i Bulgarien over 300 Kommuniste. Flere højtstaaende Personer er blevet sat fast. Byen Skoplje kom det til blodige Sammenstød mellem Kommuniste og Politi, og Politiet maatte sætte Byen i Undtagelsestilstand i flere Dage. Ogsaa i Varna og Sofia kom det til Sammenstød. - Bulgarien er som bekendt ikke direkte med i Krigen mod Sovjetunionen, men Landet holdes besat af Hitler-Tyskerne; og paa Grund af den meget stærke Oppositionsbewægelse mod den bulgarske Naziregering og Tyskerne, paataenker man at iværksætte nogle meget drastiske Foranstaltninger mod det bulgarske Folk.

NORGE. Som en Hund, der springer under Pisken, har Quisling nu "besluttet" sig til at følge Tyskland i dets Bestræbelser for den totale Mobilisering. Ligesom i Tyskland underkastes Arbejderne nu fuldstændig Retsløshed, de kan efter Myndighedernes Forgodtbefindende kastes rundt i Landet; de smaa handlende og Smaaaandværkerne faar deres egne Virksomheder lukket og bliver jaget ind i Rustningsindustrien, formentlig til større Gavn for Storkapitalister og Finanshajer end til Fordel for "den tyske Nation"; der indføres Arbejdspligt for alle Mænd i Alderen fra 18 til 55 Aar og for alle Kvinder mellem 21 og 40 Aar.

Fra Oslo er der i sidste Uge igen afgaaet et Skib med norske Jøder, som skal interneres i Polen.

For Tiden udkommer i Norge henved 200 illegale Blade - Uge- og Maanedsskrifter.

DET TYSKE BOURGEOISI TOTALMOBILISERTS IKKE. Medens den tyske Arbejderklasse og Middelstand nu maaslide og slæbe op til 16 Timer i Døgnet i Kanonfabrikkerne og de tyske Kvinder og Børn jages ind i Hæren eller Industrin, ved den tyske Bourgeoisikvindestadigvæk nok, hvorledes hun skal unddrage sig Krigens Byrder. I den senere Tid er her til Landet ankommet en Sække fine tyske Damer, som øjensynlig ikke skal arbejde. De bor saa enten paa Hoteller eller er "indkvarteret" hos deres rige Forretningsforbindelser, som Tilfældet f. Ex. er med Direktør H. Lysdal (A/S H. Lysdal, Korsgade: stor Systue for tyske Uniformer), der netop nu har faaet en af disse Lediggængere her op og bo hos sig i sin Lejlighed.

DANSKERNE SKAL TVINGES TIL AT LÆSE NAZIBØGER. De danske Forlæggere har af Tyskerne faaet Ordre til at udgive 5 tyske Bøger for hver engelsk eller amerikansk, de ønsker at udgive for Fremtiden. Oven i Købet maas det ikke være Bøger af Forfattere, der var kendt og anerkendt før 1933, f. Ex. Thomas Mann - det skal være rettroende, statsautoriserede nazistiske Forfattere. Enkelte Forlag er dog undtaget herfra, saaledes Hirschsprung, Branner, Nyt Koriisk m. fl., idet disse "ikke er fundet værdige til at udgive tysk Literatur". Som Følge heraf kan disse Forlag da heller ikke udgive hverken engelsk eller amerikansk Literatur.

Nr. 9.

KAMPEN

Afsl. 15.-3.-1943

VALGET

Efter at Scavenius-Regeringen i adskillige offentlige Udtalelser har stillet Danmark i "det nye Europa's Tjeneste, efter at de skiftende Regeringer under Krigen har udvist en stadig voksende Loyaltet, overfor Naziherrerne, efter at man Gang paa Gang har faaet den danske Rigsdag til at vedtage Grundlovsstridige Love, som stiller hele det danske Rets-

system under den tyske Nazijustits og som igennem Oprettelsen af Clearing-kontoen stiller den danske Økonomi og det danske Produktionsapparat til Hitlers Krigsmaskines Raadighed, vover man nu at komme til det danske Folk med Anmodning om, at det gennem et Rigsdagsvalg godkender hele denne Politik. Paa det nationale Omraade kendetegnes Regeringens Politik af, at den har rykket Danmark ind i Aksepagternes Kolonne. Efter at man den 9. April havde modtaget de tyske Løfter om ikke at blande sig i Danmarks Politik (Løfter, som var Forudsætningen for Overenskomsten om Tyskernes Indmarsch) har Regeringen Gang efter Gang ladet sig afpresse uneutrale Erklæringer. Man har afbrudt den diplomatiske Forbindelse med Sovjetunionen i Juni 1941 og skrevet under paa Anti-Kominternpagten Oktober samme Aar.

Paa det sociale Omraade har Regeringens Lønpolitik sænket den danske Arbejderklasses Realløn til under 1914's Niveau. Ved en slap Prispolitik i Begyndelsen af Krigen har man muliggjort kampemæssige Prisstigninger paa Danmarks Beholdninger af udenlandske Varer og dermed forbeholdt dem for Velhaverne og senere for Tyskerne i Stedet for straks fra Begyndelsen at have gennemført en Rationering, som i hvert Fald i nogen Grad kunde sikre den ligelige Fordeling og en Prispolitik, som ogsaa havde muliggjort det for Smaafolk at forsyne sig.

Paa det juridiske Omraade har man krænket det danske Retsvæsens Grundvold, den personlige Retssikkerhed. Vilkaarlige Arrestationer af danske Mænd og Kvinder er almindelige, Angiveriet florerer, personlige Ransagninger og Husundersøgelser hører til Dagens Orden, Arrestanter overgives stik imod Folkeretten og Grundloven til tysk Justits, mens nazistiske Lovovertrædere gaar fuldstændig fri for Tiltale.

Paa det parlamentariske Omraade lader man Politi og Gestapobøddler forfølge lovligt valgte Rigsdagsmand, har gennemført det grundlovsstridige Forbud mod kommunistisk Parti, forsøgt Retsforfølgelse overfor Christmas Møller, og har i snart to Aar arbejdet med en Rigsdag, som ikke er beslutningsdygtig, fordi man med Vold har forhindret nogle Rigsdagens Medlemmer i at være til Stede.

Alt dette er enten vedtaget eller godkendt af de fem samarbejdende Partier paa Rigsdagen, og det er disse Partier, der under Paaberaabelse af, at Vælgerne skal stemme for Demokrati og Parlamentarisme, angler efter det danske Folks Godkendelse af denne Politik, men lige saa lidt som en Dansker kan stemme paa de smaa landsforræderiske nazistiske Grupper, kan man give en Vælger godkendelse af Rigsdagens og Regeringens Placering af Danmark i Hitlers "Nye Europa".

Da der ikke ved et dansk Valg kan stemmes nej, har en ærlig dansk Vælger ingen anden Mulighed end at stemme blankt. Bliv ikke hjemme, det bestyrker kun Frasen om, at "Danskerne er træt af Demokratiet".

STEM DANSK - STEM BLANKT.

Søren Nordby.

NYE PRISFORHØJELSER PAA LANDBRUGETS PRODUKTER.

Efter at Arbejderne ved Arbejds-og Forligsnævnet blev spist af med de skallede 6 Øre, man øjensynlig fandt var tilstrækkeligt til dem, er der rigtig kommet Gang i Forhandlingerne om Landbrugets Prisforhøjelser. Egentlig kunde disse Forhandlinger have været afsluttet for længe siden, men da Lønforhandlingerne kom frem, foretrak man at udskyde Spørgsmaalet om Landbrugets Prisstigninger indtil en eventuel Lønforhøjelse forelaa, saaledes at denne Lønforhøjelse passende kunde anvendes som eet Paaskud for Prisstigningerne. Paa denne simple Maade sikrede man sig, at det stadig blev Lønnen, der kom til at staa som Drivkraft i den "Skrua uden Ende", hvis Spøgelse selvfølgelig nu igen er blevet manet frem.

Resultaterne er nu kommet frem, idet Sukkerroedyrkerne har faaet et extra Statstilskud paa 35 Øre pr. Dobbeltcentner, medens Flæskeproducenterne faar et Pristillæg paa 24 Øre pr kg baade til Eksport og til Hjemmemarkedet. Med den nuværende Flæskeproduktion svarer dette til at Landbruget skovler sig en Ekstragevinst paa 30 - 40 Mill. Kr. ind.

I den Meddelelse, som Landbrugsministeriet har udsendt hedder det saa meget besnærende, at "Forhøjelsen ikke vil give sig Udslag i højere Priser paa Hjemmemarkedet for Forbrugerne". Hvorfor skal saa det Pristillæg, som Bønderne skal have for Flæsk, der sælges paa Hjemmemarkedet, komme? Ja, da der ikke paa Rigsdagen er blevet vedtaget eller fremsat Forslag til noget Tilskud til denne Prisforhøjelse ud af Statskassen, er den eneste Maade dette Pristillæg kan blive betalt paa øjensynlig, at Eksportpriserne hæves saa meget, at det kan dække de 24 Øres Stigning for baade Exporten og Hjemmemarkedet. Meget betegnende er der da heller ikke fremkommet nogen Meddelelse om, hvor meget Eksportpriserne skal stige, og man tør derfor formode, at Sammenhængen er den herangivne.

Forhøjelsen af Flæskepriserne betyder saaledes, at Clearingkontoen i det kommende Aar vil stige en 30-40 Mill Kr extra. Det er da heller ikke noget Under, at Tyskerne intet har imod, at Exportpriserne stiger. Hver en Øre Clearingkontoen stiger, betales jo i sidste Ende af de danske Forbrugere, og da Exportprisstigninger ovenikøbet gør det lettere for Tyskerne, atlokke en stor Export frem, forstaar man, at Tyskerne kun kan være ligefrem interesserede i en højere Exportpris.

Hvem er det da, der har presset paa for at faa Flæskeprisen sat op? Det er ikke Tyskerne, men derimod det danske Storlandbrug. Og i denne Forbindelse har der udspillet sig en af de forargeligste Komedier, man længe har set. I klar Bevidsthed om med hvilke Følelser den danske Befolkning ser paa denne Form for Prisforhøjelser, har man stillet Spørgsmaalet op, som om det var Husmændene, der særlig havde krævet denne Prisforhøjelse. Til trods for, at Husmændene under Forhandlingerne erklærede, at de stod paa det Standpunkt, at de "ikke kunde dele Ønsket om en almindelig Prisstigning. Husmændene har hele Tiden vendt sig imod en Udvikling, der sætter Prisskruen i Gang, og denne Stilling fastholdt de" - til trods for en saa tydelig Afstandtagen fra Flæskeprisens Forhøjelse, har Storbøndernes specielle Repræsentant i Regeringen, Socialdemokraten Bording i sin officielle Meddelelse om Flæskeprisen ment sig beføjet til at sige, at "fra dansk Side mener man, at en Prisforhøjelse paa Svin først og fremmest vil gavne det mindre Landbrug, hvis Indtjeningssevne i de sidste 2-3 Aar har ligget betydelig ringere end de største Landbrugs". Det er rigtigt, at Husmænd og Smaabrugere i de sidste Aar - d.v.s. siden Tyskerne besatte Landet - har været meget daarligere stillet end Storbønderne, men alligevel viser disse daarligt stillede Husmænd saa

Side 3

meget Forstaaelse af, at de ikke interesserer sig for at tjene paa Bekostning af andre Smaarfolk. I Rigssaagen har husskandiereren A.F. Andreasen ogsaa efter bedste Evne protesteret mod dette ugodde Ulige Demagogi, men intet hjælper: denne Prisforhøjelse vil Storlandbruget have skudt husskandiererne i Skoene og Leds Regeringens velvillige hjælp er det jo ogsaa til Dels lykkedes. Det er besynderligt, som Tyskerne og Storbønderne har fælles Interesser. Tyskerne er - for at fremme Udplyndringen - kun interesserede i høje Priser og et lavt Prisniveau for den brede Befolkning. Og Storbønderne har nu lige faaet gennemført en ringe Prisforhøjelse af Landbrugets Salgspriser (med den paa Grund af Fin-ansieringen over Clearingkontoen paafølgende almindelige Inflationsfare), og har endvidere været nogle af de ivrigste til at tordne mod Lønforhøjelser. Det er paa Tide, at dette forræderiske Sammenspil mellem Storlandbruget og Tyskerne hører op, saafremt da ikke Storlandbruget ligefrem ønsker at placere sig udenfor det danske Folk.

Mytteri paa Dansk Ministryger.

Paa en dansk Ministryger, som laa i Farvandet mellem Kullen og Gilbjerg blev Befalingsmændene sidste Onsdag pludselig "holdt op" med Revolvere af ti Mand, som gav dem Ordre til at sætte kursen mod England. De syv af disse Mænd hørte ikke til Besætningen, men havde sneget sig om Bord, mens de andre tre hørte til Ministrygerens faste Mandskab. Resten af Besætningen blev ligeledes holdt i Skak med Revolvere, og Radiotelegrafisten - som forsøgte at tilkalde Hjælp pr. Radio - blev slaadet ned med en Skruenøgle, hvorefter Radioen blev ødelagt. Ministrygerens Beholdninger af Brændsel og Føde var imidlertid ikke tilstrækkelige til en Englandstur, og de ti Mand fyldte derfor en af Redningsbaadene med Vaaben fra Ministrygerens Arsenal og satte kursen mod den svenske Kyst, som de ogsaa velbeholdne naaede ind til. De forsøgte derpaa at naa frem til en engelsk Konsul i Helsingborg for at blive forsynede med Pas, men blev forinden internerede af det svenske Politi.

SABOTAGEN

Pakhus i Korsør. Den 7. Marts nedbrændte i Korsør et meget stort Pakhus, som laa ved Havnen, de danske Aviser meddelte kun, at der var brændt 700 000 kg Korn. Dette var imidlertid kun en mindre Del af det, der brændte. Foruden Kornet var der i Pakhuset oplagret et større Parti Olie, som tilhørte Værnemagten. Al Olien gik op i Luer. Dette var Aarsagen til, at Værnemagten saa ivrigt tog Del i Slukningsarbejdet.

B. & W. Den 10. Marts udbrød der Brand i B. & W.s store Modellsamling, som har til Huse i en lang lav Træbygning. Ødelæggelserne var store. I den Magasinbygning, som brændte, opbevarede Tyskerne Modeller og Skabeloner.

Kastrup Flyveplads. Samme Aften som Branden paa B. & W. udbrød der Brand i nogle tyske Anlæg i Lufthavnen. Branden udbrød under Luft-

alarm, og det er uvist om Aarsagen er Sabotage eller engelske Brandbomber.

Sprængstof "Tyveri" paa Amager.

Om Aftenen d. 2. Marts blev Vagtposterne ved Krudthuset mellem Dragør og Kongelunden beskudt. De smed sig ned og besvarede Skydningen og der udspandt sig en formelig Ildkamp mellem Vagtposterne og de usynlige Angribere. Medens det Skyderi stod paa, brød nogle andre Danskere ind i Krudthuset og fjernede en Del Sprængstoffer. Da dette var vel overstaaet, blev Skydningen indstillet. Vaabnet som Vagtposterne blev beskudt med, var en Politirevolver, som var blevet stjaalet hos en i Nærheden boende Betjent. Det lykkedes ikke Politiet at fange nogen af de raske Folk, skønt et større Apparat blev sat i Sving.

NATSORT

Virkelighed

Med denne Overskrift karakteriserer Svenska Dagbladet i en ledende Artikel forleden Dag Forholdene for Jøderne under Hitlers Regime. Både Oplysninger, det svenske Blad

bringer, og Oplysninger, der ad anden Vej er kommet KAMPEN i Hænde, godtgør, at "natsort Virkelighed" er en yderst mild Betegnelse for det Barbari, som Raceforfølgelsen i det tredje Rige er. Jøder i Tusindvis sendes fra Tyskland og alle de besatte Lande til Polen, og hvilken Skæbne, de der gaar i Møde, kan man faa en Anelse om ved at læse den polske Londonregerings officielle Publikation. Selv om det ikke er let at efterprøve Oplysningernes Rigtighed under de kærskende Forhold, saa har man dog et Udtryk for Situationen i de officielle tyske Dokumenter om dette Spørgsmaal. Et saadant foreligger i "Ministerialblatt für die Innere Verwaltung" 1943, Side 45 og følgende.

De Forordninger, der heri er givet, er aabenbart af en saadan Karakter, at man i det officielle Blad har undset sig for at bringe alle Bestemmelserne i Ordlyd, men kun nævner Cirkulærens Titler undtagen i eet Tilfælde, hvor Cirkulærets fulde Ordlyd er: "Arrestanterne skal overgives til den nærmeste Politimyndighed til videre Foranstaltning." Kort, men betegnende! Af andre Cirkulæretitler kan viderenævnes: "Fuldbyrdelse af Straffelejre, som gennem politimæssig Strafbeføjelse bliver idømt Jøder og Polakker". Udfærdiget af Himmler, "Reichchef der S.S. und Chef der deutschen Polizei". Indenfor de indlemmede Dele af Polen og Vestprøjsen er der blevet givet en særlig "Straffelov", gennem hvilken Jøder og Polakker, d.v.s. den alt overvejende Del af Befolkningen underkastes Bestemmelser, der er endnu mere drakoniske end indenfor det saakaldte "Generalguvernement".

At Bestemmelserne er kommet længere end paa Papiret, fremgaar af, at der i de tyske Aviser gennem længere Tid fandtes et særligt stort Antal Annoncer om Auktioner over Indbo, og de forekommer jævnligt endnu. Det er de udviste Jøder, der maa sælge deres Ejendele paa denne Maade.

Jøderne pilles ganske systematisk ud og faar med 48 Timers Varsel Besked om at være til Stede paa deres Bopæl paa et bestemt Tidspunkt midt om Natten og holde sig parat til at rejse. Hver maa kun medbringe nogle faa kg Haandbagage og endnu færre Mark.

Den udviste maa for i det hele taget at faa noget for sine Ejendele overdrage dem til en dertil oprettet jødisk Organisation, som paatager sig at sælge dem, men kun kan lade det udkomne komme alle de udviste til Gode under eet. Paa det angivne Klokkeslet afhentes den uheldige og hans Familie i Lastbil og køres sammen med andre Lidelsesiønder til Schlesiens Bahnhof, hvor de staves i Sættog i Nattens Mørke og bringes direkte til Warszawa eller en anden polsk By, hvor de skal forsøge at opretholde Livet i det krigshærgede Land, og hvor det officielle nazistiske Tyskland ikke har andet at byde dem end de rigoristiske Bestemmelser, der ovenfor er nævnt, og uden anden Hjælp end den jødiske Komité, der sælger deres Ejendele, kan give dem.

Selv i Krigsindustrien, hvor den tyske Totalmobilisering er sat ind, bliver jødiske Specialarbejdere stadigvæk pillet ud trods Protester fra Arbejdsgiverne. Hitlers fanatiske Anstrengelser for at skyde Skylden for alle Tysklands Ulykker, ogsaa de, han selv har forvoldt, over paa Jøderne, kræver, at man ofrer disse Hundredtusinder af Mennesker paa Trods af al sund Fornuft, og jo mere desperat Tysklands hele Situation bliver, jo kraftigere vil Racehadet ogsaa blusse op. Jøder fra de besatte Lande, fra Frankrig, Holland og fra Norge er sendt ud i Tilintetgørelsen. Agitationen for at Danmark skal følge Eksempel er ivrig, men det danske Folk vil ogsaa paa dette Felt sige nej. Nu er det snart paa Tide, at de nazistiske Bøddler bliver underkastet deres egne Straffereglementer.

+++++

KAMPEN

A L L E V E G N E F R A

Sovjetunionen. I de sidste 14 Dage har den røde
----- Hærs Offensiv forskudt sig nordpaa.
Paa Centralfronten erobredes Byerne Rsjev, Olenino,
Sychevka, Gsatsk og Vjasma. Alle disse Byer blev ikke
som paastaaet af Tyskerne, "opgivet som Følge af
planlagte Frontforkortninger". Den røde Hær maatte
erobre hver By efter voldsomme Offensivkampe.
Sydvest for Orel erobredes Byerne Sjevsk, Dmitri-
jev og Malo-Archangelsk. Sovjettropper truer med
at overskære Jernbanen fra Brjansk til Kiev.
Ved Ilmensøen indtoges Byen Demjansk, og de russi-
ske Tropper staar umiddelbart foran Staraja Rusa.
Ukraine: Ved at trække kæmpemæssige Reserver sam-
men er det lykkedes Tyskerne at opnaa Offensivre-
sultater i Donezbækkenet og foran Charkov. Sovjet-
tropperne har saaledes maattet opgive Krasnograd
og Slavjansk, og Charkov kæmpes der i. Paa et smalt
Afsnit foran Byen har Tyskerne sat 250 000 Solda-
ter og 900 Tanks ind og haaber derved at kunne erob-
re Byen. Fra Moskva har man lovet, at Charkov skal bli-
ve et nyt Stalingrad. Det interessante er imidlertid,
at Tyskerne kun har kunnet opnaa disse Resultater
ved fra Vesteuropa at hente 12 dér stationerede
Divisioner. Det tyske Forsvar af Kysten i Vesteuro-
pa er saaledes for Øjeblikket stærkt svækket, og
lykkes det virkelig Tyskerne at erobre Charkov, har
Mangelen paa den anden Front sin umiddelbare Andel
deri.

Frankrig: Ogsaa i Frankrig griber Frihedsbevægelse
----- sen om sig. For nylig er der saaledes
blevet oprettet et regulært "Hovedkvarter for de
franske Partisan- og Guirillastyrker". Dette Ho-
vedkvarter ligger "et Sted i Frankrig". Hovedkvar-
teret har allerede udsendt sin første Særmelding,
som fortalte, at et tysk Tog med Soldater under-
vejs til Østfronten var blevet afsporet. 250 Ty-
skere blev dræbt og flere Hundrede saaret.
I Lille angreb en Skare Patrioter en Bygning,
hvor der opholdt sig tyske Officerer. 23 af dem
blev dræbt med Haandgranater. I Paris er lignen-
de Angreb paa tyske Bygninger forekommet, ligesom
der har været Gadedemonstrationer mod Tyskerne.
Nogle af Demonstranterne trængte - efter at have
slaaet Vagtposterne ned - ind i en tysk Garage og
ødelagde alle Bilerne. I Brest er det kommet til
regulære Gadekampe mellem Demonstranterne og Ty-
skerne. Mange Tyskere blev dræbt. De franske Pa-
trioter har i den sidste Tid "likvideret" 55
Angivere.

Polen: I Modsætning til den polske Londonregering
----- er der skabt et frit polsk Blad "Frit Polen",
som arbejder for venskabelige Forhold mellem Polen
og Sovjetunionen og disses Folkeslag. "Frit Polen"
ønsker ikke Ukrainere og Hviderussere indlemmet
under Polen.

SVINETØNDEN.

A. Schou
Am. Boulevard 126
Tlf. Amg. 26.

Svends Boligmontering
Sortedamsgade Nr. 1

A. Kousgaard
Englandsvej 23.
Amg. 363y.

"Kramkisten"
Hans Holdt
Sct. Pedersstræde 18
Telefon Palæ 6291 x

Parkgaardens
Blomster
Østriggsgade 51.
Tlf. Amager 6880.

Mejeriet
Leifsgade 6 -
Central 6908
Peder Jensen

K j e m s
Englandsvej 44,
Tfl. Amg. 9228

Viktualieforretning-
gen " D a n i a "
Amagerbrogade 124

B a r b e r
Njalsgade Nr. 34.
M ø l l e r

Amager Flytteforret-
ning A/S.
Eiens alle 6.
Amg. 6657 - Amg. 6250

O. Viborg-Larsen
Dulføret 16.
Tfl. Amager 8603 -
(fl. Ledn.)

Nr. 10

KAMPEN

Afsl. 9. April 1943.

: 9. A P R I L :

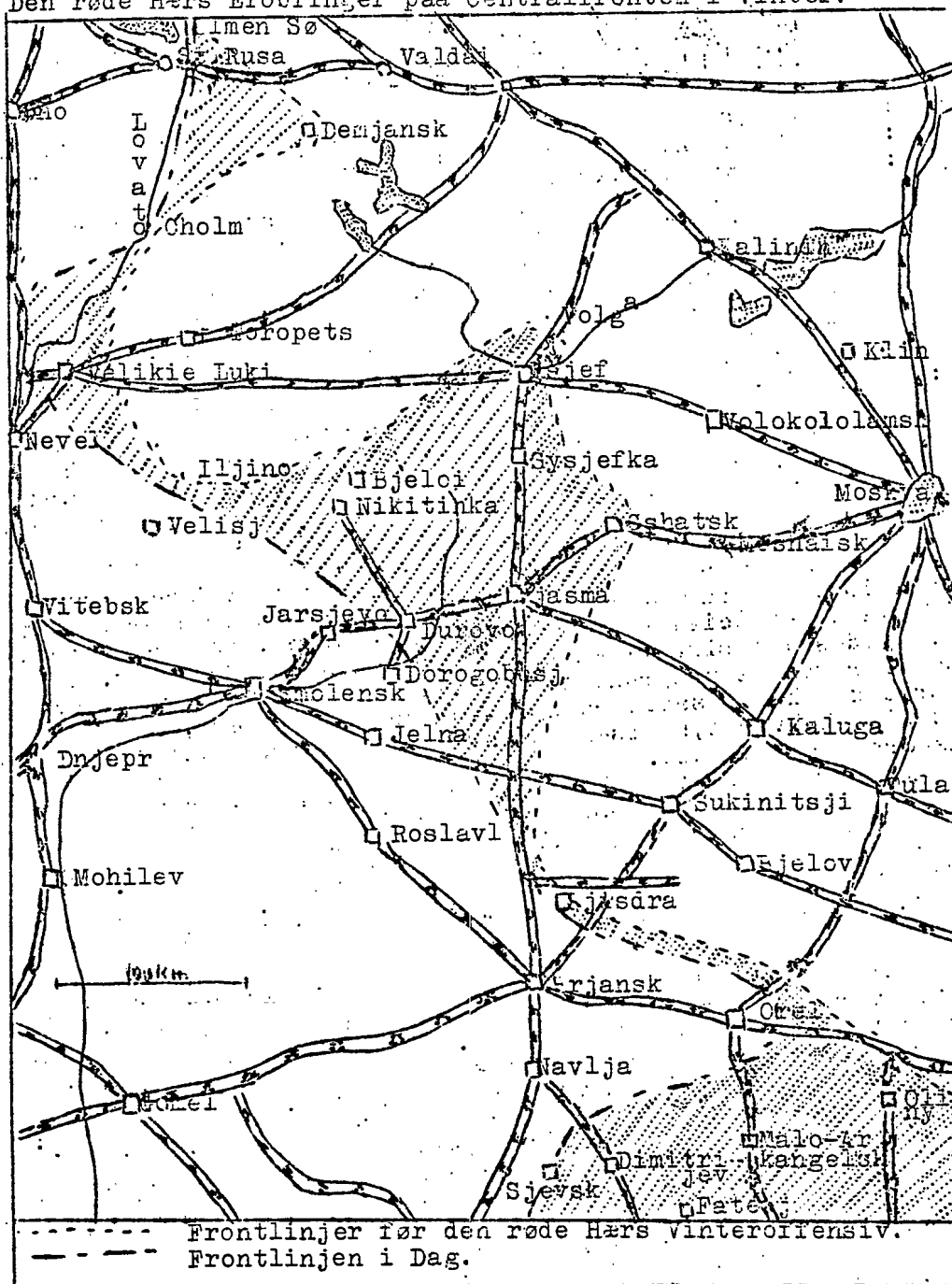
Efter Kommando af Hitlers Presseensur har samtlige danske Aviser bragt ledende Artikler, hvor Besættelsens Trearsdag omtales. Man undser sig ikke for at tale om "Besættelsesmagtens korrekte og værdige Holdning" Dagen efter, at man har maattet offentliggøre Efterlysningen af en SS-Soldat for et koldblodigt Mord Natten til den 30. Marts, en Begivenhed, som vi skal komme tilbage til inde i Bladet. Man hæfter sig særligt ved Valget af 23. Marts og den Sejr for den "nationale demokratiske og nordiske Tankegang", dette Valgs Resultat var; men selv om Vælgernes Hensigt netop har været en demokratisk Demonstration, en Bekendelse til Folkestyret; er der ingen Tvivl om, at den tyske Lydregering Scavenius ikke kunde have ønsket et bedre Resultat, og mange danske Vælgere, der i god Tro paa Valgpropagandaen har stemt for Samlingspartierne, har sikkert faaet en mærkelig Smag i Munden, da de Dagen efter Valget saa i deres Aviser, at den tyske Propaganda roste de danske Vælgere for i saa høj Grad at have støttet den Politik, Scavenius fører for at "opnaa et tillidsfuldt Samarbejde mellem Danmark og Tyskland nu og i Fremtidens Europa". KAMPEN anbefalede sine Læsere at stemme blankt netop for at undgaa dette Tillidsvotum til Scavenius, men naar denne Parole ikke i højere Grad er blevet fulgt (der var ifølge de officielle Opgørelser kun knap 30.000 blanke og ugyldige Stemmer), skyldes det sikkert en Angst for nazistisk Fremgang, en Angst, som vi ansaa for ganske ubegrundet, hvad Valgets Resultat ogsaa gav os Ret i. At Nazisterne kun kunde samle ca 2% af de danske Vælgere, og at Bondepartiet omtrent blev halveret, beviser paa hvor svage Fædder det "nye Europa" staar i Danskernes Bevidsthed. Parlamentarisk betyder Valget, at en Fjerdedel af Folketinget er blevet udskiftet, og det danske Folk har efter denne demokratiske og nationale Valgpropaganda Ret til at vente, at den nye Rigsdag i højere Grad end den gamle demonstrerer sit danske Sindelag ved at afvise fremtidige tyske krav. Der er ikke nogen Tvivl om, at dette er det danske Folks Mening, og kan Valget give dette Resultat, har det trods det tyske "Skulderklap" ikke været for-gæves.

Tre Aar er gaaet under tysk Besættelse og "den kolde Skulder" har efterhaanden udviklet sig til mere og mere aktiv Kamp mod saavel Besættelseshæren som de stigende Leverancer til Hitlers Krigsmaskine. Sabotagerne Antal og Størrelse stiger, saa Nazisterne selv har maattet kræve dem omtalt i den legale Presse. Der bliver holdt Mindenhøjtideligheder for de Soldater, der i Sønderjylland i Kamp mod Nazisternes Indtog for tre Aar siden faldt for Fædrelandet; men i Mellemtiden er ikke alene et stort Antal Danskere faldet som Ofre for Hitlers Bødler, men mange Hundrede er i Strid med enhver dansk Retsopfattelse spærret inde i danske og tyske Fængsler og Koncentrationslejre eller er fredløse, jaget af dansk og tysk Politi. Alle disse Landsmænd, hvis eneste Forbrydelse er, at de har talt og opført sig som sande Danskere, lider lige fuldt som Tropperne i Hærene i Kampen for Fædrelandet mod den blodbesudlede Nazisme, og disse Soldater i "den tredje Front" vil vi mindes den 9. April 1943.

Søren Nordby

Side 2

Den røde Hærs Erobringer paa Centralfronten i Vinter.

KAMPEN Nr 10

SOVJET: Den

røde Hærs Vinteroffensiv er nu afsluttet, og paa de forskellige Fronter er opnaaet følgende Resultater: Et Areal paa 480 000 kvadratkilometer (saa meget som hele Tyskland) er tilbageerobret. Følgende Bytte toges: 1490 Flyvemaskiner, 4670 Tanks, 15860 Kanoner, 9835 Granatkastere, 30550 Maskingeværer, 500 000 Geværer, 123 000 Lastbiler, 890 Lokomotiver, 22000 Jernbanevogne, 4 Mill. Granater o.a. Der ødelagdes bl.a. 3600 Flyvemaskiner, 4520 Tanks og 4500 Kanoner. 343 525 Akse-soldater tilfangetoges og ca 650 000 dræbtes. Dette er Hovedindholdet af en Meddelelse fra Sovjetunionens Informationsbureau, udsendt den 3. April i Anledning af 4½ Mdrs. Offensivens Afslutning.

ET NAZISTISK HJERTESUK

Herr Chefredaktør Helge Bangsted.
"FÆDRELANDET" St. Kongensgade 40.
København K.

Vi gengiver nedenfor i Uddrag et brev fra en af FORRÅDERBLADETS korrespondenter i Norge. Korrespondenten havde forsøgt at få det udenom den tyske Censur, men en heldig Vind hindrede Brevet i at nå Adressaten, og blæste det i Stedet ind af Redaktionens Vindue.

Kære Redaktør Bangsted.

Desværre er det meget skralt med Nyhedstof her fra Pladsen udover den forlængst fastslåede Kendsgerning, at vi er med til at bygge Bolværket, der skal beskytte Europa mod Fjendens Indtrængen, er der intet udover rent lokalinteressante Nyheder.

Derimod sker der en Masse, som er alt andet end brillerende for vor Sag. Noget, som sørgeligt nok giver vore Modstandere mere end Viad i Sejlene. Saadan noget som, hvad sagde jeg o.s.v. om Nationalsocialismen i sin Helhed og Praktiseringen af den europæiske Nyordning i Særdeleshed. Det hele kanfattes i en Haandfuld. En mere himmelraabende gøren Forskel paa Nationaliteter skal man lede forgæves efter, som den koldt og lidenskabsløst slynges. os. i Ansigtet her. Og saa er der det for os Danske ret vitale, nemlig Ernæringsspørgsmaalet. Der hersker blandt de danske Arbejdere en meget trykket Stemning paa Grund af denne gøren Forskel paa tyske og ikke-tyske. Prøv at forestille Dem, hvorledes vi få Nationalsocialister af bedste Overbevisning er stillet, naar vi skal forsvare vor Mening og fremvise Resultater af N.S.s Arbejde for Europas Folk, naar Kendsgerningerne ligger lige for Næsen af alle. Et Eks.: den daglige Middagsmad i den tyske Spisesal er vel tilberedt, smager godt, og er for Haandsarbejdere til Stede i rigelig Mængde. Og den diametrale Modsætning: det danske køkken. Der er Maden som Regel (undtaget er Dage, hvor der finder Inspektion Sted) af meget maadelig Tilberedning, Rationerne yderst knapt tilmaalte og uden Smag af nogen Art. Det sidste, Smagen, kan saagar for mange Maaltiders Vedkommende, karakteriseres som usmagelig. Hvad en ikke uvæsentlig Del af vor Forplejning angaar, Tørkosten, saa kan man uden Overdrivelse kalde den Slavekost. Slaver arbejder jo som bekendt ikke godt paa fulde Maver. Om det er det, man har tænkt paa her, skal jeg ikke kunne sige, kun ved jeg bestemt, at den Kost, man skal arbejde paa i 11 til 14 Timer pr Dag, Hverdag som Søndag, burde være anderledes.

Nu er der det "morsomme" ved det hele, at man jo faar udleveret en Spiseplan paa Centret for Udlevering af Forplejning til samtlige Lejre her i vor Region, men saavidt vi kan se, bliver den kun fulgt efter For godt befindende for vort Vedkommende. Vi har jo ingen, vi kan beklage os til. Er helt og holdent prisgivet Tilfældighederne.

Naar jeg skal være helt ærlig, saa tror jeg ikke vor Tro, vor faste Overbevisning, Nationalsocialismen, kan taale den Slags. Jeg er lige saa overbevist om, at hver eneste Dansker her, efter sin hjemkomst vil være en svoren Modstander, hvis Betydning man absolut ikke skal underkende. Det er altid meget vægtigt at kunne slynge ud: "jeg har været der, jeg ved, hvad Nazisme er, fri mig vel for at få deres Principper indført i Europa". Mener De selv, Red. Bangsted, at vi har Raad til det? , , , , ,

Nu må De ikke tro, at vi ikke er fuldt paa det rene med, at det er krig paa kniven i øjeblikket, hvor mangt og meget ikke kan skaffes. Disse Ting stilles

Nr. 11

KAMPEN

Afsn. 30/4-43

PRISRALSREGULERING

IGEN ?

I Dagspressen har der for nylig været Forlydender fremme om, at der snart vilde komme Forhandlinger i Gang mellem Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund om en automatisk Pristalsregulering.

Denne Regulering af Lønningerne skulde foregaa efter svensk Mønster paa en saadan Maade, at der

- 1) ikke skal gives nogen Kompensation for de hidtidige Prisstigninger, der ikke er blevet dækket af Lønstigninger, og
- 2) for Prisstigninger, som indtræder, efter at denne nye Regulering er traadt i Kraft, skal der kun gives en Lønforhøjelse, der højest svarer til tre Fjerdedele af Prisstigningen, og det endda kun, hvis Pristallet er steget mere end 10 Points siden sidste Regulering.
- 3) Samtidigt vil man saa gaa ind for et almindeligt Prisstop.

Om Forslaget kan opnaa Tilslutning fra Arbejdsgiverside, og om det i bekræftende Fald kan opnaa Regeringens Sanktion, er vel mere end tvivlsomt, og der var maaske ingen Grund til at beskæftige sig yderligere med det, hvis det ikke netop var et uhyggeligt Tidens Tegn, at de Samvirkende overhovedet kan tænke sig at binde sig til en Overenskomst af denne karakter. Forslaget er nemlig stokreaktionært og skadeligt for Arbejderne af flere Grunde.

For det første kan man gaa ud fra som givet, at bliver noget af Forslaget gennemført, saa bliver det i hvert Fald ikke almindelige Prisstop. Scavenius-Regeringen er - trods alt Samarbejdssnak - saa meget Klasseregering, at den aldrig tillader den Eventualitet, at Arbejderne fik Lønnen sat op paa Bekostning af Arbejdsgiverne, d.v.s. uden at Arbejdsgiverne kan sætte Priserne tilsvarende op.

For det andet giver Forslaget kun Dækning for højest tre Fjerdedele af Prisstigningerne, saaledes at ved fremtidige Prisstigninger er Arbejderne kun sikre paa eet: nemlig at de faar deres Levefod sænket yderligere ud over de ca 20%, som Arbejdernes Levefod allerede nu er sænket.

For det tredje giver Forslaget ikke Dækning for de hidtidige Forringelser i Arbejdernes Levefod, og anerkender saaledes den under Krigen fremkomne voldsomme Skævhed i Indkomstfordelingen til Fordel for Storlandbrug og Bykapital og til Skade for Arbejdere og Tjenestemænd. Og her ligger i Virkeligheden Forslagets mest reaktionære Egenskaber gemt. Samtidig med, at de Samvirkende faar et saadant Forslag gennemført, har de automatisk afskaaret sig selv fra ethvert Forsøg paa at hæve Arbejdernes Levefod og kanoniserer dermed Godsejernes og Industribaronernes kolossale Krigsgevinster som rimelige, retfærdige og nødvendige, og dermed vil de Samvirkendes socialdemokratiske Ledelse for Alvor træde ind i deres Rækker, hvis økonomiske Politik kun tjener til at ødelægge Landet saavel socialt som nationalt: - Socialt, fordi den danske Arbejderklasses Levefod allerede er skubbet saa langt ned, at den bare Nød er begyndt at grine frem, og nationalt, fordi hele den tyske Udplynning af Landets Levnedsmiddelforsyning kun er muliggjort ved den voldsomme Nedskæring af de arbejdende Klassers Leveniveau.

De Samvirkende Fagforbunds Opgave i Dag er ikke at stabilisere den ulige Indkomstfordeling - endsige da at binde sig til en Ordning, som garanterer en stadig mere ulige Indkomstfordeling - og at holde Arbejderne nede, men tværtimod at kæmpe for stadig højere Arbejdslønninger og stadig bedre Kaar for Arbejderne. En saadan Politik vilde være en i dobbelt Forstand værdig national Politik: Den vilde fratage Nazityskerne det frygtelige Vaaben i krigsø-

konomien, som Nedskæringen af Arbejdernes Løvefod er, og den vilde belære visse danske Kredse om, at man kun kan føre en virkelig enig national Samkæmp, saaffremt de økonomisk stærkeste Skuldre faar Lov at bære de økonomiske Byrder.

Søren Nordby.

\$\$\$\$\$\$

Polen - Sovjetunionen.

Den senere Tids Aviser og Radioudsendelser har i stigende Grad beskæftiget sig med Forholdet mellem Polen og Sovjetunionen. Især har Tyskernes paastaaede Fund af 10.000 Lig af polske Officerer, som skal være bestialsk myrdede af Russerne, sat Pennene i Bevægelse. Sidst har Sovjetunionen afbrudt den diplomatiske Forbindelse med den polske Eksilregering i London; og grundet paa al den Taage, der er hvirvlet op om disse Spørgsmaal, skal vi her give en kort Redegørelse for hele Forholdet. de to Lande imellem.

Polen 1916-1920.

Efter at Centralmagterne i Verdenskrigen 1914-1918 havde besat det saakaldte Warszawa Omraade, oprettede de i Aaret 1916 Polen som et formelt selvstændigt Kongerige, væsentligst fordi de paa denne Maade kunde danne en polsk Hær, der kunde optræde som allieret.

I Januar 1917 blev der oprettet et polsk provisorisk Statsraad, hvis Magt dog var illusorisk, idet den tyske befuldmægtigede Dr. Beseler sad inde med den virkelige Myndighed. Polakkerne protesterede mod den af Bolsjevikerne og Tyskerne indgaaede Fred i Brest-Litovsk, og et saakaldt Nationalraad under Paderewski blev dannet og anerkendt af Ententen i 1917.

Ved Verdenskrigens Slutning blev Polen anerkendt som selvstændig Stat og Versailles-Freden fastsatte Landets vestlige Grænser, saa at store Omraader med overvejende ikke-polsk Befolkning blev indlemmet (Vestprøjsen, Galinien m.m.), medens man nedsatte en Kommission under Ledelse af Lord Curzon til at finde ud af, hvor Østgrænsen skulde gaa. Polakkerne vilde imidlertid ikke rette sig efter denne Afgørelse og begyndte i 1920 Krig mod Sovjetunionen, der i Begyndelsen saa ud til at skulle forløbe heldigt for Polakkerne, idet de efter kort Tids Forløb indtog Kiev, men snart vendte Lykken sig, og den polske Hær saa ud til at skulle blive løbet over Ende, og den røde Hær stod

umiddelbart foran Warszawa, da de allierede greb ind med franske Hjelpetropper og materiel Hjælp. Mod denne forøgede Styrke under Kommando af Generalerne Weygand, Pilsudski og Sikorski kunde den røde Hær ikke klare sig, hvorefter der blev sluttet Fred i Riga i 1921, hvor de Grænser blev fastsat, som var gældende indtil Polens Opløsning i 1939, og hvorved store vest-hviderussiske og vest-ukrainske Omraader, hvor der kun boede et forsvindende lille Mindretal Polakker, blev indlemmet i Polen, og hvor Lord Curzons Grænsedragning, som var den virkelige Folkegrænse saa nær som muligt, ganske blev underkendt.

Mellekrigstiden.

Efter den polsk-russiske Krig okkuperede Polen Vilna-Omraadet fra det lille Litauen og fik Folkeforbundets Godkendelse af Røveri, og nu begyndtes der en systematisk Poloniseringssproces i de erobrede Omraader. Polske Officerer og Soldater, der havde været med i "Frihedskrigen" fik nu overladt Jord, der blev stjålet fra de indlemmede Befolkninger, og de paabegyndte en haardnandet økonomisk, politisk og kulturel Undertrykkelsespolitik overfor enhver national Tendens. Efter at Polen overfor Folkeforbundet havde lovet at respektere visse nationale Rettigheder for Grænseomraadernes Befolkning, eget Sprog, egne Skoler og Ret til egne "Sejm"medlemmer, begyndte man langsomt og systematisk Stump for

Stump at pille disse Rettigheder fra dem med det Resultat, at da Krigen brød ud i 1939, raadede der en sand Oprørsstemning i alle de østlige Omraader, og kun den fælles Frygt for Nazisterne bremsede i nogen Grad op for Polens Opløsning indefra. Ved Tjekoslovakiets Opløsning i 1939 var Polen ogsaa paa Tærne og fik tilraadet sig et rigt Minedistrikt med ren slovakisk Befolkning.

Socialt set førte den polske Regering en Politik, som kun adskiller sig fra Hitlers derigennem, at den var ulige daarligere organiseret. Raa Tvang mod Arbejderbevægelse og Bønder forenedes med et uhørt lavt Leve-niveau. Det var ikke paa Grund af den polske Regerings Fortjenester, men paa Trods af dens Dumhed og Barbari, at den polske Hær i 1939 kæmpede saa tappert, som de gjorde overfor Hitlers Pansertropper.

Polen i de forenede Nationers Rækker

Da Polen var b ruddt sammen i Efter-aaret 1939, blev de disponible Dele af den polske Flaade og Luftflaade overført til de allierede Nationer, hvor de stadig gør Tjeneste, og der blev oprettet polske korps i den britiske og senere i den amerikanske Hær. Samtidig blev der dannet en Eksilregering i London under Ledelse af General Sikorski.

Under Debatten om de allierede Nationers Krigsmaal i Efteraaret 1942, udsendte denne Regering en Erklæring, hvori det hed, at Polen vilde kæmpe for Oprettelsen af en Forbundsstat, strækkende sig fra Litauen (som i 1939 erklærede sig for Sovjetrepublik) i Nord til Dele af Ukraine og Besarabien ved Sortehavet i Syd. Denne Kæmpestat, hvori Polen skulde være det centrale Land, skulde jo naturligvis omfatte hele det gamle Polen fra før 1939, altsaa ogsaa de af Sovjet genbesatte vestukrainske og vesthviderussi-

ske Omraader foruden Sovjetlitauen og den moldaviske og besarabiske Sovjetrepublik. Ganske vist sagde sidste Punkt i denne "Krigsmaalserklæring" at denne kommende Storstat skulde have venskabelige Forbindelser til Sovjetunionen, men de territoriale Kravs Karakter var alligevel saadanne, at Sovjet i en ukrainsk Regeringserklæring maatte tage skarpt Afstand fra de polske Fantasterier. "Den polske Regeringserklæring er ikke Udtryk for det polske Folks Mening" hed det i denne Erklæring, "men det polske Folk føler sig forenet med det ukrainske og hviderussiske Folk i Kampen mod de fascistiske Undertrykkere. Denne Erklæring har udløst en voldsom Kampagne mod Sovjetunionen i polske Emigrantkredse i London, en Kampagne, som har fundet gunstig Sangbund i Berlin, og denne fælles stigende Rytme i Sovjethetzen fra London og Berlin har nu fundet sin foreløbige Kulmination i den tyske Paastand om Fundet af de 10.000 døde polske Officerer ved Smolensk. De var myrdet i 1939, hed det, og frarøvet deres Værdigenstande, men deres Identitetspapirer havde de paa sig (tænk, hvor praktisk) og havde ligget velbevaret i denne Massegrav, indtil Tyskerne og Polakkerne havde Brug for dette Ligfund.

Og denne tyske Kampagne gaar Sikorski Regeringen med til, efter at Hundre tusinder af Polakker er myrdet eller sultet ihjel i "Generalgouvernementet". Efter at Polakkerne er gjort hjemløse og retsløse i de nordlige og vestlige Dele af Polen, frarøvet Rationeringskort og deporteret til Tyskland til Krigsvigtigt Arbejde, tøver Sikorski-regeringen ikke med at marschere op ved Hitlers Side. Dette er Baggrunden for den nuværende Krise.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

Side 6

KAMPEN Nr 11

de skal stemme, finde de Kandidater frem paa Stemmesedlerne, som man kan forvente vil tage Opgaverne op. Først og fremmest bør man stemme paa Folk, som i det praktiske Liv har Erfaring for, hvor Skoen trykker, Fagforeningsfolk, Lejerrepræsentanter, Husmødre m.m., som staar paa Pladser paa Valglisterne, hvor de har Mulighed for at blive valgt.

Dansk Borger dømt til Døden af Tyskerne.

Den "danske" Regering er hidtil gaaet med til, at Danskere er dømt af tysk Krigsret, er blevet sat i tysk Fængsel her i Landet eller endog ført til Tyskland, men endnu har man dog respekteret, at i Danmark er Dødsstraffen afskaffet. Det lader nu ikke mere til at være Tilfældet, idet en dansk Spaniensfrivillig Hans Petersen af Tyskerne er dømt til Døden, medens Spaniensfrivillig Johnny Nielsen og Støberiarbejder Harald Nielsen dømtes til livsvarigt Tugthus den 14. April.

Selv om man forventer, at Dødsdommen bliver ændret til livsvarigt Tugthus, er det foruroligende, at den danske Regering uden Protest af nogen Art finder sig i, at dansk Retsplejelov brydes saa groft, som det er Tilfældet her. Den danske Retsplejelovs Autoritet kan ikke i Længden opretholdes, hvis ikke det danske Folk kan tro paa, at Loven, selv med alle dens Mangler, bliver overholdt.

Frankrig. 35 af Doriots Hitleragenter er i de seneste Dage blevet dræbt i Paris. Fra flere franske Byer meldes om Demonstrationer mod Tvangsudskrivningerne. I Bræst demonstrerede saaledes 1000 unge Franskmand under Afsyngelse af Marseillaisen og Raabene "Død over Hitler, Laval og Petain". Fra Paris flygtede af 600 tvangsudskrevne unge Mænd de 450, som har sluttet sig til Franctireurerne. Fra Grenoble er 80 tvangsudskrevne Arbejdere flygtet op i Bjergene. I Alsace søger de unge Franskmand paa enhver Maade at unddrage sig Militærtjenesten. Det meddeles, at næsten 1000 befinder sig i Vogeserbjergene. En Del har forsøgt at slaa sig igennem til Svejts, der opstod heftig Ildkamp mellem det tyske Grænsepoliti og Alsacerne, som var bevæbnet med Karabiner og Revolvere. To Gestapomænd blev dræbt. I Strasbourg har Tyskerne opdaget en Gruppe, paa 11 Mennesker, som hjalp indkaldte bort; de fem af dem, alle unge Piger, er henrettet, og Resten idømt livsvarigt Fængsel. Ikke mindre end 6 Togafsporinger er meldt i Ugen mellem den 18. og 25. April, nemlig paa Linjerne Arras - St. Paul, Douai - Valenciennes, Bethune - Lille, ved Charleroi, ved Boulogne og ved Lyon. Alle Steder blev mange Jernbånevogne ødelagt.

+++++

Ungarn. Om Horthys Besøg hos Hitler forlyder fra Istanbul: Hitler har forlangt, at meget betydelige ungarske Styrker skal sættes ind paa Østfronten, endvidere, at Ungarn, der er et af de faa Lydlande, som endnu ikke har indført total Arbejds mobilisering, nu skal gøre Alvor deraf, og endelig skal Horthy have faaet Besked om, at Hitler ikke vil taale nogen Form for italiensk-ungarsk Balkanalliance. I samme Forbindelse fortæller man i Istanbul, at der lige fra Horthys Visit startedes en stor anti-ungarsk Kampagne i Rumænien - sat i Scene og understøttet af Tyskerne.

0:0:0:0:0:0:0

Måsten endnu mere forbløffende har Socialkontoret i Søborg tilladt sig at optræde. En Bygningssnædker med Kone og Børn henvendte sig for at faa Hjælp. Den storsnude Assistent, der behandlede Sagen, sagde straks til Snædkeren, at hvis han ikke kunde faa Arbejde, kunde han jo melde sig ind i "Frikorps Danmark". - Henvisning til at tage Arbejde i Tyskland er ogsaa meget almindelig. Tilfælde af denne Art - og de hører til Dagens Orden (især de interneredes Familier behandles med udsøgt Ondskabsfuldhed) - kan kun forekomme, naar Bystyret savner den gode Vilje til at gøre noget for de daarligst stillede.

Kommunens Finanser:

I det sidste Nummer af KAMPEN omtalte vi, hvorledes Kommunen ved sin til Svindel grænsende Budgetlægning under krigen har presset større og større ganske unødvendige Skatter ud af Befolkningen. Særlig haardt virker dette, fordi Københavns kommunale Indkomst i meget høj Grad vender den tunge Ende nedad. En Sammenligning med Statsskatten vil vise dette (den følgende Tabel viser, hvad en Mand med Kone og to Børn og en ansat Indtægt som nedenfor nævnt betaler henholdsvis i Kommuneskat og Statsskat)

Ansæt Indkomst	Kommuneskat	Statsskat
2.000 kr.	13 kr.	0 Kr.
5.000 "	311 "	185 "
10.000 "	864 "	1300 "

Naar man endvidere tager i Betragtning, at Kommunen gennem Gas- og Elektricitetspriserne hvert Aar henter sig meget store Overskud (for sidste Aar skulde Belysningsvæsenets Overskud komme op paa ca 25 Millioner Kroner), hvilket jo som al anden indirekte Skat virker haardest overfor de smaa Indtægter, vil det ses, at Kommunens Finanspolitik i alt for høj Grad plukker de smaa og lader de store gaa fri.

Boligforholdene:

Man regner med, at der til Efteraaret alene i København vil være ca 1.000 husvilde Familier. Kommunens største Indsats overfor Bolignøden er til Dato Saneringen af Adelgade-Borgergade Kvarteret, hvor mange hundrede endnu anvendelige og billige Lejligheder blev nedrevet for at gøre Plads for Forretningspalæer og Luksuslejligheder til mellem 1500 og 2000 kroner for en Betsværelses Lejlighed.

Det socialdemokratiske Borgerrepræsentationsflertal synes at sætte sig som sin eneste Opgave at faa et saa "smukt" Regnskab som vel muligt, til hvilket Formaal den saa i den ene Haand tager Skatteskruen og i den anden Nedsættingskniven. Men Kommunen skal ikke blot være en Forretning, der skal drives med saa stor Profit som muligt.

Den kommunale Politik maa i første Række se som sin Opgave at lette de arbejdende Klassers for Tiden fortvivlede Stilling. Den maa derfor:

- 1) gennemføre en mere demokratisk Skattepolitik,
- 2) nedsætte Gas- og Elektricitetspriserne,
- 3) gennemtrumfe en mere forstaaende Holdning paa Socialkontorerne,
- 4) forbedre Børneforsorgen,
- 5) Til Imødegaaelse af Bolignøden bør man indføre Boligrationsring og kommunal Boliganvisning, opdele store Velhaverlejligheder i smaa Lejligheder, og forøge Nybyggeriet af smaa billige Lejligheder.

Ingen af de gamle Partier i Borgerrepræsentationen har vist virkelig Vilje til i praktisk Arbejde at gaa ind for disse Krav. Velgerne maa derfor, naar

de skal stemme, finde de Kandidater frem paa Stemmesedlerne, som man kan forvente vil tage Opgaverne op. Først og fremmest bør man stemme paa Folk, som i det praktiske Liv har Erfaring for, hvor Skoen trykker, Fagforeningsfolk, Lejerrepræsentanter, Husmødre m.m., som staar paa Pladser paa Valglisterne, hvor de har Mulighed for at blive valgt.

Dansk Borger dømt til Døden af Tyskerne.

Den "danske" Regering er hidtil gaaet med til, at Danskere er dømt af tysk Krigsret, er blevet sat i tysk Fængsel her i Landet eller endog ført til Tyskland, men endnu har man dog respekteret, at i Danmark er Dødsstraffen afskaffet. Det lader nu ikke mere til at være Tilfældet, idet en dansk Spaniensfrivillig Hans Petersen af Tyskerne er dømt til Døden, medens Spaniensfrivillig Johnny Nielsen og Støberiarbejder Harald Nielsen dømedes til livsvarigt Tugthus den 14. April.

Selv om man forventer, at Dødsdommen bliver ændret til livsvarigt Tugthus, er det foruroligende, at den danske Regering uden Protest af nogen Art finder sig i, at dansk Retsplejelov brydes saa groft, som det er Tilfældet her. Den danske Retsplejelovs Autoritet kan ikke i Længden opretholdes, hvis ikke det danske Folk kan tro paa, at Loven, selv med alle dens Mangler, bliver overholdt.

+++++

Frankrig. 35 af Doriots Hitleragenter er i de seneste Dage blevet dræbt i Paris. Fra flere franske Byer meldes om Demonstrationer mod Tvangsudskrivningerne. I Brest demonstrerede saaledes 1000 unge Franskmand under Afsyngelse af Marseillaisen og Raabene "Død over Hitler, Laval og Petain". Fra Paris flygtede af 600 tvangsudskrevne unge Mænd de 450, som har sluttet sig til Franctireurerne. Fra Grenoble er 80 tvangsudskrevne Arbejdere flygtet op i Bjergene.

I Alsace søger de unge Franskmand paa enhver Maade at unddrage sig Militærtjenesten. Det meddeles, at næsten 1000 befinder sig i Vogeserbjergene. En Del har forsøgt at slaa sig igennem til Svejts, der opstod heftig Ildkamp mellem det tyske Grænsepoliti og Alsacerne, som var bevæbnet med Karabiner og Revolvere. To Gestapomænd blev dræbt.

I Strasbourg har Tyskerne opdaget en Gruppe, paa 11 Mennesker, som hjalp indkalste bort; de fem af dem, alle unge Piger, er henrettet, og Resten idømt livsvarigt Fængsel.

Ikke mindre end 6 Togafsporinger er meldt i Ugen mellem den 18. og 25. April, nemlig paa Linjerne Arras - St. Paul, Douai - Valenciennes, Bethune - Lille, ved Charleroi, ved Boulogne og ved Lyon.

Alle Steder blev mange Jernbanevogne ødelagt.

+++++

Ungarn: Om Horthys Besøg hos Hitler forlyder fra Istanbul: Hitler har forlangt, at meget betydelige ungarske Styrker skal sættes ind paa Østfronten, endvidere, at Ungarn, der er et af de faa Lydlande, som endnu ikke har indført total Arbejdsmobilisering, nu skal gøre Alvor deraf, og endelig skal Horthy have faaet Besked om, at Hitler ikke vil taale nogen Form for italiensk-ungarsk Balkanalliance. I samme Forbindelse fortæller man i Istanbul, at der lige fra Horthys Visit startedes en stor anti-ungarsk Kampagne i Rumænien - sat i Scene og understøttet af Tyskerne.

O:O:C:O:O:O:O

Nr. 12

KAMPEN

Afsl. 14/5 1943.

S A B O T A G E N

Måndag d. 10. ds. Kl. 23,30 eksploderede den kraftigste Bombe, der endnu er forekommet ved Sabotage

herhjemme. Det var denne Gang Dansk Industri Syndikat (Rekylfabrikken), det gik ud over. Transformatorstationen og Tegnestuer blev komplet ødelagt, men hvad mere var, Bygningerne blev i den Grad rystede og molesterede, at man maatte sende alle Arbejderne (ca 450 Mand) hjem paa nær nogle Arbejdsmand, der skulde foretage Oprydningen, og man tør ikke begynde Vaabenfabrikationen igen, før Bygningerne enten er sat i forsvarlig Stand eller nedrevet.

Samme Aften udbrød der Brand i et Pakhus paa Marmorkajen i Frihavnen, hvor Tyskerne opbevarer Instrumenter til U-baade, Fourage og andre Sager, og det lykkedes ikke dér at slukke Ilden, før alt var ødelagt.

Bemærkelsesværdigt er det, at saavel paa Rekylfabrikken som i hele Frihavens Omraade er der foruden Sabotagevagter, der er revolverbevæbnede, Opsyn af baade tyske Soldater og bevæbnede Nazister Nat og Dag.

Den tiende Maj var aabenbart en Tycho Brahesdag for Tyskerne, for da skete der ogsaa en Eksplosion i Maskinhallen i Jernskibsvarftet i Svendborg, hvor der blev ødelagt for ca 2 Millioner, og Sabotage paa Aalborg Skibsvarft.

Medens Officielle danske Presse enten forsøger at tie disse Ting ihjel eller i ledende Artikler fastslaa, at "det kun er en forsvindende lille Gruppe af det danske Folk, der ser med Sympati paa Sabotagen", glæder hele Danmark sig over, hver Gang det lykkes gennem Sabotage at skade Leverancerne til den tyske Krigsmaskine.

Den officielle Argumentation gaar ud paa, at Sabotagen ødelægger det danske Produktionsapparat, at danske Arbejdere derved bliver arbejdsløse, og at man derved forværrer Forholdet mellem Værnemagten og det danske Folk. Det turde dog være en Kendsgerning, at de danske Arbejdere i ikke ringe Grad end de øvrige Befolkningsgrupper sympatiserer med Sabotagen. Sabotagen fremskynder Krigens Afslutning og derved Danmarks Frigørelse. Sabotagen frigør de danske Arbejdere for Krigsindustri at være indrulleret i Hitlers Militærapparat og derved at have pådraget sig et Medansvar, og sidst, men ikke mindst, overflødigger Sabotagen Bombardement af allierede Flyvere, med den Risiko for Menneskeliv og Ulykker, der følger med.

De nazistiske Grupper ivrer for at faa indført Dødsstraf for Sabotage, medens man udstyrer Sabotagevagter med Skydevaaben og med Trusel om øjeblikkelig Afsked og kræver af dem, at de skal påtage sig dette Landsforræderarbejde. Allerede nu har der fundet Skyderier Sted ved Forsøg paa Sabotage. Det kan ikke siges kraftigt nok, at alle den Slags Foranstaltninger kun udvirker, at de Danskere, der udsætter Liv og Lemmer for gennem Sabotage at kæmpe mod Nazismen, ikke længere kan nøjes med at true med at skyde; men Ansvar for de Ulykker, som dette kan medføre, falder ene og alene paa de Myndigheder og Virksomheder, som påbyder disse rigoristiske Midler mod Sabotagen for at takkes Naziherrene.

Det danske Folk viser gennem Sabotagen Dag for Dag i stigende Grad sin Vilje til at være med i Slutkampen, som nu er indvarslet gennem de nye store Aksenerlag i Afrika, og Tempoet vil vokse, indtil Hitler er knust og Danmark er fri blandt de andre frigjorte Nationer.

Søren Nordby.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

Side 2

KAMPEN Nr. 12.

Fra et Særnummer af DE DANSKE STUDENTER bringer vi i Uddrag følgende Brev, hvori Sysselleder Gothenborg, Aarhus, undsiger Fritz Clausen.

Partifører Fritz Clausen.

Nu efter min Udmeldelse af D.N.S.A.F. kan jeg ikke tilbageholde min Trang til at sige dig nogle Sandheder

Desværre bliver de ærlige Medlemmer færre og færre Skylden er din. Du har altid i de senere Aar lyttet til falske Profeter. Du har kun været lydhør overfor Smigrere og politiske Falsknere. En gang bestod Partiet af en Flok ærlige Idealister, der uden Tanke om personlig Vinding hver paa sin Plads, kæmpede for at skabe National-Socialisme i Danmark. Nu er Splidagtigheden i Partiet formelig legendarisk.

Paa et Tidspunkt kom fire Sagførere tilløbende, hver fra sit politiske Parti. De havde Penge, hed det sig. Hvor kom Pengene fra? Fra dette Tidspunkt ændredes Partiets kurs, der hidtil havde været støt, i en stadig mere afvigende kurs. Tanksomme Folk har spurgte: Er det Svindel eller er det Dummhed, der nu hersker i Partiets Ledelse?" Der er skabt en rent parodisk Organisation, ganske aabenbart i Haab om dermed at kunne blufte den formentlige Observatør, Tyskland, rene Potemkin-Kulisser, der slet ikke dækker noget reelt. Ved denne Organisation er der opstaaet en indbyrdes Kamp mellem de nyere Medlemmer, "de sidste Dages Hellige", om Magt og Ære. Midlerne er blevet vigtigere end Maalet. Der findes kun faa civile Medlemmer. De gamle ærlige Medlemmer er snart gledet ud allesammen. De vilde ikke være med til den store Humbug. Partilederen sagde engang til mig, at det sikkert netop var H.C. Brylids Mening, at de gamle Medlemmer, de, der kendte Programmet og krævede det overholdt, skulde intrigeresvæk. Vort oprindelige gode Dagblad blev pludselig bemanded med en Bande Systemjournalister, der Stykke for Stykke nedbrød, hvad vi andre møjsommeligt havde bygget op. Hvad var Meningen? Hvis det havde været betalt nedbrydningsarbejde, havde det ikke kunne gøres mere grundigt. Hvor var du med din kontrol?

Tænk paa, hvor ofte du og dine foretrukne Raadgivere har gjort dig og os andre latterlige og foragtelige. Husker du, hvorledes du i lang Tid rejste fra By til By, fra Møde til Møde, med en mange Gange for Uterlighed mod Drengene mistænkt Mandsperson som Fløjadjudant? En Person, der var berygtet over Størstedelen af Landet.

Din Forfængelighed er grænseløs. Enhver Smiger har dit Ære. Du minuer om Kejser Nero, der troede, han var Verdens største Skuespiller. Du tror, du er Verdens største Taler og et diplomatisk Geni. Du er barnligt fornærmet, hvis du ikke faar Virak nok. Det er betegnende, at Ejnar Jørgensen, da du sidst talte i Aarhus Hallen, straks ved Begyndelsen af din elendige Tale spurgte mig, om jeg havde sørget for, at der blev klappet bravt

Trods det, at du ingen Grund havde til at klage over Klakrerne, der sled tappert i det, forlod du med fornærmet Mine "Selskabet", uden en Hilsen til de Kammerater, der havde ofret et Par Ugers "Fritid" paa at bringe Mødet i Stand. Du var formodentlig fornærmet, fordi der ikke blev sunget "Hil dig vor Fører", som dine Hofnarre har digtet og komponeret og i sidste Øjeblik vilde have haft S.A. til at indøve, etc Eksperiment, der paa daværende Tidspunkt var komplet umuligt.

Gennem Aarene har jeg og alle de, der som jeg har haabet paa en Mentalitetsændring hos dig - undskyldt dig overfor Angriberne og ihærdigt søgt at bringe disse, at du havde skjulte Dyder. Vi fortalte overalt, at du var en modig Mand, en stor Tænkter, Idealist og Organisator.

Det var Løgn - a l t s a m m e n.

Du er fuldkommen blottet for Memeskekundskab og du er fuldkommen politisk indifferent. Du har ikke en Gnist af Forstaaelse for, hvad der skaber Popularitet og Upopularitet. Hvis du havde en saadan Forstaaelse, vilde du i

som netop tjente til at forhindre Smaafolk i at købe Tøj, mens det endnu kunde faas. For at bøde paa denne aabenlyse Uretfærdighed indførte Hendriksen Tøjrabatkortene, der var saa "demokratiske", at de gav de Rige et lige saa stort Tilskud som de Fattige.

Alt i alt har Rationeringerne herhjemme udelukkende haft til Formaal at sikre Tyskernes Udplyndring, medens Hensynet til de danske Forbrugere hører til de Ting, man leder efter.

ooooooooooooo=====ooooooooooooo=====ooooooooooooo=====ooooooooooooo=====

E T P A R B O G A N M E L D E L S E R .

MIN SØSTER OG JEG.

En 13-aarig hollandsk Drengs Erindringer fra Tyskernes Angreb paa Rotterdam.

Pris 5 Kroner.

I en Dagsform har en hollandsk Dreng, som kun var 12 Aar, da han begyndte paa Dagbogen, fortalt om sine Oplevelser i Dagene omkring den 10. Maj, da Tyskerne rykkede ind i Holland. Hans Far blev indkaldt som Dyrslæge til den hollandske Hær, og hans Mor gjorde Tjeneste paa et Hospital, hvor hun blev dræbt af en Bombe. Han og hans 8-aarige Søster blev af en Onkel ført gennem det hærgede og af Flygtninge oversvømmede Land, blev i en Damper ført til England og senere derfra i en af de store Evakueringsbaade med hundredvis af Børn og voksne Flygtninge. Den amerikanske Kaptajn saa ved et Tilfælde hans Dagbog og fik ham til at gøre den færdig.

I en Fortælleform, der svinger fra den mest barnlige Skolefristil til højspændt Dramatik faar man her Indblik i den civile Befolknings Lidelser. Han ser hele sin Gade jævnet med Jorden. Et støbt Beskyttelsesrum, hvor Kvinder, Gamle og Børn blev stuvet sammen, blev ramt af en Bombe, saa mange kom til Skade. En ung Mand, hans Nabo, som af Nysgerrighed gaar ud og ser paa, da Faldskærmstropperne som hvide Blomster daaler ned fra Himlen, bliver ramt af en vildfarende Kugle. I Beskyttelsesrummet hører han om, hvordan hollandske Nazister gør fælles Sag med Tyskerne og falder deres Landsmand i Ryggen.

Hele den fredelige Befolkning begiver sig paa Flugt ad Landevejene, i Biler og Hestevogne, paa Cykle og til Fods foregaar en Folkevandring til Egne, der menes at være fredelige. Et Par Børn, der havde gravet sig ud fra

HEMME LIGHEDEN VED DEN RUSSISKE MODSTAND.

En Række Artikler af den sovjetrussiske Forfatter Ilja Ehrenburg. Kurérs Forlag - Pris 3 Kroner. Forsøgene paa i Pressen at fremstille Den Røde Hærs Modstand mod Tyskerne som noget gaadefuldt og mærkværdigt har foranlediget Ilja Ehrenburg til at polemisere mod det "gaadefulde" i en Række Artikler. Gaadefuldt - siger Ehrenburg - er ikke, at et Folk ofrer alt indtil Livet for at frelse sit Fædreland mod Nazismen, men derimod at der overhovedet kan findes nogen, som kalder sig frihedselskende, og alligevel kan kapitulere uden Modstand, naar Nazismen truer. Han nævner i denne Forbindelse Singapore og Tobruk, men kunde ligesaa vel have fremført den danske Regerings Holdning den 9. April.

Den russiske Modstand er ikke hemmelighedsfuld - den er naturlig. Ilja Ehrenburgs Artikler viser ogsaa, at Sovjetrusserne er adskilligt klogere end de tyske Magthavere i mere end een Henseende. Mens Nazi-Tyskerne jo ynder at udsprede Historier om, hvorledes Russerne drives frem af de sagnagtige Kommissærer, tror Russerne ikke, at den tyske Soldat bliver drevet frem mod sin Vilje af S.S. - Sådanne Russerne ved, hvorledes det er lykkedes Nazi-Herskerne gennem en hemningsløs Propaganda og Opdragelse at indpode den tyske Ungdom Nazismens forbryderiske Ideer, og derved at drive den tyske Befolkning i Døden for en Sag, som er den fremmed. "I Dag fæder de tyske Kvinder ikke Børn, men Tankførere" - siger Ehrenburg. Russerne ved, at den tyske Nazisme skal tilføjes frygtelige militære Nederlag, før det gaar op for den tyske Ungdom hvor forløjet og for-

et sammenstyrtet Hus, hvor deres Forældre er knust, bliver taget op af den Bil, hvormed Onklen fører Drengen og hans Søster til Evakueringshavnen, men maa lades tilbage i Sult, Nød og Barbari, medens disse to Børn undslipper. - Havnen staar fuld af Mennesker, der venter paa Lejlighed til at flygte med deres fattige Ejendele, da Skibet lægger ud og gennem Flyveangreb og Minefelter naar Sikkerhed ...

loren al den nazistiske Lovprisning af Vold og Racehovmod er. Mod den tyske aandelige Voldtagt stiller Sovjetrussere saa simple Ting som kærligheden til sit Land, til Demokratiet, til Friheden. Dette er den Basis paa hvilket Sovjetfolkens enesteaaende Sammenhold og Kampenergi hviler. Mere gaadefuldt er det ikke

SKAL GENERAL MOTOR TIL AT PRODUCERE FLYVEMASKINER TIL HITLER ?

Ifølge sikre Forlydender er det Mening at omlægge Driften af General Motor til at lave Flyvemaskiner til Tyskerne. Virksomheden ligger næsten stille for Øjeblikket, men skulde ved denne Produktion beskæftige ca 1400 Mand.

Ingen Dansker kan være interesseret i, at en Krigsproduktion af den Karakter sættes i Gang paa dansk Omraade. Vort Land er allerede i alt for høj Grad gjort til Led i den tyske Krigsmaskine, for slet ikke at tale om den Risiko, det indebærer for Luftbombardement af hele det omliggende Kvarter. Kontorpersonalet har da ogsaa i rigtig Forstaaelse af disse Eventualiteter truet med at gaa, hvis en saadan landsforræderisk Produktion tages op. Den sidste Tids Sabotagebegivenheder skulde ogsaa i tilstrækkelig Grad advare Fabrikkens Ledelse.

PAA TYSK FORLANGENDE har Hæren krævet KØBENHAVNS SKYTTEFORENINGs Geværer udleveret. Tyskerne ønsker formodentlig ikke, at Danskerne skal lære at skyde.

KRIGEN I AFRIKA er sluttet efter knapt 3 Aars Forløb. Den har kostet Akse- magterne 11 tyske og 26 italienske Divisioner med krigsmateriel foruden alt det, der er sænket paa Vej til krigsskuepladsen.

Ialt har de Allierede taget 450.000 Fanger, deraf alene i den sidste Uge, Kampene varede 150.000, heraf 12 Generaler.

Medens den tyske Hærs Kamporal ved Stalingrad endnu var saa høj, at der af 330.000 Mand, kun blev taget 91.000 Fanger, medens Resten faldt, har Begivenhederne dér medført, at Tyskerne og Italienerne i Tunis har overgivet sig bataljonsvis. 60% af hele Aksestyrken i Nordtunis har altsaa foretrukket Fangenskab fremfor at kæmpe og dø for Nazismen.

DEN RUSSISKE STORMOVIKJAGERS Effektivitet har medført, at engelske Hurricane Jagermaskiner nu udstyres med to St. 40 mm Maskinkanoner. En 40 mm Granat har samme Slagkraft som en 2 tons Lastvogn med 80 km Fart.

Disse Maskiner har i Vesteuropa ødelagt saa mange Lokomotiver, at Lokomotivfabrikkerne nu har Forret ved Materiale og Arbejdskrafttildeling, endog for U-Baads-, Tank- og Flyvemaskinefabrikationen.

Samtidigt er Tysklands næststørste Lokomotivfabrik Tempelhof ved Berlin ved de engelske Luftbombardementer sat ud af funktion for ca tre Maaneder. I Rouen staar ligeledes lange Rækker af Lokomotiver og venter paa Reparation, fordi Fabrikken dér omtrent er ødelagt efter Luftangreb.

PØLSKE PARTISANER har standset et Tog, afvæbnet de tyske Vagter og befriet flere Hundrede arresterede Polakker, der skulde føres bort.

TYSKERNE SOM HERRE FOLK.

I et tidligere Nummer af KAMPEN bragte vi i Ud-
drag et Brev fra en af FÆDELANDETS Korrespon-
ter i Norge til Redaktør Bangsted. Korrespondenten beklagede sig i dette
Brev over, hvor umuligt det var for Nazisterne at faa Ørenlyd mellem de dan-
ske og andre ikke-tyske Arbejdere i Norge, og angav som een af de væsentlig-
ste Grunde hertil, at Tyskerne førte en Politik overfor de ikke-tyske Natio-
naliteter, som nødvendigvis maatte faa de ikke-tyske Folk til at tage Af-
stand fra al Nazisme. Paa alle Punkter blev Tyskerne behandlet bedre end ik-
ke-Tyskere, og dette var særligt grelt i Spørgsmaalet om Mad o.l. Korrespon-
denten paastod her, at Spisesedlen for Tyskerne altid var bedre end for andre,
og som et Bevis paa Rigtigheden af dette, er det lykkedes KAMPEN at fremskaffe
Spiseplanen for Søndag den 21.2.43 fra Strinda ved Trondheim.
Vi bringer Spiseplanen paa Tysk, men Ord, som ikke umiddelbart kan oversættes,
er i Parentes oversat til Dansk):

<u>für Deutsche</u>	<u>Speiseplan</u>	alle
<u>Sonntag 21-2-43.</u>		<u>für/Ausländer</u>
<u>Mittagskost:</u>		
80 gr Fleisch (Kød)		60 gr Fleisch
750 gr Kartoffeln		750 gr Kartoffeln
600 gr Frischgemüse (Grøntsager)		600 gr Frischgemüse
Suppe		Suppe
Pudding		
<u>Morgen- und Abendkost:</u>		
500 gr Brot		500 gr Brot
120 gr Wurst (Pølse)		80 gr Wurst
50 gr Butter (Smør)		40 gr Margarine
<u>Sonstiges: (Andet)</u>		
3 St Zigaretten		2 St Zigaretten
30 gr Drops		
3/4 Ltr Wein		

Lagerfuhrer
Küchenthal

GESTAPO PAA GADERNE OM NATTEN.

I de sidste Par Maaneder har det tjenst-
villige danske Politi hyppigt visiteret
Folk paa Gaderne om Natten. Dr. Best mener imidlertid ikke, at dette er til-
strækkeligt effektivt, og har derfor faaet gennemført, at herefterdags skal
de danske Politifolk, som foretager disse natlige Afpatruljeringer, ledsages
af en tysk Gestapomand, og det er Meningen, at i hvert Fald alle, der om Nat-
ten kommer med Pakker skal visiteres. Paa Politistationen skal der saa lige-
ledes sidde en Gestapomand, som kan gennemse alle indkomne Rapporter.
Visitationerne paa Gaderne maa derfor i den nærmeste Tid ventes at blive
betydeligt skrappere end hidtil, og alle der har "Pakker" at transportere,
maa derfor undlade at gøre dette om Aftenen og Natten.

UNDGAA DERFOR AT HAVE ILLEGALT MATERIALE PAA DIG OM NATTEN.

=====00000=====00000=====00000=====00000=====00000

" I D E A L I S T E R " U N D E R H A G E K O R -
S T.

NAZISTISKE STIKKERE
OG PROVOKATØRER.

I sidste Nummer af KAMPEN citerede vi Dele af det Brev, der af Sysseleder Gothenborg blev sendt til Fritz Clausen som Motivering for Udmeldelse af DNSAP. Senhar denne Udvikling taget Fart, og en Række af Smædebrev og gensidige Beskyldninger har cirkuleret livligt blandt Resterne af Fritz Clausens Parti. Selv om ingen af de Herrer er større Sandhedsvidner, er der dog paa den Maade afsløret et og andet, som godt kan have Interesse for en større Kreds.

Af det Materiale, vi er kommet i Besiddelse af, skal vi derfor citere følgende tiltalende Biografier: Fritz Clausen selv, praler af sine Heltegerninger paa tysk Side mod Russerne i Verdenskrigen og i det russiske Fangenskab derefter; lod sig d. 22. Februar 1915 tage til Fange af Russerne, og i det russiske Fangenskab førte han en privilegeret Tilværelse som Tolk. Han arvede 100 000 Kr. efter sin Moder, drak dem skyndsomst muligt op, hvorefter han blev uddannet til Læge paa Bekostning af "Sønderjydske Fond", hvortil han trods høje Indtægter dog nægter at betale sin Gæld. Hans Drukkenskab har holdt sig og er almindeligt bekendt indenfor hans Medarbejdere. For ikke ret lang Tid siden deltog han i et Soldatpaa Glacis-Cafeen, hvorfra han maatte væres døddrukken ud.

Paa sin Fødselsdag i 1941 kundgjorde han, at han vilde besøge de danske frivillige paa Østfronten, af hvilken Aarsag Nazipartiet hylkede den tapre Fører. Han skulde sogar modtages i Audiens af Hitler, men vendte dog slukøret hjem, idet det viste sig, at han ikke var naaet længere end til Himmler i Berlin, der efter, hvad Dr. Meissner har fortalt Provokatøren Dalsgaard, bagefter skal have ytret om Klavs Klumpe: "Er ist doch so dumm".

Og denne Mand har nu købt sig en hvid Hest og har engageret to Rideknægter for at forberede sig til Triumftoget ved sin Magtovertagelse.

Ligesom Tyskerne havde deres Röhm, der opfattes som typisk for den tyske Nazismes sædelige Niveau, saaledes har de "danske" Nazister deres Harry Nørup, der har været Fløjadjutant (hvad dette nu end betyder) hos Fører Fritz. Dette Subjekt er kendt for og mange Gange mistænkt for Uterlighed mod Drengbørn.

Typisk for Bevægelsen er det, at Nørup er udset til Ungdomsleder i det Ministerium, Fritz Clausen haaber at kunne danne. Af samme Skuffe er Erling Bache, der i sin Tid udsendes som Frontkorrespondent til Franco, hvor han hurtigt gjorde sig berøgt, idet hans erotiske Virkefelt strakte sig lige fra javanesiske Syngepigter til spanske Dreng og unge Mænd. Finansgeniet blandt Nazisterne er dog "Propagandaleder" Langgaard-Nielsen, ogsaa kaldet "Langfinger-Nielsen", der mange Gange er straffet for Bedrageri og Falsk, først mod

Assistent Hvid-Pedersen, Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring benytter sin Stilling til at give Gestapo Oplysninger om Firmaets Mønder.

Ingeniør, Kaptajn Holger Vinding Christensen, Leder af de danske Stikkere. Kvarter i Grand Hotel.

Cand. jur. Tretow Loof. Tidligere Landsleder for Nazistisk Studenterfraktion. Nu Gestapostikker.

Cand. jur. Teisen. Officer i den tyske Hær.

Reserve læge Emil Pedersen. Osse-rød Sygehus.

Stud. mag. Knud Hassing, opgav Studierne, da han er homoseksuel. Nu Medarbejder hos den berøgtede Dr. Lorenz Christensen, og angiver tidligere Kammerater indenfor K.U.

Stikker og Leverandør til Værnemagten Sædelighedsforbryderen, Direktør E.L. Bruun, Frdrbg. Alle 50. Har forbrudt sig mod mindreårige Endnu ikke straffet.

TYSKERNE ER NERVØSE FOR SABOTAGE. Til alle tyske Skibe, som lægger ind i Københavns Havn, bliver der af en tysk Marinesoldat udleveret følgende Besked fra den tyske Havnekaptajn for Københavns Havn (oversat fra tysk):

Havnekaptajnen København, den 1943
København. Til Kaptajnen paa

Fortroligt.

Vedrørende: Sabotage.

- 1) Der maa straks og fremtidig uafbrudt regnes med Sabotagehandlingar.
- 2) Den yderste Aarvaagenhed er nødvendig, særlig skal Nattevagten have strenge Instruksar om ikke at gaa fra Borde. Bl.a. skal de udenbords Afløb tilses med skærpet Opmærksomhed, og før Afgangen undersøges med Henblik paa eventuelle Fremmedlegemer.
- 3) Landgangen skal forsynes med Skilte, om at "Adgang er forbudt for Uvedkommende". Iøvrigt skal Besøg af Personer, der ikke hører til Besætningen, reguleres paa saadan Maade, at Sabotageforsøg fra denne Side er ude lukket.

Sign. Cammann

Korvettenkapitän (S)
und Hafenskapitän.

.....
DEN TJENSTVILLIGE NATTE VAGT L.Steffensen, Svensonsgade 57 St. har faaet 300 Kr i Belønning for at have fjernet Lunten paa en Bombe

FORSTAAELIG BAGGRUND FOR HUSTRUMORD. Som det vil huskes, myrdede den 4/5 en Falck-Mand i Maribo sin Hustru. Aarsagen til det var - hvad der selvfølgelig ikke blev offentliggjort i Aviserne - at hun var Kæreste med tyske Soldater. Der samles i Øjeblikket i Maribo Underskrifter til en Adresse, hvori man udtrykker sin Sympati med Manden.

ANTI-INVASIONSSOLDAT. En Mand henvedte sig i kastrup Lufthavn hos Værnemagten for at søge Arbejde i Lurthavnen. Der var ikke Brug for Folk derude, men den Officer, han traf, forespurgte, om det ikke var noget for Manden at faa et Job som Anti-Invasionsoldat. Disse Tropper skulde ikke bruges til Indsats i Udlandet, men udelukkende bruges mod Invasionen herhjemme, og skulde kasereres i Jylland. Hvis det havde Mandens Interesse kunde han henvende sig hos en vis dansk Officer, der havde Bopæl paa Ingeniørkasernen.

GENERAL MOTOR. I Anledning af at General Motors herværende Afdeling skal til at producere Flyvemaskiner til Tyskerne, skal der sendes en Del franske og hollandske Specialarbejdere hertil. Samtidig har Engländerne over Radioen advaret de danske Fabrikker mod fortsat at producere krigsvigtige Varer til Tyskerne.

S A B O T E R !!
=====

"K O R R E K T O P T R Æ D E N"

Tirsdag den 11 Maj kom en Frikorpsmand ind i Restaurationen Trocadero i Jernbanegade. Han forlangte Spiritus, hvilket Værten nægtede at servere, da Forræderen var stærkt spirituspaavirket i Forvejen. Derover blev Manden rasende, gik udenfor og hentede to andre Banditter, men da de paa deres højre- stede Forlangende stadig ikke kunde faa serveret, trak de Revolvere og vilde have fat i Værten. Tjeneren stillede sig imidlertid i Vejen og nægtede Passa- ge til Baren, hvor Værten selv serverede. Stemningen i Lokalet var meget op- hidset, og saafremt Værten ikke selv derfra, hvor han stod, havde beroliget Gæsterne - vel sagtens af Hensyn til Inventaret - saa havde Fyrene faaet de Klø, de trængte til.

Nu kom Politiet i stor Udrykningsvogn og afgjorde hele Sagen ved at kon- fiskere Patronerne fra Banditternes Revolvere og bagefter afleveredes Fyre- ne til Værnemagten.

Den nazistiske "Fælleskorrespondance" meddeler følgende som et absolut Undtagelsestilfælde:

For en Uges Tid siden trængte en tysk Officer sig ind i et privat Selskab i et Foreningslokale i Fredericia, og da han blev tilbagevist, vendte han til- bage med en Kommando paa ca et halvt Hundrede Mand, der raserede Lokalet, og overfaldt de tilstedeværende, kastede dem ud af Vinduerne, og i det hele taget opførte sig utilbørligt. Værnemagten har officielt udtrykt sin Beklagelse o- ver det forefaldne, og mener, at der maaske er Tale om et Tilfælde af "Krigs- kuller".

Den 12. Maj Kl. 16.30 steg to unge Mænd i 20-Aars Alderen op i en Linje 13. Efter at de havde sat sig, spurgte de i en temmelig hoven Tone Konduktøren, hvilken Linje de skulde stige om med. Han kunde ikke straks give dem Oplys- ning, men efter endt Billettering af de øvrige Passagerer, saa han efter i sin Gadefortegnelse og raabte Oplysningerne fra Døren ind til Vognen. Dette blev de meget fornærmede over og forlangte en mere uddannede Tiltaleform, hvilket de var vant til. Da Konduktøren paa Stoppestedet ved Hjørnet af Ama- gerbrogade og Amager Boulevard opfordrede dem til, enten at holde deres flæ- bede Bemærkninger for dem selv eller forlade Vognen, overfaldt de ham med Skældsord af værste Art og slog ham over Fingrene. Den ene viste, at han havde en Revolver, medens den anden trak et Legitimationskort op af Jakkelommen fra Gestapo og fortalte, at han nok skulde sørge for, at Konduktøren og de Passa- gerer, der forsvarede ham, skulde faa en bedre Opdragelse. Et Par resolute Passagerer sendte dem uden Hensyn til Legitimationskort og Revolver paa Ho- vedet ud af Vognen, ligesom flere tegnede sig som Vidner under en eventuel Retssag.

.....

SMØREXPORT TIL TYSKLAND I Tidsrummet 8. Jan. til 4. Marts i Aar exporteredes 5,2 Mill kg Smør til Tyskland mod 3,1 Mill kg i samme Tidsrum i Fjor, hvilket er en Stigning paa 68%, til Trods for at vor Smørproduktion laa lavere i Aar - nemlig i samme Tidsrum 12,8 Mill kg mod 14,4 Mill kg i Fjor. Desuden "aftog" Værnemagten 192.000 kg i det nævnte Tids- rum i Aar mod 136.000 kg i Fjor. I Begyndelsen af 1942 tog Værnemagten 17 000 kg om Ugen, fra Midten af 1942 steg det til 20 000 kg om Ugen og nu altsaa til 24 000 kg om Ugen.

.....

EUROPA KABEL er Navnet paa et nyt tysk Propagandatidsskrift, der nylig har set Dagens Lys herhjemme. Det skjuler sig under en "saglig" ka- ske, men Tendensen fremgaar bl.a. af, at Professor Gudmund hatt og Direktør Chr. H. Olesen var blandt de første Bidragydere. Blandt andre kan nævnes den na- zistiske Prof. With-Knudsen fra Trondhjem, der kort før Krigen fik en meget

Side 8

KAMPEN Nr 13.

langvarig Fængselsstraf for at forføre mindreårige Dreng. Imidlertid skal Tidsskriftets Existens nu være truet, idet det hidtidige Bogtrykkeri har opsagt Overenskomsten af Frygt for Sabotage paa Maskinerne og en Række andre Bogtrykkere har afslaaet at paatage sig Arbejdet af samme Grund.

A L L E V E G N E F R A .

Tyskland Englandernes hidtil bedste Luftangreb blev foretaget af 19 Lancasterers mod Dæmningerne over Floderne Ruhr og Weser. Disse Dæmninger tjener til at regulere Vandtilførslen til Ruhrdistriktet, idet Floderne har for meget Vand om Vinteren og for lidt om Sommeren. De frigjorte Vandmasser har forårsaget Oversvømmelser paa henholdsvis 100 og 80 km Længde nedenfor Dæmningerne og har revet Broer og Jernbaner bort. Derved er over 100 000 Tyskere hjemløse. Dortmund-Ems Kanalen, der er en af Tyskernes vigtigste Transportveje og ligger højere end Floderne, faar Vand fra Dæmningerne, saaledes at der nu ikke kan sluses Skibe ind i og ud af Kanalen. Da den tørre Tid er inde nu, vil det sige, at hele Ruhrdistriktet har for lidt Vand hele Sommeren, hvilket indskrænker Produktionen og hindrer Brandvæsenets Arbejde i Tilfælde af Luftangreb. Det vil vare mindst eet Aar at reparere Dæmningerne, og saa er det Tørtid igen, saaledes at det ikke bliver under denne Krig, Ruhr igen kommer op paa fuld Arbejdskraft.

En flyvende Fæstning har under et stort Angreb paa Wilhelmshafen skudt elleve tyske Jagere ned. Maskinen maatte selv gaa ned i Vesterhavet, men hele Besætningen blev reddet af Englanderne.

Holland I Holland har der fundet mange Uroligheder Sted, flere Steder har det udviklet sig til regulære Kampe. Grunden er Tyskernes Forsøg paa at dende alle tidligere Soldater til Tyskland. Man regner med, at ca 200 Hollandere er blevet dræbt eller henrettet i Maj.

Belgien I Belgien bliver ca 4000 Mennesker anholdt hver Maaned for Sabotage, og omtrent 200 bliver henrettet pr. Maaned.

Italien og især Øerne Pantellaria, Sardinien og Sicilien udsættes for daglige Bombardementer af allierede Flyvere. Livorno og Neapel er hver blevet angrebet af 100 flyvende Fæstninger. Der er sket stor Skade paa et Olieraffinaderi, en Flyvemaskinefabrik og paa Skibe i Havnene.

En fremtrædende Fascist har paa et Møde i Italien udtalt: "Vi skal vinde Kri-gen, og vi maa derfor overgaa vore Fjender i Grusomhed". Han foreslog derfor, at de engelske Fanger skulde anbringes paa de mest udsatte Steder, saa de først blev dræbt i Tilfælde af Luftangreb.

Det meddeles fra Washington, at Italien gennem Mellemmænd har søgt Særfred med U.S.A. for at faa Mulighed for amerikanske Transporter til det udhungrede Land. Dette er dog afslaaet af Amerikanerne, der kræver betingelsesløs Kapitulaton til alle de Allierede.

Sovjetunionen Tyskerne har i Maj mistet 2000 Fly paa Østfronten, og de to første Dage i Juni ligger Tabet paa 250 Maskiner. De russiske Tab for Maj ligger omkring 500 Maskiner.

Da Hospitalerne i Stalingrad er fuldstændig ødelagte, er der i England startet en Indsamling for at bygge et nyt Hospital i denne By. I Spidsen for Indsamlingen staar Lloyd George, Arkebispem af Canterbury og den engelske Overrabbiner.

En engelsk Journalist meddeler fra Voronesh, at Tyskerne har plyndret denne By, som ingen By er plyndret før. 150 store Lastvogne er kørt til Tyskland med Møbler, Pianoer, Kunstgenstande osv. hver Dag gennem flere Maaned.

Abbesinerne har bedt om at faa Lov til at lade deres bedste Tropper deltage i Invasionen i Italien.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

BILAG

Til alle Organisationer og Ledelser

ANGAAENDE TESER OG NYTAARSOPRAAB:

Nytaarsopraabet skal snarest muligt læses af alle Medlemmer. Om Ledelsen vil fremstille det i flere Eksemplarer, maa den selv afgøre. Men hvis Politiet senere ved evt. Husundersøgelse hos en Kammerat finder et Eksempel af Opraabet, bliver Følgerne sikkert alvorlige, saa det maa behandles med Forsigtighed.

Teserne af 1. Januar 1942 skal studeres af alle Medlemmer og saavidt muligt kollektivt, saa man ved Drøftelse af hvert enkelt Punkt (hver enkelt Sætning) faar skabt mest mulig Klarhed. Disse Drøftelser maa dog arrangeres med megen Forsigtighed, saa de ikke paadrager sig "Uvedkommendes" Opmærksomhed. Teserne er og maa være meget kortfattede og politisk koncentrerede. Hvert Ord, der siges i dem - og hvert Ord, der ikke siges - har Betydning.

"Gode Raad..." medfølger som Tillæg i nyt Optryk. Skal ogsaa indgaaende studeres. De fleste af Arrestationerne og Domfældelserne siden "Danske Toner" udkor, kunde være undgaaet, hvis de gode Raad var blevet fulgt. Husk endvidere at indskærpe, at man ikke under nogen Omstændigheder maa indlade sig paa at give Politiet Oplysninger om Partiet, dets Ledelse, om hvorfra Materiale stammer osv.

FEJL, DET MAA VÆRE SLUT MED:

Til Uddybning af Teserne skal vi her omtale nogle enkelte Eksempler paa grove politiske Fejl, der er begaaet i Arbejdet og Agitationen:

Angaaende Krigens Karakter: I en Organisation menes det, at man offentligt i Agitationen skal fastslaa Englands-USA's Imperialisme og angribe disse Lande. - Konsekvensen heraf maa være, at saa fører ogsaa Sovjetunionen en imperialistisk Krig og at saa er det Imperialisme at kæmpe for Danmarks Frihed!! Kun Aksemagterne fører Erobringskrige, uretfærdige Krige som Marx og Lenin har defineret det. At England-Amerika ikke ophører med at være kapitalistiske og imperialistiske, fordi de i Forbund med Sovjetunionen forsvarer sig mod Aksemagterne, er naturligvis rigtigt. Men for det første: Det ændrer ikke ovennævnte Grundsætning. For det andet: Hvad i Alverden skal det kunne gavne at raabe op om dette?

En anden Organisation udgiver et Skrift, kaldet "Sandheden". Her forklares om Antikominternpagten, at den er "i første Række" rettet mod Sovjetunionen - "derefter" mod den arbejdende Befolkning i alle Lande. - Saa har Hitler altsaa Ret i sin Paastand om, at han kun bekæmper Bolsjevismen og Marxismen?! - Vi gentager, hvad saa ofte er sagt: Hitlers Paastande om, at han kun fører "Korstog mod Bolsjevismen" er Løgne, der skal skjule, at han fører en simpel imperialistisk Erobringskrig, som i det mindste i lige saa høj Grad er vendt mod England og Danmark som mod Sovjetunionen. Og hvad der skal fremhæves herhjemme, er at Antikominternpagten bl. a. er vendt mod Danmark - ja, for os danskere maa vurderes som i første Række vendt mod Danmark. Den skulde jo bruges til yderligere at indordne Danmark under Tyskland. - Det er beklageligt, at vi har Organisationer, som ikke fatter disse enkle Sandheder, men i Stedet endogsaa gentager Hitlers Argumenter.

Hvad Krigen og hvad vor Kamp gælder: "Folkets Kamp" Nr. 1 forklarer, at "Sovjetunionens Kamp mod Nazismen er ikke kun en Stats Kamp mod en anden. Det er Socialismens Kamp mod Fascismen, mod Barbariet....osv." Sammenlign dette med Tesernes Punkt 1. Hvis Krigen kun var en Krig Socialisme kontra Fascisme - saa vilde det blive umuligt at faa det store Folkeflertal herhjemme til at vende sig imod Tyskland, da Folkets Flertal jo (endnu ikke) er klar over, at Socialismen er i dets Interesse. Kampen staar ikke "Klasse mod Klasse", men den gælder Danmarks Frihed. Hvad vi siger om den internationale Side af denne Kamp, maa harmonere hermed.

Udgiven af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

- 2 -

"Kampen" (unummereret og udateret Nummer) forklarer i en meget lang ledende Artikel, at det er Kommunismen og intet andet, der skal befri Europas Folk, agiterer for "den revolutionære Udvej" og kører op med en Masse totalt misforstaaede Citater af Lenin fra en helt anden Situation. Som de undertrykte europæiske Folks Hovedparole sluttes med "Leve Kommunismen!" - Overfor dette henvises paany til Teserne saavel som til alt, hvad Centralkomiteen hidtil har udgivet (men som "Kampen"s Redaktør aabenbart ikke har læst). Det er prisværdigt at studere Lenin, men se saa, hvad han har skrevet om nationale Befrielseskrige. Det er saadanne Krige, de europæiske Folk fører nu.

Arbejdernes Stilling til Krigen: Herom burde ikke være Tvivl, navnlig ikke for Kommuniste i et tysk-okkuperet Land under en Krig, hvor Sovjetunionen deltager paa den ene Side. Men i en Organisation har man rejst Spørgsmaalet om ikke de engelske og amerikanske Arbejdere man bekæmpe Strejkeforbudene i deres Lande. SVAR: Egentlig kunde man undlade at spille sin Tid med at opkaste den Slags Spørgsmaal i vort danske Parti, hvor vi ellers har nok at gøre. Man kunde have Tillid til, at det klarer de engelske og amerikanske Arbejdere og Kommuniste nok selv. Men hvis det var Danmark, der sammen med Sovjetunionen førte en Forsvarskrig mod Hitler-Tyskland, mener Forespørgerne saa, det vilde være hensigtsmæssigt at strejke ved Transporten eller paa Rekylfabriken eller andetsteds? Formentlig dog ikke. Antagelig anlagges Arbejderne i England-Amerika et lignende Synspunkt, samtidig med at de, uden at strejke, varetager deres Interesser paa bedst mulig Maade. - Det er vel lige saa selvfølgeligt, at man i de undertrykte Lande ikke ligefrem fremmer Krigsproduktionen?!

AVISER ELLER FLYVEBLADE:

Adskillige Organisationer i København og Provins udgiver dupliserede Aviser, andre udgiver maanedlige "Bulletin'er. Der er intet i Vejen for, at man kan udgive en saadan Avis hver Maaned eller hver 14. Dag - men de hidtidige Eksempler og Erfaringer er ikke gode. Hvis "Avisen" skal salges, maa den alene af Forsigtighedsgrunde fraraades. Og teknisk betaler den sig ikke, den sluger for meget Papir paa Grund af Margin, Spalteinddeling etc.

Vi vil i højere Grad tilraade Nyhedsbulletin'er, hvori man bestræber sig for at give mest muligt Materiale og Oplysning, men mindre for at skrive lange filosofierende, teoretiserende eller frasefyldte Artikler. Først og fremmest vil det være paa sin Plads at mangfoldiggøre "Politiske Maanedsbreve", saa deres Oplag bliver noget større. Enkelte Afsnit af Maanedsbrevene kan ogsaa mangfoldiggøres for sig i større Oplag - f. Eks. Artiklerne i "Tillægget". Det er derimod ikke tilladt under Navn af "Politiske Maanedsbreve" at udsende noget, som ikke har staaet i de originale. - Men vil man, kan de suppleres med lokale Bulletin'er.

Desuden kan det i meget høj Grad anbefales at udgive Flyveblade og Løbesedler ved konkrete Foranledninger, saavel om almindelige som om lokale Spørgsmaal. Pas kun paa, at disse bliver fyldt med Realiteter og ikke med fraser, endvidere at de ikke beskæftiger sig med alt muligt andet mellem Himmel og Jord, end det Forhold, der angivelig har været Aarsagen til, at Flyvebladet blev udsendt.

Og hvad der end udsendes: Det skal ligge paa Partiets politiske Hovedlinie og tjene Rejsningen og Organiseringen af det danske Folk til samlet Kamp for sin Frihed!

1/1 - 42.

Sekretariatet.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

TIL SAMTLIGE ORGANISATIONER OG MEDLEMMER

K a m m e r a t e r !

Et halvt Aar er gaaet, siden Hitler-Tyskland begyndte sin imperialistiske Overfaldskrig mod Sovjetunionen og siden Myndighederne i Danmark, i Samarbejde med Gestapo forsøgte at undertrykke vort Parti og forhindre dets Arbejde. I et halvt Aar har vi maattet øve vor lovlige politiske Virksomhed til Danmarks Gavn under illegale Forhold, vanskeligere end noget politisk Parti i Danmark nogensinde har kendt dem.

Under disse Forhold, under dette Pres, med hundreder af vore bedste Kammerater indesparret og med Truslen om Fængsling og Straf hængende over Hovedet paa ethvert aktivt Medlem, har vi haft den største, den mest betydningsfulde og den haardeste Arbejdsopgave, vi nogensinde har staaet overfor. Men vi kan idag med Stolthed konstatere, at var der end Mangler, Svagheder og Fejl i dette vort Arbejde, saa har dog Partiet i det store og hele vist sig den store Opgave voksen og bestaaet den historiske Prøve. Partiet er intakt, trods alle Forfølgelser. Det er stærkere og mere indflydelsesrigt end da Forfølgelserne satte ind den 22 Juni. Arbejdsrådet og Kampaanden i vore Rækker er den bedst mulige og Resultaterne af vort Arbejde er allerede betydningsfulde.

Idet Centralkomiteen konstaterer dette, ønsker vi ved Aarsskiftet at udtale en Tak og en Anerkendelse til hele Partiet, til alle Organisationer, alle Medlemmer og alle Medkæmpere. Vi sender vor Hilsen - først og fremmest til de Kammerater, som uden Anklage, Lov eller Dom er kastet i Koncentrationslejr og alle dem, som paa Grund af deres Arbejde for Danmarks Frihed er blevet fængslet og idømt haarde Straffe efter den 22. Juni, og hvoraf de flest har vist straalende Eksempler paa, hvorledes en Kommunist optræder som Repræsentant for sin Sag og til Værn for sit Parti overfor Politi og Domstole. Vi sender vor Hilsen til alle Partiorganisationer og til hver eneste Kammerat, som i trofast, byrdefuldt, offerkrævende Arbejde har været med til at sikre Partiets Eksistens, at muliggøre dets Virksomhed, at sætte det i Stand til at gøre sin historiske Indsats for vort Land og Folk i Kampen for at afkaste de fascistiske Undertrykkeres Aag.

Nu, ved Aarsskiftet er Situationen igen forandret. Krigen omfatter hele Kloden og Hitlers og Mussolinis Hære er begyndt at lide frygtelige Nederlag, først og fremmest paa Grund af den røde Hærs Styrke og Kampmod. Mens Aaret 1941 var det Aar, hvor Fascistmagternes Styrke tilsyneladende uafbrudt voksede, saa bliver 1942 Aaret, hvor deres Nederlag og Folkenes Befrielse indledes, maaske fuldbyrdes. Men denne Vending i Udviklingen gør samtidig de tyske Fascisters og deres danske Haandlangeres Handlinger mere desperate, og vi maa regne med en kraftig Skærpelse af Forfølgelserne og Overgrebene mod vort Parti saavel som mod alle, der kæmper for Danmarks Sag. Det vil blive forsøgt at knuse vort Parti eller tetterisere det til Passivitet, idet man derved vil berøve det danske Folks Frihedskamp dens organiserede Fører.

Samtidig med, at vor Kamp har faaet uendeligt større Muligheder og at vi kan øjne dens sejrrige Afslutning, bliver den alvorligere og mere kræverde for os alle. Men vi stoler paa, at hele Partiet, hver enkelt Organisation, hvert enkelt Medlem forstaar, hvad det gælder og hvilke Forpligtelser, det medfører. Danmarks ydre og indre Fjender skal faa at mærke, at ogsaa i vort Land findes Bolsjeviker, hvis staalsatte Vilje og ukuelige Energi ikke kan Knækkes. Lad os alle yde vort mest mulige i vor fælles Kamp i 1942. Sejrens og Afregningens Time vil ikke udeblive!

Nytaaer 1942

Med kammeratlig Kamphilsen

PAA CENTRALKOMITEENS VEGNE

A k s e l L a r s e n

Udgiivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

TESER AF 1. JANUAR 1942

1. Med den tyske Offensivs Sammenbrud i Sovjetunionen og med Japans og USA's Indtræden i Krigen, er denne kommet ind i en ny Fase, og omspænder praktisk talt hele Jordkloden. Krigen er fra Aksemagternes Side en imperialistisk Erobringskrig. Sovjetunionen fører en national Forsvarskrig, der samtidig er en Krig til Forsvar for Socialismens Resultater og en Krig for de europæiske Folks Frihed. De kapitalistisk-demokratiske Magter, fremforalt England og USA, som er i Forbund med Sovjetunionen, fører en Fremskridtskrig, som tjener de undertrykte Folks og den antifascistiske Kamps Interesser. Folkene i alle Lande er interesseret i en Sejr for Sovjet-England-USA og et Nederlag for Aksemagterne.
2. Den røde Hær, som hidtil har båret Hovedbyrden i Kampen mod den fascistiske Krigsmaskine, har vist, at Hitlers Militærmægt ikke er uimodståelig, og er begyndt at tilføje Fascisthærens frygtelige Nederlag. Samtidig lider Aksemagterne Nederlag i Afrika. Japans Indtræden i Krigen er dels et Forsøg paa at udnytte Situationen, mens det endnu er Tid, dels paa at hjælpe Aksepartnerne i Europa ved et kritisk Vendepunkt, men Japans øjeblikkelige Resultater kan ikke sikre det Overrægt i det lange Løb. I alle undertrykte Lande vokser den organiserede Modstand mod de fascistiske Undertrykkere. I Tyskland og Italien er der stigende indre Vanskeligheder og Spænding. "Antikomintern-Pagten"s Udvidelse var dels et Forsøg paa at konsolidere den fascistiske Hjemmefront, dels paa at binde visse europæiske Statsledere fastere til Tyskland, dels et Forsøg paa endnu engang at bluffe med Paastanden om "Korstoget mod Bolsjevismen". Ligesom Tyskland i Forsommeren 1941 (bl.a. gennem Udsendelsen af Hess) forsøgte at opnaa en midlertidig Fred med England for at undgaa en Tofronts-Krig, saaledes har man (paa Antikomintern-Teatrets Tid!) haft Følere ude for at opnaa midlertidig Fred med Sovjetunionen. Alle disse Bestræbelser er afvist og alle Aksemagternes Modstandere har kategorisk erklæret, at de ikke slutter Separatfred. Forbundet mellem Sovjet-England-USA er "en reel Ting" (Stalin).
3. Den Fløj af Regeringen og Overklassen i Danmark, som gennemtvang Tilslutningen til Antikomintern-Pagten, har hermed aabent forraadt Danmark og det danske Folk. Saavel i Regeringen som i Regeringspartierne var Modstanden mod Pagten alvorlig og Modstanderne var Tilhængerne talmæssigt langt overlegne. Regeringspartiernes Rigsdagsgrupper var omtrent eenstemmigt imod. De bøjede sig alligevel under Paaskud af at det ikke maatte se ud, som om de "solidariserede sig med Kommunismen" og idet de gensidig forsikrede, ikke at ville gaa med til yderligere Indrømmelser. For Venstres og de Konservatives Vedkommende har det herved spillet en Rolle, at de er forbundet med den reaktionære Højfinans og at en stor Del af deres Vælgermasse (Bønderne o.a.) formentes at være økonomisk tjent med den Indenrigspolitik, Forholdene har muliggjort. Afgørende for Socialdemokratiet blev det bl.a., at de faglige Ledere, i tro Konsekvens af hele deres hidtidige Holdning, anbefalede at give efter i Haab om derved at undgaa "norske Tilstande".
4. I selve Folket var Modstanden mod Pagten omtrent eenstemmig. Folket forstod, at det aldeles ikke drejede sig om "Bekæmpelse af Bolsjevismen", men om at indordne Danmark yderligere under Tyskland, som fører en imperialistisk Krig for at erobre og undertrykke hele Verden. Manglende Tro paa Folket i Forbindelse med manglende politisk og historisk Perspektiv (herunder ogsaa Momenter af personlig Art) er Forklaring paa, at Pagtens Modstandere i Regering og Rigsdag, paa trods af Folkets Mening gav efter.
5. I de spontane Meningstilkendegivelser mod Pagten mærkedes ikke en Deltagelse fra Arbejderklassen, der stod i Forhold til dens Styrke og Betydning. Dette skyldes det socialdemokratiske Bureaukratis og Organisationsapparats uhyre Magt indenfor Arbejderbevægelsen samt den Indflydelse, Reformismen endnu har paa Arbejderne. Men ingen kunde dog være i Tvivl om Arbejdernes Mening med Hensyn til Pagten, saalidt som med Hensyn til hele Indrømmelsespolitikken.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

- 2 -

6. Pagtens Modstandere i Regering og Rigsdag forsikrer, at "næste Gang" vil de absolut sige nej. Samtidig forklarer de ivrigt, at Pagten reelt intet betyder, og søger derved at sløve Folkets Vagtsomhed. Imens er Tyskerne og Tyskervennerne i Regeringen i fuld Gang med stilfærdigt men energisk at forberede Pagtens Ikrafttræden for Danmark, hvilket i første Omgang vil betyde begyndende Jødeforfølgelser, yderligere økonomisk Udplyndring af Landet, større Arbejdereksport til Tyskland osv., ligesom der allerede føres forberedende Forhandlinger om Indkaldelse af danske Soldater, enten til Indsats ved Østfronten eller til (under Gestapo- og SS-Kontrol) at afløse tyske Troppestykker i Jylland, saa disse kan sendes til andre Fronter.

7. Samtidig er yderligere reaktionære Fremstød paa det indenrigspolitiske Omraade i fuld Gang. Regeringen har definitivt sagt nej til DsF's 7 Punkter og DsF bøjer sig. Der forberedes en Overenskomstsituation uden Lønkomensation for Pristigningerne, samt en Revision af Sociallovgivningen i reaktionær Retning. Til Støtte for dette Arbejde gennemfører Politi og socialdemokratiske Fagbureaukrater i Fællesskab en yderligere "Udrensning" af kommunistiske og andre klassebevidste og ærlige danske Tillidsmand i Fagbevægelsen. Den Del af Socialdemokratiets Førerkliker, som med Stauning og Kjørboel er gaaet ind for at Danmark skal underordne sig Hitler-Tyskland, arbejder paa at konsolidere sit Magtapparat, saavel i Socialdemokratiet som i Arbejderbevægelsen overhovedet. I denne Forbindelse sker Reorganiseringen af den socialdemokratiske Presse, som gennemføres paa Fagforenings-Medlemernes Bekostning.

8. Tilliden til Regeringen og Troen paa den "nationale Samling" er alvorligt svækket i hele Folket. I Arbejderklassen nedbrydes Dag for Dag Tilliden saavel til Regeringen som til Socialdemokratiet, samtidig med at Sympatien for Kommunisterne, Begejstringen for Sovjetunionen og Hadet til Besættelsesmagten vokser. Nazister og andre tyske Agenter forsøger at udnytte denne Situation til at skaffe sig Indflydelse blandt Arbejderne (Udgivelsen af "Arbejdet", Dannelsen af "Fagoppositionen"). I andre Befolkingskrese, ikke mindst blandt borgerlige Intellektuelle, er den nationale Kampbevægelse i rask Vækst, omend den foreløbig mangler Klarhed, Perspektiv og Organisation samt indbyrdes Forbindelse og - frem for alt - Forbindelse med Arbejderklassen. Og kun en national Frihedsbevægelse, hvori Arbejderklassen er den førende Faktor, kan faa virkelig Betydning.

9. Partiet har som Hovedformaal for alt sit Arbejde, at medvirke til Organisering af en saadan national Frihedsbevægelse, saaledes at Danmark, i Kampen for sin egen Frihed kan staa solidarisk med Europas øvrige, for Friheden kæmpende Nationer. For Hensynet til denne Kamp og denne nationale Enhedsfront maa alle andre Hensyn vige. Partiet arbejder uforbeholdent sammen med alle, som vil kæmpe for samme Sag.

10. Selv om man ikke maa glemme eller forsømme Arbejdet for den nationale Rejsnings Organisering blandt andre Befolkningselementer, ikke mindst blandt Landbrugere, saa er det den mest betydningsfulde, mest tvingende, mest nærliggende Opgave at oplyse, rejse og organisere Arbejderklassen til at tage Førerskabet i Danmarks nationale Frihedskamp, samtidig med at den bekæmper den sociale Reaktion her i Landet. Det maa herved erindres, at det langt fra er hele Socialdemokratiet (heller ikke hele Socialdemokratiets eller Fagbevægelsens Ledelse), der er blevet Klasseforrædere og Landsforrædere.

For at faa bragt den nationale Frihedskamp til Udfoldelse er det nødvendigt at gennembryde den især af Reformisterne indpodede Fejghedens og Selvopgivelsens Aand ved at gøre det klart, at Hitler-Tysklands Nederlag er uundgaeligt, men at det kun kan hidføres gennem Kamp og at baade Danskernes Stilling som Nation og Arbejderklassens Stilling i det danske Samfund for mange Aar vil afgøres af, hvilken Indsats for Sejren, der gøres nu. Det er nødvendigt at sprede Oplysning om de tyske Fascisters Udplyndring og Undertrykkelse af Landet, om hvem, deres Agenter er og hvor og hvordan de virker. Det er nødvendigt uforfærdet at tage Initiativet til

- 3 -

Organisering af Modstand paa bredeste Grundlag mod Tyskernes og deres Agenter's Undertrykkelsesforanstaltninger og Overgreb.

11. Vort Arbejde kan kun lykkes, naar hele Partiet, fra øverst til nederst forstaar dets Betydning og er i Stand til at vurdere Situationen og Udviklingen, samt at udføre Arbejdet politisk rigtigt. Trods udført godt Arbejde og opnaaede store Resultater i de forløbne seks Maanedes, maa det fastslaas, at der stadig er alvorlige politiske Svagheder, hvoraf de vigtigste er:

a) Tendens til Sekterisme, til politisk Isolering fra Massen af det danske Folk. Manglende Forstaaelse af, at det internationalt drejer sig om Forsvar mod Tysklands og de andre Aksemagters imperialistiske Erobringskrig og at det for Danmarks Vedkommende drejer sig om hele Folkets samlede Kamp for national Frigørelse. (Teserne af 10. Juli og "Orientering om Situationen" af 23/6 bringes i Erindring!).

b) Svigtende Evne til taktisk rigtig Optræden i Fagforeninger og andre Masseorganisationer i enhver opstaaet Situation. Skematisme, manglende Forstaaelse af, at en ny Udvikling, en forandret Situation kræver en ny Taktik, selv om vor politiske Hovedlinje ikke er ændret. I visse Tilfælde Kapitulationstendenser overfor reformistisk Tryk.

c) Mangelfuld Initiativ og svigtende Evne til selvstændig Handling, hvilket under de raadende Forhold kan bevirke alvorlige Tempotab eller bevirke, at vi bliver Halehang paa Masserne.

d) Foruden at indeholde ofte alvorlige politiske Fejl (se under "a"), er meget af det lokalt udgivne Materiale abstrakt og derfor temmelig værdiløst.

En hurtig Overvindelse af disse politiske Svagheder er ubetinget nødvendig.

12. Betingelsen for, at de politiske Opgaver kan løses er, at vort Parti eksisterer og styrkes, og at dets Arbejde (som skal bringe vor Politik ud til Masserne) betydelig forstærkes. Partiet har paa udmarktet Maade staaet sig gennem seks Maanedes Illegalitet, men der er paa det organisatoriske Omraade en Række meget alvorlige Mangler, af hvilke de vigtigste fremhæves:

a) Uhyggelige Tilfælde af Uforsigtighed, manglende Vagtsomhed overfor Provokatorer og Stikkere, Løsmundethed (grænsende til forbryderisk Sladderagtighed!).

b) Svigtende Partidisciplin. Under Forhold som de nuværende er en jernhaard bolsjevikisk Disciplin mere end nogensinde nødvendig.

c) Misforstaaet Tro paa, at Partidemokratiets Former kan være de samme nu, som under legale Forhold.

d) Langsomhed, hvad angaar Forbindelsen mellem Partiinstanserne, samt hvad Fordeling af Materiale og hvad Afregning angaar. I denne Gren af Arbejdet er Forsigtighed naturligvis yderst paakrævet, men Forsigtighed er i de fleste Tilfælde bedst forbundet med hurtig Ekspedition. Det indskærpes, at Funktioner og Forbindelsesveje ikke maa sammenblandes.

De nævnte og andre organisatoriske og arbejdsmæssige Mangler skal skaffes ud af Verden. Ogsaa i denne Forbindelse erindres om Teserne af 10. Juli, om "Orientering om Situation" og om "Gode Raad, som bør følges".

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti, Amager 1941-1943

LAND OG FOLK

POLITISKE MÅNEDSBREVE

Nr. 11 - 6 Sider - Udsendt af Danmarks kommunistiske Parti - Afsluttet 2. April 1942

DEN MILITÆRE SITUATION

I den sidste Tid er der ikke sket store synlige Begivenheder - I Østen synes Japanerne at maatte bruge megen Tid til at samle sine voldsomme og langtrækkende Fremstød. Med Erobringerne i Øst samt delvis Ny Guinea har de stødt mod henholdsvis det vestlige og det østlige Atlanterhav. I Vesteuropa foregår der en Kamppause. I Atlanterhavet er der en Kamppause. I Atlanterhavet er der en Kamppause. I Atlanterhavet er der en Kamppause.

Sultestrejke i Konzentrationslejren Nazi-Inspektøren i Horsørød, Hr. Bertzen (der vil faa sin fortjente Straf, naar hans tyske Venner er ude af Landet) havde bestemt at Maler Emanuel Hansen paa Grund af "Disciplinærforseelse" skulde fra Horsørød til Vestre Fængsel. Her blev han holdt strengt isoleret, maatte ikke komme sammen med de øvrige Fanger, ikke skulde have nogen kontakt med dem efter yderligere to Dage at knække halsen. Myndighederne lykkedes det dem efter yderligere to Dage at knække halsen. Myndighederne kendte naturligvis intet til Sagen, da den blev forelagt for Regeringen. Som Protest herimod havde troet han, han er Justitsminister for?

Politistaten Danmark: Tobaksarbejder Volmer Svendsen i København er af Arthur Andersen ulovligt idømt 1 1/2 Maaneders Fængsel for at have fremstillet og udbredt kommunistiske Tryksager. Myndighederne turde ikke meddele hans Navn til Offentligheden, men kun at "en Tobaksarbejder" var dømt. - Lovrigt afsiges der næsten daglig Domme over Folk, der har krænkede Tyskland eller Værnemagten ved deres Optraeden. Det er dog endnu ikke forbudt at fløjte "Lili Marleen".

Skal man have Frikorps Danmark? Frits Clausen har anmodet den tyske Regering om snarest at faa Frikorps Danmark og den danske Del af Regiment Nordland hjem, for at de - bevæbnet - kan hjælpe ham med at tage Magten. De tyske Myndigheder ind trods alt blevet Obersturmbannführer. Dette er en Mængde af skandinaviske og nordtyske Tropper til Norge og Finland har et d "diversion" og at koncentrere saa man benmagt kan hindre dette Land i at skaffe sig Sværrig - uden Hensyn til at af tyske "Crlovsrejsende".

1 Aar og 3 Mdr.s Fængsel.
 For Fremstilling og Uddeling af kommunistiske Skrifter.
 En 32-aarig Tobaksarbejder er ved Københavns Byret idømt Fængsel i 1 Aar og 3 Maaneder for at have fremstillet Skrifter med kommunistisk Indhold og afleveret dem til andre med Omdeling for Øje.

Hitler bestræber sig feberagtigt for at besatte Lande. Hensigten var, at der er der dog store Vanskeligheder, nemlig at angribe Sovjetunionens Grænser og at koncentrere saa man benmagt kan hindre dette Land i at skaffe sig Sværrig - uden Hensyn til at af tyske "Crlovsrejsende".

S O L
H V E R V

SOLHVERV

... og i dobbelt Betydning.
 Dels fordi dette udkommer paa
 et Tidspunkt, der markeres af
 den aarlige Tilbagevenden til
 den lyse Tid, og dels fordi
 vi nu kan se frem til det Sol-
 hverv, som hele det undertrykte
 Europa sammen med de frie Na-
 tioner kæmper for: Nazismens
 Nederlag.

 Det forløbne Aar har været ka-
 rakteriseret af Nazismens Til-
 bagetog paa alle Fronter. Den
 røde Hær straalende Sejre i
 Sovjetunionen, der igen skabte
 Baggrunden for de engelsk-ame-
 rikanske Sejre i Afrika, paa
 Sicilien, Italiens Kapitulation.

on osv., det var Aarcts Begi-
 venheder. Og de bliver her
 genfortalt ikke med Tekst, men
 i Billeder, alle hentet fra
 "Dagens Nyt".

Videre har vi laant Artiklerne
 fra det maanedligt udkomne
 "Nyt fra Sovjetunionen".

Og saa haaber vi Læserne vil
 finde Fornøjelse i Tegningerne
 og at Artiklerne vil virke in-
 spirerende til at søge yder-
 ligere Stof til Oplysning om
 Sovjetunionen, den stærkest
 medvirkende Aarsag til, at de
 undertrykte Folkeslag snart
 kommer til at opleve det store
 Solhverv: FRIEDEN TIL AT BE-
 STEENRE ISØDET LAND.

Udgiverne

JANUAR

FEBRUAR

MARTS

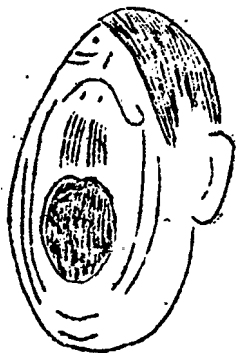
"De tysk-fascistiske Landrøvere har til Hensigt at erobre fremmede Territorier og slæbebinde deres Befolkninger; vi har ikke sønden Maal og kan ikke have det. Vi kæmper for vort Lands Befrielse og dermed for de undertrykte Landes Befrielse. De tysk-fascistiske Landrøvere har til Hensigt at pøtvinge de undertrykte Lande deres Statsform og underordne dem det tyske herrefolk; vi har ikke og kan ikke have den Slags Maal, vi kæmper for Genoprettelsen af de undertrykte Folks territoriale Uafhængighed og den frie Ret for ethvert Folk til at ordne sine egne indre Forhold."

Fra Stalins

Tale

6. November

1942

„FØRER“-ORD

OM DEN RØDE HÆR

"Tyskerne betvivler, at Sovjethæren endnu er manøvredygtig" (Berl. Tid. 2/7 41).

"I disse 3 1/2 Maaned, mine Soldater, er der nu endelig skabt Forudsætning for det sidste vældige Hug, der endnu før Vinterens Komme skal knuse denne Modstander Vi kan nu tilføje ham det dødelige Stød" (Hitler 2/10 41).

"Jeg kan i Dag sige, at denne Modstanders Kraft er brudt og aldrig mere vil rejse sig" (Hitler 3/10 41).

"Tyskerne anser det ikke for umuligt, at de inden Vinteren eller i hvert Fald ved Vinterens Begyndelse vil være trængt helt frem til Kaukasus og helt eller delvis have erobret Bjergomraaderne med Oliekilderne i Baku-Distriktet." (Politiken 5/10 41).

Sammen med de allerede ved Vjasma omringede Afdelinger har Marskal Timosjenko her (paa Midtfronten) ofret de sidste fuldtud kampdygtige Armeer paa hele Sovjetfronten." (OKW Særmelding 9/10 41).

"Det er et Faktum, at den tyske Nation i Dag den 9. Oktober 1941, har faaet meddelt Budskabet om den endelige og afgørende Sejr i Østkri-gen." (Nationaltidende 10/10 41).

"-hele den sovjetrussiske Front er knust... den militære Afgørelse er definitivt faldet... Sovjetrusland er likvideret i militær Henseende. ... Ogsaa i Dag garanterer jeg overfor Dem, mine Herre Presserepresentanter, med mit gode Navn som Pant, at mine - det har jeg vel

Lov at sige - denne Gang sensationelle Oplysninger er rigtige." (Rigsdagschef Dietrich 10/10 41).

"Vil heller ikke Russerne - specielt deres dygtige Hærfører Timosjenko - indse, at de faktisk allerede er slaaet?" (Fra Berlin i National. Tid. 13/10 41).

"Berlin erklærer, at den russiske Front ikke længere er stærk nok til at modstaa Angreb." (Berl. Tid. 20/11 41).

"Manglen paa uddannede Soldater og Reserver gør det umuligt for Sovjet i Fremtiden at udfolde militære Kraftanstrengelser." (v Ribbentrop 26/11 41).

"I Løbet af den kommende Sommer vil de russiske Hære blive afgørende tilintetgjort." (Hitler 7/3 42).

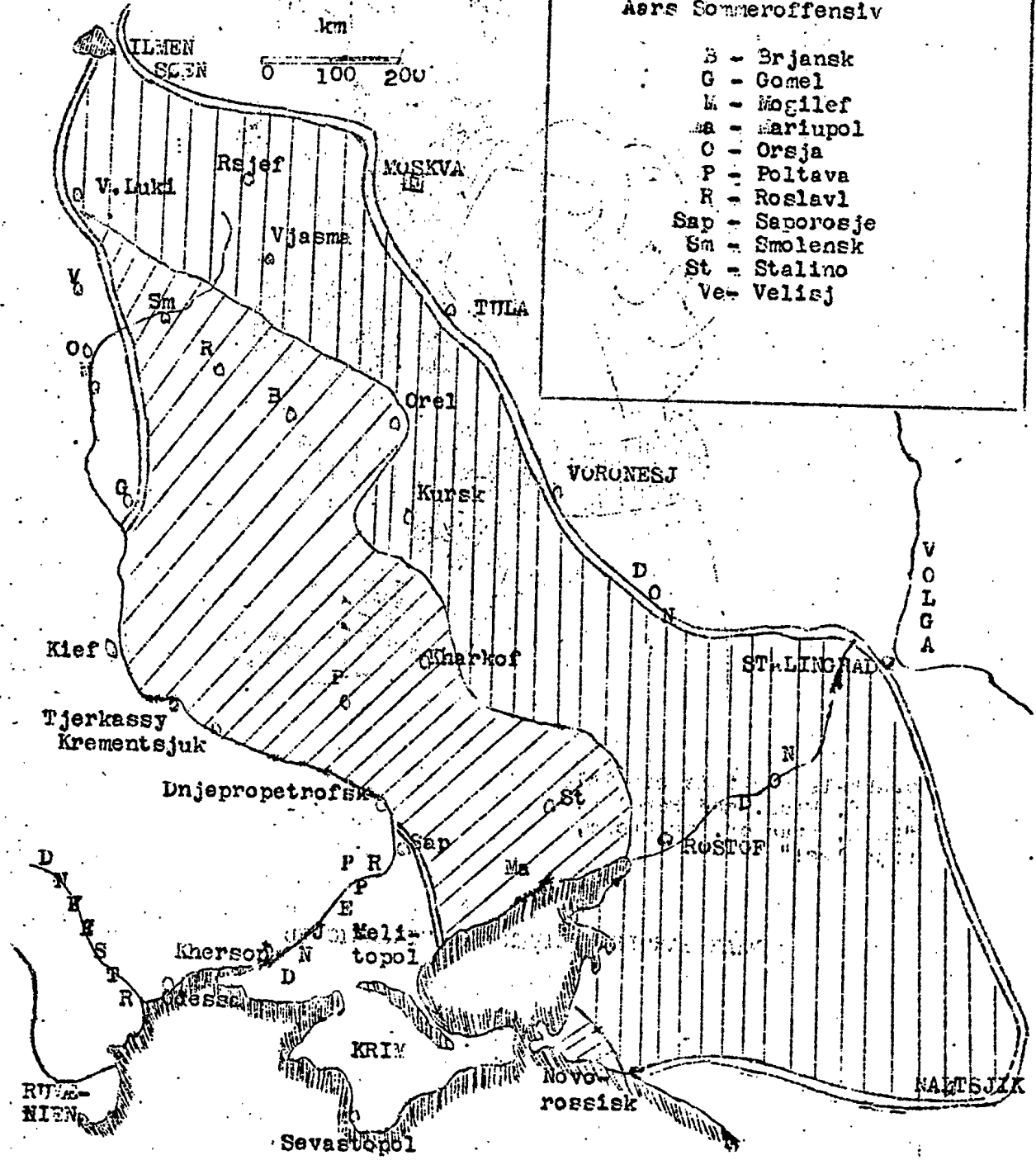
"Jeg vejer altid mine Ord, før jeg taler og jeg kan sige Dem, at før Vinteren vil den russiske Hær ikke mere betyde nogen Fare for Tyskland. Jeg beder Dem om at erindre disse mine Ord om et Par Maaneder." (Gøbbels i et Interview til tyrkiske Journalister, medio September 42).

"Vi angriber Stalingrad, og vi tager den. De kan være overbevist herom. Og naar vi har sat os i Besiddelse af noget, kan ingen Magt paa Jorden drive os derfra." (Hitler 30/9 42).

OG ALLIGEVEL GIK DEN RØDE HÆR TIL OFFENSIV DEN 19. NOVEMBER 1942 OG KASTEDE HITLER OG HANS KUMPANER TILBAGE BAG FØRIGE AARS VINTERLINJE!

... og saaledes saa det ud 3/10-43

Det lodret skraverede Areal er det Omraade, den røde Hær havde befriet indtil den 5/7-43. Det skraet skraverede er befriet under dette Aars Sommeroffensiv

Goebbels sluttade sin Tale
d. 18. Febr. med Parolen:
"Folk, staa op, og Storm,
bryd løs!"

NAAR PAROLEN BLIVER TIL VIRKELIGHED

ILJA EHRENBURG

VENSKABET MELLEM FOLKENE

Forrige Aarhundrede, som begyndte med Nationernes Stabilisering, sluttede med, at det almenmenneskelige gennemgaaende sattes over det nationale. Det nittende Aarhundredes Drømmere var Kosmopolitter, som ofte var fremmede overfor deres egne Folks Væsen. De var ikke Rummets Patrioter, men Tidens. De mindede om et Menneske med stort Hoved og svage Ben. Det nittende Aarhundrede sluttede lidt senere, end det egentlig skulde. Det varede lige til den første Verdenskrig. Det fortsatte under Krigen og kunde stadig spores i Mellemligstiden. Nu synes det at ligge langt til bage i Historien.

Vi er Vidne til en begyndende national Opblomstring. Det kan naturligvis forklares ved Kampen mod den brutale Nazi-Nationalisme. Tysklands Stræben efter at fornede og undertvinge andre Folkelag har naturnødvendigt fremkaldt en opflammende national Stolthed i det mægtige England, i det lille Belgien, i det skændede Frankrig og i den uovervindelige Sovjetunion. Men denne Forklaring siger ikke alt. Opblomstringen af den nationale Kultur og den nationale Stabilisering er Udtryk for en ny Fase i Menneskeheds Udvikling. Ved første Øjekast skulde man tro, at vi her havde at gøre med en Reaktion: Spiralen mindertid intet tilfælles med Nationalfølelsen fra forrige Aarhundredes Begyndelse. Efter vor Opfattelse findes der intet Folk, som er privilegeret eller har Ret til Hegemoni. For os er Nationen en levende Del af Menneskeheden. Vi ser Sammenhængen saavel mellem Folkenes Følelser som mellem Folkenes Skæbne. Vi vil ikke være Kosmopolitter, men vi vil heller ikke opgive den ædle Drøm om Folkenes Broderskab. Vi har indset, at man ikke kan lære de store Ting at kende uden først at have lært de smaa Ting at kende, at det er svært et ølske Menneskeheden uden at elske sin egen Landsby.

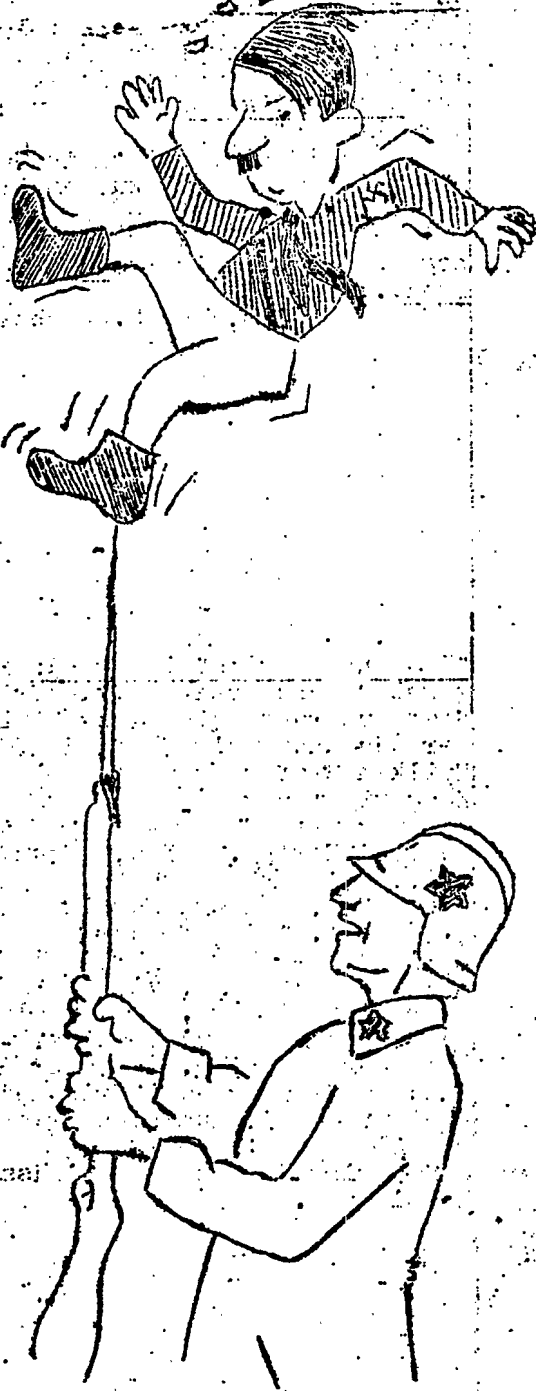
Man forstaar den store Interesse, som fremskredne Krese viser det nationale Problem i Sovjetunionen. Ved Dons Bredder er to Verdener, ja to Tidsaldre stødt sammen.

Hitler vil gerne kalde den Armé, som han har kastet imod os, for europæisk". I Virkeligheden slaas jo Soldater fra næsten 20 Nationer under hans Kommando. Men vi tager ikke fejl, hvis vi siger, at det kun er Tyskland, som kæmper imod os. Soldaterne fra de andre Nationer er enten Slaver, solgt til Hitler, eller Landsknægte uden Fædreland. De italienske, rumænske og ungarske Krigsfanger gentager enstemmigt: "Man har sendt os hertil, vi ved ikke hvorfor." Slovakerne og Kroaterne, som ogsaa er blevet tvunget til at slaas mod Russerne, siger med Graaden i Halsen: "Vi er ogsaa et slavisk Folk..." De tvangsmobiliserede Polakker og Tjekker gaar daglig over paa russisk Side. Opkøplingene fra de forskellige Legioner - franske, belgiske, danske og norske - vil hellere plyndre end slaas. Bliver de taget til Fange, siger de kynisk: "Man gav os Forskud og lovede at betale os godt." De lægger ikke Skjul paa, at de betragtes med Foragt af deres Familie i Paris eller Bryssel, Oslo eller København. Det er kun Tyskerne, som ved, hvad disse mange forskel-

Lige mennesker egentlig slaas for. Tyskerne behandler dem overlegent, og Tyendet hader deres Herskab. En italiensk Krigsfange sagde fornylig til mig: "Det føles naturligvis ydmygende, naar vores Folk faar Klø, men jeg siger til mig selv: bliv ikke gal, Beppo, det er Tyskerne, som faar Klø."

Hvad er Hitlers "Neuropa" andet end en elegant Omskrivning af det gamle "Stor-Tyskland"? I to Aar rensede Lederne i Vichy den franske Flaade for Patrioter, men alligevel foretrak de franske Sømand i det afgørende Øjeblik Havets Bund fremfor Hitler. Mod os kæmper en Armé, som er opbygget efter den nationale Undertrykkelse og det nationale Princip. Det er "Herrefolkets" Armé. Stormagtsdrømmen hos den tyske Borger, som i 75 Aar har akkompagneret Øldrikningen med "Deutschland über alles", har ført de transsylvanske og neapolitanske Lazaroner til Krimkysten. Denne Armé er stødt sammen med den Røde Hær, som bestaar af mange Nationaliteter. I eteneste Kompagni kan man ikke sjældent finde Soldater af ti Nationaliteter: Russere, Ukainere, Tatarer, Grusinere, Armeniere, Usbeker og Kirgesere. Mange forstaar ikke det russiske Sprog. Men de forstaar og deler Russernes Følelser. Jeg husker Jakuten Peter Vinogradof. Han plejede at smile med sine store kridhvide Tænder. En af hans Venner sagde til mig: "Han har endnu ikke lært 25 russiske Ord, men han har allerede gjort det af med 25 Tyskere." Den Jakuter ved, hvad han slaas for. Han slaas for den samme Sag, som Menneske nu slaas for i den russiske Sne og i Afrikas Sand: for Friheden, for de nationale Værdier. Han er stolt over at være en god Skytte og over at være Jakuter. Vor Stat er bygget op paa virkelig national Ligeberettigelse. Denne Ligeberettigelse var lettere at virkeliggøre end meget andet: den var i dybeste Samklang med Folkeslagenes Følelser. Det er almindeligt bekendt, at Tzarismen førte en national Undertrykkelsespolitik, forsøgte at russificere Ukainere, Grusinere og Armeniere, forfulgte Jøderne, fornærede Tatarernes, Kasakhernes og Basjkirernes nationale Stolthed. Regimets Synder var ikke det russiske Folks Synder. Da jeg var Barn, lærte jeg det tsaristiske Systems Antisemitisme at kende. Jeg overværede Jødepromererne. Men jeg saa ogsaa, hvor hjerteligt de russiske Menneskers Forhold til Jøderne var. Russeren nærede allerede dengang Respekt for Grusineren og var venlig mod Tataren. Russeren følte sig aldrig staaende over Ukraineren eller Armenieren. Derfor har Sovjetrusland til Forskel fra visse andre Stater virkeliggjort den nationale Ligeberettigelse ikke blot paa Papiret, men i det daglige Liv. Efter Oktoberrevolutionen tilkæmpede Folkeslagene i vor Stat sig den elementære, men dog stadig saa omstridte Ret til at opbygge en national Kultur. For de Folk, som havde den rigeste Kultur, for Grusinerne eller Armenierne, var dette en Befrielse. For de Folk, som endnu ikke havde faaet Lov at nærme sig Verdenskulturens Skatte - for Komifolket, Ojroterne, Sjortserne eller Tjuvaserne - var det som at blive født paany. Var Skabelsen af det ukainske Videnskabsakademi en stor Begivenhed for Ukraine, saa var det en lige saa stor Begivenhed for Jakuterne, da de fik deres første AEC paa Modersmaalet. Folkene udvikledes med forunderlig Kraft. I Kasakhstan, hvor indtil for ganske nylig kun "Sjamanen": Trolldmanden, havde Lov at hjælpe ved vanskelige Fødsler, blev de unge Piger Geologer, Matematikere og Ingeniører. Paa Forfatterkongressen alydede Maxim Gorki i højtidelige Vendinger en Iesginsk Skjald, som lige til sin Alderdom havde boet i et Hyrdefelt uden at være kendt andre Steder end i de nærliggende Bjerglandsbyer. Tadsjikiske Skuespillere optraadte paa Moskvas berømteste Teater. Ferganakanalen skænkede Usbekerne Rigdom. Landsbrugskandidater bragte Hveden til Komifolket. Jeg husker en Student, som tilhørte Sjortserne. Før Afrejsen havde hans Mor lagt en lille Amulet i hans Taske som Beskyttelse mod Koldfeber. Efter Ankomsten til Tomsk gav den unge Student Amuletten til et Museum og satte sig til at studere Medicin. Jeg har set Ojroter som Flyvere. For dem var Flyvemaskinen det enkleste Befor-

AEROBAT - JH !

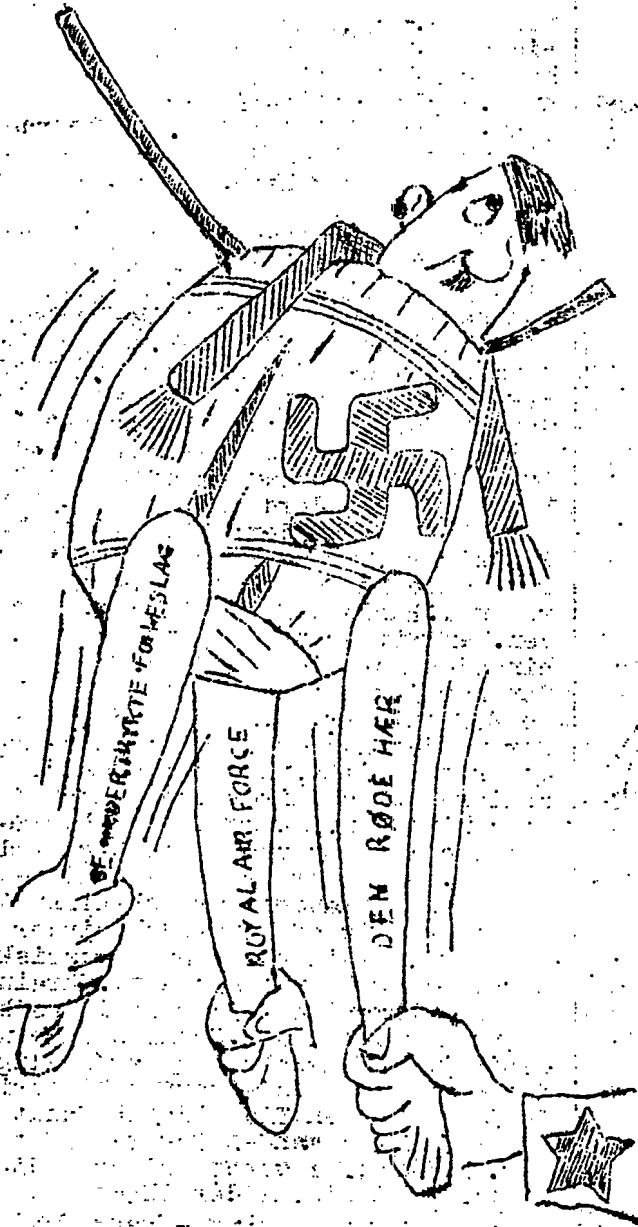
"Politiken": Det, der foregaar paa Østfronten i Øjeblikket, har ikke noget med Tilbage tog at gøre, men er et Led i en Balanceakt"....

HVORLÆNGE KAN HAN HOLDE BALANCEN?

dringsmiddel. De betraaite skridtets Vej og lærte Flyve at kende før Cyklen, Radioen og Lokomotivet.

De russiske Intellektuelle har i de seneste Aar lært den vidunderlige armeniske Lyrik at kende, Grusinernes episke Digtning og Tadsjikernes Hjerlighed. Ukrainerne har givet deres Bidrag af Standhaftighed, Opfindsomhed og Kraft til Landets Genopbygning. Rusland talte hundrede Sprog, men var samtidigt enigt. Paa Forvaltningssprog kaldes dette Union, paa almindeligt Sprog hedder det simpelt hen - Venskabet.

Venskabet er bestaaet Prøven i Prøvelsens Dage. Hitler troede, at Sovjetunionen vilde falde fra hinanden paa samme Maade som Østrig-Ungarn. Han forstod ikke de Følelser, som holder sammen paa den for ham saa gaadefulde Bygning. Han kendte jo kun een Slags Cement for Europa: de underkuedes Blod. Hvis de døde kunde tale, saa vilde de tyske Soldater staa op af Ruslands haarde, frosne Jord og regne op, hvem der havde dræbt dem: Hviderussere og Basjkirere, Burjater og Aserbajdsjanere - alle Ruslands Folkeslag har været med. Rusland faldt ikke fra hinanden. Men Hitlers "Neuropa" falder nu fra hinanden for Øjnene af os. Ved Fronten har jeg hundrede Gange hørt jævne Beretninger om, hvordan Kirgisere har reddet Russere, Ukrainere er kommet Jøder til Hjælp, eller om, hvordan Armeniere og Basjkirere, som næppe forstod hinanden, gik sammen ud paa Erkendelse og vendte tilbage med Fænger. Saadan er Frontens daglige Liv. Dybt inde i Landet har usbekiske Kvinder taget sig af Hundredetusinder russiske, ukrainske og hviderussiske Børn, som er blevet hjemløse. Ukrainske Videnskabsmænd arbejder nu i Basjkiriens Hovedstad Ufa. Fremstaaende ukrainske Videnskabsmænd har helliget dette Aar til Basjkirernes Historie. Da jeg fornogen Tid siden befandt mig ved Rsjef, kom man en Dag med Post til mig. En Ukrainer vendte sig vemodigt bort: han vidste, at der ikke vilde komme noget Brev til ham - hans Familie var under Tyskerne. Men der kom et Brev aldeles uventet - fra en ukendt Pige i det fjerne Kasakhstan. Ukrainerens Ven, en Soldat fra Kasakhstan, havde skrevet til sin Søster, at Ukraineren Stepanenko sørgede - Venskabet mellem Folkene er ikke blot en Paragraf i Forfatningen. Det er et stort Hjertes Slag. Det er Ruslands Styrke. Det holder Rusland oppe.

DET DAGLIGE BRØD

"Saa længe det tyske Folk i 1914 endnu troede at kæmpe for Idealer, holdt det Stand. Da man kun lod det kæmpe for det daglige Brød, opgav det hellige Kampen".

(Adolf Hitler i "Mein Kampf")

"Hidtil kæmpede vi kun om Blødværk... om Socialisme eller Nationalsocialisme. Denne gang gælder det noget meget vigtigere: det daglige Brød..."

(Goebbels, den 18. Oktober 1942)

"Den nye Orden" i Europa: En ungarsk Gesandt ved en sydamerikansk Stat overrakte sine Akkreditiver, og der udspandt sig følgende Samtale: Hvilken Stat repræsenterer De? - Kongeriget Ungarn. - Ungarn er altsaa regeret af en Konge? - Nej, af Admiral Horthy. - Naa, af en Admiral, saa har Ungarn altsaa en Flaade? - Nej, Ungarn har ikke Adgang til Havet. Talen falder saa paa Krigen. - Ungarn er jo i Krig med Rusland? - Ja, vi ønsker Transsylvanien tilbage. - Og Rusland ejer altsaa Transsylvanien? - Nej, det gør Rumænien. - Saa er deres Land altsaa ogsaa i Krig med Rumænien? - Nej, Rumænien er skal vores Allierede! - Saa ringede man til Sindssygehospitalet.

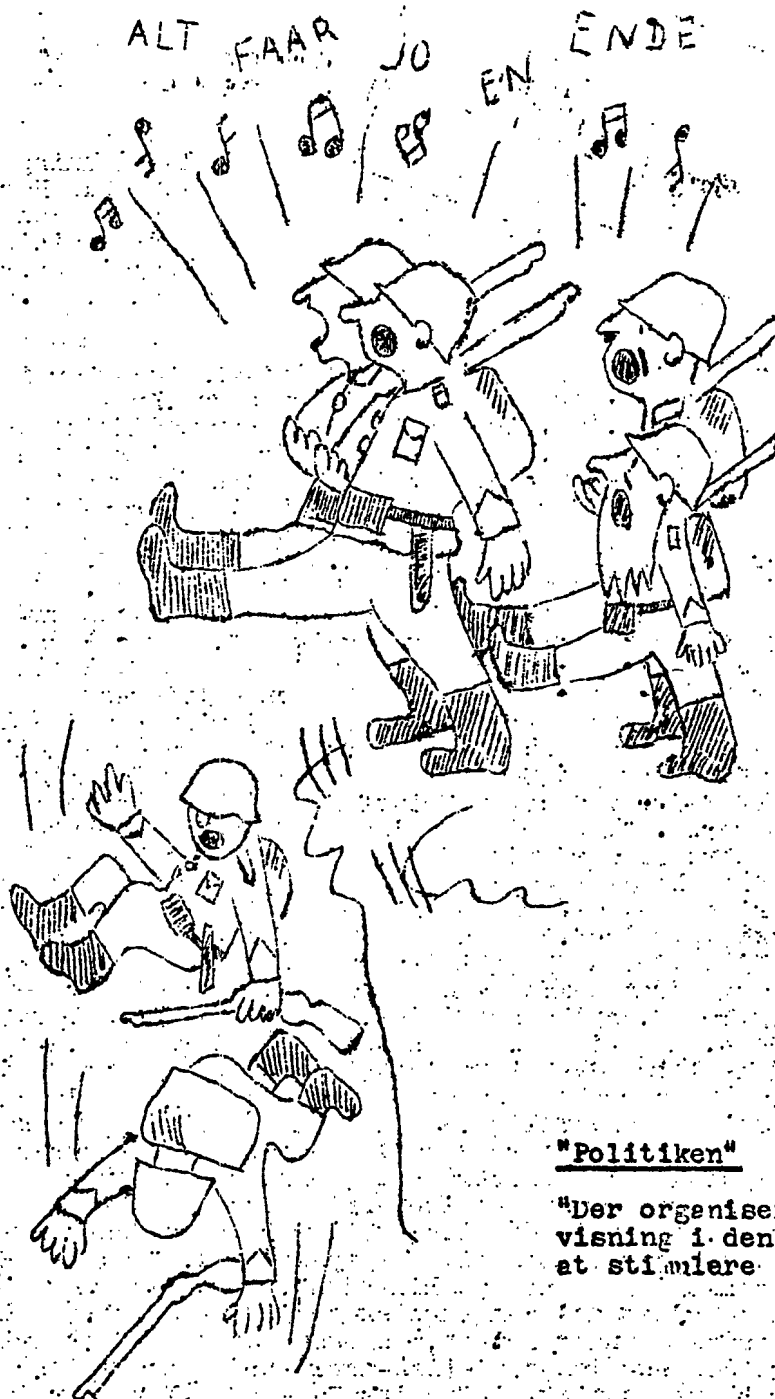
&
&

Anthony EDEN

OM DEN RØDE HÆR

I Anledning af
Den Røde Hærs 25-Aarsdag
udtalte den engelske U-
denrigsminister paa et
Møde i Albert Hall i
London, bl.a.,

at England med største Sympati havde fulgt den Røde Hær i dens haardnak-
kede Tilbagetogskampe og nu med Begejstring saa, hvordan den høstede Frug-
terne af disse Kampe. "Aldrig i Historien har den tyske Hær lidt et saa
tilintetgørende Nederlag, som den Røde Hær har tilføjet den ved Stalin-
grad", sagde Eden. Hitler blev besejret af den bedre Strategi, den bedre
Ledelse og den bedste førte Kamp. Allerede i Efteraaret 1941 hævdede den
tyske Propaganda, at den Røde Hær var knust, og for kun 5 Maaneder siden
havde Hitler lovet at tage Stalingrad. I Dag stod han som den, der var
ansvarlig for en Armés fuldstændige Tilintetgørelse. "Thi Hitlers Milet-
tantske Ledelse har ført til, at hans Hære er blevet knust mod Sovjet-
soldatens granitfaste Heroisme og Dygtighed", sagde Eden. Videre hed det
i Talen, at den Røde Hær havde tvunget det tyske Folk til at erkende, at
de tyske Hære kunde lide Nederlag og kunde tvinges til et uordnet Til-
bagetog. Alle i England saa med dybeste Beundring paa den af Stalin lede-
de Overkommandos straalende Strategi, paa Generalernes glimrende Virke-
liggørelse af den og paa Sovjetsoldaternes uovervindelige Kampkraft. I
den Røde Hærs Sejr saa de en Triumf for alle de forenede Nationer over-
for Aggressorerne. "Men her maa jeg tilføje en forebyggende Advarsel.
Der, hvor Hitlers Planer slog fejl, er Goebbels blevet hentet frem", sag-
de Eden. Den tyske Propaganda havde hentet de gamle Rekvisitter frem.
"I dette Marionetteater træffer vi en gammel Barneforskrækker, "det
bolsjevikiske Spøgelse". Eden paapegede, at det var blevet hentet frem,
da Østrig, Tjekoslovakiet og Polen var blevet overfaldet, og nu blev
det paany taget frem sammen med en anden Figur: Hitler som "Civilisatio-
nens Redningsmand", den samme Hitler, som forræderisk havde overfaldet
Sovjetunionen, den Hitler, paa hvis Ordre Warschava, Rotterdam, Belgrad,
Coventry og utallige Byer i Sovjetunionen var blevet udslettet, som
havde overfaldet vergeløse Smaastater og undertrykt dem med Terror og
Vold. Det var ikke sandsynligt, at disse Lande vilde have saa let ved at
erkende Hitler og Nazisterne som Civilisationens Forsvarere. Tværtimod
vilde Hitler staa som et afskrækkende Mindesmærke over et System, der maat-
te slaas ned, hvorsomhelst det igen vilde søge at stikke Hovedet frem.
Eden paapegede, at der i den sidste Tid var en ny Tone i den tyske Propa-
ganda, "Hold ud", sagde den til det tyske Folk, "saa vil England og Sov-
jetunionen komme i Hærens paa hinanden", men dette Haab var forlangst
blevet tilintetgjort med den engelsk-sovjetiske Pakt, som ikke alene bandt
de to Lande sammen under Krigen, men ogsaa 20 Aar efter Krigen. Eden nævnte
endvidere den engelsk-sovjetisk-amerikanske Koalitions Aktionsprogram,
som det var blevet udtrykt i Stalins Tale af 6. November 1942 og fastslog,
at England fuldt og helt godkendte dette Program. Han omtalte udførligt
de fælles Krigsoperationer og sagde, at England nu forberedte sig paa
at føre Slaget mod Hitlertyskland fra Vest. Han sluttede med at udtale
sin Forvisning om, at England og Sovjetunionen i snævert Samarbejde vilde
blive en afgørende Faktor i Genopbygningen af Efterkrigens Verden.

"Politiken"

"Der organiseres Sangunder-
visning i den tyske Hær for
at stimulere Kampanden."

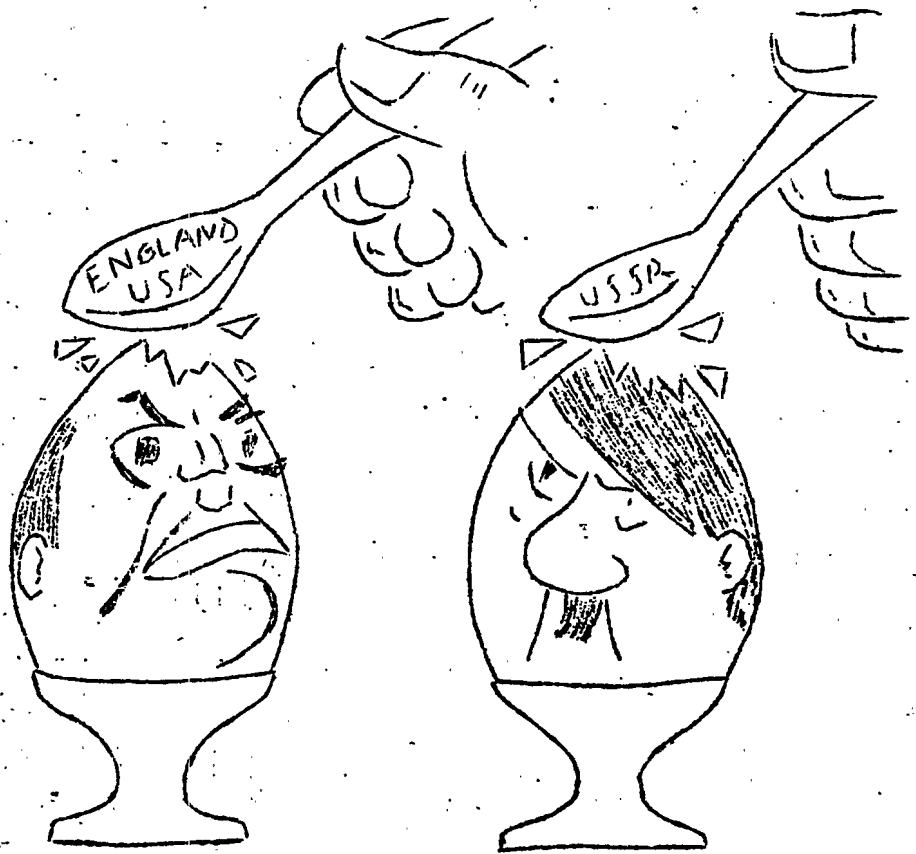
- DET ER OGSAA SMART PAA TIDEN, EN DA DET SYNGER PAA SIDSTE VERS . . .

APRIL

MAJ

JUNI

Gladelig Paaske

SOVJETUNIONEN

OG NATIONAL SELVSTÆNDIGHED

Med samme Part som Hitlers Sejrschancer aftager, tiltager Diskussionerne om de europæiske Nationers Fremtid. De kredser i første Række om Sovjetunionen og dens Planer. Hvorledes de nationale Problemer til sin Tid løses i Enkeltheder, kan der naturligvis intet siges om paa indeværende Tidspunkt. Men om Hovedlinien kan der ikke være Tvivl. Den er udtrykt dels i Atlanterhavsdeklarationen, dels i Sovjetunionens hele Indstilling til det nationale Spørgsmaal. Denne Indstilling understregede Stalin paany i sin Tale den 6. November 1942, idet han erklærede: "Vi kæmper for vort Lands Befrielse og dermed for de undertrykte Landes Befrielse. De tysk-fascistiske Landrøvere har til Hensigt at paatvinge de undertrykte Lande deres Statsform og underordne dem det tyske Herrefolk. Vi har ikke og kan ikke have den Slags Maal. Vi kæmper for Genoprettelsen af de undertrykte Folks territoriale Uafhængighed og den fri Ret for ethvert Folk til at ordne sine egne indre Forhold." Og i Dagsbefalingen til den Røde Hær d. 23. Febr. 1943 hed det: "Den Røde Hær er en Hær til Forsvar for Fred og Venskab mellem alle Landes Folk. Den er ikke skabt for at erobre fremmede Lande, men til Forsvar for vort Sovjetlands Grænser. Den Røde Hær har altid respekteret andre Landes Frihed og Uafhængighed." Skeptikerne i de besatte og neutrale Lande hævder, at det kun er i Teorien, Sovjetunionen hylder dette Princip. I Praksis er den imperialistisk og giver ikke de andre imperialistiske Mægter noget efter. Beviserne herfor finder de i Sovjetunionens Optræden overfor sine Nabolande under Krigen. En objektiv Betragtning vil dog hurtigt vise, at Sovjetunionen ikke har haft noget Formaal, der rækker ud over Hjemlandets Forsvar eller

strider mod Folkenes Selvbestemmel-
sesret.

Vesthviderusland og Vestukraine

Det er især i Sovjetunionens Forhold til Polen, at kløge Folk finder Tegn paa Imperialisme. Den Røde Hærs Indmarch betegnes som værende af samme Karakter som Hitlers. I den Anledning vil de være rigtigt at slaa fast at det var Hitler, som, efter at have okkuperet Østrig og Böhmen, med Karpato-Ukraine som Basis rejste Diskussionen om et "Storukraine". Nogle faa Maaneder efter overfaldt han Polen, hvor der fandtes baade ukrainske og hviderussiske Folkegrupper. Ikke alene Polakkerne, men ogsaa disse nationale Mindretal truedes med at komme ind under nazistisk Herredømme. Herimod var det, Sovjetunionen vendte sig, og den Røde Hærs Indmarch sikrede en Løsning af det ukrainske og det hviderussiske Spørgsmaal og forhindrede tillige, at den tyske Hær kom i ubehagelig Nærhed af vigtige Industri- og Landbrugsomraader. Spidsfindige vil hævde, at alt det kan være meget godt, men at Befolkningen dog ikke blev spurgt, og at det derfor alligevel havde været bedre, om Sovjetunionen havde holdt sig hjemme. En saadan Opfattelse er ikke holdbar. Dersom Sovjetunionen blot havde indskrænket sig til at notere de nazistiske Overgreb, hvor havde vi saa været henne idag, og hvorledes skulde Nationen saa i Fremtiden komme til at afgøre sin egen Skæbne? Rent historisk har det ogsaa sin Interesse at erindre, hvorledes Polen kom i Besiddelse af de paagældende Omraader. Det drejede sig om en regular krigerisk Erobring i 1920, og Folkene blev ikke spurgt, Saa vilde de nemlig aldrig have været indlemmet i Polen. I samtlige 20 Aar førte den polske Regering et Terrorregimente mod disse Mindretal. I Aarevis holdtes disse Minoriteters Førere i Fængsel, mens enhver Form for nationalt Liv og Kultur

I en Tale den 5. Maj udtalte Mussolini: "Vi vil vende tilbage til Afrika."

Hvis Mussolini vender tilbage til Afrika bliver det sikkert kun paa denne Maade.

var forbudt. Først da Genforeningen med Moderlandet Sovjetunionen paandt Sted, fik Befolkningen paany Lejlighed til at dyrke sit nationale Liv og ved Valg frit at give Udtryk for sin Mening.

Besarabien

Hvad der gælder for Vesthviderusland og Vestukraine, gælder ogsaa for Besarabien. I en for Sovjetunionen yderst vanskelig Tid røvede Rumænien dette Omraade fra Sovjetunionen, underkuede og udbyttede Folket og gav Pokker i Folkens Selvbestemmelsesret. Af Forsvarshensyn, men ogsaa i Overensstemmelse med Befolkningens Ønsker og Tairv var det, at Sovjetunionen forlangte, at Rumænien afstod dette Omraade.

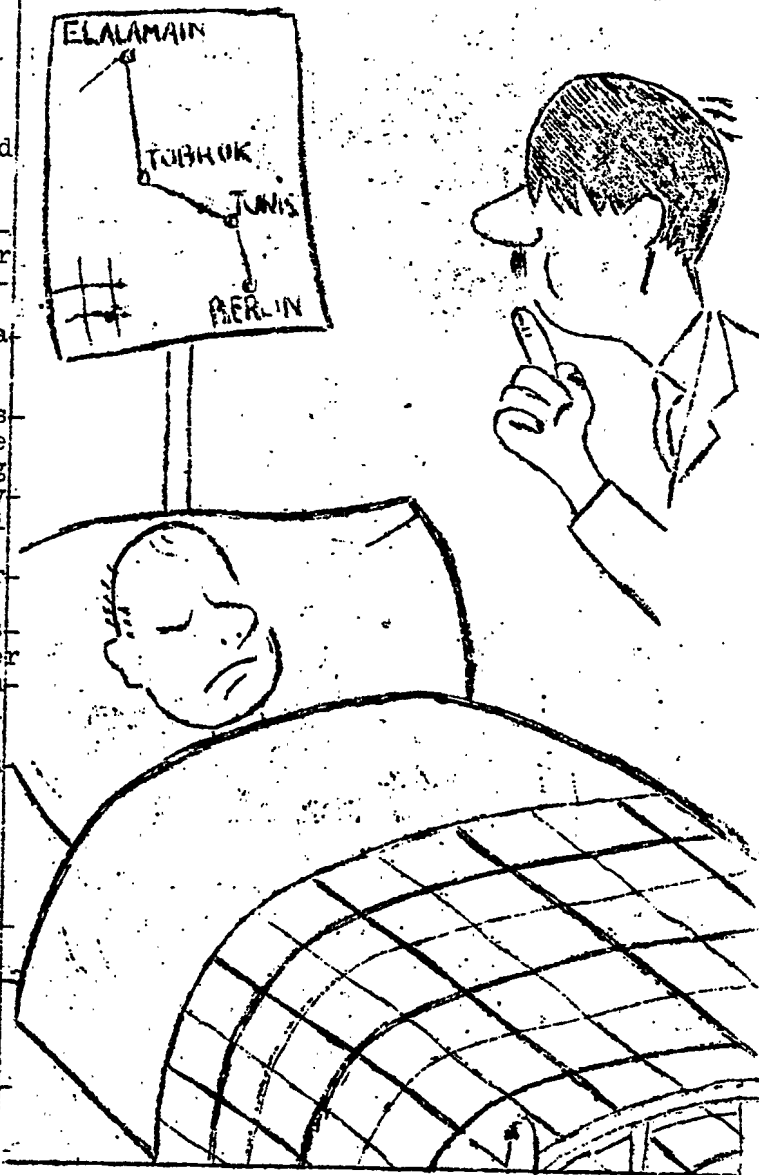
Randstaterne

Ogsaa Randstaterne benyttedes trods deres Rigsdagsvedtagelser om Indlemmelse i Sovjetunionen - som Bevis for imperialistiske Hensigter. Udviklingen af Forholdet mellem Sovjetunionen og Randstaterne under Krigen er i Korthed følgende: Sovjetunionen, der uagtet Aftalen med Tyskland søgte at gardere sig mod Angreb fra Hitler, henvendte sig i September 1939 til Regeringerne i Estland, Letland og Litauen for at opnaa visse militære Støttepunkter i de tre Lande. Regeringerne svarede imødekomende og indgik paa Overenskomst. Senere viste det sig, at de langt fra havde været loyale, og at de var traadt i Forhandling med Finland om en Aftale, der var vendt mod Sovjetunionen. Sovjetregeringen krævede derfor i 1940, at de paa-gældende Regeringer måtte gaa af. Dette skete omgaaende, og der blev foretaget Nyvalg i Juli Maaned, hvor det overvældende Folkeflertal vendte sig mod de tidligere Regeringer og gik ind for Tilslutning til Sovjetunionen. Her er der Tale om Folkeafstemning, men alligevel paastaar man, at det drejer sig om en imperialistisk Okkupation. Man paastaar, at Valgene ikke er foregaaet i Frihed, den Røde Hær havde besat Landene, og derfor kan Resultatet ikke betragtes som Udtryk for Folkets Mening. Men det ikke alligevel er det? Man

Verldes Valget i Danmark faldt ud. Trods Besættelse og knægtet Ytringsfrihed undlod det danske Folk at stemme tysk!

Finland

Og endelig er der Finland. Sovjetunionens Stilling har her i landet været Genstand for lange og hede Debatter. I 1939-40 var der kun faa, som vilde tro paa, at Finland nærede Erobringsplaner overfor Sovjetunionen. Det var en udbredt Opfattelse, at det kun drejede sig om en Propaganda-paastand fra Sovjetunionen, der herigennem søgte en Begrundelse for sine Erobringslyster overfor det uskyldige Finland. Finlands Tilslutning til Hitlers Overfald paa Sovjetunionen i 1941 og Marskal Mannerheims Dagsbefaling om Erobring af Fjernkarelen virkede derfor som en kraftig Afsvaling paa mange finlandsbegejstre. Dukkerten bliver mindre afsvalende ved, at finske Aviser i den seneste Tid forsøger at paavise Finlands Uafhængighed i Krigen og dens defensive Karakter. Disse Synspunkter, som bl.a. kommer til Udtryk i "Suomen Sosialdemokratti" og "Helsinki Sanomat", dækker ingenlunde Rytti-Mannerheim-Klikens Hensigter. Det er muligt, at visse Kredse i Finland, som tidlige re støttede den "storfinske" Imperialisme, nu er ved at forandre Anskuelser. Men denne Forandring i enkelte Grupper Syn kan ikke skjule Rytti-Mannerheim-Klikens sande Ansigt. I en Bog, som er anbefalet til Regimentbibliotekerne, skrevet af Carl Axel Gadolin, finder man dens Maal klart udtrykt. Gadolin imødeser det "nye Europa" under Tysklands Ledelse med store Forhåbninger for Finlands Vedkommende. Finland vil faa overladt Østkarelen, Kolahalvøen og evt., hvis Tyskland tillader det, endnu nogle Dele af Sovjetunionen. Videre taler han om Tysklands Kolonisering af Ukraine, Krim, Kaukasus, om

Det meddeles, at Rommel forlød Tunis, fordi han var syg.

HITLER: Ikke saa underligt, at min gode Rommel er syg - saadan som hans Temperatur er faldet..

Mussolini: Er du nu osse sikker paa

Adolf, at Paraplyen kan

holde: - - - - -

SPIL

SPIL

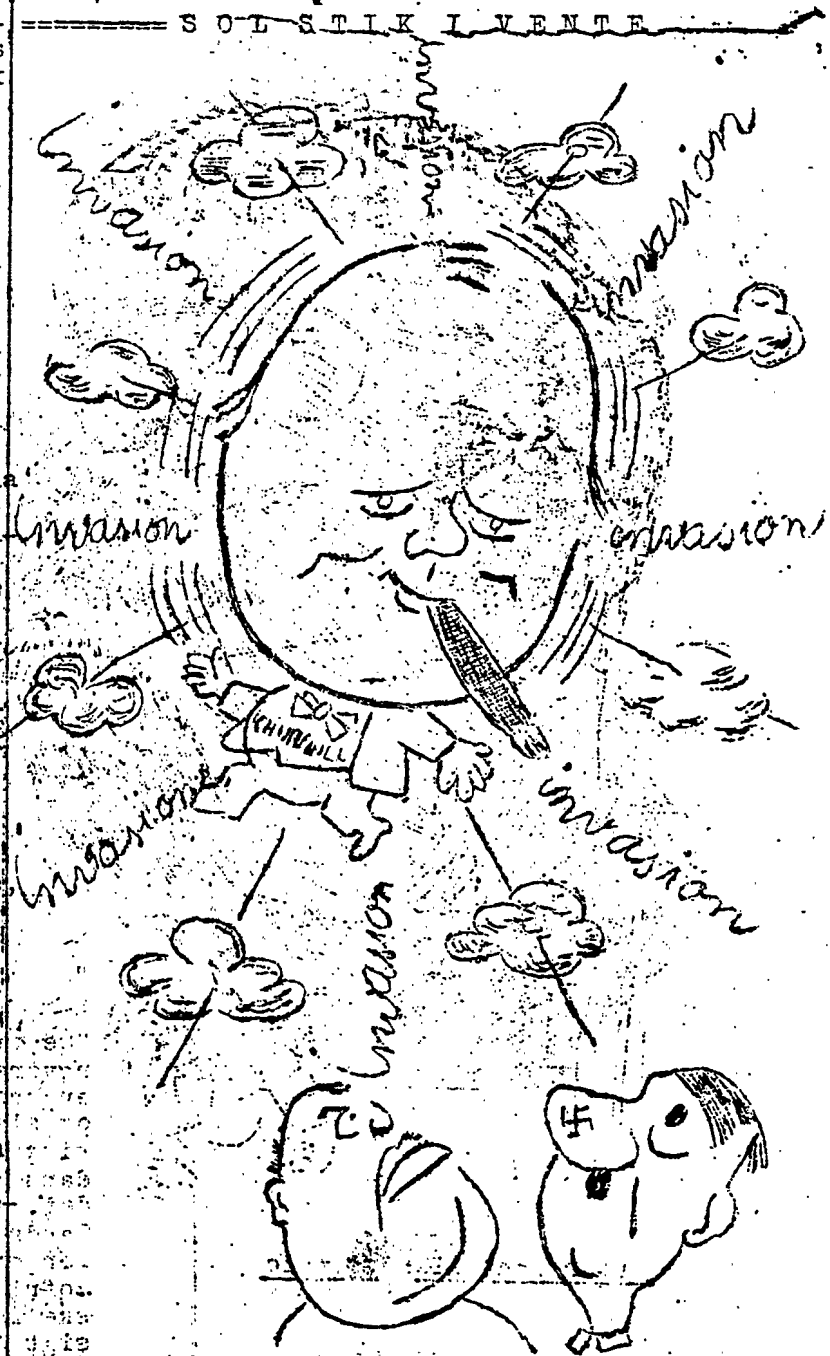
dets Beherskelse af Sibirien og Iran og andet Nonsens. Stabiliteten i det "nye Europa" skal baseres paa tyske Kolonier i de europæiske Lande osv. Gadolin lægger paa ingen Maade Skjul paa Finlands Stilling, som den tysk-fascistiske Imperialismes aktive Hjelper. Han tilbageviser saaledes al -- hyklerisk Tale om Krigens defensive Karakter og Finlands demokratiske Intentioner. Det er vel efterhaanden gaaet op for adskillige, at det ikke var den Røde Hærs Svaghed, men Sovjetunionens Indstilling, der var bestemmede for Vinterkrigens Forløb. Lad os derfor fastslaa, at Sovjetunionen ved Freden i Marts 1940 fik overladt de Omraader og militære Støttepunkter, som var blevet krævet i November 1939, og som -- det kan enhver, der vil, indse -- var nødvendige af Hensyn til Sovjetunionens Forsvar og her hovedsagelig Leningrads Forsvar. Det havde været den letteste Sag for den Røde Hær at besætte hele Finland, idet det finske Forsvar i Marts 1940 var totalt gennembrudt, men den afstod fra det. Sovjetunionen ønskede ikke at besætte Finland mod det finske Folks Vilje.

I Sovjetunionens Optræden overfor alle Lande, baade store og smaa, er der ingen Forsyndelse mod Folkernes Selvbestemmelsesret. Sovjetunionens Foranstaltninger til sit Lands Forsvar har ikke været nogen Trusel mod nogen Nations kulturelle og økonomiske Grundlag, men har derimod vist sig at være særdeles nødvendige og takket være dem kan de smaa Nationer i Dag se Fremtiden imøde med Fortrøstning. Det skal ikke forbigaa, at det først og fremmest er Nazisterne, der taler om Sovjets Trusel mod de smaa Nationer. En Rolle, der er saare betegnende for et Styre, som aldrig har spurgt noget Folk om dets Tilslutning eller tilladt det at foretage nogen Afstemning, men som tidligt og sent himler op om "det tyske Herrefolks" Ret til at gøre, hvad det finder for godt. Endelig er det ogsaa paa sin Plads at nævne, at de Kredse om A. P. Møller m. fl. der har taget Patent paa at tale for og værne Danmarks

Selvstændighed, nu utilslørret gaar ind for Danmarks Indlemmelse i en "nordisk Stat", hvor deres Udbytningmuligheder skal bevares. Det skulde ikke være vanskeligt at se, hvilken af de her nævnte Former for national Politik, der bygger paa og tager Hensyn til Folkets Mening, Velværd og nationale Liv. Fra Sovjetunionen, der har afskaffet saavel social Udbygning som national Undertrykkelse, truer ingen Fare for Folkene i de smaa Nationer - det er tværtimod fra Sovjetunionen, Folkene kan vente Hjælp mod de imperialistiske Røvere og Overfaldsmænd.

... og Nazismen og national Selvstændighed.

Her skal vi blot erindre om, at Hitler i "Mein Kampf" indskærper, at hans Maal er en "Fred", ikke støttet paa palmefiftende jamrende, pacifistiske Grædekoner, men hvilende paa det sejrrige Sværd, som det Herrefolket svinger, der stiller en højere Kultur i Verdens Tjeneste... Ved sin Størrelse beser stor Arealbesiddelse Erobrerens Kraft og den undertvungnes Svaghed. Kun i denne Kraft findes Retten... En Stat, som i Raceforgiftningens Tidsalder beskytter sine bedste Raceegenskaber, maa en Dag blive Verdens Herre... Enhver, som af Hjertet ønsker den pacifistiske Tanke Sejr i Verden, maa med alle Midler søge at fremme Tyskernes Erobring af Verden... Den pacifistiske Tanke kan maaske være meget god, naar det højtstaaende Menneske har underlagt sig Verden i en saadan Grad, at det er blevet Jordens eneste Herre.

To triste Herrer ser Solen

danse Pinsemorgen...

Efter Pentallarias Fald

MARERIDT I SØRRENOVEDKVARTERET ...

... ..

... ..

HISTORIEN

om en Gris

Moskva Radio gengiver følgende lille sandfærdige Historie: En Dreng ved Navn Aljosja, der boede i en af de Landsbyer, som var besat af de tyske Okkupanter, havde med stort Besvær set sit Snit til at opfede et Svin til Føde for sig selv og sin Familie. En Dag foretog Tyskerne uventet en Finkæmning af Landsbyen for at opsnuse skjulte Levnedsmidler, og Aljosja frygtede for at komme til at aflevere sin Gris. I Skyndingen kunde han ikke finde noget bedre Sted at skjule den end i Bageovnen som desværre var saa varm, at Grisen straks døde - og Forholdene nødvendiggjorde, at den først kunde tages ud efter saa lang Tids Færløb, at Forraadnelsen var i fuld Gang og Kødet var uspiseligt. Aljosja begravde nu sin Gris, og over Graven anbragte han et Kers, hvorpaa han med sirlige latinske Bogstaver skrev Navnet paa en højtstaaende, nylig falden tysk Officer. Nogle Dage efter passerede en Patrulje tyske Officerer Graven, opdagede den og steg ud af Bilen for at ære den døde Kammerats Minde. Der blev holdt Taler om Blut und Ehre, Vaterland, für seinen Führer gestorben osv. Der kunde ikke være Tvivl om, at den døde maatte føres hjem til Fædrelandet for at blive begravet i hellig Jord. Man beordrede nogle menige til at grave Liget op, og under stram Honnør afventede man dets Tilsynekomst. Efterhaanden som Gravningen skred frem, sænkedes den ene Haand efter den anden fra Uniformskasketterne, og lidt efter lidt opløstes Selskabet i flov Stilhed og forlød skyndsomst Graystedet

ØNSKE VED SGT. HANS

EN HEKS FLYVER TIL BLOKSEJERG

Roosevelts personlige Udsending, Joseph L. Davies, den tidligere amerikanske Ambassadør i Moskva, ankom den 20. Maj til Moskva med Roosevelts Budskab til Stalin. Ved Ankomsten udtalte han: "Det er mig en special Glæde at vende tilbage til Moskva, omend det kun er som Budbringer. - Selvom der er ideologiske Forskelligheder imel-

lem os, forlod jeg for 5 Aar siden Sovjetunionen med den største Beundring for dens militære og civile Ledere og for dens Folk." - Davies gav derefter Udtryk for den Beundring, Sejren ved Stalingrad havde fremkaldt i det amerikanske Folk og fortsatte: "Under de store Ledere Stalin, Churchill og Roosevelt vil de Allierede vinde Sejren, saa sikkert som Nat følger Dag. Og der vil komme en ny Opbygningsperiode for Sovjetunionen." Undervejs fra Kuibysjef til Moskva gjorde Davies Ophold i Stalingrad, hvor han lagde Blomster paa de faldne Rødmisters Grave. Ved Blomsternedlæggelsen sagde han: "Venner, jeg er kommet for at hædre Stalingrads heltedige Forsvarere. Stalingrads Beboere har vundet Verdens Beundring. I Præsident Roosevelts og det amerikanske Folks Navn lægger jeg disse Blomster paa Heltenes Grav. Sovjetunionen, Englands og Amerikas Folk vil under deres store Ledere besejre Hitler. Leve Sovjetsoldaterne!"

I 1942 udsendte Joseph Davies en Bog, hvis amerikanske Titel er "Mission to Moscow", og som indeholder konfidentielle Depecher til Udenrigsministeriet i Washington, officiel og privat Korrespondance, aktuelle Dagebogsoptegnelser fra den Periode, hvor han beklædte Posten som Ambassadør i Moskva, samt Noter og Kommentarer til og med Oktober 1941. Bogen er blevet filmatiseret og spilles under stor Opmærksomhed i alle Allierede Lande; i Sovjetunionen vist den første Gang efter Galamiddagen for Davies i Kremle den 23. Maj.

Disse Rapporter er som Helhed af overordentlig Interesse. De viser, at Joseph Davies er fuldstændig klar over Ruslands Styrke. Han gør ustandselig opmærksom paa, at den Røde Hær er stærk, velforsynet og villedet, og at den russiske Industri er stadigt voksende. Allerede i 1937 - den 4/7. - skriver han: "Det eneste virkelige Haab om Fred ligger i en London-Moskva-Paris-Akse". London og Paris vilde det jo imidlertid anderledes.

Vi bringer nedenstaaende et af Bogens Kapitler, skrevet efter det nazistiske Overfald paa Sovjetunionen.

Femte Kolonne i Rusland - en Studie i Bagklogskab

Da jeg passerede Chicago paa Hjemvej fra Junipromotionen ved mit gamle Universitet, blev jeg opfordret til at holde en Tale for Universitetsklubben og Wisconsin-Selskabet, det var nogle Dage efter Hitlers Angreb paa Rusland. En eller anden blandt Publikum spurgte: "Hvordan er det med femte Kolonne i Rusland?" Uden at betænke mig svarede jeg: "Der findes ingen. De

paa Rejsen hjem i Toget kunde jeg ikke blive denne Tanke kvit. Det var i Virkeligheden paaafaldende, at der ved denne sidste Nazi-invasion ikke er forekommet noget om "indre Arbejde" bag de russiske Linjer i Samarbejde med den tyske Militærkommando. Hitlers Indtog i Prag 1939 akkompagneredes af de tjekoslovakiske Henlein-Organisationers aktive militære Støtte. Det samme gjaldt hans Invasion i Norge. Der fandtes ingen sudetertyske Henleinere; ingen slovakiske Tiso's, ingen belgiske Degrelles og ingen norske Quislinger i det sovjetrussiske Billede. Mens jeg tænkte paa alt det, gik det op for mig, at de Ting, som skete i Rusland, mens jeg var der, maaske havde en Betydning, som jeg ikke tidligere havde tænkt paa. Ved tilbagekomsten til Washington skyndte jeg mig at gennemlæse nogle af mine Bøger paa ny og med Udenrigsministeriets Tilladelse gennemgaa nogle af mine officielle Rapporter. Ingen af os som var i Rusland 1937 og 1938, tænkte paa nogen "Femte Kolonne"-Virksomhed. Dette Udtryk var ikke aktuelt. Det er for relativt nylig, at vi i vort Ordforraad har optaget saadanne Udtryk om den nazistiske Teknik som "femte Kolonne" og "indre Aggression". De mere velunderrettede af os havde i største Almindelighed Mistanke om, at saadanne Metoder kunde komme i Anvendelse fra Hitlers Side, men det var en af de Ting, som efter manges Mening aldrig vilde indtræffe. Det er først efter det sidste Par Aar, at de tyske Organisationers Virksomhed i Nord- og Sydamerika er blevet afsløret gennem Dieskommissionen og FBI, og at vi har set de tyske Agenter i aktiv Virksomhed i Norge, Tjekslovakiet og Østrig i Samarbejde med Forrædere, som indefra gav Støtte til de planerede Hitlerangreb. Denne Virksomhed og disse Metoder eksisterede i Rusland saa langt tilbage som 1935 som et Led i de tyske Planer mod Sovjet. 1936 holdt Hitler sin berømte Nürnbergtale, hvor han klart afslørede sine Planer mod Ukraine. Det synes nu, som om Sovjetregeringen allerede paa den Tid var fuldt

paa det rene med den tyske militære og politiske Ledelses Planer om det "indre" Arbejde, som foregik i Rusland som Forberedelse til det tyske Angreb.

Mens jeg overvejede dette, saa jeg pludselig Billedet klart for mig, saadan som jeg burde have set det allerede paa den Tid. Historien havde fortsat i de saakaldte Forræderi- og Rensningsprocesser, som jeg overvejede i 1937 og 1938. Naar jeg under denne Synsvinkel gennemgik Protokollerne fra disse Processer og de Antegninger, jeg selv havde gjort, fandt jeg, at praktisk talt alle de Kneb, som den tyske femte Kolonne arbejdede med, og som vi nu kender til, aabnede gennem Bekendelserne og Redegørelserne fra disse angergivne russiske Quislinger. Det var tydeligt, at Sovjetregeringen selv troede paa, at denne Virksomhed fandtes, at den var akvorligt foruroliget og foresatte sig at knuse den.

Da det tyske Angreb kom i 1941, var alle de Femte-Kolonner, som Tyskerne havde organiseret, udryddet. En anden Detaillé, som var uforstaaelig den Gang, men som nu efter den Udvikling, der er sket, staar i et andet Lys, var Sovjetregeringens Aktion mod de tyske og italienske Konsulater 1937 og 1938. Denne skete paa hensynsløs Maade og med en næsten brutal Ligegyldighed for de paagældende Landes Følelser. Den Begrundelse, som Sovjetregeringen gav, var, at disse Konsulater var beskæftiget med hemmelig politisk Virksomhed og derfor maatte lukkes. I Meddelelserne om Processerne og Henrettelser fra alle Kanter af Landet beskyldtes de anklagede for forræderisk og hemmelig Virksomhed gaende ud paa at hjælpe en "fremmed Magt" til at styrte Sovjetstaten Det, som fremgik af disse Processer, var Historien om en sensationel underjordisk femte Kolonne-Virksomhed i Rusland i Konspiration med de tyske og japanske Regeringer. Af Bevisførelsen fremgik: De førende af de anklagede var dels indbyrdes, dels i Overenskomst med den tyske og japanske Regering kommet overens om at hjælpe Tyskland

og Japan ved et Angreb paa Sovjetunionen. De omgikkes med og arbejdede direkte paa en Plan om at myrde Stalin og Molotof og iværksætte at militært Kup mod Kreml under Ledelse af General Tukhatsjefskij, som var den næsthøjeste indenfor Ledelsen af den Røde Hær. Som en Forberedelse til Krig planlagde og ledede de Sabotagevirksomhed mod Industrien, Sprængning af kemiske Fabrikker, Rasering af Kulgruber, Odelæggelse af Transportmuligheder osv. De gik ind paa at udføre og udførte de Opgaver, som den tyske Generalstab gav Ordre om. De samarbejdede med den tyske konsulære Repræsentation om Spioneri og Sabotage. De kom overens med den tyske og japanske Regering om, at de i Tilfælde af Krig skulde arbejde mod Sovjetregeringen og danne en mindre, selvstændig Sovjetstat med Afstaaelse af store Omraader af Rusland, deriblandt Ukraine og Hviderusland i Vest til Tyskland og Kystprovinser i det Fjerne Østen til Japan. De samtykkede i efter den tyske Erobring af Rusland, at afgive Koncessioner og Fortrinsret til tyske Firmaer med Hensyn til Udnyttelsen af Jernmalm, Mangan, Olie, Kul og Trømmer og andre af Sovjetstatens store Raavarebeholdninger.
(Derefter anføres en Del af Vidne-

forklaringerne og Tilstaaelserne, som tydeligt viser Rigtigheden af ovenstaaende. Her skal kun anføres eet.)

Finansminister Grinko: "Jeg kendte og havde Forbindelse med Personer i saavel den ukrainske Organisation som den Røde Hær, der var parat til at aabne Gransen for Fjenden. Jeg opererede særligt i Ukraine, det vil sige det vigtigste af de Punkter, hvor Tyskland forbereder sit Slag mod USSR.

Davies slutter dette Afsnit:

Alle disse Ransagninger, Udrensninger og Likvideringer, som virkede saa brutale og gjorde et saa dybt Indtryk paa Verden paa den Tid, var tydeligt et Udslag af den stalin'ske Regerings kraftige og beslutsomme Aktion, hvorved de beskyttede sig ikke blot mod en Revolution indefra, men ogsaa mod et Angreb udefra. Regeringen tog Sagen grundigt og rensede Landet for alle forræderiske Elementer.

Der fandtes ingen femte Kolonne i Rusland i 1941 - de var skudt. Regeringen havde befriet sig for Forræderiet.

Apropos Landsforrædere

Det russiske Vittighedsblad "Krokodil" bringer følgende Historie fra Norge: En Nordmand træffer en gammel Bekendt, som er Quisling-Borgmester, og spørger: "Hvad har du tænkt dig at gøre, naar nu Tyskerne taber Krigen?" "Hvad jeg vil gøre? Jeg vil saamand bare tage min Frakke og Hat og gaa min Vej!" - "Ja, at du tager Frakken med, det kan jeg forstaa, men - hvor har du tænkt dig at anbringe Hatten?"

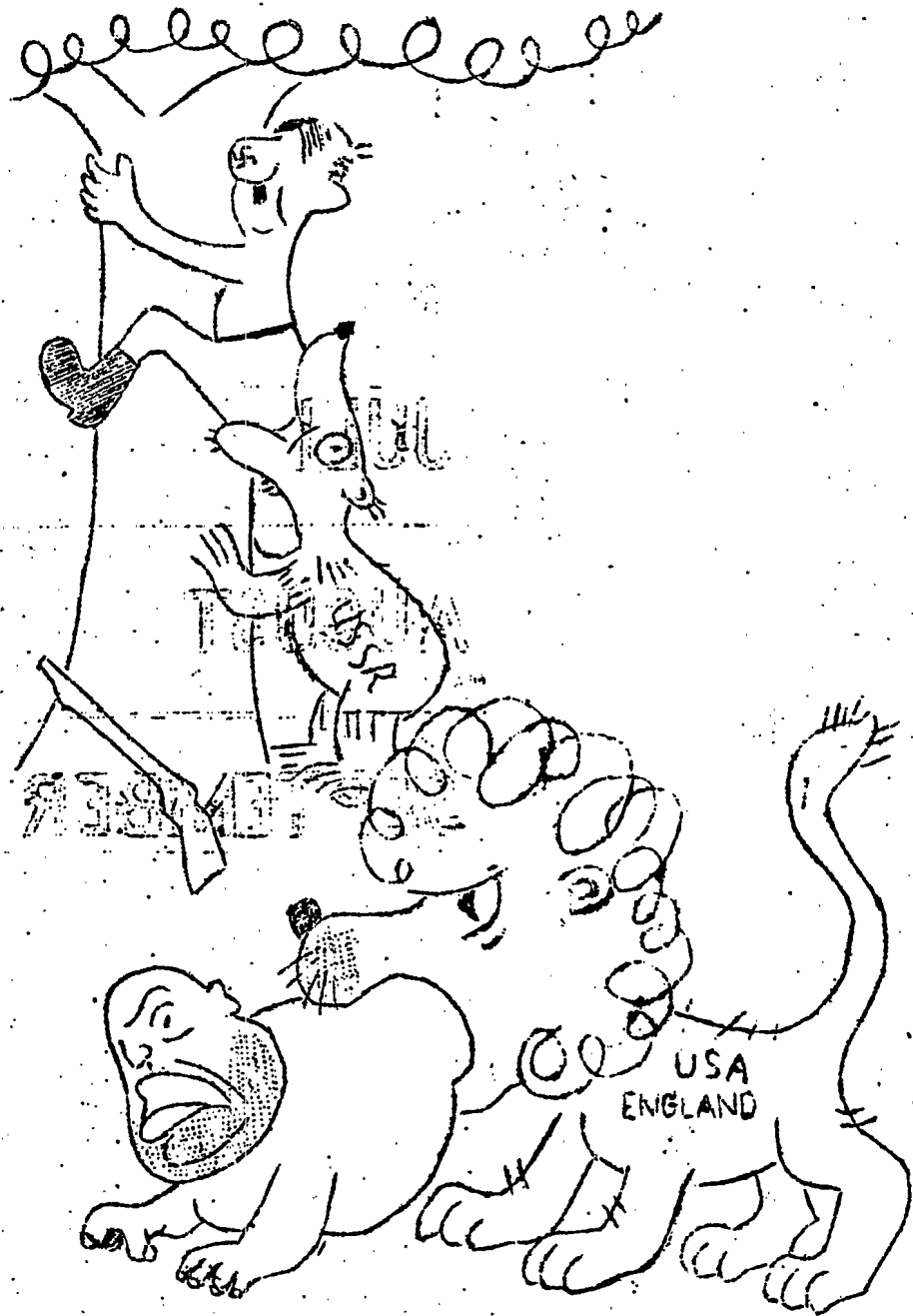
ooOoo

JULI

AUGUST

SEPTEMBER

1952-53 19-0015 13

Det lakker mod Enden

TO UHELIGE STORVILDTSJÆGERE

Sovjetunionens fhv. Ambassadør i London, Ivan Maiski, har skrevet nedenstående Artikel som Forord til en Samling af engelske og russiske Karikaturtegninger fra Napoleonskrigen og den nuværende Krig.

NAPOLEON - HITLER

Det vilde være en Fejltagelse - som for øvrigt en hel Del Mennesker gør sig skyldige i i vore Dage - at sidestille disse det europæiske Fastlands to Erobrere. I Virkeligheden er der stor Forskel paa dem - paa deres almene historiske Baggrund, paa det sociale Lag, de er fremgaaet af, og paa det politiske Program, som har givet Udtryk for deres Stræben og Maal. Hovedforskellen bestaar naturligvis i, at Napoleon, trods al sin Ufuldkommenhed og forfæjlede Indstilling, dog repræsenterede Fremskridtet og bekæmpede Tidens reaktionære Kræfter, medens Hitler derimod

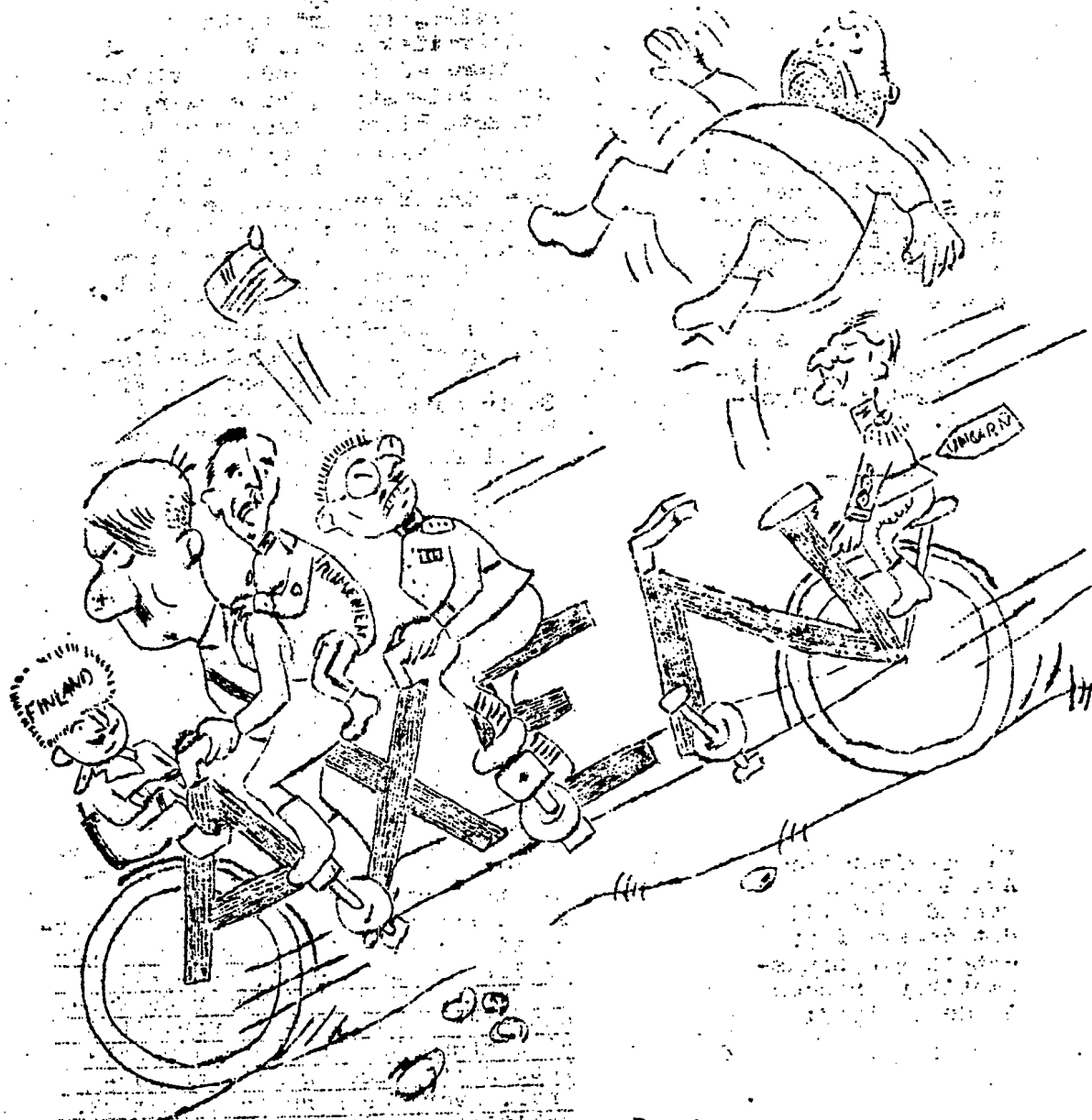
repræsenterer de mest reaktionære Kræfter og bekæmper vor Tids Fremskridt. Denne fundamentale Forskel mellem de to Erobrere af det europæiske Fastland maa aldrig glemmes. Men paa den anden Side er der visse Lighedspunkter mellem Begivenhederne paa Napoleons Tid og Begivenhederne i vore Dage. Jeg vil her understrege de 3 Hovedpunkter, som frembyder en vis Lighed mellem 1812 og 1942. For det første ligger Ligheden i den almindelige Tendens i de to Erobreres Aspirationer. Napoleon stræbte efter Verdensherredømmet, og Hitler stræber ogsaa efter at opnaa Verdensherredømmet. Paa Napoleons Tid indskrænkede Opfattelsen af Verden sig naturligvis hovedsagelig - omend ikke udelukkende - til Europa, medens den nu omfatter alle de fem Kontinenter. Men i Princippet er der ingen Forskel. Da Napoleon gik ind for at opnaa Verdensherredømmet, angreb han Rusland 1812; og eftersom Hitler foresatte sig at erobre Verdensherredømmet, angreb han vore Dages Rusland, dvs. Sovjetunionen, 1941. Det er umuligt at beherske Verden uden først at have besejret mit Land. Men saadanne Planer er, hvem der end omgaas dem, forudbestemt til ynkeligt at mislykkes. Dette maatte Napoleon sande for 130 Aar siden. Og det vil ogsaa Hitler komme til at erfare i vore Dage.

For det andet ligger Ligheden i Op-marchen af de Kræfter i Europa, som bekæmpede de to Erobrere. I Kampen mod Napoleon var Rusland og England Allierede. De er ogsaa Allierede i Kampen mod Hitler. I begge Tilfælde undertvang Erobrerne af det europæiske Fastland paa den ene eller anden Maade de andre europæiske Lande, men de var ude af Stand til at knække disse to Magter. En fælles Fæje og en fælles Fjende sammensvæjede Ruslands og Englands Folk for 130 Aar siden. En fælles Fæje og en fælles Fjende fører ogsaa i Dag Sovjetunionens og Englands Folk sammen. Samarbejdet mellem de to Lande manifesterede sig dengang og manifesterer sig nu paa Livets forskelligste Omraader - militært, politisk, økonomisk og kulturelt.

For det tredje ligger Ligheden i den Rolle, mit Land har spillet i Kampen mod det europæiske Fastlands Erobrere. I 1812 bar Ruslands Kampens Hovedbyrde paa sine Skuldre. Næsten hele det europæiske Fastland hjalp med eller mod sin Vilje Napoleon i Angrebet paa Rusland. Kun det spanske Folk førte, understøttet af England, en heltmodig Guerillakrig, som tvang Napoleon til at holde Styrker paa den iberiske Halvø. Krigen i Spanien var den Tids anden Front, som bortledede en stor Del af de franske Stridskræfter fra Øst og uden Tvivl spillede en betydelig Rolle for den endelige Udgang paa Napoleons Invasion i Rusland.

Samtidig hjalp England Rusland med sin Flaade, med Leverancer og med Penge. Napoleons Nederlag i Rusland indebar et dødeligt Slag mod den franske Kæjsers Magt, et Slag, han aldrig forvandt, og som sandsynligvis førte ham til hans historiske Grav. Aar 1942 er Situationen paa mange Maader den samme som den overfor beskrevne. Nu som for 130 Aar siden bærer mit Land Hovedbyrden i Kampen mod Nutidens Erobrer af det europæiske Fastland. Nu som dengang deltager praktisk talt hele det europæiske Fastland med eller mod sin Vilje i Krigen mod mit Land, og England hjælper hovedsagelig med sin Flaade, med Leverancer og med Penge. Men paa samme Maade ydes nu ogsaa Hjælp af en anden mægtig Forbundsfaelle til Sovjetunionen, nemlig USA. Spanien - Francos Spanien - spiller derimod denne Gang en helt anden Rolle end i Napoleons Dage. Og endnu er der ikke oprettet nogen anden Front, hvilket gør den nuværende Krigs Byrde endnu tungere for mit Folk end den var i 1812. Imidlertid maa en anden Front komme og tage en Del af Byrden fra Sovjetunionens Skuldre. Jo før dette sker, desto tidligere vil Hitlers Magt blive brudt, og desto lavere bliver den Pris, vi maa betale for Folkenes Befrielse fra det nazistiske Aag. Og uagtet den sidste Side i denne Krigs Historie endnu ikke er skrevet, hersker der allerede nu ingen Tvivl om, at Sovjetfronten er den afgørende Front i denne Kamp.

Dette er de væsentligste Lighedspunkter mellem 1812 og 1942.

Paa Vej mod Afgrunden

HVE BLIR DER RESTEN?

I de begivenhedsrige
Dage omkring den 29.
August blev Forman-
den for Danmarks
kommunistiske Parti

A k s e l

L a r s e n

i dybeste Hemmelig-
hed ført til Tysk-
land.

Vi gengiver her
Aksel Larsens
manende Ord til
det danske Folk
udtalt paa Lands-
partikonferencen
i Odense 1938:

Lad mig da benytte Lejlighe-
den som saa mange Gange før, at
fastslaa, at vort Parti er et
demokratisk Parti. Vi er Til-
hængere af det sande og virke-
lige Folkestyre, vi ønsker, at
Folkets Flertal skal være be-
stemmende, og vi anser det ik-
ke for nok, at Folket selv væl-
ger sine Repræsentanter til
Stats- og Kommunestyrelserne
osv., men mener, at Folket bør
have Kontrolret over de Valgte,
at disse skal være forplig-
tet til at udøve Folkets Vil-
je, og at ogsaa Administratio-
nen af de vedtagne Love og af
Samfundets Anliggender i det
hele taget ikke skal være Mo-
nopol for Overklassen, men læg-
ges i Hænderne paa Folket selv
og Folkets Børn.

Vi giver os ikke tilfredse med
saakaldt "politisk Demokrati",
hvor flere af de væsentlige
Forudsætninger ikke engang af
Navn er opfyldt. Vi er klar
over, at sandt Demokrati, saadan
som det er virkeliggjort gennem
den socialistiske Sovjetunions
frie Forfatning, ikke kan ska-
bes under Kapitalismen, hvor
den enkelte i Kraft af Fødsel,
Arv, Brutalitet eller Held faar
Ret til at tilegne sig Udbyttet af
andre Menneskers Arbejde og der-
igennem Mulighed for at skabe
sig ogsaa andre end materielle For-
rettigheder. Vi tilstræber et so-
cialistisk Demokrati, hvor alle
Samfundsrigdomme tilhører Samfun-
det - hele Folket - og forvaltes
af Samfundets Organer under Fol-
kets Deltagelse og Folkets Kon-
trol, hvor der hersker økonomisk,
politisk og kulturelt Demokrati.
Vi tilstræber ikke at naa dette
Maal ved forfatningsstridige
Midler, ved Voldsanvendelse, (forts.)

ved Mindretalskup eller lignende. Vort Arbejde gaar ud paa at vinde og forene det overvældende Folkeflertal, hele det arbejdende Folk til politisk Kamp for dette Maal, som det er i det store Folkeflertals, i Menneskeheds og Kulturens Interesse bliver naaet. - Men vi er forberedt paa, at et lille Faatal af Befolkningen, som har Interesse i uretfærdige Samfundstilstandes Opretholdelse, og som i Kraft af sin økonomiske Magtstilling har tilranet sig en Indflydelse, som staar i omvendt Forhold til deres Faatallighed, af al Magt og i givet Fald med voldelige og forfatningsstridige Midler vil søge at forhindre Folkeviljen i at blive Landets Lov. Vi kender fra Historien - saavel den danske som Udlandets - tilstrækkelige Eksempler paa noget saadant. Og kommer det danske Folk i en saadan Situation, da er dets Ret og Pligt med alle Midler at sikre Folkeviljens Sejr, at bane Vej for Retten og Folkestyret.

Vi ønsker ikke Demokratiet i Danmark for at være fuldkomment eller blot tilfredsstillende. Vi tilstræber en Forfatningens Demokratisering efter de Linjer, jeg lige har trukket op, og forbeholder os vor Ret til at arbejde herfor. Men angriber noget Parti, nogen Gruppe, Fraktion eller Klike det bestaaende - omend ufuldkomne - Demokrati for at forringe det, at gøre Folket retsløst, da agter vi med alle Midler at bekæmpe saadanne Forsøg. Vi har altid været Modstandere - aldrig været Tilhængere af Mindretalsstyre eller Mindretalsdiktatur. Vi vil bekæmpe alle Forsøg paa at indføre noget saadant - hvorfra de saa end kommer".

Saadan er i Korthed Kommunisternes Maal og Hensigt, og dette er i dybeste Overensstemmelse med Marx' og Lenins Lære. Det overvejende Flertal af det danske Folk kan Ord til andet underskrive dette, hvilket ogsaa understreges af, at det ikke noget Øjeblik har været en Hindring for det nationale Samarbejde, men endogsaa paa afgørende Punkter tjener som Grundlag for dette. Trods Klarhed angaaende Hensigter og Arbejdsmetoder har en løgnagtig Agitation dog formaaet at skabe en falsk Opfattelse af Kommunisterne. De, der skød Partiet forfatningsstridige og voldelige Metoder i Skoene, har der længst afsløret sig som Forfatningsbrydere og Krænkere af Friheden. Og det er da indlysende, at vi Kommuniste sætter hele vor Kraft ind paa at faa Forfatningen respekteret, og at vi herunder i første Række sætter ind for Bekæmpelsen og Udjagningen af Hitlerbanderne. Hvad der vil følge efter Fascismens Tilintetgørelse, ligger vel ikke helt klart, men saa meget kan dog siges, at det i første Række drejer sig om at faa vor Forfatning sat i Kraft paany. Heraf vil følge, at alle Love, der er skudt op i Nazismens Skygge, ophæves, og at alle Patrioter løslades fra Straffeanstalter og Interneringslejre, men ogsaa, at de, der har forbrudt sig mod Forfatningen og Nationen, drages til Ansvar. Dernæst vil det danske Folk komme til at staa overfor at skulle bringe Orden i det Fallitbo, Besættelsen har skabt. Enkelthederne om, hvorledes dette skal ske, vil være forbeholdt Fremtiden, men Hovedlinjen vil blive, at alle Krigsspekulationsformuer skal inddrages i Sanering af vort Pengevesen. Og naturligvis skal der skaffes ordentlige Eksistensforhold for Folket i By og paa Land. Arbejdsløsheden maa bringes ud af Værdien. Alt dette naas naturligvis ikke, uden at der foretages Nyvalg til Rigsdag og Kommunalbestyrelser. Denne Rigsdag vil ogsaa faa til Opgave at bringe vort Forhold til Sovjetunionen i Orden og træffe Foranstaltninger til at holde Folkets og Landets Fjender nede. At rene fascistiske Organisationer saavel som andre sammenslutninger, der har Folkestyrets Omstyrtelse til Formaal, skal forbydes, siger sig selv. I Hvilken Rækkefølge Tingene vil ske, og hvornaa samt hvor langt der naas, afhænger selvsagt af Folkets egen Indsats. Det er derfor ogsaa efter Hitlers og Nazismens Tilintetgørelse af yderst Vigtighed at bevare, udvide og udbygge Kampfronten for Demokrati og national Selvstændighed. Som de mest fremskuende og dristige af det danske Folk i Dag kæmper mod Nazismen sammen med Folkene i de forenede Nationer, saaledes maa vi ogsaa efter Krigen sammen med Sovjetfolket og de øvrige forenede Nationers Folk fortsætte Kampen for Fred og Frihed.

SNIP - SNAP - SNUDE

"Opgivelsen af Orel betegnes i
herværende militære Kresse som
en taktisk Tilbagebøjning af
"Næsetippen". (RB-Telegram
fra Berlin 5/8).

Næsvi s H e r r e f a a r

e n B e g m a n d !

Fra en norsk Jernbanekupe

I en Jernbanekupe paa Strækningen Oslo-Bergen sidder en norsk Dame med sin voksne Datter samt en Nordmand og en tysk Officer. Idet Toget kørte gennem en lang, mørk Tunnel, hørt tydeligt et Smækkys efterfulgt af Lyden af et Par kraftige Lussinger.

Da Toget igen kommer ud i Dagslyset, ser alle paa hinanden, men ingen tør paa Grund af Situationen sige noget. Til Gengæld tænker de som følger:

Datteren: Det er dog mærkeligt, han kysser min Mor. Ganske vist ser hun ungdommelig ud, men alligevel -

Moderen: Det er da godt, hun (Datteren) kan slaa fra sig.

Tyskeren: Det er dog mærkeligt, at jeg skal have Øretæver, fordi Nordmanden kysser den unge Dame.

Nordmanden: Det er s'gu godt gjort, at man skal sidde og kysse sig selv paa Haanden, bare for at kunne faa Lov til at stikke det Nazi-Svin et Par paa Kassen.

Vi bringer Kommentaren

Til Belysning af Forholdene i Tyskland kan vi meddele, at Hitler efter Sigende har lovet enhver, der skaffer 6 nye Partimedlemmer, at han uden at risikere Straf selv kan melde sig ud af Partiet. Den, der skaffer 12 Medlemmer faar et Bevis for, at han aldrig har været Partimedlem.

o o o

WENDELL WILKIE

om STALIN

Wendell Willkie, den amerikanske Præsidentkandidat, som i August/September 1942 foretog en Rejse Jordan rundt for at danne sig et Indtryk af Verden og Krigen, Fronterne, Folkene og deres Ledere, besøgte herunder ogsaa Sovjetunionen. Nedenstaaende gengiver vi fra Bogen "Een Verden" Referat af Wendell Willkies Besøg hos Stalin.

I Moskva havde jeg to lange Samtaler med Josef Stalin. Meget af det, han sagde, har jeg ingen Ret til at gengive. Men der er ingen Grund til at tie stille om Manden selv. Stalin er en af vor Tids mest betydende Personligheder.

Jeg var opfordret til at møde hos ham en Aften klokken halv otte. Han holdt aabenbart som oftest sine Konferencer om Aftenen. Hans Værelse var temmelig stort, ca seks Gange tolv Meter. Paa Væggene hang der Billeder af Marx, Engels og Lenin og et Profilbillede af Stalin og Lenin sammen, samme Portræt, som man ser i praktisk talt alle offentlige Bygninger, Skoler og Fabrikker, Hoteller, Hospitaler og private Boliger i Rusland. I et Sideværelse, hvortil Døren stod aaben, saa jeg en vældig Globus over tre Meter i Diameter.

Stalin og Molotof stod ved den korte Side af et langt Egetræskonferencebord. De hilste venlig og naturligt paa mig, og vi talte i omtrent 3 Timer om Krigen, om hvad der vilde komme efter Krigen, om Stalingrad og Fronten, om Amerikas Stilling, om Forholdet mellem Storbritanien, De forenede Stater og Rusland og om meget andet mere eller mindre vigtigt.

Nogle Dage senere var jeg sammen med Stalin i 5 Timer, først ved Bordet under en Banket, som han gav for mig, senere ved Kaffen i de mindre Saloner og endelig ved en privat Forevisning af en Film om Moskvas Belejring og Forsvar.

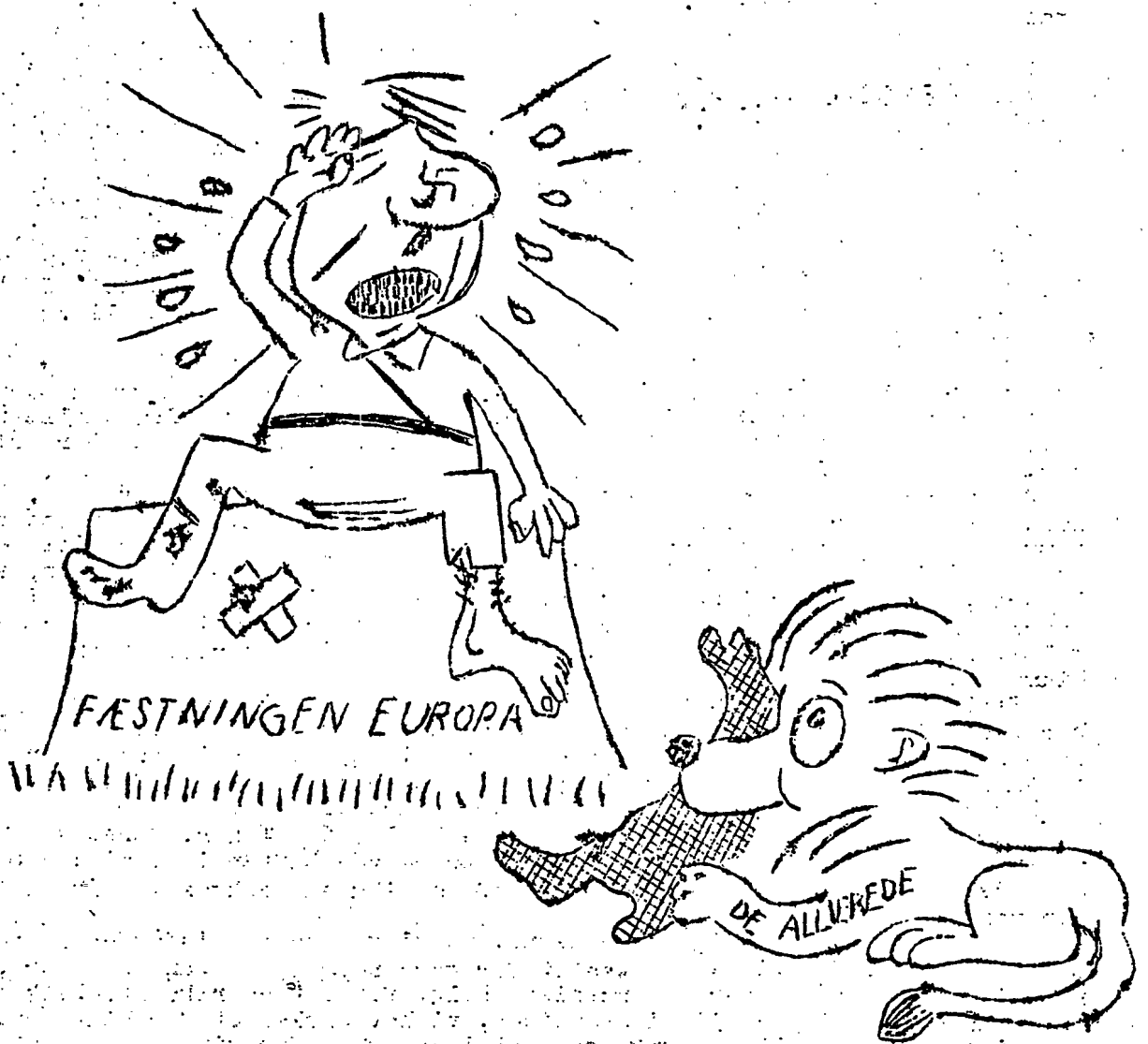
Jeg vil lige i forbigaaende nævne, at vi ved denne Middag udbragte en Skaal for Tolkene. Vi havde skaalet for vore respektive Lande og deres Ledere, vi havde skaalet for det russiske Folk, for det amerikanske Folk og for vort Haab om et Samarbejde i Fremtiden, vi havde skaalet for hinanden. Men til sidst kom jeg til at tænke paa, at de eneste, der virkelig havde slidt i det under denne Middag, var Tolkene, der stadig havde maattet rejse sig op og oversætte. Jeg udbragte altsaa en Skaal for dem. Bagefter sagde jeg til Stalin:

- Jeg haaber ikke, at jeg har gjort noget ubassende ved at udbringe en Skaal for Tolkene.

- Slet ikke, Mr. Willkie, sagde han. Vi er jo en demokratisk Nation. Stalin er efter Øjemaal knapt 160 cm høj - jeg var forbavset over, at han ikke var højere. Han virker ret lille, har et stort Hoved, store Øjne og store Mustacher. Naar Ansigtet er i Ro, virker det strengt og alvorligt, og her i September virkede han træt - ikke syg, som man saa ofte har paastaet, men utrolig træt. Og det kan man vel ikke undres over. Han taler roligt og klart og nu og da med en indtagende naturlig Veltalenhed.

Han er efter min Mening haerd, sejt og energisk. Hans Spørgsmaal var velovervejede, dybtgaaende, beregnende paa at trænge til Bunds i det Emne, der

EN KRIGER I NØD

I sin Tale den 10/9 jamrer Hitler
over Italiens Kapitulation

- Uhu - den har taget min
- ene Støvle -

interesserede ham. Han skyder Elskværdigheder og Komplimenter til Side og bliver utaalmelig over almindelige Talemaader.

Da han spurgte om mine Besøg paa de forskellige Fabrikker, vilde han have detaillerede Oplysninger om, hvilke Afdelinger jeg havde været paa, og ikke en almindelig Udtalelse om Effektivitet og Arbejdsmetoder. Da jeg spurgte ham om Stalingrad, udviklede han klart og logisk, ikke blot Byens geografiske og militære Betydning, men ogsaa hvilken moralsk Virkning et heldigt eller mislykket Forsvar vilde have paa Rusland, Tyskland og særlig det mellemste Østen. Han kom ikke med Profetier om, hvorvidt Rusland var i Stand til at holde Stalingrad, og han forklarede, at det hverken var tilstrækkeligt med Fædrelandskærlighed eller Mod. Resultatet af en Kamp bestemmes først og fremmest af, hvor mange Soldater man har, hvor dygtige de er, og i hvor stor Udstrækning man kan faa Materiel.

Han troede ikke, at vi kunde regne med noget nært forestaaende indre Sammenbrud i Tyskland. Den eneste Maade, man kan sejre over Tyskland paa, er ved at knuse det militært, sagde han. Og han mente selv, at den mest effektive Maade at svække Troen paa Hitlers Uovervindelighed var en uafslædig Bombning af tyske Byer og de af Tyskerne besatte Havne og Fabrikker i de e-robrede Lande.

Naar vi talte om Krigens Aarsager og de økonomiske og politiske Problemer, som Verden vilde komme ud for ved dens Afslutning, blev man øjeblikkelig klar over hans storstilede Opfattelse, hans eksakte Viden og hans koldt logiske Tænkeevne. Stalin er haerd, men han er en overordentlig klog Mand, der ikke gør sig nogen Illusioner.

Hans Beundring for den amerikanske Produktionsmetode vilde tilfredsstille enhver amerikansk Industrisammenslutning. Men der var en Del af vore tilbageholdende og indirekte demokratiske Metoder i Krigsførelsen, som han ikke forstod. Han kunde f. Eks. ikke forstaa, hvorfor Demokratierne ikke kunde kræve visse værdifulde Paser, særlig naar de Nationer, der ejede dem, ikke var villige til Samarbejde eller ikke kunde forsvare dem.

Stalin havde i Modsatning til den almindelige Paastand stor Respekt for Winston Churchill - den ene store Realists Respekt for den anden - og dette lagde han ikke Skjul paa.

Personlig er Stalin et naturligt Menneske uden fjerneste Krøkkeri. Han prøver ikke at gøre Indtryk med et affekteret Væsen. Han har en primitiv Sans for Humor og ler gerne ad drastisk Skæmt og Replikker. Ved et Tilfælde kom jeg til at nævne det gode Indtryk, jeg havde faaet af de Skoler og Biblioteker, jeg havde besøgt. Og jeg tilføjede:

- Men hvis De bliver ved med at opdrage det russiske Folk saadan, Mr. Stalin, ender det maaske tilsidst med, at De selv bliver arbejdsløs.

Han lo, saa han var ved at falde ned af Stolen. Det lykkedes hverken mig eller nogen anden under Samtaler, vi havde med hinanden senere, at sige noget, der morede ham saa meget.

Mærkelig nok klæder Stalin sig i lette Pastelfarver. Hans obligatoriske, kendte Bluse er af meget fint Stof, lysegrønt eller svagt rosa, medens Benklæderne er lysegule eller blaa. Han bærer sorte, blankpudsede Støvler. Han bryder sig ikke om Selskabslivets sædvanlige smaa Elskværdigheder. Da jeg tog Afsked efter vor første Samtale, udtrykte jeg min Taknemmelighed over, at han havde ofret Tid paa mig og havde vist mig den Ære at tale saa aabent. Han svarede lidt genert:

- Mr. Willkie, De ved, jeg er vokset op som georgisk Bonde. Jeg er ikke vant til at tale fint. Det eneste, jeg kan sige, er, at jeg synes godt om Dem.

Det er naturligt, at Stalins ukunstlede Væsen har dannet Skole blandt Sovjetlederne. Navnlig i Moskva og Kuibysjef finder man en bemærkelsesværdig Mangel paa Elegance. Alle klæder sig enkelt, lytter gerne, men siger ikke

meget. Man finder mellem de ledende et overraskende stort Antal unge Mennesker, som endnu er i Trediveerne. Blandt de andre ledende Personligheder, jeg traf, var Udenrigsminister Viatjeslav Molotof, hans Medhjælper i Udenrigsministeriet, Andrej Vysjinski og Salomon Losovskij, den tidligere Forsvarsminister Marskal Vorosjilof samt Forsyningsministeren Anastasia Mikojan, som samtidig var Leder af den sovjetiske Udenrigshandel. Alle var dannede Mennesker og meget interesserede i Forholdene i Udlandet og ogsaa af Udseende helt anderledes end de vilde Bolsjeviker, som Karrikaturtegningerne har givet os et Billede af.

Saa snart Samtalerne med disse Personer kom ind paa Freden, og hvad Verden vilde blive nødt til at gøre, efter at Krigen var forbi, viste de stor Forstaaelse overfor Vanskelighederne og en bemærkelsesværdig Statsmandskløgt. Da jeg kom tilbage til De forenede Stater, havde Stalin givet sit Program for den engelsk-amerikansk-sovjetiske Koalition i den europæiske Krig, hvori han opstillede følgende Maal:

Ophævelse af alle Racegrænser, Ligestillethed og territorial-Integritet for alle Nationer. Befrielse af underkuede Folk og Tilbagegivelse af deres Soverænit. Ret for alle Nationer til at ordne deres Forhold, som de selv ønsker det. Økonomisk Støtte til de Nationer, som har mistet meget under Krigen, saa deres materielle Livsevigt atter kan genoprettes. Genindførelse af de demokratiske Friheder. Hitlerregimets Udselettelse.

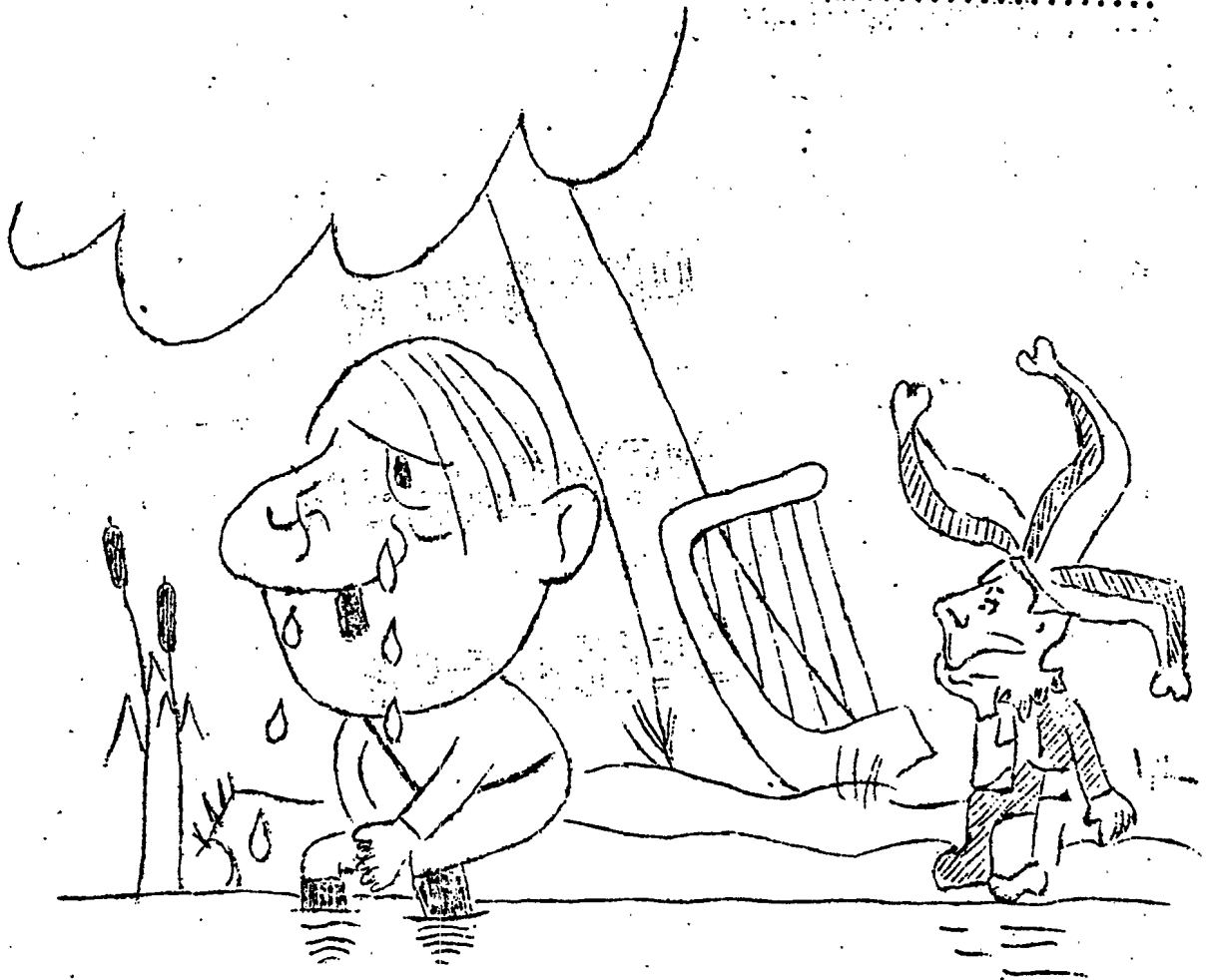
Man kan spørge, om Stalin mener, hvad han siger. Man kan pege paa, at det ikke er mange Aar siden, at Rusland var i nødtvungen Alliance med Tyskland. Men Rusland har Grund til at minde Demokratierne om München og om de syv Millioner prima Jernskrog, som De forenede Stater eksporterede til Japan mellem 1939 og 1940. Man kan maaske bedre bedømme Rigtigheden af Stalins Forklaringer, naar man ser dem i Belysning af, at Millioner af Russere er døde under Forsvaret af deres Land, at Millioner af Russere er blevet Slaver under Nazisterne, at andre Millioner arbejder 66 Timer om Ugen paa Fabrikker og i Gruber for at fremstille Materiel til de kæmpende ved Fronten, og at store Fabrikker paa mirakuløs Maade er blevet flyttet Hundreder af Kilometer for at kunne fortsætte deres Arbejde uforstyrret af Nazisternes Angreb. Det er Folkets Indstilling, der giver os den bedste Tolkning af Stalins Hensigter. Der findes mange indenfor Demokratierne, der er bange for Rusland og ikke tror paa det. De er bange for en økonomisk Ordning, der skal gribe ind i deres egen. En saadan Angst vidner om Svaghed. - Nej, vi behøver ikke at være bange for Rusland, men vi maa lære at arbejde sammen med Rusland mod vor fælles Fjende, Hitler, og efter Krigen. For Rusland er et dynamisk Land, et livskraftigt, nyt Samfund, en Kraft, som ikke kan ignoreres i Fremtidens Verden.

OKTOBER

NOVEMBER

DECEMBER

EN KRIGERS SIDSTE TANKER

Meget frit efter Saimen.
"Ved Babyløns Floder."

Ved Dnjeprs Bredder han sørgende sad,
og ingen gad Harpen stemme.
Hvor vilde hans Hjerte dog være glad,
om blot han var blevet derhjemme.

SOVJETUNIONEN

EN SOCIALISTISK STAT

USSR, Unionen af socialistiske Sovjetrepublikker, består af 16 frie, ligeberettigede Forbundsstater, der tilsammen dækker ca 1/6 af Jordens Landomraade og rummer over 190 millioner Mennesker. Som Navnet lyder, er det en socialistisk Stat, dvs. det socialistiske økonomiske System er den bærende Konstruktion i dens Produktionsforhold og sociale Opbygning. Dette System er her for første Gang i Menneskehedens Historie prøvet og udformet i Praksis og lovmæssigt forankret i Forfatningen.

Unionens nuværende Forfatning (Grundlov) blev vedtaget den 5. December 1936, men den har sin Rod i tidligere Sovjetforfatninger, der gear tilbage til selve Oktoberrevolutionen, og den afspejler den Udvikling, der siden dengang er foregaaet i Sovjetsamfundet. Oktoberrevolutionen i 1917 flyttede Magten fra det liberale Borgerskab over i det arbejdende Folks Hænder og skabte dermed de politiske Muligheder for en socialistisk Organisering af den nyoprettede Arbejder- og Bondestat. Grundlaget for Sovjetrepublikkens første Forfatning (Juli 1918) blev den af Lenin udarbejdede "Erklæring om det arbejdende og udbyttede Folks Rettigheder". Denne erklærede Rusland for at være Arbejdernes og Bøndernes Sovjetrepublik og overgav hele den centrale og lokale Magt til Sovjetterne. Sovjetmagten fik til Hovedopgave: at afskaffe enhver Udbygning, at ophæve Samfundets Inddeling i Klasser, at forhindre de tidligere Herskerklasser i at gænerobre Magten og at organisere Samfundet socialistisk.

Lenins "Erklæring om det arbejdende Folks Rettigheder" er et Dokument af største historiske Betydning og Rækkevidde. Heri fastlægges for første Gang i Historien Rammerne for en socialistisk Forfatning. Ligesom den franske Revolutions Erklæring om Menneskerettighederne fra 1789 blev afgørende for hele den borgerlige demokratiske Udvikling gennem det 19. Aarhundrede, saaledes blev Lenins Erklæring den Retningslinje, hvorefter den socialistiske Udvikling i Sovjetunionen har fundet Sted, og den fundamentale Grundlov, hvorpå alle senere Sovjetforfatninger er bygget op.

I Tiden fra 1918 til 1936, da Unionens nuværende Forfatning traadte i Kraft, skete en omfattende Udvikling og Ændring af Sovjetsamfundets økonomiske og klasse-mæssige Struktur. I denne Periode gennemførtes Statens Overtagelse af Produktionsmidlerne, og den socialistiske Produktionsform indenfor Industri og Landbrug vandt Sejr. De nationale Modsætninger og Klasse-udsættelserne forsvandt, Sovjetmagten voksede sig stærk og uovervindelig baade indadtil og udadtil. Fra et fattigt, halvfeudalt Landbrugsland med middelalderlig primitive Driftsformer voksede Sovjetunionen op til en moderne Industri- og Landbrugsstat, hvor den nyeste Teknik er taget i Anvendelse indenfor alle Produktionsgrene. De to første Femårsplaner med deres mægtige Industriopbygning og øgede Arbejdsproduktivitet syvfoldede Landets Industriproduktion i Forhold til Førkrigstidens.

Forfatningen af 1936 genspejler hele denne Udvikling. Den er ikke som den første Sovjetforfatning et Program med Løfter for en fremtidig Udvikling, men derimod "en Registrering og lovmæssig Forankring af det, der allerede er tilkæmpet i Praksis. Resultatet af den Vej, der er tilbagelegt, Resultatet af de Sejre, der allerede er vundet" (Stalin). Molotof kalder den "den sejrende Socialismes Forfatning", der "proklamerer Socialismen som Grundlag for vor Stat".

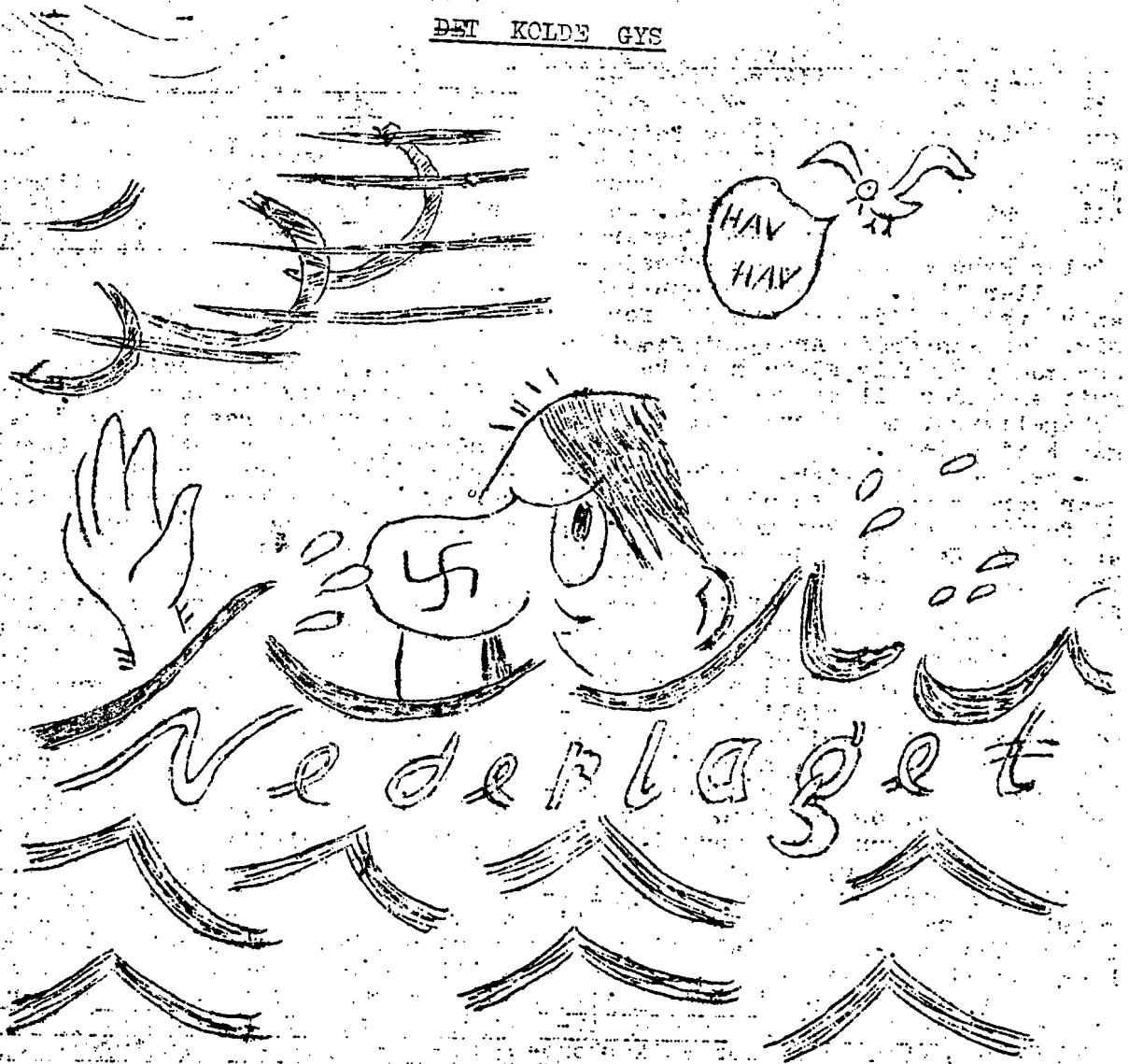
Der er tre afgørende Forhold, der kendetegner den socialistiske Forfatning og betinger den socialistiske Opbygning. For det første, at den lovfæster det arbejdende Folks Besiddelse af Statsmagten og Statens Ledelse, for det andet, at den lovfæster den socialistiske Økonomi med dens Ejendomsret til Produktionsmidlerne, og for det tredje, at den lovfæster den socialistiske Planøkonomi og den almindelige Arbejdspligt. Sovjetforfatningens første Paragraf lyder derfor: "Unionen af socialistiske Sovjetrepublikker er en socialistisk Stat af Arbejdere og Bønder". Denne Stats politiske Grundlæg er "den arbejdende Befolknings Deputeredes Sovjetter" (§2). Disse Sovjetter (Raad), lige fra de lokale Sovjetter til Unionens øverste Sovjet, repræsenterer den lovgivende Myndighed og vælger de administrative og udøvende Organer, som er ansvarlige overfor Sovjetterne. Ogsaa de højere Domsmyndigheder vælges af Sovjetterne. Indtægtens Folkedomstolene, som vælges direkte af Befolkningen. Hele den politiske Magt tilhører saaledes den arbejdende Befolkning i By og paa Land repræsenteret gennem Sovjetterne (§5), der vælges af Borgerne ved direkte, lige og almindelig Valgret med hemmelig Afstemning.

Grundlaget for Produktionen og Folkøkonomien danner det socialistiske økonomiske System, som hviler paa den socialistiske Ejendomsret til Produktionsmidlerne. Privatejendomsretten til Produktionsmidlerne, som kendetegner det kapitalistiske økonomiske System er ophævet, hvorved det ene Menneskes Udbytning af det andet umuliggøres (§4). Den socialistiske Ejendomsret kan have to Former. Man skelner mellem direkte Statseje, dvs. Folkets Fælleseje (f. Eks. Jorden og alle Natriggerdomme, Fabrikker, Transportmidler, Banker, Beboelsejendomme i Byerne osv.) og kooperativ-kollektiv Ejendom (Kollektivbrugenes og de kooperative Virksomheders Ejendom). Kollektivbrugene ejer f. Eks. selv Bygninger, Avlsrådskaaber, Inventar, Besætninger og de fremstillende Produkter, medens de til Kollektivbrugene knyttede Maskin- og Traktorstationer er Statseje. Desuden har hver Kollektivbonde Ret til at dyrke en mindre Jordlod og holde en vis Mængde Husdyr til personlig Brug. Boligen og den Blindtægt, den private Jordlod afkæster, er ligelædes personlig Ejendom. Kollektivbrugenes Jord er Statens, men Brugsretten er sikret gratis paa ubegrænset Tid.

Ligeledes er det tilladt Enkeltbønder og selvstændige Smaahandværkere at drive mindre privat Virksomhed, for saa vidt denne "hviler paa personligt Arbejde og udelukker Udbytning af fremmed Arbejdskraft". Den individuelle Driftsform, som er et Levn fra den tidligere kapitalistiske Økonomi, beskæftigede i 1937 kun 5,6% af Befolkningen. Enkeltbøndernes Andel i det samlede dyrkede Areal var kun lidt over 2%. Den socialistiske Økonomi beskæftigede saaledes omtrent 95% af Befolkningen, der af repræsenterede Arbejdere og Funktionærer 34,7% og Kollektivbønder og kooperative Haandværkere 55,5%.

Forfatningens § 10 beskytter Borgernes personlige Ejendom. Da dette Forhold ofte giver Anledning til Misforstaaelser, citerer vi Paragrafen i dens helhed: "Borgernes Ejendomsret til deres Arbejdsindtægter og opsparede Midler, til deres Beboelsehus med tilhørende Blindtægt, Rædskaaber og Høsteraad, Genstande til privat Brug og Bekvemmelighed samt Arveretten til borgernes per-

DET KOLDE GYS

Goebbels i "Das Reich": "Som en Klippe i Tidens brølende Hav staar Føreren foran os..."

-Men hvorlange kan han bunde...?

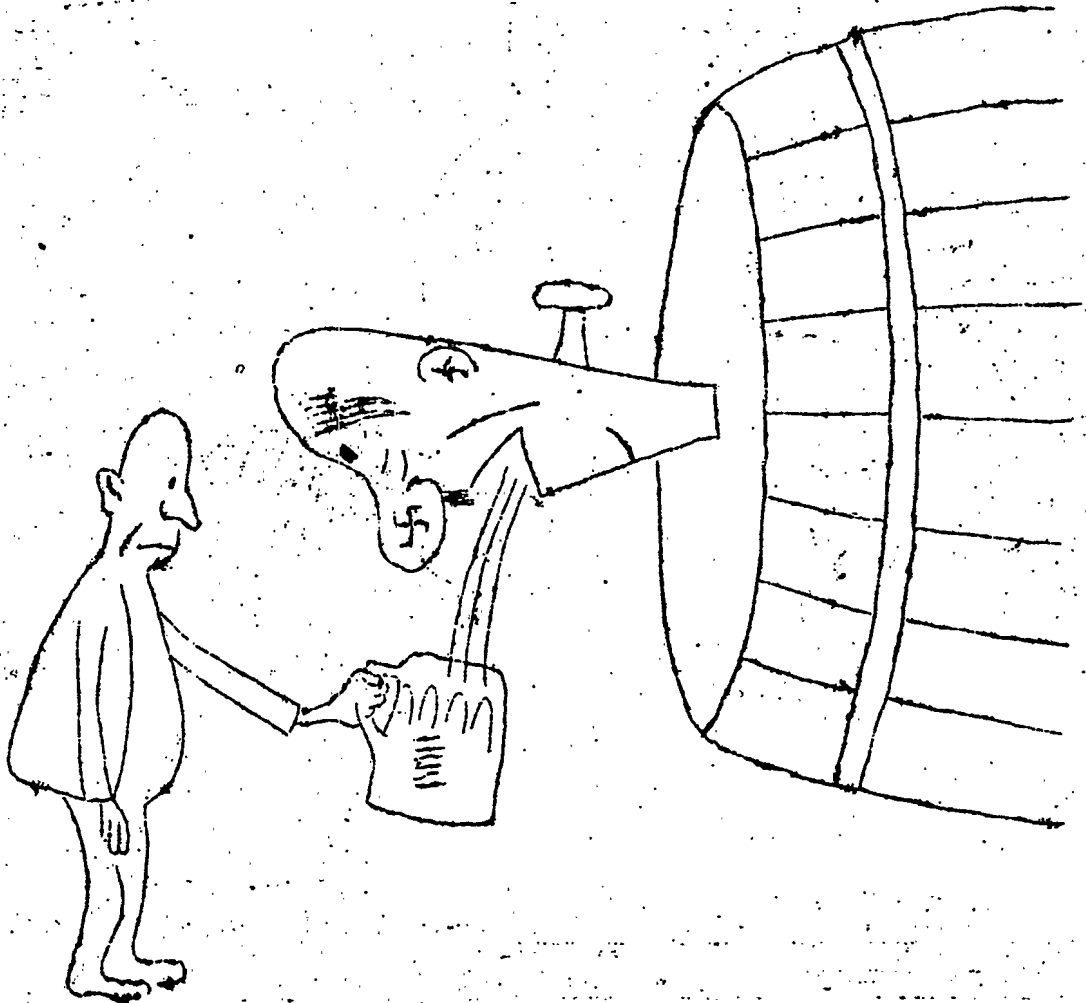
sonlige Ejendom - beskyttes af Loven."
 Man hører ofte Skeptikere ytre Betydning for, at dette Forhold skal kunne give Anledning til Genindførelse af kapitalistiske Tilstande, i Sovjetunionen. Der er dog ingen Grund til Angstelse i saa Henseende. Ingen kan selv med nok saa store opsparede Midler købe en Fabrik, en Løndejeendom eller lign., og derved udbytte andre ved at lade dem arbejde for sig. Den opsparede Arbejdsindtægt er derimod personlig Ejendom og kan frit anvendes til at gøre sig Livet behageligere, men derved opstaar ingen Kapitalisme.

I det kapitalistiske Samfund foregaar Vareproduktionen uden Hensyn til Samfundets Behov, kun med det Formaal at skaffe Kapitalen den størst mulige Profit. Følgen af denne samfundsmæssigt set planløse Produktionsmaade bliver stadig tilbagevendende "Overproduktions"-Kriser med Arbejdsløshed og Elendighed for Millioner af Arbejdere. Under den socialistiske Økonomi er Produktionskriser og Arbejdsløshed ukendte, idet Produktionens Formaal her er at tilfredsstille Samfundets Behov, og da dette Behov i Virkeligheden kun har Produktionens Ydeevne som Grænse, kan den stadig udvides. Forfatningen kan derfor lovmæssigt sikre alle Borgere Retten til lønnet Arbejde. Den socialistiske Planøkonomi er lovfæstet i Forfatningens § 11, som lyder: "Det økonomiske Liv i Sovjetunionen bestemmes og ledes efter Statens Plan for Folkeøkonomien med det Formaal at forøge Samfundets Rigdom, bestandig at have Befolkningens materielle Niveau og styrke Sovjetunionens Uafhængighed og Forsvarsevne".

I Sovjetunionen er Arbejdet derfor "en Pligt og en æressag for enhver arbejdsdygtig Borger." Snyltene taales ikke, kun Arbejdet giver Ret til at deltage i Fordelingen af Samfundets Goder. Her gælder Socialismens Princip: "Enhver yder efter sine Evner, enhver faar efter sit Arbejde."

Paa Grundlag af den socialistiske Planøkonomi sker der i Sovjetunionen en stadig Højnelse af Befolkningens materielle og kulturelle Levevilkår. Dette er Socialismens Maal - for, som Stalin udtalte paa den 17. Partikongres i 1934: "Hvad Mening havde der været i at styrte Kapitalismen i Oktober 1917 og i Løbet af en Række Aar opbygge Socialismen, hvis vi ikke naar dertil, at Folk hos os kan leve i Velstand? Socialismen betyder ikke Nød og Savn, men Afskaffelse af Nød og Savn og Skabelse af et velstaaende og kulturelt Liv for alle Medlemmer af Samfundet Socialisme kan kun skees paa Grundlag af en stormende Vækst af Samfundets Produktivkræfter, en Overflod af Produkter og Varer, et Liv i Velstand for den arbejdende Befolkning og en stormende kulturel Vækst. For Socialismen - den marxistiske Socialisme - betyder ikke, at det personlige Behov indskrænkes, men at det udvides og udfoldes alsidigt, betyder ikke, at Behovets Tilfredsstillelse begrænses, eller at man giver Afkald paa det, men betyder en alsidig og fuldstandig Tilfredsstillelse af alle en kulturelt højtstaaende arbejdende Befolknings Behov."

SURROGAT I ØL-KÆLDEREN

Hitlers Tale i Löwenbräu-Kælderen
8. November karakteriseres af Wil-
helmstrasse som "en Kilde, hvorfra
det tyske Folk kunde øse ny Kraft".

— Det øl ser mig noget tyndt ud ...

KIRKEN

i Sovjetunionen

Den 4/9 modtog Formanden for Folkekommisærernes Raad, STALIN, Metropoliterne Sergei, Alexei og Nikolai, som forelagde den græsk-katolske Kirkes Ønske om at vælge et Overhoved for hele Sovjetunionen. Stalin meddelte paa Regeringens Vegne, at Sovjetregeringen intet havde at indvende herimod. Tilstede ved Modtagelsen var Molotof.

Den 8/9 modtog Sovjetunionen et Budskaab fra Metropoliter, Ærkebiskopper og Biskopper, forsamlet til Kirkemøde i Moskva, hvori de udtrykte deres Taknemlighed overfor Sovjetregeringen for dens sympatiske Holdning til den russiske ortodokse Kirke. Kirkemødet lovede at mangedoble sine Anstrængelser for et hidføre Sejren, og Budskaabet sluttede: "Maatte vor Kamp for Retfærdighed krones med Sejr og Menneskehedens Befrielse for Fascismens Aag!"

Kirkemødet udsendte endvidere en Appel til Kristne i hele Verden, som er blevet gengivet paa alle Sprog af Moskva Radio, og hvori det bl.a. hedder:

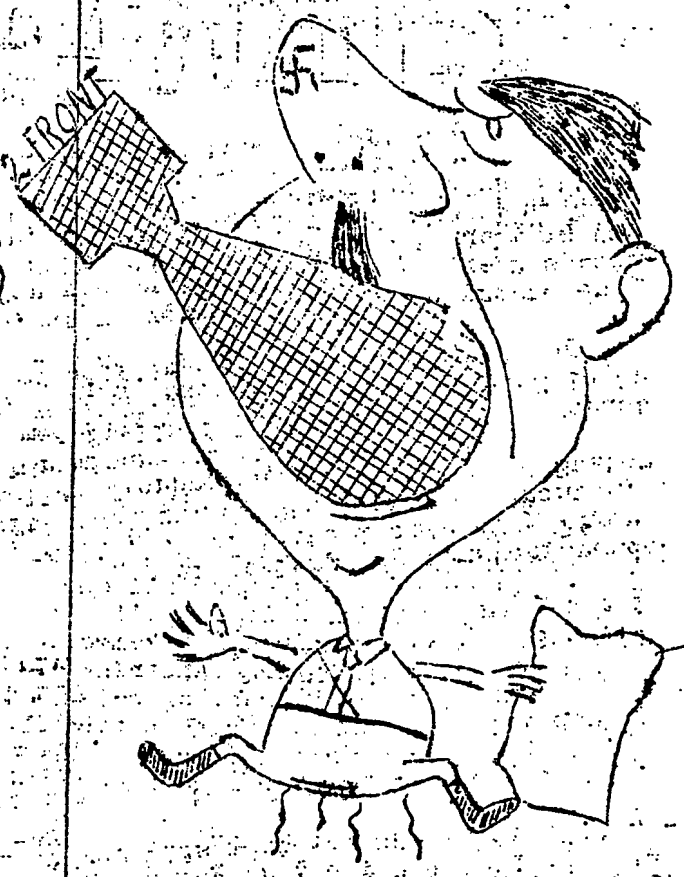
"Kristne i hele Verden! Dette er en overordentlig alvorlig Tid. Hele Verden er inddræget i Krigen... Blodet flyder paa Europas, Afrikas og Asiens Slagmarker. Civilbefolkningen i de mange Lande, som er okkuperet af Fascisterne, er Ofre for ufattelige Voldshændlinger, er gjort til Slaver eller udryddet. Kulturens Skatte lægges øde... Fascisterne saar Død og Ødelæggelse overalt... I denne historiske Time retter den russiske ortodokse Kirke en Appel til alle Kristne i hele Verden. Vi Biskopper, forsamlede for at vælge Patriarken, appellerer til alle Kristne i de Allierede Lande i en

dyb Tro paa jeres retfærdige Sag ikke at sky nogen Anstrængelse for at understøtte Fronten i denne Krig for Fred og Kultur og for Befrielse af alle undertrykte Folk, saaledes at der kan blive gjort Endé paa Hitlerhordernes eksempløse Grusomheder. Vi appellerer til Kristne i alle de Lande, som er midlertidigt besat af Fascisterne, at I paa alle Maader i Fjendens Bagland vil bidrage til vor fælles Sag i den faste Overbevisning, at Timen for Sejren og Befrielsen for det fascistiske Aag er nær. Vi beder alle Kristne slutte sig til os i fælles Bøn til Herren, om at han snart vil hidføre Sejren, saa at Kristne og menneskelige Idealer maa sejre over de ødelæggelser, som Fascisterne har bragt ind over Varden.

Vi haaber, at dette gunstige Øjeblik, da vor elskede russiske Røde Hær fordriver Fjenden fra vore Byer og Landsbyer og binder store fjendtlige Styrker, maa blive udnyttet til Oprettelsen af den anden Front til Sikring af Retfærdighedens Sejr. Vi er overbevist om, at Fascisternes Overfald og Ugerninger vil falde tilbage paa dem selv efter det kristne Ord, at den som griber Sværdet, skal omkomme ved Sværdet. Vi er overbevist om, at vor retfærdige Sag vil overvinde alle Hindringer, som Hitler har lagt paa vor Vej, og at Fred, Frihed og Lykke vil blive genoprettet paa Jorden.

Herren velsigne Jer i Kampen for Jeres retfærdige Sag! - Oprettet og underskrevet af samtlige tilstedeværende Metropoliter, Ærkebiskopper og Biskopper.

.....

"Kun en Haenlatter er Tyskiands Svar paa Fremagtsmødet i Iran", udtaler Wilhelmsstrasse ...

... kan hænde, han snart faar grinnet færdig ...

EN Torvet kvinde...

Fra det befriede Donbas fortælles mange Historier om jævne Mennesker, der aldrig har tænkt paa sig selv som Helte, men som ikke desto mindre har udført virkelige Heltebedrifter i den aarelange, sejre Modstand mod de forhædte Tyskere. Her er Historien om Anna Pusjeva, en kvindelig Minearbejder fra Donbas.

Anna Pusjevas Mand var Minearbejder; hendes Søn var forlængst voksen og uddannet Flyver. Huset var blevet saa tomt, da han kom paa Flyverskolen, derfor tog Anna en lille Nevø i Huset, Misja. Da hun var ung, havde hun ikke haft nogen Chance for at uddanne sig, men energisk som hun var, gav hun sig nogle Aar før Krigen til at stødere Samfundskendskab og sætte sig ind i sociale Spørgsmaal. Hun kom ind i det offentlige Liv og blev valgt til Medlem af Bysovjetten. Da Krigen brød ud, kom hendes Mand til Fronten, og hun gik ind i hans Arbejde i Kulminen. Misja var dengang 14 Aar.

Tiden gik, og Fronten rykkede nærmere og nærmere til Minebyen. Maskiner og Arbejdere blev evakueret, men før Anna kunde komme af Sted, foretog Tyskerne et voldeligt Luftangreb paa Byen, og umiddelbart efter stod de allerede i Byen. Anna blev hentet af Gestapo og underkastet et Forhør. Det første Spørgsmaal gjaldt Sønnen. Det næste, hvem der var de ledende Medlemmer af Bysovjetten? Og endelig, om hun havde Forbindelse med Partisanerne? En Uge i Træk var hun i Forhør hver Dag. Gestapo fik ingenting ud af hende og slap hende omsider løs med de frygteligste Trusler om, hvad der vilde ske hende, hvis hun havde noget at gøre med Partisanerne. - En Nat hørte hun en sagte Banker paa Køkkendøren; hun lukkede op, og udenfor stod Medvejeff, Sekretæren i Bysovjetten. Tyskerne var efter ham, og han spurgte, om hun vilde skjule ham i den kommende Tid fik hun jævnlig saadanne natlige Besøg. Undertiden kom en, undertiden 2-3 Stykker, og lidt efter lidt blev Huset Partisanernes Hovedkvarter. De sagde til hende: Hvis det bliver opdaget, at vi holder Møde her, bliver du skudt. Hun svarede: Ja, selvfølgelig. - Det var i hendes Hus, Partisanerne samledes, før de sprængte den tyske Kommandos Hovedkvarter i Luften. Naar I kommer tilbage, sagde hun til dem, maa I tage mig med herfra, og de lovede, at under skulde blive sendt Bud efter hende næste Morgen. Helst Dagen gik og der kom ingen Bud. Om Aftenen blev hun arresteret. Først blev hun konfronteret med Medvejeff, som hun benægtede at have set siden den tyske Okkupation. For at knække hendes Mod fortalte de hende, at Misja ogsaa var arresteret. Men hun forblev tavs og nægtede alt. De slog hende og spærkede hende til hun mistede Bevidstheden og blev smidt tilbage til Fangehullet. Hver Dag var hun i Forhør, og hver Dag endte Forhøret paa samme Maade.

En Dag blev hun sammen med nogle andre Fanger ført ud paa Torvet, hvor en Galge var rejst. Hun troede, hendes sidste Time var kommet. Men det var kun Mening, at de skulde overvære deres Landsmands Henrettelse. Hun saa Medvejeff blive ført frem, dernæst en gammel Metalarbejder, som aldrig havde været i hendes Hus, og sidst en slank, halvvoksen Dreng, - Misja, den Dreng, hun havde taget til sig som sin Søn, som altid havde faaet fine Karakterer i Skolen og drømte om at blive Ingeniør. Rasende af afmægtigt had forbandede hun de tyske Bøddler, til de slog hende i Jorden. Hun endgik at se, hvordan de tog Livet af Drengen. - Tyskerne førte hende tilbage til Fængslet i den Tro, at Synet af de andre Fangers Skæbne maaske havde gjort hende mere fjøelig. Men de tog fejl. - Omsider kom den Dag, da hun atter blev ført ud paa Torvet. Endnu engang var Galgen rejst, men denne Gang var det hendes Turn, og andre Fanger var Vidne til hendes Henrettelse. Staaende rank under Galgen sagde hun med fast Stemme: Farvel, mit russiske Folk. Gid Fascisterne maa komme til at betale hver Blodsdråbe, vi har udgydt for vort Land. - Nu er Anna Pusjevas By befriet. Hendes Søn har været i Byen og har han ud for at opfylde hendes sidste Ønske.

JEG KOMMER LIGE FRA TUNIS AV....

- Hva' mon Rommel skal lave i Danmark - ?
- Sikkert forberede Tilbagetoget - det er han jo Førerens Ekspert i..
